

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

Σ Υ Ν Ο Δ Ο Σ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΑΖ'

Πέμπτη 27 Νοεμβρίου 1997

Αθήνα, σήμερα στις 27 Νοεμβρίου 1997, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.20' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΥ**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Κωνσταντίνο Σπηλιόπουλο, Βουλευτή Αχαΐας, τα ακόλουθα:

Α' ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Ιδιοκτητών Φροντιστηρίων Ξένων Γλωσσών καταγγέλλει την αυθαιρεσία του Γαλλικού Ινστιτούτου που δημιουργεί παραρτήματα στα Ελληνικά Δημόσια Σχολεία.

2) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Παντελής Πετυχάκης, συνταξιούχος ηλεκτρονικός υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, προτείνει τρόπο προστασίας των ξύλινων στύλων των δικτύων διανομής του ηλεκτρικού ρεύματος της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού.

3) Ο Βουλευτής Χαλκιδικής κ. ΒΑΡΣΑΜΗΣ ΓΙΟΒΑΝΟΥΔΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Γιατρών Νοσοκομείου και Κέντρου Υγείας Νομού Χαλκιδικής διαμαρτύρεται για το νέο ιατρικό μισθολόγιο και για το ύψος της αμοιβής των εφημεριών.

4) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ξενοδόχων διαμαρτύρεται για την αύξηση των επιτοκίων στα υπόλοιπα των άληκτων δανείων, η οποία υπερβαίνει το 3%.

5) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδας Τμήμα Ανατολικής Κρήτης ζητεί να συμπεριληφθούν οι ΤΥΔΚ στο άρθρο 8 παρ. 2 του Νόμου 2346/1995.

6) Οι Βουλευτές ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Εύβοιας ζητεί την ίδρυση Μονάδας Λιθάνθρακα στο Αλιβέρι Εύβοιας.

7) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟ-ΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Αλμυροποτάμου του Νομού Εύβοιας ζητεί χρηματοδότηση για την εκτέλεση εργασιών επισκευής του Αγροτικού Ιατρείου στην περιοχή της.

8) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟ-ΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κάρυστου του Νομού Εύβοιας ζητεί χρηματοδότηση για την ασφαλτό-στρωση του δρόμου Κάρυστος - Μαρμάρι Εύβοιας.

9) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟ-ΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Εύβοιας ζητεί την παραχώρηση χώρου για την ανέγερση διδακτηρίου για τη στέγαση του 3ου Δημοτικού Σχολείου Χαλκίδας στο Νομό Εύβοιας.

10) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟ-ΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δ.Σ. του Κρατικού Παιδικού Σταθμού Λίμνης ζητεί το κτίριο όπου στεγάζονταν οι υπηρεσίες του ΟΤΕ στη Λίμνη Εύβοιας να χρησιμοποιηθεί για τη στέγαση των υπηρεσιών του ΚΠΣ.

11) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟ-ΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Εύβοιας ζητεί χρηματοδότηση για την ίδρυση δύο Κέντρων Υγείας στα Λουτρά Αιδηψού και στα Στύρα στο Νομό Εύβοιας.

12) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αιτωλ/νίας ζητεί την καταβολή, στους καπνοπαραγωγούς της περιοχής της, της εμπορικής αξίας των καπνών που έχουν αγορασθεί από τις καπνεμπορικές εταιρίες.

13) Οι Βουλευτές ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Συμβούλιο Αιτωλ/νίας ζητεί να μην αυξηθούν οι αντικειμενικές αξίες των ακινήτων στο Αγρίνιο και στο Μεσολόγγι Αιτωλ/νίας.

14) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δασαρχείο Αγρινίου ζητεί χρηματοδότηση για τη συντήρηση του δασικού δρόμου Κονίσκης Αγίου Θεοδώρου - Τριχωνίδος.

15) Οι Βουλευτές κύριοι ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕ-ΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Κοινότητα

Κορνοφωλιάς του Νομού Έβρου ζητεί χρηματοδότηση για τη συντήρηση των αναχωμάτων του κάμπου της.

16) Ο Βουλευτής Έβρου κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορές με τις οποίες η Πανσαμοθρακική Εστία Αθηνών "Η Πτερωτή Νίκη της Σαμοθράκης" διαμαρτύρεται για την καθιέρωση και στην ακριτική Σαμοθράκη τεκμαρτού φόρου εισοδήματος σε ανύπαρκτα αγροτικά εισοδήματα.

17) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ιδιοκτητών Φροντιστηρίων Ξένων Γλωσσών του Νομού Βοιωτίας ζητεί να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες για την επιστροφή των μαρμάρων του Παρθενώνα στην Ελλάδα.

18) Ο Βουλευτής Αιτωλίας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Ιατρικός Σύλλογος Αγρινίου διαμαρτύρεται για τη ματαίωση της ανέγερσης του νέου νοσοκομείου στο Αγρίνιο.

19) Οι Βουλευτές κύριοι ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ – ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Άρτας ζητεί την επανασύνδεση της κατώτερης σύνταξης του ΙΚΑ με το 20πλάσιο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη.

20) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ιδιοκτητών Φορητών Αυτοκινήτων Διεθνών Μεταφορών Γιαννιτών και Περιχώρων ζητεί να τοποθετηθούν πλαστιγγες στα σύνορα εισόδου στους μεθοριακούς σταθμούς και να ζυγίζονται κατ'άξονα.

21) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Χανίων ζητεί να μην αλλάξει το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας του ΟΑΔΥΚ.

22) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Εργαζόμενοι της επιχείρησης "ΚΕΡΑΜΙΚΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ" ζητούν τη λήψη μέτρων για τη συνέχιση λειτουργίας της βιομηχανίας.

23) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Δένδρων Λάρισας ζητεί η αποζημίωση των καλλιεργειών της περιοχής της που επλήγησαν από παγετό το 1997 να γίνει βάσει στοιχείων του ΕΛΓΑ.

24) Ο Βουλευτής Αιτωλίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Ιατρικός Σύλλογος Αγρινίου ζητεί την άμεση έναρξη της κατασκευής νέου νοσοκομείου στο Αγρίνιο.

25) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εμπορικός Σύλλογος Πτολεμαΐδας – Κοζάνης ζητεί την ίδρυση Πρωτοδικείου στην Πτολεμαΐδα.

26) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία εκλεγμένα μέλη του ΠΟΣΠΕ Αρκαδίας καταγγέλλουν παρανομίες στις επιλογές Δ/ντών σχολικών μονάδων.

27) Εκπρόσωποι Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων της Χώρας με ψήφισμά τους το οποίο επέδωσαν στον κύριο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων ζητούν τη λήψη μέτρων για την αναγνώριση του ρόλου των Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων στην εθνική οικονομία, τη στήριξη και την ανάπτυξή τους.

Προσυπογράφουν οι Βουλευτές κύριοι ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ.

Β' ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στις με αριθμό 176/3-7-97, 720/31-7-97 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 87/31-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 176/3-7-97 που κατέθεσε στη Βουλή, η Βουλευτής κ. Έλσα Παπαδημητρίου και 720/31-7-97 που κατέθεσαν στη Βουλή, οι Βουλευτές κ.κ. Έλσα Παπαδημητρίου και Γεώργιος Ορφανός, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τους κυρίους Βουλευτές τα εξής:

1. Μας εκπλήσσει το γεγονός ότι η κ. Βουλευτής θεωρεί "εκτεθειμένη" την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, η καθ' όλα άψογη και σύννομη συμπεριφορά των υπαλλήλων του ΥΠΕ-ΧΩΔΕ και των συνεργατών μου.

Συγκεκριμένα, στις 2/7/97, όταν ο συνεργάτης της κας Βουλευτού ζήτησε το με αριθμό πρωτοκόλλου 4780/26-8-96 έγγραφό, του υπεδείχθη η νόμιμη διαδικασία παροχής αντιγράφων εγγράφου.

Ερωτήθη αν το έγγραφο το ζητά ο ίδιος προσωπικά, ως πολίτης, οπότε και του υπεδείχθη η διαδικασία του άρθρου 16 του ν. 1599/86, ή η κ. Βουλευτής, οπότε και του υπεδείχθη η διαδικασία κατάθεσης εγγράφων μέσω του κανονισμού της Βουλής.

Η προκλητική συμπεριφορά του συνεργάτη της κ. Βουλευτού (ή μου το δίνετε τώρα αμέσως ή φωνάζω τα κανάλια και τους δημοσιογράφους) είναι αυτή που εκθέτει την κ. Βουλευτή και όχι η σύννομη απάντηση των συνεργατών μου.

2. Όσον αφορά στα αναφερόμενα στην ερώτηση ότι οι αποφάσεις του Υπουργού στηρίχθηκαν σε παραποιημένες υπηρεσιακές εισηγήσεις σημειώνουμε ότι τούτο δεν είναι ακριβές. Συγκεκριμένα η Επιτροπή Επεξεργασίας και Οριστικοποίησης του σχεδίου της Σύμβασης για το ΜΕΤΡΟ της Θεσ/νίκης συνέταξε διάφορα κείμενα εργασίας μέχρι να καταλήξει στο οριστικό με ημερομηνία 23.8.96 κείμενο. Το οριστικό αυτό κείμενο υπογράφηκε από την Επιτροπή και εξ' αυτού εκδόθηκαν ακριβή αντίγραφα προς τα μέλη της Επιτροπής, δύο δε εξ' αυτών υποβλήθηκαν στον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ το ένα όμως εκ των δύο ανωτέρω αντιγράφων ελήφθη εκ παραδρομής από προηγούμενο κείμενο εργασίας, που δεν έχει υπογραφεί από την Επιτροπή. Έτσι το Γραφείο Πρωτοκόλλου του Υπουργού λόγω και της ομοιότητας των δύο κειμένων τα θεώρησε όμοια και έθεσε επ' αυτών τον ίδιο αριθμό πρωτοκόλλου 4780/26-8-96. Από το πρωτότυπο κείμενο όμως της άνω Επιτροπής προκύπτει ότι το δεύτερο εκ των άνω αντιγράφων εκδόθηκε εκ παραδρομής και είναι σαφές ότι πρόκειται για κείμενο εργασίας της Επιτροπής και όχι για το οριστικό και υπογεγραμμένο κείμενο.

Σημειωτέον ότι η απόφαση του υπουργού ΠΕΧΩΔΕ της 29-11-1996 με το οποίο τερματίστηκαν οι διαπραγματεύσεις με την Κ/Ε Μακεδονικό ΜΕΤΡΟ, στηρίχθηκαν στο κείμενο (Ενημερωτικό Σημείωμα) που είχε υπογραφεί από τα μέλη της Επιτροπής και αντίγραφο αυτού του κειμένου είχε σταλεί και στο Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο με απόφαση της Επιτροπής Αναστολών απέρριψε σχετική αίτηση της Κ/Ε Μακεδονικό Μετρό.

Σχετικά με την επιστολή του Γενικού Δ/ντή της XV Δ/σης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σημειώνουμε ότι η αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου απέστειλε στην άνω Διεύθυνση όλα τα στοιχεία, πληροφορίες και απόψεις που ζητήθηκαν από αυτή και αναμένεται σχετική απάντηση. Μέχρι την κατά τα άνω απάντηση η σχετική διαδικασία των διαπραγματεύσεων με τον νέο προσωρινό ανάδοχο Κ/Ε "Θεσσαλονίκη Μετρό", έχει ανασταλεί.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

2. Στην με αριθμό 342/15-7-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2727/31-10-97 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην υπ' αριθμ. 342/15.7.97 ερώτηση του

Βουλευτή κ. Μ. Κεφαλογιάννη, σας πληροφορούμε:

Είμαστε σε συνεργασία με την Περιφέρεια Κρήτης για την παραχώρηση του κτιρίου του ΞΕΝΙΑ Ηρακλείου και εξετάζεται, στα πλαίσια της παραχώρησης αυτής, κάθε νομική δυνατότητα σε σχέση με τους εργαζομένους.

Η Υπουργός
ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

3. Στην με αριθμό 417/16-7-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 325/30-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 417/16.07.97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Πέτρου Κουνάλη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Για την κατασκευή του σκηνικού στο Καλλιμάρμαρο, που αναφέρει στην ερώτησή του ο κ. Βουλευτής, δεν είχε ζητηθεί άδεια ή έγκριση των υπηρεσιών του ΥΠ.ΠΟ.

Η κατασκευή αυτή που ήταν προσωρινή, έχει ήδη καθαιρεθεί.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

4. Στην με αριθμό 570/25-7-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 340/24-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 570/25.07.97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Πέτρου Κουνάλη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στις 18.9.1997 υπογράφηκε Προγραμματική Σύμβαση μεταξύ του ΥΠ.ΠΟ. του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων, και οι εργασίες ελπίζουμε ότι θα προχωρήσουν με ταχείς ρυθμούς.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

5. Στην με αριθμό 691/31-7-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 350/24-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθ. 691/31.07.97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Καρχιμάκη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Τα σημαντικότερα μνημεία της Επαρχίας Σητείας Ν. Λασιθίου αντιμετωπίζονται (κατά το μέτρο του δυνατού) μέσα από την δραστηριότητα και τα προγράμματα δράσεις των αρμοδίων Εφορειών Αρχαιοτήτων. Μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού, της Περιφέρειας Κρήτης και του Δήμου Σητείας έχει συναφθεί Προγραμματική Σύμβαση για την υλοποίηση του Προγράμματος "Αναστήλωση και Ανάδειξη ιστορικού κέντρου Πόλης Σητείας" (προϋπ. 180.000.000 δρχ.).

Το ζήτημα σύναψης Προγραμματικής Σύμβασης με τον Οργανισμό Ανάπτυξης Σητείας θα αντιμετωπιστεί το ταχύτερο δυνατό, στο πλαίσιο βεβαίως του προϋπολογισμού του ΥΠ.ΠΟ.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

6. Στην με αριθμό 735/1-8-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 443/24-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 735/01.08.97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ηλία Βεζδρεβάνη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Ο αρχαιολογικός χώρος της Γιτάνης γεινιάζει με τον ποταμό Καλαμά και αντιμετωπίζει σοβαρό πρόβλημα καθίζησης και διάβρωσης του εδάφους λόγω των υδάτων (κατολισθήσεις, δολίνες). Είναι άμεση η ανάγκη για τη σύνταξη γεωλογικής μελέτης - διερεύνησης της περιοχής ιδίως στη θέση του Αρχαίου Θεάτρου του οποίου πλημμυρίζει η ορχήστρα (επι-συνάπτουμε αλληλογραφία). Η χρηματοδότηση για τις παραπάνω εργασίες θα καλυφθεί μέσω INTERREG II με το ποσό των 60.000.000 δρχ. Μετά το πέρας της έρευνας θα υποβληθούν προτάσεις για στέγαση και στερέωση του Αρχαίου Θεάτρου.

Η ανασκαφή του Αρχαίου Θεάτρου δεν έχει ακόμα ολοκλη-

ρωθεί, ώστε αυτό να καταστεί επισκέψιμο για το κοινό.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

7. Στην με αριθμό 884/7-8-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 365/23-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 884/07.08.97 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Μήτσου Κωστόπουλου και Σταύρου Παναγιώτου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Ο ανεμόμυλος, στην παραλία του Αγίου Ανδρέα Κυνουρίας, Ν. Αρκαδίας, λόγω ελλείψεως ιστορικών στοιχείων δεν έχει χαρακτηριστεί ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο, από δε την τοιχοδομία του (από κατεργασμένους λίθους), που είναι κοινή σε κτίσματα από το 1700 έως το 1900, είναι επισφαλής η χρονολόγησή του.

Η σημερινή κατάσταση του κτίσματος είναι πολύ κακή. Το μισό, έχει καταρρεύσει στη θάλασσα, το δε εναπομείναν κτίσμα παρουσιάζει κλίση μεγαλύτερη των 20 μοιρών.

Η Δ/ση Υποδομών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αρκαδίας εκτιμά ότι δεν είναι δυνατή αποκατάσταση - αναπαλαίωση του ανεμόμυλου, παρά μόνον διατήρηση των υπαρχόντων ερειπίων με την κατασκευή των κατάλληλων λιμενικών έργων και με την βοήθεια νέας κεκλιμένης κατασκευής από οπλισμένο σκυρόδεμα, εσωτερικά των περιωζόμενων τμημάτων των τοίχων, ως φέρων οργανισμός τοιχοποιίας που θα συμπληρώνει την υπάρχουσα, προϋπολογισμού 100 έως 150 εκατομμυρίων δραχμών.

Το γεγονός ότι το κτίσμα αυτό έχει αλλοιωμένη μορφή εξαιτίας ταμεντένιων κατασκευών που στηρίζουν τα σωζόμενα τμήματα τοίχων, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι δεν είναι κηρυγμένο μνημείο, δεν επιτρέπουν να ενταχθεί το ζήτημα αυτό στις προτεραιότητες του ΥΠ.ΠΟ. στο πλαίσιο του προϋπολογισμού του και του ανθρώπινου δυναμικού που διαθέτει.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

8. Στην με αριθμό 885/7-8-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3105/31-10-97 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 885/7-8-97 των Βουλευτών κυρίων Στ. Παναγιώτου και Μπ. Αγγουράκη, που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τους ως άνω Βουλευτές σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το 1995 κατατέθηκε αίτηση στο ΥΠΕΘΟ με σχετική μελέτη για την ανάπλαση - ανακαίνιση και εκσυγχρονισμό της τουριστικής μονάδας Λαγονησίου συνολικού προϋπολογισμού άνω του ενός δισεκατομμυρίου δραχμών. Υπήρξε θετική απάντηση στο αίτημα αυτό της υπαγωγής στον αναπτυξιακό νόμο 1892/90 με την υπ' αριθμ. 55953/ΝΝ 492 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, με την οποία εγκρίθηκε το επενδυτικό πρόγραμμα με ποσό επιχορήγησης 218 εκατομμύρια δραχμές. Το υπόλοιπο ποσό θα έπρεπε να καλυφθεί με συνεισφορά των μετόχων δηλαδή του ΕΟΤ, κατά κύριο λόγο και της ΕΤΒΑ.

Πέρα του ποσού γνωστό για την υλοποίηση του επενδυτικού προγράμματος, είναι γνωστό ότι το ΞΕΝΙΑ Λαγονησίου παρουσιάζει σημαντικές ταμειακές ανάγκες λόγω ετησίων ζημιών, τις οποίες πρέπει επίσης να καλύπτουν οι δύο μέτοχοι ΕΟΤ και ΕΤΒΑ.

Έτσι εξετάζεται άμεσα η διαδικασία αξιοποίησης του σημαντικού αυτού περιουσιακού στοιχείου με στόχο την υλοποίηση επενδύσεων ύψους δισεκατομμυρίων δραχμών και την επίτευξη αντίστοιχα σημαντικών εσόδων.

Η Υπουργός
ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

9. Στην με αριθμό 913/8-8-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'

αριθμ. 366/24-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 913/8-8-97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ελευθερίου Παπανικολάου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η οργάνωση του Κέντρου Εναλίων Αρχαιολογικών Ερευνών θα προχωρήσει άμεσα και θα χρηματοδοτηθεί από το Υπουργείο Πολιτισμού για να προχωρήσει στην προμήθεια των απαραίτητων τεχνικών μέσων και για να υλοποιηθεί ένα μεγάλο έργο που βρίσκεται στο τελευταίο του στάδιο.

Για την περιοχή της Πύλου έχει συζητηθεί ακόμη η παραχώρηση των αποθηκών του ΑΣΟ Γιάλοβας Πυλίας για την ίδρυση Μουσείου πλοίου, καθώς και η ανάπτυξη του υποβρύχιου αρχαιολογικού πάρκου της Μεθώνης. Από 13 έως 16 Οκτωβρίου 1997, συνεργείο από αρχαιολόγους, αρχιτέκτονα, τοπογράφο – μηχανικό και δύοτες επισκέφθηκαν την Μεθώνη και την νήσο Σαπιέντζα, προκειμένου να μελετήσουν το υπό ίδρυση υποθαλάσσιο αρχαιολογικό πάρκο.

Ήδη είναι έτοιμο το σχετικό τοπογραφικό και η κοινότητα της Μεθώνης παραχώρησε στην αρμόδια Εφορεία οικόπεδο 2 στρεμμάτων για τους χώρους που θα είναι απαραίτητοι για το εγχείρημα της αρμόδιας Εφορείας.

Το Κέντρο θα αξιοποιηθεί το Φρούριο της Πύλου στο οποίο έγιναν και γίνονται σοβαρές αναστηλωτικές εργασίες. Ήδη, λοιπόν, λειτουργούν, μετά την αποκατάσταση και μετατροπή των χώρων των φυλακών της Ακρόπολης, γραφεία, εργαστήρια συντήρησης έφυδρου ξύλου, κεραμικής κλπ. φωτογραφείου, σχεδιαστηρίου, αίθουσα διαλέξεων, αίθουσες εκθέσεων που διαθέτουν όλα τα σύγχρονα μέσα εφόσον έχει γίνει η ηλεκτροδότηση, η υδροδότηση, εγκατάσταση τηλεφωνικού κέντρου καθώς και συστημάτων ασφαλείας φύλαξης.

Ένας άλλος χώρος που αποκαταστάθηκε και λειτουργεί είναι το κτίριο των Στρατώνων του Μαιζώνα που αναστηλώθηκε και διαμορφώθηκε σε χώρο Μουσείου στο ισόγειο του και σε χώρους της βιβλιοθήκης 10.000 τόμων και ξενώνα για τους επιστήμονες – ερευνητές που έχουν χρησιμοποιήσει πολλές φορές τη βιβλιοθήκη της Εφορείας μας στην Πύλο. Μόλις ολοκληρώθηκαν για παράδειγμα και παραδίδονται για χρήση το νέο φυλάκιο και το κυλικείο και καθώς και W.C. για άτομα με ειδικές ανάγκες.

Σημειώνεται, ότι ήδη από το '94 το Φρούριο λειτουργεί ως ένας οργανωμένος αρχαιολογικός χώρος με εισιτήριο που αποτελεί πόλο έλξης για πάρα πολλούς επισκέπτες Έλληνες και ξένους.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

10. Στην με αριθμό 1036/20-8-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 158/31-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 1036/20-8-97 που κατέθεσε στη Βουλή η Βουλευτής κ. Έλσα Παπαδημητρίου, παρακαλούμε να πληροφορήσετε την κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ Α.Ε. τα εξής:

1. Σχετική δέσμευση για την τοποθέτηση εικαστικών έργων στα πλευρικά στοιχεία των σταθμών δεν υπάρχει αλλά υπάρχει η πρόθεση να πλαισιωθούν με έργα τέχνης οι σταθμοί του Μετρό σε σημεία ή επιφάνειες που θα επιλέξει επιτροπή ειδικών μετά από εισήγηση του αρχιτεκτονικού τμήματος της ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ.

Σημειώνεται δε ότι σύμφωνα με τις προβλέψεις της σύμβασης, έχουν επιλεγεί για τις κατακόρυφες επιφάνειες των σταθμών υλικά που συνδυάζονται με τη χρήση και το περιβάλλον του χώρου.

Κατ' αυτόν τον τρόπο έχουν επιλεγεί ως υλικά επένδυσης των τοίχων πλάκες μαρμάρου ή πλακίδια 30 X 30 για τις επίπεδες επιφάνειες και εφυσωμένες μεταλλικές επενδύσεις για τις καμπύλες επιφάνειες των τοίχων των σταθμών.

2. Οι Αρχιτεκτονικές μελέτες των σταθμών καθώς και τα σχέδια λεπτομερειών τους, εκπονούνται από τον Ανάδοχο και

περιλαμβάνονται στις υποχρεώσεις του, που απορρέουν από τη σχετική σύμβαση που υπογράφηκε τον Ιούνιο 1991 και κυρώθηκε με Νόμο τον Ιούλιο του ίδιου έτους.

Στην ανωτέρω σύμβαση δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για την ενσωμάτωση έργων τέχνης στους σταθμούς του Μετρό.

Στο θέμα αυτό το ΥΠΕΧΩΔΕ και η ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ έκριναν ότι το κατασκευαζόμενο έργο πρέπει να πλαισιωθεί αισθητικά με τα έργα τέχνης που θα αναδεικνύουν την ιστορικότητα και τον πολιτιστικό χαρακτήρα της πόλης, στην οποία το έργο και κατ' ουσία το συγκοινωνιακό σύστημα εντάσσεται.

Το είδος και η έκταση της αισθητικής πλαισίωσης των σταθμών θα υποδειχθεί από επιτροπή ειδικών εμπειρογνομόνων, η δε επιλογή των έργων τέχνης από τις αρμόδιες επιτροπές κρίσεως.

Δεν υπάρχει κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος ούτε "αλλαγές αν χρειαστεί" όπως αναφέρεται στην ερώτηση, δεδομένου ότι τα έργα τέχνης θα ενσωματωθούν στο συμβατικό αρχιτεκτονικό περιβάλλον και δεν θα παραστεί ανάγκη αλλαγών ώστε να προκύψει πρόσθετο κόστος.

3. Η οποιαδήποτε εικαστική παρέμβαση στους σταθμούς του Μετρό θα γίνει σύμφωνα με τις προβλέψεις της εκάστοτε ισχύουσας νομοθεσίας.

Το κόστος των ανωτέρω παρεμβάσεων περιλαμβάνεται στο συνολικό κόστος του έργου και η διαχείρισή του θα γίνει από τις επιτροπές με εκπροσώπους των αντίστοιχων φορέων ή με πρόσωπα αδιαμφισβήτητου κύρους, μέσα σε συνθήκες απόλυτης διαφάνειας.

Σχετικά με το συζητούμενο σχέδιο Νόμου, θα έχει την ευκαιρία η κ. Βουλευτής να διατυπώσει τις απόψεις της όταν τούτο έρθει προς ψήφιση στη Βουλή.

Ο Υπουργός
ΚΩΣΤΑΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

11. Στην με αριθμό 1059/21-8-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 381/24-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 1059/21-8-97 ερώτηση της Βουλευτού κ. Έλσας Παπαδημητρίου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Με διάφορες κατά καιρούς αποφάσεις του Υπουργείου Πολιτισμού πολλά κτίρια (ναοί, αρχοντικά κλπ) της επαρχίας Βοίου έχουν χαρακτηριστεί ως ιστορικά, διατηρητέα μνημεία. Επίσης η ίδια η πόλη της Σιάτιστας έχει χαρακτηριστεί ως παραδοσιακός οικισμός (π.δ. 19-10-78 ΦΕΚ Δ' 594/13-10-78), ενώ ειδικότερα και οι συνοικίες αυτής "Χώρα" και "Γεράνεια" έχουν χαρακτηριστεί ως ιστορικοί διατηρητέοι τόποι που χρειάζονται ειδική προστασία (ΥΑ ΔΙΛΑΠ/Γ/163/4194/6-3-84, ΦΕΚ Β', 344/30-5-84).

Μετά τον σεισμό της 13-5-1995, που έπληξε την περιοχή της Σιάτιστας, υπεγράφη η Προγραμματική Σύμβαση Σιάτιστας – Σισανίου – Σισανίου – Εράτυνας μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού, του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων και των αντίστοιχων Ο.Τ.Α. και στο πλαίσιο αυτής συστάθηκε ειδικό συνεργείο για να πραγματοποιήσει σωστικές εργασίες στα πληγέντα μνημεία.

Για το Αρχοντικό Κωνσταντίνου Τζουρά και τις οικίες Μπούρτζου Βοϊδομάτη και Τζώνου, στη Σιάτιστα, έχουν εγκριθεί επείγοντως σωστικές εργασίες και μέχρι σήμερα αυτές έχουν πραγματοποιηθεί στα δύο πρώτα μνημεία και συνεχίζονται.

Για την οικία Πούλκως έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία επιλογής μελετητή για την σύνταξη μελέτης αποκατάστασης αυτής και σύντομα θα γίνει η ανάθεση.

Για το Αρχοντικό Μαλιόγκα έχει εκπονηθεί μελέτη αποκατάστασης του μνημείου, που βρίσκονται στο στάδιο της έγκρισης.

Η οικία Πάτρωνα (Ζαμάνη), η οποία διασώθηκε από κατεδάφιση που επιχείρησαν οι ιδιοκτήτες της μετά από έγκαιρη επέμβαση της 11ης Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, σήμερα αναστήλνεται βάσει αρχιτεκτονικής και στατικής μελέτης που εκπόνησε η εν λόγω Εφορεία.

Στο Β' Κ.Π.Σ., με χρηματοδότηση από την ΣΑΝ/2 και φορέα υλοποίησης την 11η ΕΒΑ, για τον Ν. Κοζάνης έχουν ενταχθεί τα πιο κάτω έργα:

α) Αναστήλωση Αγίου Αχιλλείου, κοινότητας Πενταλόφου, επαρχίας Βοίου (ολοκληρώθηκε).

β) Στερέωση γεφυριού, κοινότητας Μόρφης, επαρχίας Βοίου (ολοκληρώθηκε).

γ) Αποκατάσταση βυζαντινής βασιλικής Σερβίων, επαρχίας Κοζάνης (έχουν αρχίσει οι εργασίες).

δ) Στερέωση Παναγίας κοινότητας Διλόφου, επαρχίας Βοίου (συντάχθηκε από την 11η ΕΒΑ η μελέτη του έργου, η οποία ήδη έχει εγκριθεί από την αρμόδια Διεύθυνση του ΥΠ.ΠΟ.)

Επίσης έχουν ενταχθεί στο Β' Κ.Π.Σ. οι πιο κάτω μελέτες:

α) Μελέτη συντήρησης Ι.Μ.Αγ. Τριάδας, κοινότητας Βυθού, επαρχίας Βοίου (συντάχθηκε και έχει ήδη εγκριθεί).

β) Μελέτη συντήρησης Ι.Μ. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, κοινότητας Δρυόβουνου, επαρχίας Βοίου (συντάχθηκε).

Στο Β' Κ.Π.Σ. έχουν ενταχθεί τα πιο κάτω έργα:

α) Ανασκαφή, ανάδειξη Αρχαιολογικού Χώρου Σισανίου (προϋπολογισμού 200.000.000 δρχ.).

β) Στερέωση Αγίου Γεωργίου, κοινότητας Γουλών, επαρχίας Κοζάνης (προϋπολογισμού 8.000.000 δρχ.).

γ) Αναστήλωση Ι. Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Δαφνερού, (προϋπολογισμού 5.000.000 δρχ.).

δ) Στερέωση Αγίου Δημητρίου, κοινότητας Μεταμορφώσεως, επαρχίας Κοζάνης (προϋπολογισμού 13.000.000 δρχ.).

Τέλος, σας γνωρίζουμε ότι όχι μόνον δεν έχουν αποχαρακτηρισθεί μνημεία των οποίων φορέας προστασίας είναι η 11η ΕΒΑ, αλλά αντιθέτως γίνονται νέες στηρίξεις. Ήδη έχουν εισαχθεί στο Τοπικό Συμβούλιο Μνημείων Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας, για την κατά νόμο γνωμοδότηση, οι χαρακτηρισμοί των:

α) Ι. Ν. Μεταμόρφωσης του Σωτήρος, κοινότητας Αγίας Σωτήρας, επαρχίας Βοίου.

β) Ι. Ν. Αγίου Νικολάου, κοινότητας Πολυλάκκου, επαρχίας Βοίου.

γ) Ι. Ν. Αγίας Παρασκευής (Κλήμα), κοινότητας Αξιοκάστρου, επαρχίας Βοίου και

δ) Ι. Ν. Κοίμησης της Θεοτόκου, κοινότητας Χρυσαιγής, επαρχίας Βοίου.

Στο άμεσο μέλλον πρόκειται να χαρακτηρισθούν ως ιστορικά διατηρητέα μνημεία (αναμένεται η εισήγηση της αρμόδιας Εφορείας):

α) η οικία Κεραμάρη στην Σιάτιστα και

β) το Αρχοντικό Χρ. Γαλανού στην κοινότητα Βλάτης, επαρχίας Εορδαίας, Νομού Κοζάνης.

Επίσης σε συνεργασία της αρμόδιας Εφορείας με την Ι. Μητρόπολη Σιάτιστας, πρόκειται να λειτουργήσει, πιθανώς και εντός του 1998, το Εκκλησιαστικό Μουσείο της Σιάτιστας σε κτίριο που παραχωρήθηκε από την Μητρόπολη.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ*

12. Στην με αριθμό 1097/25-8-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 384/23-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 1097/25-8-97 ερώτηση της Βουλευτού κ. Έλσας Παπαδημητρίου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το έργο "Συνεδριακό Κέντρο Δήμου Ηρακλείου" χρηματοδοτείται από το ΠΕΠ Κρήτης με φορέα υλοποίησης το Δήμο Ηρακλείου. Υπεύθυνοι για τη διαδικασία ένταξης του έργου (σύνταξη, υποβολή και έγκριση του Τεχνικού Δελτίου) και τη χρηματοδότησή του είναι η περιφέρεια Κρήτης και ο Δήμος Ηρακλείου.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ*

13. Στην με αριθμό 1108/26-8-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 386/24-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 1108/26.8.97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικ. Κατσαρού, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Τα χρηματικά ποσά που επιδικάστηκαν για απαλλοτριώσεις προκειμένου να προωθηθεί το ανασκαφικό έργο στο Αρχαίο Θέατρο Λάρισας, κατατέθηκαν στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Το θέμα που προέκυψε από την άρνηση των ιδιοκτητών να επιτρέψουν τις σχετικές εργασίες εκκρεμεί δικαστικά. Οι συμπληρωματικές αποζημιώσεις θα καταβληθούν στους δικαιούχους με τη διαδικασία που ακολουθείται συνήθως για τις περιπτώσεις αυτές.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ*

14. Στην με αριθμό 1188/29-8-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 389/23-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 1188/29.8.97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μανώλη Κεφαλογιάννη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το έργο "Συνεδριακό Κέντρο Δήμου Ηρακλείου" χρηματοδοτείται από το ΠΕΠ Κρήτης με φορέα υλοποίησης το Δήμο Ηρακλείου. Υπεύθυνοι για τη διαδικασία ένταξης του έργου (σύνταξη, υποβολή και έγκριση του Τεχνικού Δελτίου) και τη χρηματοδότησή του είναι η περιφέρεια Κρήτης και ο Δήμος Ηρακλείου.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ*

15. Στην με αριθμό 1250/3-9-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 393/24-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 1250/3.9.97 ερώτηση της Βουλευτού κ. Έλσας Παπαδημητρίου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Όλα τα θέματα που αφορούν στο νέο νομοσχέδιο του ΥΠ.ΠΟ. θα συζητηθούν στη Βουλή, οπότε και θα δοθούν βεβαίως όλες οι αναγκαίες εξηγήσεις.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ*

16. Στις με αριθμό 1302/5-9-97, 1796/2-10-97 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2264/24-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στις ερωτήσεις με αριθμό 1302/5-9-97 και 1796/2-10-97 που κατατέθηκαν από το Βουλευτή κ. Γιάννη Παπαδάτο, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η περιοχή "Κόκκινος Βράχος" στη Ζάκυνθο έχει χαρακτηριστεί ως ιστορικός τόπος με την από 15-3-95 απόφαση Υπουργείου Πολιτισμού με αρ. ΥΠ-ΠΟ/ΔΙΛ.ΑΠ./Γ.850/20660/15-3-95 - ΦΕΚ 413/Β/15-5-95 (και όχι ως "τοπίο ιδιαίτερου φυσικού κάλλους").

Σύμφωνα δε με τις διατάξεις του π.δ. 161/84 περί "ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων Πολιτισμού και Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος" (ΦΕΚ 54/Α/30-1-84), η αρμοδιότητα προστασίας των ιστορικών τόπων έχει περιέλθει στο ΥΠΕΧΩΔΕ, η δε έκδοση οικοδομικών αδειών στους τόπους αυτούς τελεί υπό την έγκριση της αρμόδιας Επιτροπής Πολεοδομικού και Αρχιτεκτονικού Ελέγχου.

Συνεπώς ο χαρακτηρισμός της περιοχής ως ιστορικού τόπου συσχετίζει κάθε παρέμβαση και δραστηριότητα με όρους που ορίζονται από σχετικές διατάξεις συγκεκριμένων νόμων.

Από τη Δ/ση Περιβάλλοντος και Χωροταξίας της Περιφέρειας Ιονίων νήσων διενεργήθηκε έλεγχος (επιτόπιος και έλεγχος του φακέλου της οικοδομικής αδείας) και διαπιστώθηκε ότι:

Οι οικοδομικές εργασίες (που είχαν σταματήσει από τον ιδιοκτήτη) ήταν στο στάδιο των εκσκαφών θεμελίων και διάστρωσης σκυροδέματος καθαριότητας.

Η 70/97 οικοδομική άδεια της Πολεοδομίας Ζακύνθου, βάσει της οποίας άρχισε τις εργασίες ανοικοδόμησης ο κ. Ι.

Τουρίκης, έχει εγκριθεί από την Επιτροπή Πολεοδομικού και Αρχιτεκτονικού Ελέγχου (Ε.Π.Α.Ε.), για δεύτερη φορά, μετά το χαρακτηρισμό της περιοχής ως ιστορικού τόπου.

Από τον έλεγχο του φακέλου της υπ' όψη οικοδομικής αδείας διαπιστώθηκαν προβλήματα, όπως περιγράφονται στα σχετικά α.π. 3753/17-9-97 και 4040/19-9-97 έγγραφα της Δ/νσης ΠΕ.ΧΩ. Ιονίων Νήσων, τα οποία σύμφωνα με το α.π. οικ. 57054/341/10-10-97 έγγραφο της Δ/νσης Επιθεώρησης του ΥΠΕΧΩΔΕ αντιμετωπίζονται με αναθεώρηση της σχετικής οικοδομικής αδείας. Αντίγραφα των εγγράφων αυτών σας επισυνάπτουμε για πληρέστερη ενημέρωσή σας.

Τέλος, όσον αφορά στον καθορισμό ειδικών όρων και περιορισμών δόμησης στην εν λόγω περιοχή σας ενημερώνουμε ότι το θέμα μελετάται από την αρμόδια υπηρεσία μας (Δ/νση Πολεοδομικού Σχεδιασμού - Τμήμα Παραδοσιακών οικισμών) η οποία και εξετάζει τη δυνατότητα καθορισμού των σχετικών όρων.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

17. Στην με αριθμό 1368/10-9-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 407/10-9-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 1368/10.9.97 ερώτηση της Βουλευτού κ. Έλσας Παπαδημητρίου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Για το ζήτημα της Ταινιοθήκης της Ελλάδος ας μου επιτραπεί να επισυνάψω παλαιότερη απάντησή μου στην 2284/10.2.97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γιάννη Χαλαλάμπους.

Όλα τα θέματα που αφορούν στο νέο νομοσχέδιο του ΥΠ.ΠΟ. θα συζητηθούν στη Βουλή, οπότε και θα δοθούν βεβαίως όλες οι αναγκαίες εξηγήσεις.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

18. Στην με αριθμό 1512/18-9-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 257/31-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 1512/18.9.97 του Βουλευτή κ. Βασ. Παπαγεωργόπουλου που μας διαβιβάστηκε με το υπ' αριθμ. πρωτ. ΙΗ/1048/7.10.97 έγγραφο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και με το υπ' αριθμ. πρωτ. 10475 (ΠΛΟ 262)/3.10.97 έγγραφο του Υπουργείου Ανάπτυξης και παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή τα εξής:

Όπως είναι γνωστό, το ΙΤΣΑΚ είναι φορέας που από τον ιδρυτικό του νόμο τελεί υπό την εποπτεία του ΥΠΕΧΩΔΕ.

Σκοπός του ΙΤΣΑΚ είναι η εφηρμοσμένη έρευνα στους τομείς της τεχνικής σεισμολογίας, της εδαφομηχανικής και των αντισεισμικών κατασκευών και η ανάπτυξη της τεχνολογίας για την ελαχιστοποίηση των συνεπειών των σεισμών.

Η πραγματοποίηση του σκοπού του απαιτεί την ύπαρξη καταλλήλου και ικανού επιστημονικού και ερευνητικού προσωπικού, το οποίο και διαθέτει.

Το ΥΠΕΧΩΔΕ θεωρεί ότι το ερευνητικό προσωπικό του ΙΤΣΑΚ καλύπτει και με το παραπάνω τις προϋποθέσεις που θέτει το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών για την ένταξη του στις ρυθμίσεις του νέου μισθολογίου για τα μέλη ΔΕΠ των ΑΕΙ και ερευνητών και για το λόγο αυτό με παρέμβασή του προς το Υπουργείο Οικονομικών φέρεται εν τέλει ως δυνατή η εν δυνάμει ένταξη του ερευνητικού προσωπικού του ΙΤΣΑΚ στο νέο μισθολόγιο ερευνητών αναδρομικά από 1/9/97.

Ήδη το ΥΠΕΧΩΔΕ επεξεργάζεται τις απαραίτητες νομοθετικές ρυθμίσεις για την οριστική ένταξη του προσωπικού

του ΙΤΣΑΚ στο νέο μισθολόγιο των ερευνητών, όπως προβλέπεται στο σχετικό νόμο των ΑΕΙ.

Ο Υφυπουργός
ΧΡ. ΒΕΡΕΛΗΣ"

19. Στην με αριθμό 1534/19-9-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 424/30-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 1534/19.9.97 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Σπ. Δανέλλη και Π. Κουναλάκη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Για την κατασκευή του σκηνικού στο Καλλιμάρμαρο, που αναφέρουν στην ερώτησή τους οι κύριοι Βουλευτές, δεν είχε ζητηθεί άδεια ή έγκριση των υπηρεσιών του ΥΠ.ΠΟ.

Η κατασκευή αυτή που ήταν προσωρινή, έχει ήδη καθαριστεί.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

20. Στην με αριθμό 1538/19-9-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 269/31-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της με αριθμ. 1538/19-9-97 ερώτησης που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κύριοι Στ. Παναγιώτου, Απ. Αγγουράκης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Οι Ενώσεις Ηρακλείου και Πεζών χρηματοδοτήθηκαν από την ΑΤΕ για τις οιοποιητικές τους εργασίες την περίοδο 1996/1997 και στο συνολικό ποσό χρημ/σεών τους ήταν και ποσό δρχ. 500 εκατ. για τη συγκέντρωση και οιοποίηση σουλτανίνας, παραγωγής του νομού Ηρακλείου που είχε πληγεί από βροχοπτώσεις.

Το ποσό των 500 εκατ. δρχ. χορηγήθηκε στις δύο Ενώσεις (275 εκατ. δρχ. στην ΕΑΣ Ηρακλείου, 225 εκατ. δρχ. στην ΕΑΣ ΠΕΖΩΝ), έναντι της εγκεκριμένης ισόποσης επιχ/σης σύμφωνα με την 242/15-10-96 Διύπουργική απόφαση (Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών) και την με αριθμ. πρωτ. 870880/5-12-95 Υπουργική απόφαση.

Το υπόλοιπο της χρηματοδότησης των δύο ενώσεων που χορηγήθηκε έναντι της εγκεκριμένης ως άνω χορήγησης είναι σήμερα 50 εκατ. δρχ. πλέον τόκων (υπολογίζονται 100 εκατ. δρχ. περίπου).

Πάντως για το θέμα αυτό υπεγράφει από τον Γεν. Γραμματέα του Υπουργείου απόφαση των δικαιολογητικών που απαιτούνται προκειμένου οι ενδιαφερόμενοι - μέλη των Συν/σμών να λάβουν την ενίσχυση εφ' όσον έχουν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις.

Ο Υπουργός
ΣΤ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

21. Στην με αριθμό 1555/22-9-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 426/24-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της με αριθμ. 1555/22-9-97 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Μανώλης Κεφαλογιάννης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στο πλαίσιο της Εθνικής Πολιτικής Βιβλίου και Ανάγνωσης, δίνεται προτεραιότητα στην εφαρμογή συγκεκριμένων νέων προγραμμάτων στον τομέα των γραμμάτων και δεν ακολουθούνται πλέον (από το 1994) παλαιότερα προγράμματα, μεταξύ των οποίων και η αγορά βιβλίων.

Οι βιβλιοθήκες (η Εθνική Βιβλιοθήκη και οι σχολικές και Πανεπιστημιακές βιβλιοθήκες) υπάγονται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

22. Στην με αριθμό 1602/23-9-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 428/24-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της με αριθμ. 1602/23-9-97ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Βασίλης Παπαγεωργόπουλος, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Με την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/Φ16/3452/184/3-2-94 δεν εγκρίθηκε η κατασκευή υπόγειου σταθμού αυτοκινήτων στο χώρο της Πλατείας Διοικητηρίου, όπου η ανασκαφή έφερε στο φως σημαντικότερα ευρήματα.

Με την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/Φ43/3610/2105/2-7-54 κηρύχθηκε ως αρχαιολογικός ο χώρος της Πλατείας Διοικητηρίου.

Η προμελέτη διαμόρφωσης της Πλατείας Διοικητηρίου (έργο εκπονούμενο και χρηματοδοτούμενο από τον Οργανισμό Πολιτιστικής Πρωτεύουσας Θεσσαλονίκη '97) έτυχε θετικής γνώμης από το ΚΑΣ (ΥΑ ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/Φ1179672/990/15-4-97).

Η συζήτηση της οριστικής μελέτης εκκρεμεί ενώπιον του ΚΑΣ, καθώς εξετάζεται και η άλλη σχετική μελέτη που έχει εκπονηθεί από τον Οργανισμό Ρυθμιστικού Σχεδίου Θεσσαλονίκης.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

23. Στην με αριθμό 1625/24-9-97ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 430/24-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της με αριθμ. 1625/24-9-97ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Πέτρος Τατούλης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Το ενδεχόμενο διδασκαλίας της Τσακωνικής γλώσσας στα Δημοτικά Σχολεία της περιοχής Κυνουρίας ανήκει στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

2. Το Υπουργείο Πολιτισμού, στο πλαίσιο του προϋπολογισμού του, είναι πρόθυμο να υποστηρίξει συγκεκριμένες πρωτοβουλίες και προτάσεις που θα υποβληθούν στις αρμόδιες Υπηρεσίες του και αφορούν στη προβολή του λαϊκού πολιτισμού.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

24. Στην με αριθμό 1673/26-9-97ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 432/23-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της με αριθμ. 1673/26-9-97ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Βύρων Πολυδωρας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το έργο "Προστασία και Ανάδειξη του Ναού του Επικούρειου Απόλλωνα στις Βάσσες Φιγαλείας", που είναι ενταγμένο στο ΠΕΠ της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας με προϋπολογισμό 400.000.000 δρχ., περιλαμβάνει προκαταρκτική μελέτη για την προστασία και ανάδειξη του ναού και του περιβάλλοντος χώρου, χώρο προστασίας και έκθεσης του διάπαρτου αρχιτεκτονικού υλικού του ναού, εγκαταστάσεις εξυπηρέτησης κοινού και περίφραξη του αρχαιολογικού χώρου.

Το προσωρινό στέγαστρο προστασίας που τοποθετήθηκε το 1987 θα παραμείνει μέχρι το πέρας των έργων αποκατάστασης του ναού, ώστε να προστατεύει το μνημείο και να προσφέρει τον απαραίτητο χώρο για την απρόσκοπτη εξέλιξη των διαδικασιών. Προκειμένου μάλιστα να βελτιωθούν περαιτέρω οι συνθήκες του μικροκλίματος εντός του στεγαστρου έχει αποφασιστεί η ανάθεση προμελέτης με αντικείμενο την παρουσίαση εναλλακτικών λύσεων. Η επιτροπή συντήρησης του ναού κατέθεσε τον πλήρη φάκελο των μελετών στο ΚΑΣ, το οποίο και γνωμοδότησε θετικά ως προς το γενικό πλαίσιο της επέμβασης

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

25. Στην με αριθμό 1684/26-9-97ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 434/24-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

σμού η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της με αριθμ. 1684/26-9-97ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Απ. Ανδρεουλάκος, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το ενδεχόμενο τοποθέτησης της αναμνηστικής - τιμητικής στήλης που αναφέρεται στην ερώτηση του κ. Βουλευτή, διερευνάται από την αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠ.ΠΟ., καθώς θα πρέπει να υπάρξει πλήρης ιστορική τεκμηρίωση των σχετικών γεγονότων.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

26. Στην με αριθμό 1702/29-9-97ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3586/31-10-97 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της με αριθμ. 1702/29-9-97ερώτησης που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κύριοι Στ. Παναγιώτου και Μ. Μπόσκου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στο Νομό Χαλκιδικής εκτός από την ήδη λειτουργούσα μαρίνα του Πόρτο Καρρά έχει χωροθετηθεί και άλλη στην περιοχή Σάνη.

Ο ενδεδειγμένος αριθμός μαρινών και θέσεων ελλιμενισμού στην ευρύτερη περιοχή θα προσδιορισθεί στην υπό ανάθεση μελέτη για τον σχεδιασμό συστήματος λιμένων Αναψυχής σε εθνικό επίπεδο.

Το αίτημα της Κοινοτικής Αρχής για κατασκευή μαρίνας στο Γλακόραβο Χαλκιδικής δεν είναι δυνατόν να ικανοποιηθεί διότι η περιοχή είναι προστατευόμενος βιότοπος κατά τη NATURA 2000.

Όσον αφορά το Ξενοδοχείο και το Κάμπινγκ που βρίσκονται στο Παλιούρι Χαλκιδικής ήδη προχωρεί η διαδικασία μίσθωσης μετά από διεθνή πλειοδοτικό διαγωνισμό για την τουριστική ανάπτυξη και αξιοποίηση της έκτασης.

Η Υπουργός
ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

27. Στην με αριθμό 1737/30-9-97ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 435/24-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της με αριθμ. 1737/30-9-97 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Σπ. Δανέλλης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με τα πορίσματα της έρευνας για την καθαριότητα των αρχαιολογικών χώρων, οι αρχαιολογικοί χώροι Επιδαύρου, Δελφών και Ολυμπίας θεωρούνται καθαροί. Για τους αρχαιολογικούς χώρους Μυστρά, Μετεώρων και Μυκηνών θα ενταθούν τα μέτρα καθαριότητας και ευπρεπισμού, ενώ για τους χώρους Επιδαύρου, Δελφών και Ολυμπίας θα γίνουν διορθωτικές παρεμβάσεις για να βελτιωθεί η ήδη καλή εικόνα τους.

Σημειώνω βέβαια ότι πρόκειται για μια απλή εμπειρική έρευνα μεταξύ ξεναγών και όχι για μια οργανωμένη στατιστική έρευνα μεταξύ των επισκεπτών.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

28. Στην με αριθμό 1800/2-10-97ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3653/31-10-97 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της με αριθμ. 1800/2-10-97ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Δ. Σαρρής, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Κατά το χρόνο έκδοσης του ν. 2160/93 "Ρυθμίσεις για τον Τουρισμό και άλλες διατάξεις" προβλέπονταν αυστηρές κυρώσεις στους παραβάτες του άρθρου 4 παρ. 3 και 8, οι οποίοι τιμωρούνταν με τη διάταξη του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικα, όπως αυτός ισχύει.

Σήμερα ισχύει η τροποποιημένη με το ν. 2207/94 διάταξη του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικα με την οποία από πλημμέλημα η ποινική απαξία της παράβασης υποβαθμίζεται

σε πταίσμα.

Ο ΕΟΤ εδώ και χρόνια αντιμετωπίζει το πρόβλημα της παρότρυνσης και παρενόχλησης προσώπων (άγρια πελατών) και το θέμα της λειτουργίας τουριστικών καταλυμάτων χωρίς το προβλεπόμενο από τις διατάξεις του ν. 2160/93 Ειδικό Σήμα. Λαμβάνοντας υπόψη την ισχύουσα νομοθεσία ο ΕΟΤ σε συνεργασία με όλους τους εμπλεκόμενους με το θέμα φορείς, έχει λάβει πληθώρα μέτρων για την άμεση αντιμετώπιση του προβλήματος με στόχο την εξάλειψη αυτού του φαινομένου (Δημιουργία γραφείων πληροφοριών – κρατήσεων για ξενοδοχεία και ενοικιαζόμενα δωμάτια στα σημεία, όπου παρατηρούνται επανειλημμένα κρούσματα παρενόχλησης, προληπτικοί και κατασταλτικοί έλεγχοι στα ίδια σημεία, αύξηση των σχετικών διώξεων κ.λπ.).

Παράλληλα το Υπουργείο μας εξετάζει τροποποίηση του ν. 2160/93 με την οποία θα τιμωρείται με διοικητικό πρόστιμο ο ηθικός και ο φυσικός αυτουργός της παράβασης.

Η Υπουργός
ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

29. Στην με αριθμό 1874/7.10.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 5/31.10.97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 1874/7.10.97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Λευτέρη Παπαγεωργόπουλου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το κτιριακό συγκρότημα του "Τάγματος του Αγίου Παντελεήμονος" στο Δήμο Κύμης Ν. Εύβοιας δεν έχει κηρυχθεί ως νεότερο μνημείο. Για την αξιοποίηση του κτίρου έχει υποβληθεί πρόταση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης η οποία εξετάζεται. Η πρόταση για το θεσμό του "Ευρωπαϊκού Κέντρου Εικαστικής Τέχνης κα Χαρακτικής" πρέπει να υποβληθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες που έχει εγκαθιδρύσει το ΥΠ.ΠΟ. (Γενικός Κανονισμός Χρηματοδοτήσεων, Ε.Π.Δ.Π. κλπ).

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

30. Στην με αριθμό 1890/7.10.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 264/31.10.97 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Πολύζος παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή τα εξής:

Η μείωση σε 50% των διοδίων στους κατοίκους της Πιερίας, που διέρχονται στο Σταθμό Διοδίων Μαλγάρων δεν είναι εφικτή.

Στα διόδια Μαλγάρων γίνεται πληρωμή για χρήση του αυτοκινητόδρομου από Κατερίνη ως Θεσσαλονίκη. Επειδή το τμήμα αυτό είναι πλήρως κατασκευασμένο, οι χρήστες χρεώνονται διόδια, από οποιοδήποτε σημείο εκκίνησης προέρχονται.

Ο έλεγχος εντοπιότητας που προτείνεται, για τους κατοίκους της Πιερίας, είναι αδύνατος χωρίς να επηρεασθεί η ταχύτητα διέλευσης από τα διόδια, και δεν υπάρχει εγγύηση για το αδιάβλητο μιας τέτοιας λύσης.

Βάσει δε της νομοθεσίας, η χρέωση σε όλους τους Σταθμούς Διοδίων είναι για κάθε κατηγορία οχήματος ενιαία.

Δυνατότητα υπάρχει, για όποιον κάτοικο του Ν.Πιερίας επιθυμεί να χρησιμοποιήσει για τη μετάβασή του στη Θεσσαλονίκη, το υπάρχον οδικό δίκτυο χωρίς διόδια (π.χ. από κόμβο Αγαθούπολης).

Ο Υπουργός
Κ.ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

31. Στην με αριθμό 1903/7.10.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 267/31.10.97 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 1903/7.10.97 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Μειμαράκης παρακαλούμε

να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ Α.Ε., τα εξής:

Στη διάνοιξη της σήραγγας του ΜΕΤΡΟ από τον σταθμό ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ στην πλατεία Καραϊσκάκη, μέχρι τον σταθμό ΟΜΟΝΟΙΑ, κατά μήκος της οδού Αγ. Κωνσταντίνου παρέστη ανάγκη εκτεταμένων εργασιών βελτίωσης του εδάφους.

Οι εργασίες αυτές οι οποίες διήρκεσαν 8μήνες περίπου, είχαν ως αποτέλεσμα τον πλήρη αποκλεισμό της κυκλοφορίας στην οδό για την αντίστοιχη περίοδο.

Είναι προφανές ότι ο αποκλεισμός αυτός είχε αρνητικές συνέπειες για τους καταστηματαρχες και τους επιχειρηματίες γενικότερα της περιοχής, οι οποίοι διατυπώσαν αίτημα ευνοϊκής φορολογικής μεταχείρισης ως αντιστάθμισμα των απωλειών λόγω περιορισμού των εμπορικών δραστηριοτήτων τους.

Το σχετικό αίτημα έχει διαβιβαστεί στο Υπουργείο Οικονομικών για εξέταση.

Για τα έργα της οδού Πανεπιστημίου όπως είναι γνωστό, η πλήρης διακοπή της κυκλοφορίας συνέβη για ελάχιστες ημέρες ενώ η μεγαλύτερη όχληση ήταν ο περιορισμός της κυκλοφορίας της οδού κατά 1 1/2 έως 2 1/2 λωρίδες από τις υφιστάμενες 5 λωρίδες κυκλοφορίας της οδού για περιορισμένο μήκος και για λιγότερο από 2 μήνες.

Αντίστοιχο αίτημα από τους επιχειρηματίες της περιοχής δεν έχει διατυπωθεί.

Εφόσον διατυπωθεί, θα διαβιβαστεί στο Υπουργείο Οικονομικών προκειμένου να εξεταστεί το μέγεθος των επιπτώσεων από τους ανωτέρω περιορισμούς της κυκλοφορίας και να ληφθούν οι ανάλογες αποφάσεις.

Ο Υπουργός
Κ.ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

32. Στην με αριθμό 1915/8.10.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 8/30.10.97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ.1915/8.10.97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Σταύρου Δήμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Ι. Την τελευταία 6ετία έγιναν συνεχείς προσπάθειες για την ανάδειξη και αξιοποίηση όχι μόνο του Θεάτρου Αρχαίας Σικυώνας στην Κοινότητα Βασιλικού, αλλά και του Αρχαιολογικού χώρου και του Μουσείου, το οποίο είχε παραμείνει κλειστό για το κοινό για δέκα χρόνια. Η αρμόδια Εφορεία συνεργάζεται στενά με την Κοινότητα Βασιλικού και την Γεν. Γραμματεία Περιφέρειας Πελοποννήσου, ενώ ο χώρος εντάσσεται στον ετήσιο προγραμματισμό της Δ' ΕΠΚΑ από το 1992 κάθε χρόνο.

Η δραστηριότητα της αρμόδιας Υπηρεσίας για την ανάδειξη και αξιοποίηση του αρχαίου θεάτρου και του αρχαιολογικού χώρου διασταυρώνεται με αυτήν της Αρχαιολογικής Εταιρείας η οποία από τις αρχές του 20ου αιώνα διατηρεί τα δικαιώματα των ανασκαφών των μνημείων του αρχαιολογικού χώρου καθώς και του αρχαίου θεάτρου.

Για την ανάδειξη και αξιοποίηση του αρχαίου θεάτρου, που είναι ανασκαμμένο κατά το ήμισυ (κυρίως το κοίλο του), απαιτούνται ανασκαφικές έρευνες οι οποίες πρέπει να προηγηθούν οποιασδήποτε επέμβασης για την αξιοποίηση του εν λόγω μνημείου. Η τελευταία ανασκαφική ενέργεια της Αρχαιολογικής Εταιρείας στο θέατρο έγινε το 1984.

Οι τελευταίες προσπάθειες της αρμόδιας υπηρεσίας του ΥΠ.ΠΟ για την ανασκαφική αποκάλυψη και ανάδειξη των μνημείων έγιναν το 1991-93 όταν διατέθη το ποσό των 40.000.000 δρχ. για το θέατρο από τα ΣΑΝΤ-ΣΠΑ του Ν. Κορινθίας ΔΕ 1991 (Πρόγραμμα Τουρισμός-Μνημεία-Μουσεία) μετά την άρνηση της Αρχαιολογικής Εταιρείας να εντάξει το εν λόγω έργο στον προγραμματισμό της.

Επειδή όμως υπάρχει από το 1981 εγκεκριμένη από το ΚΑΣ μελέτη αναστήλωσης των θολωτών διόδων του θεάτρου η αρμόδια Εφορεία απέστειλε την μελέτη προς την ΔΑΑΜ για αναθεώρηση το 1991 και ζήτησε να αναλάβει την αποκάλυψη του κοίλου (1994).

Όλες οι σχετικές ενέργειες της Εφορείας προσέκρουσαν στην αρνητική στάση της ανασκαφώς και της Αρχαιολογικής Εταιρείας για την επέμβαση της Εφορείας στο Μνημείο. Παρόλα αυτά η Εφορεία, μετά από πρόταση του Δήμου Κιάτου, για την ένταξη της αξιοποίησης του αρχαίου θεάτρου Σικυώνας στις επιχορηγήσεις της Γ.Γ. Περιφέρειας Πελοποννήσου, σχεδιάζει για το έτος 1998 να εντάξει στο πρόγραμμα δράσης της την αναστήλωση των θολωτών διόδων του θεάτρου (αφού υπάρχει ήδη μελέτη) καθώς και διάφορες στερεωτικές εργασίες στα υπόλοιπα αποκαλυφθέντα και φθαρμένα ήδη αρχιτεκτονικά μέλη του μνημείου.

II. Οι συστηματικές ανασκαφικές έρευνες στον αρχαιολογικό χώρο των Ισθμίων διεξάγονται από την αμερικανική Σχολή Κλασικών Σπουδών από την δεκαετία του 1950 και σε συνεχή βάση ως σήμερα. Η αρμόδια Εφορεία εποπτεύει το ετήσιο ανασκαφικό έργο που εγκρίνεται κατ' έτος από την Κεντρική Υπηρεσία. Σύμφωνα με τον προγραμματισμό αξιοποίησης των αρχαιολογικών χώρων σε συνεργασία με την διευθύνουσα από έτη ανασκαφεία του χώρου κ. EL. Gebgard, έχει ξεκινήσει μια νέα διαμόρφωση του αρχαιολογικού χώρου με τη σχεδίαση πορείας διαδρομών περιπάτου των επισκεπτών. Για την ανάδειξη του χώρου έχει ακόμη ξεκινήσει η επιχωμάτωση των ανασκαφών τομών, που επί έτη ήταν ανοικτές, για την λήψη σρωματογραφικών στοιχείων.

Το μικρό αρχαιολογικό Μουσείο της Ισθμίας το οποίο βρίσκεται σε άμεση σχέση και εντάσσεται στον αρχαιολογικό χώρο των Ισθμίων συμπεριλαμβάνεται στο πρόγραμμα δράσης 1997 της Εφορείας σε συνεργασία με την ΔΕΕΜ και την Διεύθυνση Συντήρησης.

Για το 1997 έχει εγκριθεί η στεγανοποίηση της στέγης του Μουσείου καθώς επίσης ξεκινά το πρόγραμμα για τη συντήρηση του θησαυρού των υάλινων πινάκων τνω Κέγγρεων. Για το λόγο αυτό κατασκευάζεται ειδικός χώρος με όλες τις κατάλληλες προδιαγραφές για την δύσκολη συντήρησή τους. Μεχρι το τέλος του χρόνου θα κατατεθεί για έγκριση στο ΚΑΣ μια νέα επανέκθεση όλων των ευρημάτων που σήμερα εκτίθενται στο Μουσείο καθώς επίσης και άλλων νέων ανασκαφών ευρημάτων που ήδη έχουν συντηρηθεί.

III. Για θέματα σχετικά με το αρχαίο θέατρο και το Μουσείο Σικυώνας επισυνάπτω και προηγούμενη απάντησή μου στην ερώτηση 3450/18.4.97 του Βουλευτή κ. Παπαληγούρα.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

33. Στην με αριθμό 1917/8.10.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3732/31.10.97 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 1917/8.10.97 που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τη Βουλευτή κ. Φάνη Πάλλη-Πετραλιά, σας γνωρίζουμε ότι τα θέματα που τίθενται σ' αυτή δεν άπτονται των αρμοδιοτήτων του Υπουργείου μας.

Πέραν αυτού όμως, σας επισημαίνουμε ότι με επανειλημμένα έγγραφα μας σχετικά με τις διαφημιστικές πινακίδες, καθαριότητα και προστασία περιβάλλοντος προς τους αρμόδιους φορείς συστήσαμε να μεριμνήσουν για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

Η Υπουργός
ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

34. Στην με αριθμό 1932/8.10.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 10/24.10.97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ.1932/8.10.97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημήτρη Κουτσόγιωργα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η καθυστέρηση που σημειώθηκε για την επισκευή των μικρής έκτασης ζημιών στο κτίριο του Αρχαιολογικού Μουσείου Αιγίου οφειλόταν στο γεγονός ότι το κτίριο είναι διατηρητέο και χρειάστηκε να εκπονηθεί μελέτη επισκευής από την Διεύθυνση

Μελετών Μουσείων. Μετά την έγκριση της μελέτης από το Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων, δημοσιεύθηκε πρόσφατα η δημοπράτησή της και το Μουσείο αναμένεται να επανελειτουργήσει το επόμενο καλοκαίρι.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

35. Στην με αριθμό 1942/8-10-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 12/24-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 1942/8.10.97 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Σπύρου Δανέλλη και Πέτρου Κουνάλη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το λατομείο μαρμάρων της Εταιρείας "Αφοι Ρήγα Α.Ε.Β.Ε." που βρίσκεται στη θέση Τούρλες, Κοινότητας Κώστου Πάρου, απέχει 520 μέτρα από τα αρχαία λατομεία του Μαραθίου. Στην ίδια θέση λειτουργούν αρκετά χρόνια δύο λατομεία της ίδιας εταιρείας μετά από άδεια του Υπουργείου Βιομηχανίας (1016/8.4.81/ΕΜΝΕ/ΥΒΕΤ και 2428/31.7.92/ΕΜΝΕ/ΕΒΕΤ). Στην ανωτέρω εταιρεία έχει χορηγηθεί άδεια εκμετάλλευσης λατομείου μαρμάρου μετά από γνωμοδότηση του Τοπικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου (5871/22.12.94). Προηγούμενως είχαν γίνει μετρήσεις ελέγχου των δονήσεων από τις ανατινάξεις των λατομικών εργασιών και διενεργήθηκε αυτόψια από την Επιθεώρηση Μεταλλείων του Υπουργείου Βιομηχανίας, στην οποία σημειωνόταν ότι: "εφόσον τηρούνται εκ μέρους των εκμεταλλευτών οι εντολές της Επιθεωρήσεως Μεταλλείων Νοτίου Ελλάδος ουδέν πρόβλημα ασφαλείας λόγω των προκαλούμενων δονήσεων δημιουργείται τόσο για το αρχαίο λατομείο όσο και για την οικία Γκίκα".

Η αρμόδια Εφορεία έχει ήδη προχωρήσει στην ανάθεση μελέτης για τη διαμόρφωση και ανάδειξη του χώρου των αρχαίων λατομείων ώστε αυτός να καταστεί επισκέψιμος για το κοινό.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

36. Στην με αριθμό 1947/8-10-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 13/24-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 1947/8.10.97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μανώλη Μπετενιώτη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Ως προς τα ζητήματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητες του ΥΠ.ΠΟ. σημειώνονται τα ακόλουθα:

Το Νοέμβριο του 1987 η Εφορεία Εναλίων Αρχαιοτήτων πραγματοποιήσε στη θαλάσσια περιοχή του σημερινού λιμανιού της Αίγινας εμπεριστατωμένη υποβρύχια έρευνα. Με την ΥΑ ΥΠ.ΠΟ./ΑΡΧ/Α1/Φ41/8809/415/27.2.90 ύστερα από ομόφωνη γνωμοδότηση του ΚΑΣ δεν εγκρίθηκε η μελέτη του Λιμενικού Ταμείου Αίγινας για κατασκευή κυματοθραύστη στο νέο λιμάνι, για λόγους προστασίας του αρχαίου λιμένας με τον οποίο γειτνιάζει το προτεινόμενο έργο, το οποίο σύμφωνα με τα σχέδια θα κατέστρεφε μέρος του αρχαίου πολεμικού λιμένας και τμήμα της αρχαίας προστατευτικής λιθορριπής του αρχαίου εμπορικού και πολεμικού λιμένας.

Με την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/Φ43/51126/2719/20.12.94 (ΦΕΚ Β', 113.1.1995) κηρύχθηκε ως αρχαιολογικός χώρος η θαλάσσια περιοχή από το ακρωτήριο Πλακάκια έως το ακρωτήριο Παλιόπυργος. Στην κηρυγμένη θαλάσσια περιοχή περιλαμβάνονται σημαντικά αρχαία λείψανα, όπως το αρχαίο υποβρύχιο φράγμα του λιμανιού, ο δεύτερος αρχαίος λιμενοβραχίονας λαξεύματα και υπολείμματα τοίχων κατά μήκος της βραχydούς ακτογραμμής. Σε άμεση σχέση μ' αυτά βρίσκονται και οι αρχαιότερες του χερσαίου χώρου που δεσπόζουν γύρω από το σημερινό λιμάνι της Αίγινας.

Η αρμόδια Εφορεία Εναλίων Αρχαιοτήτων είναι αντίθετη με κάθε πραόμοιο κατασκευαστικό εγχείρημα. Το ζήτημα θα εισαχθεί στο ΚΑΣ για να διατυπώσει τη γνώμη του.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

37. Στην με αριθμό 1948/8-10-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 14/30-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 1948/8.10.97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μανώλη Μπεντενιώτη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Επισυνάπτεται κατάλογος των 70 αρχαιολογικών χώρων.
2. Στο πρόγραμμα δράσης της αρμόδιας Εφορείας για το 1998 θα προβλεφθεί η διαμόρφωση του Ιερού του Ιππόλυτου στην Τροιζήνα, καθώς και η έκδοση ενημερωτικού δελτίου.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

38. Στην με αριθμό 1949/8-10-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 15/30-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 1949/8.10.97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μανώλη Μπεντενιώτη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το ΤΑΠ προωθεί πρόγραμμα κάλυψης όλων των επισκεψιμων αρχαιολογικών χώρων και μουσείων της χώρας με μικρά ενημερωτικά φυλλάδια που διανέμονται δωρεάν στους επισκέπτες. Στο πλαίσιο του προγράμματος αυτού έχουν ήδη καλυφθεί 80 χώροι και μουσεία. Χάριν της εγκυρότητας του περιεχομένου των φυλλαδίων, βασική προϋπόθεση για την έκδοσή τους είναι η αποστολή του κειμένου και των φωτογραφιών από τις αρμόδιες Εφορείες Αρχαιοτήτων.

Στο πρόγραμμα δράσης της αρμόδιας Εφορείας για το 1998 θα προβλεφθεί η διαμόρφωση του Ιερού του Ιππόλυτου στην Τροιζήνα, καθώς και η έκδοση ενημερωτικού δελτίου.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

39. Στην με αριθμό 1968/9-10-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 16/30-10-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 1968/9.10.97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γ. Καρατζαμέρη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων έχει διαμορφώσει το πρόγραμμα Συνολικής Ανάδειξης Αρχαιολογικών Χώρων και Κάστρων. Ιδιαίτερα το πρόγραμμα "Κάστρων Περίπλους" περιλαμβάνει μνημεία φρουριακού χαρακτήρα με σκοπό την ανάδειξη των ιστορικών αξιών (τεχνικών και καλλιτεχνικών) που είναι ενσωματωμένες σ' αυτά.

Μέσω του προγράμματος επιτυγχάνεται η προστασία του ιστορικού και φυσικού περιβάλλοντος, η ανάπτυξη του χώρου με προγράμματα κοινωνικής συμμετοχής σε επίπεδο τοπικών και περιφερειακών προγραμμάτων πολιτιστικής σε επίπεδο τοπικών και περιφερειακών προγραμμάτων πολιτιστικής δραστηριότητας, η αναβάθμιση των υπηρεσιών εξυπηρέτησης των επισκεπτών και απόδοση και αρχαιολογικών χώρων στους πολίτες.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει ειδικές αρχιτεκτονικές και μηχανολογικές-ηλεκτρολογικές μελέτες, μελέτες τοπογραφίας (φωτογραμμετρικές) καθώς επίσης και γεωτεχνικές μελέτες και έρευνες, όπου απαιτούνται, και προβλέπει στάδια προμελέτης, οριστικής μελέτης, μελέτης εφαρμογής και τευχών δημοπράτησης.

Από τις περιοχές που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα έχουν ήδη υποβληθεί στο ΚΑΣ και λάβει τη σχετική έγκριση οι προμελέτες για τη Συνολική Ανάδειξη των Κάστρων Κυθήρων, Άσσου Κεφαλληνίας, Μυτιλήνης, Καστελλόριζου και Καλύμνου.

Επίσης, έχουν συνταχθεί οι προμελέτες για την ανάδειξη των Κάστρων Αγ. Γεωργίου Κεφαλληνίας, Γραμβούσας, Σούδας, Αστυπάλαιας, Λέρου, Κελεφά, Αντιμαχείας Κω, Βολισσού Χίου, Ζακύνθου, Μεθώνης και Καρύστου, ενώ έχουν ανατεθεί και εκπονούνται οι μελέτες των Κάστρων Πάργας, Χάλκης, Μήθυμνας, Πυθαγορείου, Κρητηνίας Ρόδου και Καρπάθου.

Τέλος, εκκρεμεί η ανάθεση μελετών Συνολικής Ανάδειξης για Κάστρα όπως της Ναυπάκτου και της Μύρινας, που βρίσκονται στο στάδιο αξιολόγησης ή ανάθεσης ενώ από την αρμόδια Υπηρεσία συντάσσονται τα τεύχη προδιαγραφών για τα Κάστρα του Ρού, της Κιμώλου και της Ικαρίας.

Ειδικότερα οι μελέτες ηλεκτροφωτισμού των Καστρων περιλαμβάνουν επιμέρους μελέτες εγκατάστασης υπογείου ηλεκτρικού δικτύου φωτισμού ανάδειξης, φωτισμού πορειών καθώς και φωτισμού ασφαλείας-προστασίας των μνημείων και συντάσσονται σύμφωνα με τις γενικές τεχνικές προδιαγραφές που αναφέρονται στο ΠΔ 696/74, όπως αυτό έχει μεταγενέστερα τροποποιηθεί ΠΔ 515/89, καθώς και τις οδηγίες του ειδικού τεύχους προδιαγραφών της Υπηρεσίας για το εκάστοτε Κάστρο.

Με την οριστική έγκριση των μελετών θα προωθηθεί και η εκτέλεση εργασιών με την ένταξη έργων στα διάφορα προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από την Ε.Ε. Τα Κάστρα αυτά είναι επιπλέον αυτών που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα "ΦΩΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΜΑΣ", για το οποίο παραπέμπω στις κονές ανακοινώσεις που κάναμε με την Υπουργό Ανάπτυξης τις οποίες και επισυνάπτω.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

40. Στην με αριθμό 1971/9.10.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 17/30.10.97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθ. 1971/9.10.97 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ντόρας Μπακογιάννη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το εξαγγελθέν από τα Υπουργεία Ανάπτυξης και Πολιτισμού Πρόγραμμα "ΦΩΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΜΑΣ" αποτελεί μια σημαντική πρωτοβουλία των δύο Υπουργείων σε συνεργασία με τις Περιφέρειες και την Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) για την αξιοποίηση και προβολή της πολιτισμικής μας κληρονομιάς της χώρας μας. Χορηγός του προγράμματος είναι η ΔΕΗ. Σε εκτέλεση του εν λόγω προγράμματος είναι η ΔΕΗ. Σε εκτέλεση του εν λόγω προγράμματος έχουν ήδη επιλεγεί τα μνημεία που πρόκειται να ηλεκτροφωτισθούν σε πρώτη φάση. Για το έργο αυτό θα υπάρξει συνεργασία όλων των αρμόδιων φορέων.

Επισυνάπτω τις σχετικές ανακοινώσεις που κάναμε με την συνάδελφο μου Υπουργό Ανάπτυξης.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι Βουλευτές, πριν εισέλθουμε στην συζήτηση των επικαιρών ερωτήσεων, θα διαβαστεί το δελτίο των επικαιρών ερωτήσεων της Παρασκευής 28 Νοεμβρίου 1997.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ πρώτου κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 και 3 Καν. Βουλής):

1. Η με αριθμό 429/24-11-97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αλέξανδρου Βούλγαρη προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τις επιπτώσεις στην επιχειρηματική δραστηριότητα στην περιοχή Μαγνησίας, από την υποβολή υποβολής προτάσεων για επενδύσεις του αναπτυξιακού νόμου 1892 κλπ.

2. Η με αριθμό 448/26-11-97 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Φάνης Πάλλη-Πετραλιά προς τον Υφυπουργό Πολιτισμού (Αρμόδιο για θέματα Αθλητισμού), σχετικά με τη λήψη μέτρων καταστολής της βίας στα γήπεδα κλπ.

3. Η με αριθμό 456/26-11-97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Σταύρου Παναγιώτου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με τις διαδικασίες εκπροσώπησης των απόδημων Ελλήνων στο Α'

Συνέδριο του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού (Σ.Α.Ε.) κλπ.

4. Η με αριθμό 450/26-11-97 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Ανδριανής Λουλέ προς τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την καθυστέρηση χορήγησης πιστώσεων για τη λειτουργία του Γενικού Νοσοκομείου Λάρισας.

5. Η με αριθμό 444/26-11-97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Γεωργίου Τσαφούλια προς τους Υπουργούς Υγείας και Πρόνοιας, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για την ανέγερση νέου νοσοκομείου στο Αγρίνιο.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ δευτέρου κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 και 3 Καν. Βουλής).

1. Η με αριθμό 437/25-11-97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ευάγγελου Μαλέσιου προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά τη λήψη μέτρων προστασίας των μοναστηριών της Ηπείρου, των θησαυρών που υπάρχουν σ'αυτά κλπ.

2. Η με αριθμό 443/26-11-97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Βασιλείου Σωτηρόπουλου

προς τους Υπουργούς Περιβαλλοντος-Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Γεωργίας, σχετικά με τη λήψη μέτρων καταβολής των αποζημιώσεων στους πληγέντες από τις βροχοπτώσεις στο Άργος, την εκτέλεση των αναγκαίων έργων κ.λπ.

3. Η με αριθμό 457/26-11-97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Σταύρου Παναγιώτου προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με τη λήψη μέτρων προστασίας των κτηνοτρόφων-γαλακτοπαραγωγών οι οποίοι πλήττονται από την εισαγωγή γάλακτος υψηλής παστερίωσης.

4. Η με αριθμό 451/26-11-97 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Στέλλας Αλφιέρη προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για αναβάθμιση του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.) κλπ.

5. Η με αριθμό 445/26-11-97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Γεωργίου Καρατάσου προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, σχετικά με τη λήψη μέτρων περιορισμού της εγκληματικότητας στη δυτική Αττική, επάνδρωση του Πολυδύναμου Αστυνομικού Τμήματος Αχαρνών κλπ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση

ΤΩΝ ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Α. επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη επίκαιρη ερώτηση είναι η με αριθμό 399/20.11.97 του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνου Σπηλιόπουλου προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την ενεργοποίηση του προγράμματος Ολοκληρωμένο Πρόγραμμα Ανασυγκρότησης Αχαιάς Φωκίδας (ΟΠΑΑΦ) για την αποκατάσταση των ζημιών της σεισμόπληκτης περιοχής Αιγιαλείας και Φωκίδας.

Η ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

"Από την απάντηση του Υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας στην από 28.1.97 επίκαιρη ερώτησή μας στη Βουλή, είχαμε ενημερωθεί ότι σύντομα η εξαγγελία του αιμνήστου Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και πρωθυπουργού Ανδρέα Παπανδρέου θα γινόταν πράξη μέσω ειδικού αναπτυξιακού προγράμματος για την αποκατάσταση των ζημιών και ανασυγκρότηση της σεισμόπληκτης περιοχής Αιγιαλείας και Φωκίδας, όπως έγινε και για τα Γρεβενά και την Κοζάνη.

Ακόμη όμως δεν έχει δρομολογηθεί καμία εξέλιξη στο ελλειμματικό ούτως ή άλλως πρόγραμμα που συνέταξε η περιφέρεια δυτικής Ελλάδος και η περιφέρεια Στερεάς Ελλάδος, σύμφωνα με τις οδηγίες του αρμοδίου Υφυπουργού, το οποίο βέβαια απέχει μακράν και των εξαγγελιών και των προσδοκιών του λαού της Αχαιάς και Φωκίδας. Επιπλέον υπάρχει μία ασάφεια ως προς το ύψος αλλά και το χρονοδιάγραμμα του προγράμματος.

Τις τελευταίες ημέρες πληροφορηθήκαμε ότι εγκρίθηκε και σχετικό πρόγραμμα που είχε υποβληθεί στο Ταμείο Κοινωνικής Ανάπτυξης του Συμβουλίου της Ευρώπης (ΤΚΑΣΕ) για την "Αποκατάσταση των ζημιών και κοινωνική - οικονομική ανασυγκρότηση της πληγείσας περιοχής της δυτικής Ελλάδος από το σεισμό της 15.6.95" με το ποσό των έντεκα δισεκατομμυρίων (11.000.000.000) δραχμών.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Τι ενέργειες πρόκειται να κάνει για την ενεργοποίηση του κατατιθέμενου ήδη προγράμματος "ΟΠΑΑΦ", το ύψος του προγράμματος, το χρονοδιάγραμμα καθώς και πώς θα αξιοποιηθεί καλύτερα το δάνειο από το ΤΚΑΣΕ".

Ο Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Πάχτας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ενημερώσω τον κύριο συνάδελφο ότι το πρόγραμμα αποκατάστασης των ζημιών από τους σεισμούς περιλαμβάνει δύο τμήματα.

Το πρώτο τμήμα έχει να κάνει με έργα άμεσης αποκατάστασης από τις ζημιές, όπως η προσωρινή στέγαση, η ανακατασκευή και επισκευή των κτιρίων και τα έργα υποδομής άμεσης, πρώτης παρέμβασης.

Το πρώτο τμήμα αυτού του προγράμματος περιλαμβάνει έναν προϋπολογισμό περίπου σαράντα ένα δισεκατομμύρια εξακόσια εκατομμύρια (41.600.000.000) δραχμές, δηλαδή, περίπου σαράντα δύο δισεκατομμύρια (42.000.000.000) δραχμές, βάσει του οποίου άρχισαν ήδη οι χρηματοδοτήσεις, διά μέσου του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων από το 1995 μέχρι και σήμερα. Έτσι έχουν ήδη δαπανηθεί μέχρι σήμερα, στις περιφέρειες που αναφέρατε προηγουμένως, Αχαιάς και Φωκίδας, περίπου έντεκα δισεκατομμύρια (11.000.000.000) δραχμές. Άρα αυτό το πρώτο τμήμα του προγράμματος είναι σε πλήρη εξέλιξη.

Σ' αυτό που αναφέρατε και αφορά την έγκριση του ΤΚΑΣΕ, του προγράμματος που έχουμε καταθέσει, έχει να κάνει με αυτό το πρώτο τμήμα που ούτως ή άλλως είναι σε εξέλιξη. Εμείς δαπανάμε ούτως ή άλλως τους πόρους για τα έργα που χρειάζεται να χρηματοδοτήσουμε, το ΤΚΑΣΕ ενέκρινε ένα τμήμα από το συνολικό πρόγραμμα που έχουμε καταθέσει, θεώρησε ότι οι επιλέξιμες δαπάνες είναι μόνο ένα τμήμα από αυτά για να το χρηματοδοτήσει από το Συμβούλιο της

Ευρώπης και το ποσό που επέλεξε ως επιλέξιμες δαπάνες ανέρχεται στα είκοσι δύο δισεκατομμύρια εξακόσια εκατομμύρια (22.600.000.000) δραχμές.

Ενέκρινε λοιπόν, ένα πρόγραμμα και από αυτό χρηματοδοτεί το μισό, γιατί συμβάλλει με 50% δική του επιχορήγηση. Έτσι το 11,3 που αναφέρετε έχει να κάνει με την επιχορήγηση του ΤΚΑΣΕ, ένα πρόγραμμα είκοσι δύο δισεκατομμυρίων εξακοσίων εκατομμυρίων (22.600.000.000) δραχμών από τα σαράντα δύο δισεκατομμύρια (42.000.000.000) που υποβάλαμε εμείς προς έγκριση και αυτό είναι σε πλήρη εξέλιξη.

Το δεύτερο τμήμα του προγράμματος αναφέρεται στο αναπτυξιακό πρόγραμμα Αχαιάς, Φωκίδας. Όπως γνωρίζετε, θέλαμε και δεσμευθήκαμε να συντάξουμε ένα τέτοιο πρόγραμμα γιατί έχουμε σαν στόχο να αναδείξουμε τις αναπτυξιακές δυνατότητες της περιοχής μέσα από μία σειρά έργων, δράσεων και παρεμβάσεων, οι οποίες θα είναι συμπληρωματικές των παρεμβάσεων του ΠΕΠ, των δράσεων του περιφερειακού προγράμματος, έξω και πέρα από τα έργα υποδομής και τις πρώτες παρεμβάσεις που έπρεπε να κάνουμε για την αποκατάσταση των ζημιών από το σεισμό.

Το ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα λοιπόν, δεν έχει να κάνει με τους σεισμούς, είναι έξω και πέρα από τους σεισμούς, είναι έξω και πέρα από τα σαράντα δύο δισεκατομμύρια (42.000.000.000) δραχμές που είναι σε εξέλιξη για τις ανάγκες που είπαμε προηγουμένως και έχει να κάνει με συμπληρωματικές δράσεις και παρεμβάσεις στα έργα του περιφερειακού προγράμματος για να μπορέσουμε να βοηθήσουμε να βγει η περιοχή από την απομόνωση, δεδομένου ότι δέχθηκε ένα ισχυρό πλήγμα η οικονομία και η κοινωνία της περιοχής από τους σεισμούς.

Για το τμήμα αυτό έχουν ήδη προχωρήσει μια σειρά από διεργασίες, έχει συνταχθεί ένα πρόγραμμα τελικό από τις περιφέρειες. Έχει ολοκληρωθεί το 90% των τεχνικών δελτίων έργων για να έχουμε ετοιμότητα και ωριμότητα έναρξης. Είμαστε σ' ένα στάδιο τελικό για να προσδιορίσουμε το τελικό περιεχόμενο, δεδομένου ότι η πρόταση των περιφερειών αναφερόταν περίπου σε είκοσι οκτώ δισεκατομμύρια (28.000.000.000) δραχμές. Τους έχουμε ζητήσει να μας υποβάλουν μια νέα πρόταση στο ύψος των είκοσι δισεκατομμυρίων (20.000.000.000) δραχμών έτσι ώστε να μπορέσουμε να ξεκινήσουμε. Η επιτροπή παρακολούθησης που είναι το επιστέγασμα όλης αυτής της προσπάθειας για να δώσει την έναρξη των προγραμμάτων, θα γίνει μέσα στο επόμενο δεκαπενθήμερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι Βουλευτές, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας είκοσι σπουδαστές με μία συνοδό καθηγήτρια από τα ΙΕΚ "ΞΥΝΗ", αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "Ε-ΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ".

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Ο κ. Σπηλιόπουλος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι γνωστό ότι ο σεισμός της 15ης Ιουνίου του 1995 που έπληξε την Αιγιαλεία και τη Φωκίδα επιβάρυνε δραματικά την οικονομική κατάσταση στις εν λόγω περιοχές οι οποίες ήδη είχαν επιβαρυνθεί από την αποβιομηχάνιση και από την ανεργία.

Είναι επίσης γνωστό όπως τόνισε και ο κύριος Υπουργός ότι εξ αρχής -και αυτό έγινε πρώτη φορά- συντάχθηκε πρόγραμμα ολοκληρωμένο για την περίθαλψη των πληγέντων και την άμεση αποκατάσταση των ζημιών. Αυτό το πρόγραμμα φτιάχνει τα σπίτια, φτιάχνει την επισκευή και την αποκατάσταση των οικοδομών και έδωσε κάποια βοήθεια στην πληγείσα περιοχή. Αυτό το πρόγραμμα πράγματι προχώρησε, όμως -και πρέπει να το τονίσουμε αυτό- και αυτό είναι ελλιπές. Γιατί το κόστος κατασκευής σήμερα είναι διπλάσιο από τη δανειοδότηση που δίνει το κράτος στους σεισμοπαθείς και πολλά σπίτια και πολλά κτίρια δεν πρόκειται να τελειώσουν.

Το άλλο όμως πρόγραμμα που μας ενδιαφέρει περισσότερο και που ανέφερε και ο κύριος Υπουργός είχε εξαγγελθεί από

την Κυβέρνηση τότε και ήταν ύψους σαράντα δύο δισεκατομμυρίων (42.000.000.000) δραχμών. Αυτό το πρόγραμμα ήρθε σαν μοναδική ελπίδα για να βελτιώσει τις υποδομές, να δώσει κίνητρα, να δώσει δυνατότητες, να ξαναπάρει μπροστά τη σεισμόπληκτη περιοχή που ήδη είχε πληγεί ανεπανόρθωτα και η οποία είχε επιβαρυνθεί όπως σας είπα από την ανεργία και την αποβιομηχάνιση. Δυστυχώς όμως δύομισι χρόνια μετά από τότε δεν ξεκίνησε αυτό το πρόγραμμα και γι' αυτό σήμερα ζητάμε να δούμε τι θα γίνει μ' αυτό το πρόγραμμα το οποίο έχει συνταχθεί. Μέσα από αυτό το πρόγραμμα το οποίο συντάχθηκε, υπάρχουν σημαντικές και απαραίτητες παρεμβάσεις, οι οποίες πρέπει να γίνουν για να βελτιώσουν τις υποδομές, αλλά και να αποκαταστήσουν ζημιές. Δεν είναι τυχαίο το ότι προχθές είδαμε στις τηλεοράσεις στην περιοχή του Αιγίου κτίρια ετοιμόρροπα να κινδυνεύουν να καταρρεύσουν τελείως, διατηρητέα κτίρια, επειδή επλήγησαν από το μακρινό σεισμό της Ζακύνθου.

Πρέπει άμεσα, κύριε Υφυπουργέ, αυτό το πρόγραμμα να ξεκινήσει ειδικά για τα κτίρια του Αιγίου και της Φωκίδας τα οποία έχουν πληγεί και πρέπει να αποκατασταθούν το συντομότερο δυνατόν. Γιατί με το χρόνο που μεσολάβησε και τη φθορά και τους μικροσεισμούς που γίνονται σε άλλες περιοχές, υπάρχει κίνδυνος να έχουμε κατάρρευση και να έχουμε ακόμη και θύματα. Πιστεύω ότι αυτό το θλιβερό προνόμιο που έχουμε στην Ελλάδα να έχουμε πάρα πολλούς σεισμούς, να είμαστε σεισμογενής περιοχή, μόνο με ολοκληρωμένα προγράμματα βελτίωσης των υποδομών μπορούμε να δώσουμε διέξοδο και προοπτική για ανάπτυξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχήν, θα ήθελα να επισημάνω κύριε συνάδελφε, ότι η μεταχείριση των σεισμοπληκτών σε σχέση με τον τρόπο δανειοδότησης είναι ομοιόμορφος σε όλη την Ελλάδα. Ό,τι ισχύει για όλες τις περιοχές της Ελλάδος θα ισχύσει για την περιοχή Αχαΐας και Φωκίδος. Συμφωνώ βεβαίως ότι οφείλουν να επιταχύνουν, να κάνουν όσο το δυνατόν γρηγορότερα για να προχωρήσουν. Αλλά θέλουμε οι όποιες δράσεις και παρεμβάσεις μας να πιάσουν τόπο. Θέλουμε δηλαδή δεδομένου και του περιορισμού των διαθέσιμων πόρων που υπάρχει πάντοτε, να υπάρχει μία ορθολογική αξιοποίηση όλων αυτών των πόρων έτσι ώστε να επιτευχθεί η μεγαλύτερη δυνατή συμβολή του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων στους επιδιωκόμενους αναπτυξιακούς και κοινωνικούς στόχους που από κοινού έχουμε θέσει. Γι' αυτό πρέπει να προετοιμαστούμε σοβαρά και σωστά. Γι' αυτό και είπαμε ότι θα πρέπει να συμπληρωθούν τα τεχνικά δελτία για όλα τα έργα που είναι έτοιμα για υλοποίηση, έτσι ώστε από τώρα να γνωρίζουμε το ακριβές φυσικό και οικονομικό αντικείμενο του έργου, έτσι ώστε όταν ξεκινήσουμε κάτι να τελειώσουμε πολύ σύντομα για να αποδώσει το αναπτυξιακό του αποτέλεσμα και το όφελος το κοινωνικό στην ευρύτερη περιοχή.

Είπα και προηγουμένως ότι έγινε μία σειρά προετοιμασιών για την εξειδίκευση όλων των έργων σε συνεργασία με όλους τους φορείς, το Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ, το Υπουργείο Γεωργίας, τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και βεβαίως τους δύο γενικούς γραμματείς των περιφερειών μας, έτσι ώστε να έχουμε μία ετοιμότητα έναρξης των εργασιών μας.

Υποβλήθηκε το πρόγραμμα αυτό, αν θυμάμαι καλά στις 29 Σεπτεμβρίου από τις δύο περιφέρειες από κοινού στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, έχουμε καθίσει με τις δύο περιφέρειες και έχουμε επεξεργαστεί την εξειδίκευση αυτών των μέτρων, όπως είπα και στην πρωτομιλία μου το 90% των έργων έχουν ήδη τεχνικό δελτίο και είμαστε έτοιμοι να ξεκινήσουμε.

Οριστικοποιήσαμε το ποσό στα είκοσι δισεκατομμύρια (20.000.000.000) δραχμές, που είναι συμπληρωματικό των σαράντα δύο δισεκατομμυρίων (42.000.000.000) δραχμών, άρα μιλάμε για ένα πρόγραμμα συνολικό πάνω από εξήντα δισεκατομμύρια (60.000.000.000) δραχμές στους δύο νομούς

και αυτό το πρόγραμμα θα ξεκινήσει αμέσως μετά την πρώτη συνεδρίαση της Επιτροπής Παρακολούθησης, η οποία, όπως είπα και προηγουμένως, θα γίνει εντός του πρώτου δεκαημέρου, δεκαπενθημέρου του Δεκεμβρίου.

Όπως γνωρίζετε, στη συνέχεια, επειδή ήδη το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας ενέγραψε στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων πόρους για την έναρξη του προγράμματος, θα εκδοθεί η Σ.Α.Ε., η Συλλογική Απόφαση Έργου από πλευράς εθνικής οικονομίας, που με ευθύνη του Γενικού Γραμματέα της περιφέρειας θα εγκρίνει τις αποφάσεις για τη χρηματοδότηση των έργων. Αυτά θα ξεκινήσουν αμέσως μετά την Επιτροπή Παρακολούθησης εντός του δεκαπενθημέρου του Δεκεμβρίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεύτερη είναι η με αριθμό 396/20.11.97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθερίου Παπαγεωργόπουλου προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για καταλογισμό ευθυνών στους υπεύθυνους του Υπουργείου που δεν έλαβαν τα αναγκαία μέτρα για την καταπολέμηση του δάκου στην Κύμη Ευβοίας.

Η ερώτηση του κ. Παπαγεωργόπουλου έχει ως εξής:

"Οι ελαιοπαραγωγοί της ευρύτερης περιοχής Κύμης Νομού Εύβοιας απειλούνται με πλήρη καταστροφή του εισοδήματός τους. Η φετινή παραγωγή ελαιοκάρπου σε ποσοστό που υπερβαίνει το 90% έχει προσβληθεί από την ασθένεια του δάκου.

Το πρόβλημα έχει λάβει ανεξέλεγκτες διαστάσεις συνέπεια του ότι ούτε προληπτικά ούτε κατασταλτικά η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας (Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης – Τμήμα Δακοκτονίας) δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα, ώστε η δακοκτονία να είναι αποτελεσματική. Οι διαμαρτυρίες και οι καταγγελίες του Δημάρχου Κύμης για πλημμελή έλεγχο της επιχείρησης δακοκτονίας και για διασπάθιση των χρημάτων του ελληνικού λαού, δεν ελήφθησαν υπόψη. Αποτέλεσμα αυτής της απαράδεκτης κατάστασης είναι η οικονομική καταστροφή των ελαιοπαραγωγών, οι οποίοι οι ίδιοι αξιώνουν την αποζημίωσή τους από τους υπαίτιους.

Για τους λόγους αυτούς ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός, σε ποιες ενέργειες προτίθεται να προβεί για τον καταλογισμό ευθυνών στους υπεύθυνους και την καταβολή αποζημιώσεων στους ζημιωθέντες".

Ο Υφυπουργός Γεωργίας κ. Δημήτριος Σωτηρόλης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΩΤΗΡΛΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Δεν ξέρω αν πρέπει να διαφωνήσω ή να συμφωνήσω με τον κύριο συνάδελφο, για την εκτίμησή του για το ύψος της ζημιάς, του 90%, είναι όμως δευτερεύον θέμα και σε τίποτε δεν πρόκειται να μας βοηθήσει στην κουβέντα μας εδώ σήμερα. Ένα είναι δεδομένο, ότι στην περιοχή Κύμης του Νομού Ευβοίας υπάρχει εκτεταμένη ζημιά και οι αρμόδιες υπηρεσίες βρίσκονται εκεί για να εκτιμήσουν το ύψος, το μέγεθος και να μας δώσουν τις ακριβείς διαστάσεις του προβλήματος.

Στη συγκεκριμένη περιοχή η Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης Εύβοιας εφάρμοσε πρόγραμμα συλλογικής καταπολέμησης του δάκου της ελιάς με δολωματικούς από εδάφους ψεκαμούς, αφού είναι γνωστό ότι ο δάκος έπαψε να αντιμετωπίζεται με την καταστροφική για το περιβάλλον μέθοδο των αεροψεκασμών.

Η αποτελεσματικότητα της μεθόδου που εφαρμόζεται σήμερα εξαρτάται από τις ελαιοκομικές και καιρικές συνθήκες, οι οποίες στην Κύμη –το γνωρίζετε, κύριε συνάδελφε– δεν ήταν καθόλου ευνοϊκές και ευχάριστες αυτήν τη χρονιά. Έτσι, λοιπόν, δεν είχαμε τα επιδιωκόμενα και επιθυμητά αποτελέσματα, λόγω και της μεγάλης υγρασίας και των ήπιων θερμοκρασιών που επικράτησαν στην περιοχή κατά την λήξασα δακική περίοδο, γεγονός που πράγματι είναι, όπως το λέτε, δηλαδή, να έχουμε μία εκτεταμένη ζημιά στην περιοχή.

Αυτή η διαπίστωση έφθασε και σε εμάς και οι αρμόδιες υπηρεσίες κινητοποιήθηκαν. Έτσι, λοιπόν, η Διεύθυνση Αγροτικής Πολιτικής της Εύβοιας με αναλυτική εγκύκλιο εισηγήθηκε τη συμπληρωματική επέμβαση από τους ίδιους τους παραγωγ-

γούς με ψεκασμούς κάλυψης. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να κινητοποιηθούν οι υπηρεσίες, να υπάρχουν όλα τα αναγκαία υλικά, αλλά η σύσταση έμεινε κενό γράμμα, αφού οι οδηγίες δεν εφαρμόστηκαν από τους ίδιους τους παραγωγούς, με συνέπεια βέβαια να υπάρχουν οι ζημιές που αναφέρετε. Ασφαλώς οι ευθύνες αυτές των ελαιοπαραγωγών της Κύμης είναι ένα ερώτημα ποιους βαρύνουν. Βαρύνουν τους ίδιους; Βαρύνουν την πολιτεία; Βαρύνουν τη Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης της περιοχής που ανήκει στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση; Σε κάθε περίπτωση όμως και εσείς και εμείς έχουμε μπροστά μας ένα φαινόμενο που καθόλου αρεστό δεν είναι ούτε στο Υπουργείο Γεωργίας ούτε στην εθνική οικονομία, προπαντός δεν είναι καθόλου ευχάριστο για τους παραγωγούς της περιοχής και υπ' αυτήν την έννοια ο καταλογισμός ευθυνών είναι το ζητούμενο για εσάς, αλλά σε ποια κατεύθυνση. Προς τους παραγωγούς; Και με ποια λογική οι ίδιοι δεν έκαναν αυτό που όφειλαν για να προστατεύσουν την περιουσία τους; Παρόλα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας βεβαιώσω με αφορμή και την ερώτησή σας σήμερα, ότι εμείς θα αναζητήσουμε τις όποιες ευθύνες για τις ζημιές που υπάρχουν στην περιοχή για να τις αποδώσουμε. Αυτό, όμως, είναι το τελευταίο. Η ζημιά υπάρχει και αυτήν τη στιγμή αποζημιώσεις από μία τέτοια ζημιά, μέσα από κάποιο ειδικό πρόγραμμα, δεν υπάρχουν και αυτό είναι το δυσάρεστο και για εμάς και για τους παραγωγούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Παπαγεωργόπουλος έχει το λόγο.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, στις διαπιστώσεις συμφωνούμε απ' ό,τι βλέπω και χαίρομαι γι' αυτό. Επίσης, θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι δεν έχω κανένα λόγο να αμφιβάλω για τις καλές σας προθέσεις. Ελπίζω, όμως, στη δευτερολογία σας να έχω λίγο σαφέστερες απαντήσεις. Άλλωστε αυτό είναι το ζητούμενο αυτής της συζήτησης.

Για τις ανάγκες της συζήτησης σας περιγράφω, στο λίγο χρόνο που έχω ότι η Κύμη και η ευρύτερη περιοχή της στη Βόρεια Καρυστία της Εύβοιας από πλευράς δενδροκαλλιεργειών, πρωτεύοντως καλλιεργεί την ελιά και δευτερευόντως τη συκιά, η γνωστή παραγωγή σύκων Κύμης. Είναι μία δευτερεύουσα καλλιέργεια, αλλά σημαντική και αυτή.

Το πρόβλημα της απειλής του δάκου το εντόπισαν έγκαιρα και ο Δήμος Κύμης και όλοι οι ΟΤΑ της περιοχής πήραν τις αναγκαίες αποφάσεις των δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων και ζήτησαν να γίνει η αναγκαία δακοκτονία από εδάφους, όπως προβλέπεται, δεν ζήτησαν τίποτα παραπάνω. Εγκρίθηκε το αίτημα, εγκρίθηκαν οι πιστώσεις, όλα καλά μέχρι εκεί. Αλλά εδώ μπαίνει η ανικανότητα και η φαιλότητα αυτών που είχαν την ευθύνη της διαχείρισης αυτού του ζητήματος. Αντί να αναθέσουν την εργολαβία της δακοκτονίας από εδάφους σ' ένα ή περισσότερους από τους πολλούς ελαιοπαραγωγικούς, ελαιογεωργικούς συνεταιρισμούς της παραγωγής, την ανέθεσαν στο συνεταιρισμό παραγωγής σύκων. Σημειώτεον ότι τα δένδρα ελιές και συκιές, είναι ανάμεικτα στην περιοχή, όπως είναι άλλωστε και το ελληνικό τοπίο, δεν έχει καμία διαφορά εκεί. Αλλά αυτές οι δύο καλλιεργητικές δραστηριότητες λειτουργούν ανταγωνιστικά. Στο χρόνο του ψεκασμού, λοιπόν, τυχαίνει να είναι ο χρόνος της συγκομιδής. Επομένως, δεν έγινε σωστά. Έγινε σε περιοχές που δεν χρειαζόταν. Περιοχές μεγάλες έμειναν ακάλυπτες, με αποτέλεσμα να φουντώσει το παράσιτο αυτό, να γίνει μεγάλη ζημιά, να μη γίνει σωστά η δακοκτονία. Δεν έγινε σωστή η επίβλεψη, δεν άκουσαν οι αρμόδιοι τις διαμαρτυρίες του Δημάρχου Κύμης, γραπτές και προφορικές, με αποτέλεσμα να διασπαθιστεί το δημόσιο χρήμα, να χαθεί σχεδόν ολοκληρωτικά το εισόδημα. Η ζημιά είναι γεγονός, υπάρχουν αξιώσεις, υπάρχει ευθύνη των υπευθύνων. Πιστεύω ότι η αξίωση για αποζημίωση δεν είναι συνήθης, είναι βάσιμη, έννομη, αληθής. Παρακαλώ για την ανταπόκριση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υφυπουργός Γεωργίας κ. Δημήτριος Σωτηρλής, έχει το λόγο για να

δευτερολογήσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΩΤΗΡΛΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Κύριε συνάδελφε, όπως σας είπα και στην αρχή, κατανοώ το πρόβλημα των παραγωγών. Πήρα ο ίδιος κάποιο χαρτί της περιοχής και ειδικότερα από το δήμαρχο και οι εντολές από τη δική μας πλευρά ήταν σαφέστατες. Να γίνει όλο το πρόγραμμα έτσι, ώστε να προστατευτεί η περιοχή και να προστατευτούν τα ελαιόδενδρα, μια και σε μας ήταν γνωστό ότι υπήρχαν τέτοια καιρικά φαινόμενα στην περιοχή, δηλαδή και θερμοκρασία και υγρασία, που ευνοούσαν στην ανάπτυξη του εντόμου.

Από την άλλη μεριά το ποσοστό της καρποφορίας, η ποικιλία της ελιάς, η πυκνότητα της φύτευσης, η πυκνότητα των ελαιώνων, είναι επίσης στοιχεία, που πρέπει κανείς να προσέχει στο νέο πρόγραμμα που εφαρμόζεται για τη δακοκτονία.

Εκείνο που μου δημιουργεί πρόβλημα, είναι ότι γραφειοκρατικά η Διεύθυνση Γεωργικής Ανάπτυξης της περιοχής έκανε τη δουλειά της και διατείνεται ότι οι παραγωγοί που όφειλαν από το Σεπτέμβριο και μετά να κάνουν οι ίδιοι, μια και ήταν στη διάθεσή τους όλα τα μέσα, την παρέμβαση, δακοπροστασίας δεν την έκαναν.

Παρόλα αυτά, επειδή το πρόβλημα υπάρχει, το να αναζητά κανείς υπεύθυνους μέσα σ' ένα γραφειοκρατικό σύστημα, είναι σαν να ψάχνει ψύλλους σ' ένα τεράστιο αχυρώνα, όπως λέει η λαϊκή παροιμία. Εμείς, παρόλα αυτά, θα επιζητήσουμε να δούμε τι έγινε στην περιοχή. Εξετάζουμε όλες τις δυνατότητες, αφού έχουμε τη τελική μορφή της καταστροφής, της ζημιάς, αν είναι 90%, αν είναι 80%, αν είναι 60% και θα αναζητήσουμε να δούμε αν υπάρχει δυνατότητα μέσα από τα ΠΣΕΑ να απαλύνουμε αυτήν την κατάσταση των παραγωγών.

Αν δεν υπάρχει, κύριε συνάδελφε, θέλω να σας βεβαιώσω ότι θα σας ενημερώσω, διότι κάθε κίνησή μας και χρήση οικονομικών πόρων μπαίνει στην Επιτροπή Ανταγωνισμού και ελεγχόμαστε. Εύχομαι να μην υπάρξει πρόβλημα και να προχωρήσουμε στην όποια δυνατή αποζημίωση, αλλά αυτό δεν μπορώ να το ξέρω αυτήν τη στιγμή, γιατί πολλά στοιχεία δεν είναι στη διάθεσή μας. Σε κάθε όμως περίπτωση, για τον έλεγχο των παραλείψεων στην περιοχή, απ' όπου και αν προέρχεται, θα αναζητήσουμε ευθύνες διότι θέλουμε να πετύχει η καινούρια μέθοδος, καταπολέμησης του δάκου.

Αν δεν πετύχει και η καινούρια μέθοδος, κάθε μέρα, ανεξάρτητα από τις καταστροφές που γίνονται στο περιβάλλον, θα υπάρχουν και φωνές που θα επιζητούν την αλλαγή του συστήματος, δηλαδή, τους αεροψεκασμούς, ένα φαινόμενο που πρέπει να αποφασίσουμε όλοι μας –και αποφασίσαμε– ότι έχει τελειώσει και δεν πρέπει να επανέλθει στην προσπάθεια καταπολέμησης του δάκου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τρίτη είναι η με αριθμό 424/24.11.97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σταύρου Παναγιώτου προς την Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με τα προβλήματα που δημιουργούνται από την ερμηνεία του π.δ. 309/97 για τις εκλογές στα Επιμελητήρια.

Η ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

"Σε πρόσφατη επίκαιρη ερώτησή μας ο κ. Χρυσόχοιδης είχε αναγνωρίσει ότι η ρύθμιση του πδ 193/97 σχετικά με το πότε αναγνωρίζεται ένας συνδυασμός στις εκλογές για τα επιμελητήρια, ήταν άδικη με την έννοια ότι μπορούσε να οδηγήσει σε αποκλεισμούς και είχε δεσμευτεί για την τροποποίησή της.

Όμως η τροποποίηση που επέφερε το νέο πδ 309/97 στη σχετική ρύθμιση καθώς και η ερμηνεία που δίνει η αρμόδια διεύθυνση του Υπουργείου, δεν έλυσε το πρόβλημα. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να υπάρχουν πολλές εκλογικές επιτροπές επιμελητηρίων που έχουν απορρίψει συνδυασμούς που δεν έχουν έστω και έναν υποψήφιο σε όλα τα τμήματα, αλλά και εκλογικές επιτροπές που έχουν ανακηρύξει παρόμοια ψηφοδέλτια. Στα επιμελητήρια μάλιστα, που έχουν γίνει αποκλεισμοί, εκκρεμούν δικαστικές προσφυγές.

Θεωρούμε απαράδεκτη την εμμονή που έχει το Υπουργείο στο να αποκλείονται συνδυασμοί, που δεν έχουν έστω και

έναν υποψήφιο σε όλα τα τμήματα. Έχουμε υπόψη μας τουλάχιστον έντεκα περιπτώσεις που αποκλείστηκαν συνδυασμοί, που υποστηρίζονται από τη Δημοκρατική Κίνηση Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων (παράταξη που στηρίζεται από το ΚΚΕ) επειδή δεν συμπεριέλαβαν υποψήφιο βιομήχανο. Ακραία συνέπεια της απαράδεκτης ερμηνείας του σχετικού νόμου είναι ότι στην Άρτα, αποκλείστηκαν όλοι οι άλλοι συνδυασμοί, πλην του φιλοκυβερνητικού.

Ερωτάται η κυρία Υπουργός τι προτίθεται να κάνει προκειμένου να εξομαλυνθεί η κατάσταση και ασφαλώς να μην υπάρχουν αποκλεισμοί, σύμφωνα με το γράμμα και το πνεύμα του σχετικού νόμου, που ηθελημένα μέχρι σήμερα παρεμνεύεται.

Υπάρχει μία λύση, να προσλάβετε βιομηχάνους στους συνδυασμούς σας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Πρέπει να ταυτιστούν τα συμφέροντά μας με των βιομηχάνων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υφυπουργός Ανάπτυξης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, είναι η τέταρτη φορά που επανερχόμαστε στο ζήτημα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ναι, είναι συχνή τον τελευταίο καιρό η αναφορά.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης):... της εκλογής στα επιμελητήρια.

Έχω κατ' επανάληψη τονίσει στην Αίθουσα, μετά από ερωτήσεις των συναδέλφων και ιδιαίτερα του συναδέλφου κ. Παναγιώτου –ο οποίος επανειλημμένα έχει θέσει το θέμα και με αφορμή δική του ερώτηση, έχουμε προβεί στην τροποποίηση του σχετικού προεδρικού διατάγματος– ότι τα προεδρικά διατάγματα, τα οποία έχουν εκδοθεί μέχρι σήμερα σε εφαρμογή του ν. 2081/92 που ρυθμίζει την εκλογική διαδικασία των επιμελητηρίων, ρυθμίζουν τις λεπτομέρειες, τις διαδικασίες. Δηλαδή, τη διαδικασία και τις λεπτομέρειες της εκλογής, τη σύνταξη των εκλογικών καταλόγων, τη συγκρότηση της εκλογικής ή της εφορευτικής επιτροπής, καθώς και άλλες λεπτομέρειες, σχετικά με την προπαρασκευή και τη διεξαγωγή γενικότερα των εκλογών.

Αυτός ο συγκεκριμένος νόμος για τα επιμελητήρια, ο οποίος σήμερα ισχύει, ορίζει ρητά ότι οι εκλογές γίνονται με ενιαίο κατά συνδυασμό ψηφοδέλτιο για όλα τα τμήματα του επιμελητηρίου, που σημαίνει ότι ο ίδιος ο νόμος αποκλείει την κάθοδο μεμονωμένων υποψηφίων.

Μάλιστα, επειδή ακριβώς ετέθη το θέμα από τους συναδέλφους και ειδικότερα από τον κ. Παναγιώτου, προέβλεψαν στην έκδοση ενός νέου προεδρικού διατάγματος, προκειμένου να άρουμε τις αδικίες και τις αδυναμίες που πράγματι έχει ο νόμος.

Βελτιώσαμε λοιπόν τη σχετική διάταξη και αντί για τουλάχιστον πέντε υποψηφίους που προέβλεπε η σχετική διάταξη, έχουμε καθορίσει αυτήν τη στιγμή για έναν τουλάχιστον υποψήφιο.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να πούμε "μηδέν υποψηφίους" ή να πούμε "ανεξάρτητους υποψηφίους". Αυτό είναι ένα ζήτημα, το οποίο έχει να κάνει με το νόμο ανεξάρτητα από τις δικές μου προθέσεις, οι οποίες είναι ταυτόσημες με τις δικές σας. Αλλά, υπάρχει αυτήν τη στιγμή μία νομοθετική ρύθμιση, την οποία δεν έχουμε αλλάξει και δεν επιθυμούσαμε να αλλάξουμε λίγο καιρό πριν τις εκλογές από λόγους δεοντολογίας και ευαισθησίας και μη ανάμειξης στις εκλογικές διαδικασίες των Επιμελητηρίων.

Αυτή η ευαισθησία μας, συνεπώς, ας μην ερμηνεύεται ως παρέμβαση στις εκλογές των επιμελητηρίων.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά τις εφορευτικές και εκλογικές επιτροπές, εκεί πράγματι έχουν ληφθεί αποφάσεις από διάφορες εκλογικές επιτροπές, στις οποίες, όπως ξέρετε, προεδρεύει πρωτοδίκης. Δεν επεμβαίνει κανείς στη λειτουργία αυτών των επιτροπών. Έχουν ληφθεί διάφορες αποφάσεις.

Νομίζω ότι όλα αυτά τα θέματα πρέπει να λυθούν πλέον σε επίπεδο τοπικό από τις τοπικές εφορευτικές και εκλογικές

επιτροπές. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να άρουμε κάποια προβλήματα, που πράγματι έχει αυτός ο συγκεκριμένος νόμος και μετά πια από αυτήν την εκλογική διαδικασία, ήρεμα και μέσα από μία διαδικασία συζήτησης, θα φέρουμε στη Βουλή ένα καινούριο νομοθέτημα, που θα αφορά την εκλογική διαδικασία.

Επειδή αυτήν τη στιγμή τις εκλογές τις διεξάγουν αυτά τα αυτοτελή όργανα –που είναι οι εκλογικές επιτροπές– ας αφήσουμε, λοιπόν, τις εκλογικές επιτροπές να ολοκληρώσουν τη διαδικασία να διεξαχθούν οι εκλογές και στη συνέχεια να επανέλθουμε με μία νέα νομοθετική ρύθμιση που θα αφορά τις εκλογές των επιμελητηρίων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Παναγιώτου έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, το πρόβλημα δημιουργήθηκε όντως με το προεδρικό διάταγμα 193/97 που αλλοιώνει το ν. 2081/92 και που το νέο προεδρικό διάταγμα 309/97 δεν τακτοποίησε.

Θεωρούμε λαθμενική τη στάση του Υπουργείου στο σοβαρό αυτό πρόβλημα που απασχολεί τους επαγγελματιοβιοτέχνες της χώρας μας, κυρίως στον τρόπο που ερμηνεύει τις σχετικές διατάξεις, ότι δηλαδή, απαιτείται τουλάχιστον ένας υποψήφιος απ' όλα τα τμήματα. Επιμένει σ' αυτήν την ερμηνεία, όταν είναι γνωστό ότι η συντριπτική πλειοψηφία του κλάδου αποτελείται από μικρούς βιοτέχνες, επαγγελματίες, εμπόρους και ότι το ειδικό βάρος των βιομηχάνων στο σύνολο είναι πολύ μικρό. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να έχουν και κοινά συμφέροντα.

Επίσης, είναι γνωστό ότι η επιρροή των πολιτικών δυνάμεων είναι διαφορετική στα διάφορα τμήματα του κλάδου. Γνωρίζετε –και το είπατε– ότι υπάρχει μία άσχημη κατάσταση. Όταν η εκλογική επιτροπή του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης αποδέχεται τους συνδυασμούς χωρίς υποψηφίους από τους βιομήχανους και του Πειραιά δεν το αναγνωρίζει και το απορρίπτει, καταλαμβάνετε ότι θα δημιουργηθούν προσφυγές.

Υπάρχει επίσης η γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας που μεταξύ των άλλων λέει ότι δεν αποκλείονται οι μεμονωμένες υποψηφιότητες για τη θέση μέλους στο διοικητικό συμβούλιο εκάστου επιμελητηρίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό δευτερόλεπτο, κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Στο άρθρο 1 του προεδρικού διατάγματος 309, μεταξύ των άλλων λέει ότι, ως συνδυασμός για την εφαρμογή του παρόντος, θεωρείται το ψηφοδέλτιο που περιλαμβάνει οιοδήποτε αριθμό υποψηφίων, συμπεριλαμβανομένου και του μεμονωμένου υποψηφίου. Συνεπώς, το πρόβλημα είναι στις ερμηνείες που δίνει το Υπουργείο σας. Θα πρέπει να γνωρίζετε ότι ήδη έχουμε εμπλακεί σε σοβαρά προβλήματα, με ενστάσεις και κάποτε πρέπει να τακτοποιηθεί το πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Έχω τη χαρά να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα θεωρεία των δημοσίων υπαλλήλων παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας δεκατέσσερις μαθητές με μια συνοδό εκπαιδευτικό, του 2ου Δημοτικού Σχολείου Παλαιού Ψυχικού της Αττικής.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα)

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε και πάλι θέλω να τονίσω ότι ακριβώς η φράση του κυρίου συναδέλφου "συμπεριλαμβανομένου και του μεμονωμένου υποψηφίου", εννοεί ότι μπορεί να είναι και ένας μεμονωμένος υποψήφιος σε ένα τμήμα του επιμελητηρίου. Αυτή την έννοια έχει η συγκεκριμένη αναφορά του νέου προεδρικού διατάγματος, η οποία έγινε ακριβώς για να άρουμε μια αδικία, η οποία κατά τη γνώμη μου πράγματι υπήρχε στο προηγούμε-

μενο, όπου προέβλεπε υποχρεωτικά περισσότερους υποψήφιους. Διότι κυρίως στην περιφέρεια δεν μπορούμε να βρούμε τόσους πολλούς βιομήχανους, παραδείγματος χάρη για ψηφοδέλτιο ενός επιμελητηρίου.

Από εκεί και πέρα πιστεύω ότι πράγματι, όπως πολύ ορθά είπατε, είναι περισσότεροι οι βιοτέχνες και οι έμποροι, αλλά στα επιμελητήρια, όπως ξέρετε, εκπροσωπείται και η βιομηχανία, η οποία έχει και αυτή τη δική της συμμετοχή. Συνεπώς είναι όλοι αναγκαίοι και απαραίτητοι.

Εν πάση περιπτώσει, για να ολοκληρώσω, πιστεύω ότι όλες αυτές οι ατέλειες και οι ελλείψεις του νόμου θα διορθωθούν από τις εκλογικές επιτροπές, λαμβάνοντας αποφάσεις κατά τόπο για να καλύψουν τις τοπικές ιδιαιτερότητες.

Σε ό,τι αφορά το γενικότερο πρόβλημα πρέπει να συμφωνήσουμε, κύριοι συνάδελφοι, να φέρουμε ένα ολοκληρωμένο νομοθέτημα που θα δίνει απαντήσεις σε όλα αυτά τα ζητήματα. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η τέταρτη με αριθμό 418/21.11.97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ.Σπυρίδωνος Δανέλλη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και προς τον Υφυπουργό Πολιτισμού (αρμόδιο για θέματα Αθλητισμού), σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις στην περιοχή Λίντο Ηρακλείου από την κατασκευή του Παγκρήτιου Εθνικού Σταδίου, διαγράφεται και θα επανακατατεθεί.

Επίσης η πέμπτη με αριθμό 410/21.11.97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ.Γεωργίου Καρατάσου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την αρμοδιότητα της Εταιρείας Ύδρευσης, Αποχέτευσης Πρωτεύουσας (ΕΥ-ΔΑΠ) να εκχωρεί το δικαίωμα διευθέτησης ποταμών σε ιδιώτες, διαγράφεται λόγω κωλύματος του ερωτωμένου κυρίου Υπουργού.

Επίκαιρες ερωτήσεις δευτέρου κύκλου.

Πρώτη είναι η με αριθμό 401/20.11.97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ.Νικολάου Ζαμπουνίδη...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΜΠΟΥΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δε βλέπω τον κύριο Υπουργό εδώ. Να τον φωνάξουμε, γιατί ξέρω ότι έχει έρθει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θα έρθει. Είναι από τους τακτικότερους ο κύριος Υφυπουργός και δεν χρειάζεται να προσαχθεί. Ο κύριος Υφυπουργός Γεωργίας και ο κ.Σκουλάκης είναι οι τακτικότεροι.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Εγώ είμαι εδώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Λέω ότι και οι δύο εισθε από τους τακτικότερους. Εισθε οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι των Υπουργείων σας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): ...προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για καταβολή αποζημιώσεων στους πληγέντες καλλιεργητές σίτου, ηλιανθου, βαμβακιού, του Νομού Έβρου.

Η ερώτηση του κ.Ζαμπουνίδη σε περίληψη έχει ως εξής:

"Είναι γνωστά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αγρότες του ακριτικού μας Έβρου.

Στα προβλήματα αυτά προστέθηκαν οι καταστροφές από την ανομβρία, ιδιαίτερα στο βόρειο Έβρο και συγκεκριμένα στην περιοχή της Κοινότητας Δικαίων και των οικισμών Πάλλης, Διλόφου και Κριού, καταστροφές που προκλήθηκαν στην παραγωγή σίτου και ηλιανθου από την ανομβρία του Απριλίου-Μαΐου.

Στις 21.10.97 όλος ο Νομός Έβρου επλήγει από παγετό. Τα βαμβάκια ευρίσκοντο στο στάδιο της ωρίμανσης και ως εκ τούτου επλήγησαν ανεπανόρθωτα, διότι όπως είναι γνωστό το βαμβάκι είναι φυτό τροπικό.

Ο παγετός ήταν κατά είκοσι πέντε μέρες πρώιμος για την περιοχή Έβρου επειδή τη χρονιά αυτή είχαμε και δύο αντίθετα

καιρικά φαινόμενα για την καλλιέργεια του βαμβακιού.

Ως εκ τούτου υπάρχει καθυστέρηση ωρίμανσης κατά είκοσι μέρες. Σύνολο καθυστέρησης ένας μήνας. Επίσης, η πρώτη παγωνιά προκάλεσε ζημιές μεγάλες οι οποίες είναι της τάξης του 60% κατά μέσο όρο.

Είναι βέβαιο ότι θα υπάρξουν αγρότες που δεν θα πάρουν ούτε ένα κιλό βαμβάκι. Αυτό είναι το δεύτερο οικονομικό κτύπημα για τον Έβρο μετά τον πλήγμα των ζωνοδόων. Η κατάσταση αυτή έχει φέρει σε απόγνωση τους αγρότες του Έβρου που δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στις υποχρεώσεις τους προς την ΑΤΕ και αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα επιβίωσης.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός Γεωργίας:

1. Τι ενέργειες έχει κάνει ή πρόκειται να κάνει άμεσα το Υπουργείο Γεωργίας δια των αρμοδίων υπηρεσιών του, για την αποζημίωση των πληγεισών αγροτικών καλλιεργειών σίτου, ηλιανθου και βαμβακιού στο Νομό Έβρου;

2. Τι μέτρα θα πάρει για το πάγωμα των οφειλών των πληγέντων αγροτών προς την ΑΤΕ;".

Ο Υφυπουργός κ. Σωτηρλής έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΩΤΗΡΛΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Ο κύριος συνάδελφος δικαιολογημένα έφερε στο Κοινοβούλιο την ερώτηση αυτή, επιζητώντας και ουσιαστικές απαντήσεις, διότι στο Νομό Έβρου και τα προηγούμενα χρόνια, αλλά και φέτος ειδικότερα, υπάρχουν εκτεταμένες ζημιές σε σειρά αγροτικών προϊόντων, όχι μόνο στο σίτο και στον ηλιανθο, αλλά και στο βαμβάκι αλλά και στο ζωικό κεφάλαιο.

Από παγετούς και πλημμύρες κατά το διάστημα Ιανουαρίου-Απριλίου 1997 ο Νομός Έβρου ήταν ο πρώτος που έπαθε συγκεκριμένες ζημιές. Έχουν εκτιμηθεί όλες από τον ΕΛΓΑ και οι αποζημιώσεις, που ξεπερνούν το ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000) δραχμές, θα καταβληθούν στους δικαιούχους πριν από τις γιορτές των Χριστουγέννων.

Οι ζημιές που προηγήθηκαν στις βαμβακοκαλλιέργειες το τελευταίο δεκαήμερο του Οκτωβρίου 1997 ήταν επίσης εκτεταμένες και αυτό φαίνεται και από τις δηλώσεις των ζημιωθέντων, που ξεπέρασαν τις εξήμισι χιλιάδες.

Ήδη από τις αρχές του Νοέμβρη, πολυμελής κλιμάκιο γεωπόνων διενεργεί επισκέψεις εκτιμήσεως ζημιών και με βάση τον όγκο και την αντικειμενικότητα που πρέπει να εκτελεσθούν, θα ολοκληρωθούν έως στις 15.12.1997. Και αμέσως μετά θα κινηθούν οι διαδικασίες καταβολής των σχετικών αποζημιώσεων στους δικαιούχους. Το μέγεθος των ζημιών στην Κοινότητα Δικαίων από παγετό, σύμφωνα με την πρώτη εκτίμηση -και αυτό δεν αποτελεί την τελική μας θέση- έχει ξεπεράσει το ποσοστό 40%-50% και βεβαίως η καταβολή των αποζημιώσεων ύστερα από αντικειμενικές εκτιμήσεις θα χωρήσουν με ταχύ ρυθμό. Διότι αν καταβάλονται αποζημιώσεις όπως είναι σύνηθες το φαινόμενο μετά από ένα χρόνο ή δεκαοχτώ μήνες είναι φυσικό αυτό να έχει άλλες συνέπειες για την δυνατότητα των παραγωγών να συνεχίσουν τις καλλιέργειες τους.

Όσον αφορά το τελευταίο σας ερώτημα για το πάγωμα των οφειλών, παρ' όλο που κατανοούμε το μεγάλο πρόβλημα των αγροτών της περιοχής Έβρου, αυτό δεν μπορεί να γίνει από την Αγροτική Τράπεζα. Πρέπει να γίνει με παρέμβαση της πολιτείας, με εγγύηση της πολιτείας, με ανάληψη των οφειλών ή των χρημάτων εκείνων που θα απορρέουν από μία τέτοια ενέργεια, των τόκων κλπ. από την ελληνική πολιτεία. Είναι ένα θέμα που λόγω του ανταγωνισμού δεν μπορούμε να κάνουμε. Σε κάθε όμως περίπτωση η περιοχή Έβρου είναι αυτήν τη στιγμή το μεγάλο θέμα μας, το ζητούμενο για να αντιμετωπίσουμε τη μεγάλη καταστροφή, που πλήττει όλα αυτά τα χρόνια την περιοχή και να δούμε τι μέτρα θα πάρουμε, μέτρα συνολικά τα οποία και θα γνωρίσετε και εσείς και οι παραγωγοί οι οποίοι δίνουν τη μάχη της αγροτικής παραγωγής κρατώντας εκεί "Θερμοπύλες".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Ζαμπουνίδης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΜΠΟΥΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ευχαριστήσω πρώτα πρώτα τον Υπουργό, γιατί είναι αρκετά

σαφής και βεβαίως αυτοί εκεί κρατάνε Θερμοπύλες, αλλά την ώρα που κουβεντιάζουμε αυτήν την ερώτηση εδώ, κύριε Υπουργέ, και αναγνωρίζετε τα τεράστια προβλήματα που υπάρχουν στο νομό, την ίδια ώρα δικάζονται περίπου τριάντα αγρότες στο Πρωτοδικείο Αλεξανδρούπολης και ταυτόχρονα ετοιμάζονται μεγάλες κινητοποιήσεις. Αυτό δεν είναι ένα τυχαίο γεγονός. Είναι αλήθεια ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των εκτάσεων παραμένει ασυγκόμιστο στο έλεος του καιρού και των συνεχών βροχοπτώσεων στο βαμβάκι. Είναι βέβαιο ότι θα υπάρξουν αγρότες που δεν θα πάρουν ούτε ένα κιλό βαμβάκι. Και βεβαίως αυτό είναι το δεύτερο μεγάλο οικονομικό χτύπημα για το νομό, για τον Έβρο μετά από το πλήγμα –και το γνωρίζετε πολύ καλά– των ζωνόσων. Ουσιαστικά η κτηνοτροφία έχει καταστραφεί. Η οικονομία της περιοχής νεκρώθηκε και κυριαρχεί στους αγρότες η αγανάκτηση και η απελπισία. Σας μιλάμε ειλικρινά, έχουμε πρόβλημα να βγούμε στα χωριά μας να εξηγήσουμε στους αγρότες τι θα γίνει από δω και πέρα. Είναι θέμα επιβίωσης. Δεν μιλάμε αν θα πληρώσει στην τράπεζα. Στην τράπεζα, κύριε Υπουργέ, να είσθε σίγουροι ότι δεν θα πάει κανένας. Δεν είναι δυνατόν να πάει κανείς. Το πρόβλημα είναι πώς θα βγάλουν το χειμώνα αυτοί οι άνθρωποι. Και δεν είναι γκρίνια αυτό που σας λέω.

Γι' αυτό νομίζω ότι πρέπει να υπάρξει άμεση αποζημίωση των ζημιών που έχουν πάθει οι αγρότες στο σιτάρι και στον ηλιάνθο από την ανομβρία του Απριλίου και του Μάη.

Ταυτόχρονα για το βαμβάκι, κύριε Υπουργέ, φοβάμαι ότι δεν θα τελειώσουν οι γεωπόνοι γιατί τα κλιμάκια δεν είναι τόσα πολλά όσα είπατε. Φοβάμαι μήπως δεν τελειώσουν τα Χριστούγεννα. Και από κει και πέρα έχουμε να εξετάσουμε εξήμισι χιλιάδες αιτήσεις. Δεν είναι δυνατόν βέβαια να τις εξετάσουμε μέχρι τέλος του χρόνου. Όμως σε κάθε περίπτωση πρέπει να υπάρξει μια προκαταβολή, μια ανάσα στους παραγωγούς, για να μπορέσουν να ζήσουν. Και νομίζω ότι αυτό που κάνετε εσείς, ήταν μια γενναία χειρονομία στη Θεσσαλία, στη Λάρισα. Πρέπει να κάνετε το ίδιο πράγμα το συντομότερο δυνατόν στον Έβρο. Γιατί αν περιμένουμε να πάρουν χρήματα του χρόνου τέτοιο καιρό, φοβάμαι ότι πολλοί λίγοι θα υπάρχουν για να πάρουν, κύριε Υπουργέ. Ζωνόσοι, καταστροφές, ζημιές, αντιλαμβάνεσθε τι θα γίνει.

Και επιπλέον ζητάει ο Οργανισμός Βάμβακος σε σαράντα οκτώ ώρες να πάνε και να δηλώσουν τις ζημιές. Μα, ακόμη δεν ξέρουν οι άνθρωποι αν θα κάνουν συγκομιδή, αν θα μπει αλυσινική μηχανή μέσα γιατί το κόστος του στρέμματος κατά βαμβάκι είναι δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές. Αυτά τα χρήματα δεν πρόκειται να τα πάρουν οι άνθρωποι.

Άρα αυτό που γίνεται από τον Οργανισμό Βάμβακος δεν καταλαβαίνω τι έννοια έχει και πού βοηθάει. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΩΤΗΡΛΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Κύριε συνάδελφε, παρά την κατανόηση για τα προβλήματα, τα πραγματικά, που αντιμετωπίζουν οι αγρότες του Έβρου, δεν καταλαβαίνω την εμπλοκή στο περιεχόμενο της ερώτησής σας, το θέμα για τις δίκες που γίνονται εκεί ή το θέμα πιθανών κινητοποιήσεων.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Σας πόνεσε, κύριε Υπουργέ, που προέρχεται από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΩΤΗΡΛΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Αφήστε, κύριε συνάδελφε, δεν χρειάζεται συνήγορο ο συνάδελφος, ούτε εγώ. Καθόλου. Θα πρέπει να πονάει εκείνους που δεν σέβονται τη Δημοκρατία και το Σύνταγμα και όχι εμάς. Το να ζητάτε επίμονα να παρέμβουμε σε μια άλλη εξουσία, στη δικαστική εξουσία, φαίνεται λοιπόν ότι έτσι σας βολεύει.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Και είναι δημοκρατικές οι έξι χιλιάδες δίκες;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ. Δεν έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΩΤΗΡΛΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Θα ευχόμουν η δικαστική εξουσία χωρίς έξωθεν παρεμβάσεις να κάνει τη δουλειά της και να αντιμετωπίσει στα πλαίσια του συντάγματος το δικαίωμα και των αγροτών και των εργαζο-

μένων να διεκδικούν και να αγωνίζονται και όχι να φέρνεται κάθε τρεις και λίγο θέματα δικών στο Κοινοβούλιο ζητώντας νομοθετικές ρυθμίσεις.

Δεν δικάζει η Κυβέρνηση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Κύριε Υπουργέ, αυτό ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ! Δεν έχετε το λόγο.

Καμία καταχώριση καμίας διακοπής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΩΤΗΡΛΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Υπάρχουν διαδικασίες και στο Κοινοβούλιο και στο Σύνταγμα. Αφήστε, λοιπόν, το τροπάριο αυτό.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν γενικεύεται η συζήτηση επί των επικαίρων ερωτήσεων.

Κύριε Υπουργέ, μην απαντάτε, διότι δεν καταχωρίζονται οι διακοπές της κυρίας συναδέλφου. Παρακαλώ!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΩΤΗΡΛΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Απο κει και πέρα, μιλήσατε, αγαπητέ συνάδελφε, για αγανάκτηση. Γιατί; Και εναντίον ποιανού;

Νοιώθω και εγώ αγανάκτηση που είμαι κάθε μέρα μπροστά σε τέτοια τρομακτικά φαινόμενα και πολλές φορές πραγματικά αδυνατούμε να τα αντιμετωπίσουμε. Αφυπολόγιστο κόστος, κανονισμοί, κανόνες και μας δημιουργούν ένα φράγμα αδυναμίας να παρέμβουμε και να αντιμετωπίσουμε ουσιαστικά τα προβλήματα.

Βεβαίως, τα καιρικά φαινόμενα είναι θέματα, στα οποία ούτε η Κυβέρνηση ούτε εσείς ούτε οι αγρότες ούτε κανένας άλλος μπορεί να τα εμποδίσει. Και γι' αυτό αναζητούμε και προσπαθούμε να βρούμε πιθανές λύσεις να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα.

Σας βεβαιώνω, λοιπόν, ότι οι ζημιές που έγιναν, για τις οποίες ζημιές αυτήν τη στιγμή αξιολογεί ο ΕΛΓΑ, θα πληρωθούν πολύ πιο έγκαιρα απ' ό,τι και εσείς μπορείτε να αναμένετε.

Υπάρχει το παράδειγμα, όπως είπατε, της Θεσσαλίας. Αλλά γιατί να χρησιμοποιήσω το παράδειγμα της Θεσσαλίας; Πρέπει να φροντίσουμε να φθάσουν έγκαιρα τα χρήματα στους Έλληνες παραγωγούς, και προς αυτήν την κατεύθυνση θα κάνουμε τη δουλειά μας, ώστε αντικειμενικά και γρήγορα οι παραγωγοί και του Έβρου να πληρωθούν και να αντιμετωπίσουν τα καυτά τους προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεύτερη είναι η με αριθμό 407/21.11.97 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας, κ. Παρθένας Φουντουκίδου προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας σχετικά με τη λήψη μέτρων για πρόληψη του φαινομένου αύξησης των κρουσμάτων από τον ιό της ηπατίτιδας Β'.

Η ερώτηση της κυρίας συναδέλφου, έχει ως εξής:

"Σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες ο ιός της ηπατίτιδας Β' έχει προσβάλει το 2% των Ελλήνων, ενώ στις παραμεθόριες περιοχές το ποσοστό αυτό ανέρχεται στο 5%.

Οι επιστημονικές εκτιμήσεις μιλούν για έκρηξη των κρουσμάτων στα επόμενα χρόνια, ενώ ιδιαίτερη ανησυχία προκαλεί το γεγονός ότι το 30% των προσβεβληθέντων δεν ανήκει σε ομάδα υψηλού κινδύνου.

Επειδή το θέμα είναι ιδιαίτερα σοβαρό και προκαλεί ιδιαίτερη ανησυχία στην κοινή γνώμη.

Ερωτάσθε, κύριε Υπουργέ:

1. Ποια μέτρα λαμβάνονται από το Υπουργείο σας για την αντιμετώπιση του φαινομένου;

2. Έχετε προνοήσει για την εξασφάλιση της επάρκειας των εμβολίων, δεδομένου ότι κατά τα προηγούμενα χρόνια είχε παρατηρηθεί ανησυχητική έλλειψη;"

Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Σκουλάκης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαίρομαι που δίδεται η ευκαιρία σήμερα σε μένα, απαντώντας στην επίκαιρη ερώτηση της αγαπητής συναδέλφου κ. Φουντουκίδου να ενημερώσω και το Σώμα για μια σημαντική απόφαση του

Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Σύμφωνα με την τελευταία μας υγειονομική διάταξη με αριθμό 4543/10.9.97, από το έτος 1998, ο εμβολιασμός κατά της ηπατίτιδας Β' καθίσταται υποχρεωτικός σε όλα τα νεογέννητα και σε όλα τα παιδιά στην προεφηβική ηλικία, στην ηλικία των 12 ετών, ο δε εμβολιασμός των ατόμων όλων των άλλων ηλικιών που ανήκουν στις ομάδες υψηλού κινδύνου, θα συνεχισθεί και θα εντατικοποιηθεί. Έχουν γίνει ήδη όλες οι απαραίτητες ενέργειες για την προμήθεια των εμβολίων, ώστε να μην παρουσιασθούν προβλήματα. Εδώ είναι στη διάθεσή σας η εγκύκλιος του εθνικού εμβολιασμού, η οποία εστάλη σε όλες τις υπηρεσίες. Εδώ είναι η προκήρυξη βάσει της οποίας θα προμηθευθούμε τα εμβόλια. Νομίζω ότι είναι μια σημαντική απόφαση, όχι για κανένα άλλο λόγο, αλλά για καθαρά προληπτικούς λόγους. Και έτσι με την απόφασή μας αυτή, κατατάσσεται και η χώρα μας στις χώρες εκείνες που έχουν εντάξει τον εμβολιασμό κατά της ηπατίτιδας Β' στους υποχρεωτικούς εμβολιασμούς.

Είναι ένα μεγάλο βήμα για την υγειονομική θωράκιση της χώρας. Θα ξεκινήσουμε, καλώς εχόντων των πραγμάτων, τον Ιανουάριο και έχουμε επιλέξει να ξεκινήσει ο ομαδικός εμβολιασμός από τις υγειονομικές περιφέρειες της Βόρειας Ελλάδος.

Αυτά, αγαπητή συνάδελφε. Αν έχετε κάτι άλλο, θα με βοηθήσετε να σας απαντήσω με λεπτομέρειες.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Και της Θράκης, κύριε Υπουργέ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Είπα της Βόρειας Ελλάδος.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Για όλη την Ελλάδα, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κ. Φουντουκίδου έχει το λόγο.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Για όλη την Ελλάδα, κύριε Υπουργέ, διότι σε τόσο σοβαρά προβλήματα, ασφαλώς δεν θα πρέπει να χωρίζουμε την Ελλάδα σε κάποιες περιοχές, αλλά οι στατιστικές δείχνουν ότι πραγματικά οι ορεινές και οι παραμεθόριες περιοχές, έχουν αύξηση των κρουσμάτων της ηπατίτιδας Β' κατά 5%.

Είναι γεγονός, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχει μία έντονη ανησυχία στην κοινή γνώμη για την αύξηση των κρουσμάτων από τον ιό της ηπατίτιδας Β'. Λογικά, λοιπόν, εγώ έχω υποχρέωση να σας ρωτήσω ποιος ευθύνεται. Και το λέω αυτό, διότι στις 18 Νοεμβρίου 1994, σε αυτήν την Αίθουσα, είχα επισημάνει στον προκάτοχό σας, κ. Φαρμάκη, τον κίνδυνο εξάπλωσης του ιού της ηπατίτιδας Β'.

Υπήρχε η προειδοποίηση από τον εκπρόσωπο της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας εδώ στην Αθήνα, από τον Μάρκ Κέιν, το 1994 που έλεγε ότι από τα εκατόν σαράντα πέντε εκατομμύρια παιδιά που θα γεννηθούν το 1991, μαθηματικά βέβαιο είναι ότι τα εννέα εκατομμύρια εννιάκοσιες χιλιάδες παιδιά θα προσβληθούν από τον ιό της ηπατίτιδας Β' και ένα εκατομμύριο οκτακόσιες χιλιάδες παιδιά θα πεθάνουν από τη μόλυνση της νόσου.

Έχουμε, λοιπόν, την ίδια ομολογία του κ. Κέιν πρόσφατα στη Μαδρίτη που μιλάει για μεγάλη αύξηση των κρουσμάτων ηπατίτιδας Β', ότι τριακόσια πενήντα εκατομμύρια παιδιά παγκοσμίως, θα προσβληθούν στα επόμενα χρόνια και την κυνική ομολογία του ότι αποτύχαμε στην αντιμετώπιση του φαινομένου και στην πρόληψη της διάδοσης της νόσου.

Επιτρέψτε μου να πω, κύριε Υπουργέ, ότι απέτυχε και η Κυβέρνησή σας στην πολιτική πρόληψης της διάδοσης της ηπατίτιδας Β', διότι ο κ. Φαρμάκης στις 18 Νοεμβρίου του 1994 απήντησε το εξής: "Θέμα γενικού εμβολιασμού για τη χώρα μας δεν υπάρχει. Οι ευπαθείς ομάδες προστατεύονται. Και πρέπει να σας πω ότι υπάρχει και παράλληλη οδηγία μέχρι το 1997 να εφαρμοστεί πρόγραμμα εμβολιασμού των νεογέννητων. Οι προπαρασκευαστικές ενέργειες γίνονται και πράγματι μέχρι τότε -εγώ θα σας έλεγα νωρίτερα και ήδη προβλέψουμε κονδύλια και στον επόμενο προϋπολογισμό- θα έχει αρχίσει στη χώρα μας ο εμβολιασμός νεογέννητων. Δεν

θα πρέπει να υπάρχει στον κόσμο καμία ειδική ανησυχία."

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Αυτά τα είπε ο προκάτοχός σας.

Πέρασε το 1997, αρχίζει ο εμβολιασμός το 1998 και ως εκ τούτου είναι φυσικό να δυσπιστώ για την πραγματική ικανότητα της Κυβέρνησης να αντιμετωπίσει το φαινόμενο της εξάπλωσης της ηπατίτιδας Β'.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Επιτρέψτε μου να πω ότι δεν επικαλούμαι πλέον εδώ την ευαισθησία σας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θα παρακαλέσω να ολοκληρώσετε.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Εδώ επικαλούμαι την αίσθηση ευθύνης και χρέους που πρέπει να έχετε απέναντι στο κοινωνικό σύνολο για την αντιμετώπιση του φαινομένου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Θεωρώ, κύριε Υπουργέ, ότι η πολιτική είναι ανεπαρκής και παρακαλώ προστατέψτε το κοινωνικό σύνολο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρία συνάδελφε, θα παρακαλέσω επιτέλους να σεβαστείτε τον Κανονισμό. Σας παρακαλώ.

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Δεν συμφωνώ, αγαπητή συνάδελφε, με τις παρατηρήσεις σας. Δεν υπάρχει καθυστέρηση. Η χώρα μας, επειδή έχει χαμηλό ποσοστό υιοφορίας, σύμφωνα με τις οδηγίες της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας, δεν είναι από εκείνες τις χώρες που θα έπρεπε να αρχίσουν το 1994 τον εμβολιασμό. Η χώρα μας επειδή έχει γύρω στο 2% υιοφορία, είναι σε πολύ καλό επίπεδο. Και γι' αυτό είχαμε δεσμευθεί ότι θα αρχίσουμε μετά το 1997.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Μέχρι το 1997.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Αν θυμίσω κανείς, για να μην πανικοβάλουμε τον κόσμο -κάτι που οφείλουμε να το κάνουμε εδώ μέσα- πως μεταδίδεται η νόσος, θα καταλάβουμε όλοι ότι δεν υπάρχει καμία καθυστέρηση και καλώς πήραμε αυτήν τη σημαντική απόφαση τώρα. Σας υπενθυμίζω ότι η νόσος μεταδίδεται αιματογενώς, σεξουαλικά κυρίως και ο κάθετος τρόπος είναι από μητέρα σε παιδί. Αυτά τα χρόνια δεν αφήσαμε ακάλυπτη τη χώρα. Το ξέρετε.

Όλες οι ομάδες υψηλού κινδύνου επροστατεύοντο και προστατεύονται. Και θα συνεχισθεί ο εμβολιασμός αυτών των ομάδων υψηλού κινδύνου και θα εντατικοποιηθεί.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Εκτός από εμβολιασμούς, χρειάζεται και ενημέρωση.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Σας παρακαλώ!

Γιατί αυτές οι αναφορές είναι η αιτία και ολόκληρες ομάδες εργαζόμενων θέλουν, σώνει και καλά, να ενταχθούν στις ομάδες υψηλού κινδύνου.

Να υπενθυμίσω -και να τελειώσω- ότι ομάδες υψηλού κινδύνου είναι:

Όλοι οι εργαζόμενοι στα νοσηλευτικά ιδρύματα.

Το προσωπικό, που εργάζεται σε εργαστήρια, όπου η πιθανότητα επαφής με το αίμα ή άλλα βιολογικά υγρά είναι αυξημένη.

Το προσωπικό, μετά από τρύπημα με βελόνα, που έχει χρησιμοποιηθεί σε ασθενή μολυσμένο με ηπατίτιδα Β.

Οι οδοντίατροι.

Το προσωπικό, που ασχολείται με τη φροντίδα διανοητικά υστερούντων παιδιών.

Άτομα, που είναι τρόφιμοι ιδρυμάτων για διανοητικώς υστερούντα παιδιά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Είναι σημαντικά πράγματα και

πρέπει να αναφερθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ναι, αλλά δεν έχετε το χρόνο, να τα αναπτύξετε. Γνωρίζετε, ποιος είναι ο χρόνος για την ανάπτυξη του θέματος αυτού.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Οι τρόφιμοι σωφρονιστικών ιδρυμάτων, που εκτίουν μακρά ποινή φυλάκισης.

Αιμοδιυλιζόμενοι.

Άτομα, που είναι σε στενή επαφή με φορείς του ιού της ηπατίτιδας Β.

Νεογνά, που γεννιούνται από μητέρες φορείς του ιού της ηπατίτιδας Β.

Άλλες ομάδες, όπως ομοφυλόφιλοι, εκδιδόμενα άτομα, χρήστες ενδοφλεβίων ναρκωτικών.

Προσωπικό, που εργάζεται σε κέντρα υποδοχής προσφύγων.

Ε, δεν είναι δα και λίγες οι ομάδες, που προστατεύονταν όλα αυτά τα χρόνια και που θα συνεχίσουν να καλύπτονται από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η τρίτη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ορέστη Κολοζώφ θα κρατηθεί, γιατί –όπως με πληροφορούν– είναι καθ'οδόν ο ερωτώμενος Υφυπουργός κ. Πρωτόπαπας, ο οποίος συνήθως, κατά την προσέλευσή του εδώ, στη Βουλή, αναφέρει το όνομά του και γίνεται "Υστερόπαπας"!

Τέταρτη επίκαιρη ερώτηση είναι η με αριθμό 416/21-11-97 του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Πέτρου Κουνάλακη προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, σχετικά με τα προβλήματα που δημιουργούνται από τη διενέργεια σωματικής έρευνας από αστυνομικά όργανα σε μαθητές για την αντιμετώπιση του προβλήματος διάδοσης των ναρκωτικών κλπ.

Η ερώτηση του κ. Κουνάλακη σε περίληψη έχει ως εξής:

"Το τελευταίο διάστημα έχει ενταθεί το φαινόμενο αστυνομικά όργανα να υποβάλουν μαζικά και αδιάκριτα μαθητές σε σωματικές έρευνες έξω από τα σχολεία, με τα πρόσωπα στον τοίχο και με τα χέρια ψηλά για την ανεύρεση ναρκωτικών. Οι σκηνές αυτές ματαδίδονται και από τα κανάλια που, όπως φαίνεται, προσκαλούνται ειδικά για το σκοπό αυτόν.

Βεβαίως, στις περισσότερες περιπτώσεις οι έρευνες δεν αποδίδουν. Και αν τελικά βρεθεί κάποια ελάχιστη ποσότητα κάνναβης, δημιουργείται τεράστιος θόρυβος, σαν να έχουν κατακλυστεί τα σχολεία από τα ναρκωτικά, πράγμα που δεν ευσταθεί ούτε στο ελάχιστο.

Την ίδια στιγμή, οι μεγαλέμποροι σκληρών ναρκωτικών συνεχίζουν ανενόχλητοι το ολέθριο κατά της νεολαίας έργο τους.

Είναι φανερό ότι επιχειρείται μια παραποίηση της πραγματικότητας και ότι παραβιάζονται στοιχειώδη δικαιώματα των μαθητών, που υφίστανται αυτόν το διασυρμό.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Πρώτον, αν θεωρεί ότι με τέτοιες μεθόδους μπορεί να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της διάδοσης των ναρκωτικών.

Δεύτερον, από ποια αρχή και με ποιο σκεπτικό δόθηκε η εντολή να γίνονται αυτές οι μαζικές σωματικές έρευνες."

Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Γεώργιος Ρωμαιοίς έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΙΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αφού διευκρινίσω απόλυτα ότι δεν γίνονται, όπως εμφανίζεται στην ερώτηση, μαζικές και αδιάκριτες έρευνες σε όλους τους μαθητές, αφού διαψεύσω αυτήν την εικόνα, θα ήθελα να απαντήσω επί της ουσίας της ερώτησης "αν θεωρούμε ότι με τέτοιες μεθόδους μπορεί να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της διάδοσης των ναρκωτικών". Ασφαλώς όχι, κύριε Κουνάλακη. Το έχουμε πει πολλές φορές εδώ. Όχι με τέτοιες μεθόδους, γενικά με τη δραστηριότητα της Αστυνομίας. Και ειδικότερα οι δραστηριότητες της Αστυνομίας στη νεολαία και έξω από τα σχολεία δεν είναι ο μόνος και αποτελεσματικότερος τρόπος, για να αντιμετωπίσουμε και να περιορίσουμε την εξάπλωση των ναρκωτικών στη νεολαία είτε η Αστυνομία

λειτουργεί προληπτικά είτε κατασταλτικά.

Βεβαίως, με την ερώτησή σας, ανακύπτει το ερώτημα, αν θα έπρεπε να γίνονται αυτές οι περιπολίες και οι διακριτικές έρευνες έξω από τα σχολεία.

Εμείς πιστεύουμε ότι έπρεπε να γίνουν και πρέπει να γίνονται. Είναι αυτονόητο όμως και είναι σαφείς οι οδηγίες μας, ότι δεν πρέπει να προσβάλεται το παιδί, ο νέος, με τον τρόπο με τον οποίο θα αντιμετωπίζεται ή θα ερευνάται.

Και δεν είναι στόχος μας τα νέα παιδιά ως χρήστες, κάθε άλλο. Αλλά πιστεύουμε ότι από αυτήν τη διαδικασία δύο πράγματα μπορούν να προκύψουν. Πρώτον, η αποκάλυψη –και έχει συμβεί αυτό– μικροδιακινητών. Και δεν νομίζω ότι είμαστε τόσο αφελείς, κύριε Κουνάλακη, να πιστεύουμε ότι οι μεγαλέμποροι θα πάνε έξω από τα σχολεία. Όχι βέβαια, δεν θα τους βρούμε εκεί. Αλλά ξέρετε πολύ καλά ότι η μεγάλη διάδοση γίνεται από μικροδιακινητές, δεν πάνε οι μεγαλέμποροι. Και από τους μικροδιακινητές αρχίζει η πληροφόρηση και η επισήμανση των μικρών ή των μεγάλων εμπορών. Γιατί είναι γεγονός ότι έξω από σχολεία και ιδιαίτερα σε ορισμένες περιοχές, υπάρχει διακίνηση.

Δεν κυνηγάμε, λοιπόν, τους χρήστες, κυνηγάμε τη διακίνηση. Και από την άλλη μεριά, πιστεύουμε ότι αυτή η παρουσία της αστυνομίας –επαναλαμβάνω με διακριτικότητα, όπως είναι οι εντολές μας– λειτουργεί και αποτρεπτικά και δημιουργεί στις κοινωνίες και στις οικογένειες την εικόνα ότι εν πάση περιπτώσει, αυτή η πολιτεία, έστω κατά το ένα μέρος, δραστηριοποιείται για να προστατεύσει αυτά τα παιδιά. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κουνάλας έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ δεν αμφισβητώ αυτά τα οποία λέει ο κύριος Υπουργός, ούτε τις προθέσεις του, άλλωστε είναι γνωστή η δημοκρατική του ευαισθησία.

Όμως, κύριε Υπουργέ, είπατε περί διακριτικών περιπολιών. Εγώ ξέρετε πόσες φορές είδα στα κανάλια στα δελτία ειδήσεων στημένους μαθητές στους τοίχους με ψηλά τα χέρια να υφίστανται σωματικές έρευνες; Ευτυχώς ήταν με κρυμμένα πρόσωπα. Αυτό δεν είναι διακριτική μεταχείριση.

Εγώ αντιλήφθηκα ότι υπάρχει συνεργασία κάποιων αστυνομικών με τα γνωστά αδηφάγα δελτία ειδήσεων ορισμένων ιδιωτικών καναλιών για να βρούν κάποια βράδια ειδήσεις, όταν δεν υπήρχαν. Δεν τα είδατε αυτά τα πράγματα;

Το δεύτερο πρόβλημα είναι οι security. Το ξέρετε ότι πολλά σχολεία έχουν προσλάβει ιδιωτικές εταιρίες; Υπάρχουν άνθρωποι αυτών των εταιριών που κάνουν αυτήν τη δουλειά. Και εάν τέλος πάντων, κάποια αστυνομικά όργανα υποχρεώνονται να κάνουν αυτήν τη δουλειά έχονυπόψη τους ότι υπάρχουν και άνθρωποι πάνω από αυτούς να τους επιπλέξουν, αν γίνονται προκλητικοί. Υπάρχουν όμως και security, ιδιωτικές εταιρίες που έχουν αναλάβει αυτήν τη δουλειά μέσα στα σχολεία. Αυτά είναι φοβερά πράγματα.

Με πήρε τηλέφωνο μία μητέρα και μου είπε ότι το παιδί της επειδή είναι ίσως λίγο περίεργο στην όψη, έχει τα μαλλιά του λίγο μακρύτερα κλπ. το βούτηξαν, το έσπρωξαν, το έστησαν στον τοίχο, του είπαν "ψηλά τα χέρια" σωματική έρευνα και βέβαια, το παιδί δεν είχε καμία απολύτως σχέση με όλα αυτά τα πράγματα.

Ξέρετε, υπάρχει τώρα μία τάση στην κοινωνία να νομίζει κανείς ότι με τέτοιου είδους μεθόδους πρόκειται να λύσει το πρόβλημα των ναρκωτικών. Εσείς πολύ ορθώς είπατε ότι δεν λύνεται έτσι.

Πριν από λίγες μέρες είχαμε και την πρωτοβουλία των εξήντα ένα Βουλευτών εδώ πέρα, που λένε "θανατική ποινή στους εμπόρους για να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα".

Τώρα με τις αστυνομικές περίπολους και τις έρευνες, μαζί με τις εταιρίες security, υπάρχει μία εντύπωση στους γονείς των παιδιών και στην κοινωνία, δυστυχώς, ευρύτερα ότι με τέτοιου είδους μεθόδους πρόκειται να λυθεί και να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα.

Τέλος, θα ήθελα από τον κύριο Υπουργό, επειδή επανα-

λαμβάνω είναι γνωστή η ευαισθησία του, να αποδοκιμάσει αυτά τα οποία συμβαίνουν στην Ολυμπιάδα Χαλκιδικής και κυρίως, αυτήν την πρωτοβουλία του τοπικού διευθυντή της αστυνομίας να απαγορεύσει τις συναθροίσεις πέραν των πέντε προσώπων.

Πρέπει να σας πω επίσης ότι αποδοκιμάζω αυτά τα οποία γίνονται από ορισμένα ανεύθυνα άτομα εναντίον των αστυνομικών αρχών. Αλλά νομίζω ότι και τέτοιες πράξεις από την πλευρά της Αστυνομίας, είναι απαράδεκτες και μας φέρνουν πίσω σε άλλες περιόδους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Κύριε Πρόεδρε, όλα αυτά τα αποδοκιμάζω αδίστακτα και γι' αυτό αντιδράσαμε αμέσως.

Με την ευκαιρία μπορώ να πληροφορήσω το Σώμα, ότι εμείς έχουμε αποφασίσει να προχωρήσουμε στην κατάργηση αυτού του νόμου. Αυτή είναι η δήλωσή μου όσον αφορά το τελευταίο.

Όσον αφορά την ουσία της ερώτησης, πράγματι υπήρξαν δύο, τρεις περιπτώσεις, όπως τις περιγράφετε γι' αυτό και εδόθησαν αυστηρότατες οδηγίες, ώστε να αποφεύγεται αυτού του είδους η διαδικασία της έρευνας.

Αλλά από την άλλη μεριά, πρέπει να σας πω το εξής: Σε μας δεν έχει έρθει απολύτως καμία διαμαρτυρία, όπως αυτήν την οποία περιγράφετε. Αντίθετα, οι σύλλογοι γονέων, ο ένας μετά τον άλλον, έρχονται στο Υπουργείο και ζητούν για τα δικά τους σχολεία αυτού του είδους την περιφρούρηση. Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι εμείς θα τη συνεχίσουμε, αλλά με τον πιο διακριτικό τρόπο, διότι δεν είναι δυνατόν να θεωρούμε τον κάθε μαθητή ύποπτο γι' αυτό, το οποίο εμείς αναζητούμε, δηλαδή, τη διακίνηση και όχι κυρίως τη χρήση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, πενήντα εννιά μαθητές και τέσσερις συνοδοί δάσκαλοι του Δημοτικού Σχολείου Λεχαίου Κορινθίας παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην αίθουσα "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ".

(Χειροκροτήματα)

Πέμπτη είναι η με αριθμό 411/21.11.97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Ιωάννη Αράπη προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Εμπορικής Ναυτιλίας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αναβάθμιση της φθίνουσας βιομηχανικής περιοχής του Περάματος.

Η ερώτηση έχει ως εξής:

"Τα χρόνια προβλήματα της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης Περάματος οδηγούν την περιοχή σε υποανάπτυξη και μαρασμό με την ανεργία να φτάνει το 40%. Οι από ετών υποσχέσεις που προ εξαμήνου επαναδιατυπώθηκαν από πέντε Υπουργούς και αφορούν μέτρα επί είκοσι έξι σημείων με στόχο την αναβάθμιση της Ζώνης, παραμένουν ασκήσεις επί χάρτου. Μέσα στην απόγνωση τους για την απραξία της Κυβέρνησης σε αυτό το ζήτημα ζωής ή θανάτου για την περιοχή, όλα τα σωματεία, οι ενώσεις και οι Τοπικές Αρχές προχωρούν σε κλιμάκωση των κινητοποιήσεών τους που θα αυξήσει το ήδη τεταμένο κλίμα αντιπαράθεσης.

Ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί:

Γιατί δεν έχει ακόμα χαρακτηριστεί η περιοχή ως φθίνουσα βιομηχανική περιοχή;

Γιατί παρά τις υπάρχουσες μελέτες και κονδύλια δεν προχωρούν οι διαδικασίες του Βιοτεχνικού Πάρκου Σχιστού και του μητρώου κατασκευαστών;

Ποιο είναι το χρονοδιάγραμμα ενεργειών για την απασχόληση και την ανάπτυξη στην περιοχή;"

Η Υφυπουργός Ανάπτυξης έχει το λόγο.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, είχαν ανακοινωθεί αυτά τα είκοσι έξι σημεία πριν από αρκετό καιρό. Η Κυβέρνηση σε αρκετά τακτικά διαστήματα και με πλήρες επιτελείο Υπουργών, από όλα τα εμπλεκόμενα Υπουργεία, ανακοινώνει την πορεία των είκοσι έξι αυτών μέτρων, που είναι ένα σύνολο νομοθετικών δεσμεύσεων,

έργων που πρέπει να υλοποιηθούν και λειτουργιών, οι οποίες πρέπει να ολοκληρωθούν. Πρόσφατα έγινε μια συνάντηση στη Νομαρχία Πειραιά, όπου αναφέρθηκε η πρόοδος για καθένα από αυτά.

Ιδιαίτερα για τις ερωτήσεις του κυρίου συναδέλφου, θα πω όσον αφορά το θέμα του χαρακτηρισμού της Ζώνης ως φθίνουσας βιομηχανικής περιοχής, ότι τα πλεονεκτήματα μιας περιοχής, η οποία χαρακτηρίζεται ως φθίνουσα, είναι πρώτον, η ειδική ενίσχυση των επενδύσεων και δεύτερον, η θέσπιση γραφείων βιομηχανικής αλλαγής για την οργάνωση και τον προσανατολισμό της περιοχής.

Έχουμε ήδη εδώ και ένα χρόνο θεσπίσει τη δημιουργία γραφείου βιομηχανικής αλλαγής, στη Νομαρχία Πειραιά ειδικά για τη Ζώνη, με προϋπολογισμό διακόσια είκοσι εκατομμύρια (220.000.000) δραχμές, το οποίο έχει συσταθεί και έχει ξεκινήσει η λειτουργία του.

Όσον αφορά τη δυνατότητα ενισχύσεων στις επενδύσεις, θεσμοθετήσαμε αυτό το 9% στα πλαίσια της έβδομης οδηγίας της Ε.Ε., διότι ξέρετε ότι όλες αυτές οι επιχειρήσεις υπάγονται σε ειδικό καθεστώς, που δίνεται η δυνατότητα για πρώτη φορά και σε μικρές επιχειρήσεις να επιδοτούνται. Επίσης, με υπουργική απόφαση του Υπουργείου μας, δίδεται η δυνατότητα να ενταχθούν σε όλα τα προγράμματα του επιχειρησιακού προγράμματος βιομηχανίας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Για πρώτη φορά έχουμε υποβολή προτάσεων και εντάξεις επιχειρήσεων από το χώρο της ζώνης.

Βέβαια, επαναλαμβάνω αυτό που έχουμε πει και άλλες φορές, ο αναπτυξιακός νόμος επανεξετάζεται, αλλά υπάρχει πάντοτε μία ιδιαιτερότητα στο θέμα αντιμετώπισης των επιχειρήσεων αυτού του κλάδου.

Το δεύτερο είναι το θέμα του Σχιστού και του μητρώου. Το Σχιστό είναι μία βιομηχανική περιοχή, η οποία έχει θεσμοθετηθεί εδώ και χρόνια. Είχε πάρα πολύ μεγάλα προβλήματα, που είχαν σχέση με τη γειτνίασή της, όπως ξέρετε, με ένα νεκροταφείο σχετικά με τη χωροθέτησή της. Λύθηκαν νομοθετικά. Έχει ολοκληρωθεί η πολεοδομική μελέτη. Και με την έγκριση από το ΥΠΕΧΩΔΕ της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, προχωράμε στην απαλλοτρίωση της γης. Το χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης του έργου είναι ο Δεκέμβριος του 1999, ώστε ν' αρχίσει η μετεγκατάσταση των επιχειρήσεων.

Τέλος, όσον αφορά το μητρώο κατασκευαστών. Κάναμε μία toλμηρή προσπάθεια, η οποία έχει ολοκληρωθεί. Το σχέδιο νόμου, όπως ξέρετε, δεν ήταν καθόλου εύκολο. Ήταν η πρώτη φορά που έγινε προσπάθεια να μπει τάξη στο χώρο της ζώνης. Έχει ολοκληρωθεί ο διάλογος με τους φορείς για το υπάρχον σχέδιο και αυτήν τη στιγμή είναι στα συναρμόδια Υπουργεία που γίνεται η τελική του επεξεργασία. Ο διάλογος, η συζήτηση πάνω σ' αυτό, θα γίνει στη Βουλή, μόλις το φέρουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Αράπης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργός, είναι η δεύτερη φορά που κάνω επίκαιρη ερώτηση για τη ζώνη Περάματος. Την κάνω, γιατί όπως βλέπω, τα πράγματα δεν προχωράνε. Η κατάσταση έχει φθάσει σε κρίσιμη καμπή, η ανεργία έχει ανέλθει στο 40%. Επίσημα στο Εργατικό Κέντρο με τον πρόεδρό του γράφει για τον Πειραιά ότι έχει φθάσει στο 18,7%. Αναφέρω δε σε ποια δύσκολη κατάσταση είναι. Υπάρχουν άνθρωποι, που δεν έχουν να πληρώσουν το ρεύμα. Έχουν έξι μήνες να κάνουν μεροκάματο. Είναι τραγική, και πάλι λέω, η κατάσταση. Αλλά από το 1995 μέχρι σήμερα που επιλήφθηκε του θέματος το υπουργικό κλιμάκιο, εγώ δεν είδα καμία λύση. Δεν προχώρησε τίποτε. Απλώς η Κυβέρνηση κάνει ένα εφέ, ότι κατεβαίνει και λύνει το πρόβλημα της ανεργίας σε όλο τον Πειραιά η ανεργία, όπως είδαμε, έχει φθάσει στο απροχώρητο- χωρίς να δίνει λύση.

Εγώ λέω ότι θα έπρεπε το Βιοτεχνικό Πάρκο Σχιστού να προχωρήσει, γιατί από εκεί θα εξαρτηθεί αν η βιομηχανία θα μεταφερθεί στο Σχιστό, όπως λέει το πρόγραμμα, για να φύγει η βαριά βιομηχανία από το κέντρο της πόλης.

Για το μητρώο κατασκευαστών είπατε ορισμένα, αλλά βλέπω ακόμη δυσκολίες. Πρέπει να το προχωρήσετε. Ένας κύριος

ένοχος της όλης κατάστασης σήμερα είναι ο ΟΛΠ. Αυτός φρενάρει όλη την κατάσταση, γιατί θέλει το κομμάτι της ζώνης Περάματος να το μετατρέψει σε κοντέινερς κλπ. Εκεί υπάρχει το εμπόδιο.

Επίσης, πρέπει να συμπεριληφθεί όλη η περιοχή του Πειραιά στις φθίνουσες βιομηχανικές περιοχές. Θα δοθεί μία ανακούφιση με τα δυόμισι δισεκατομμύρια που θα πέσουν εκεί γι' αυτήν την περιοχή, της Β' Πειραιώς. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κυρία Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Για να μην επανέλθω στα επιμέρους θέματα, που απάντησα, θέλω να κάνω το εξής σχόλιο: Το πρόβλημα που έχουμε στο χώρο των ναυπηγείων και της ναυπηγικής βιομηχανίας, είναι ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα αναδιάρθρωσης ενός βιομηχανικού κλάδου. Δεν είναι δυνατόν να λυθεί ούτε μέσα σε ένα ούτε σε δύο χρόνια και πολύ περισσότερο δεν πρόκειται να λυθεί με το Σχιστό ή με το μητρώο.

Είναι ένα σύνολο δράσεων, που θα οδηγήσουν στην αναστροφή του κλίματος που υπάρχει για το χώρο της ναυπηγικής, αλλά και στο ζητούμενο, που είναι η προσέλκυση πελατών. Προς αυτήν την κατεύθυνση γίνεται μία ολοκληρωμένη πολιτική. Αυτό που πρέπει να πούμε είναι ότι η ζώνη δεν μπορεί να επανέλθει στην προηγούμενη κατάσταση. Απλά η προσπάθειά μας είναι να γίνει η ζώνη σαν ένα οργανωμένο ναυπηγείο που θα λειτουργεί με ανταγωνιστικούς όρους.

Η αγορά συνολικά διαμορφώνεται και εξυγιαίνεται. Έχουμε ήδη τρία ναυπηγεία που λειτουργούν με ανταγωνιστικούς όρους. Και πιστεύουμε ότι με το πλούσιο σε εμπειρία και δυνατότητες ανθρώπινο δυναμικό της ζώνης και σε συνδυασμό με την εξυγίανση που κάνουμε σε επίπεδο επιχειρήσεων, θα μπορέσει και η ζώνη να λειτουργήσει ανταγωνιστικά.

Επαναλαμβάνω ότι είναι κάτι για το οποίο δεν μπορούμε να δούμε τη βελτίωσή του από μήνα σε μήνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θα επανέλθουμε στη συζήτηση της κρατηθείσης τρίτης επίκαιρης ερώτησης δεύτερου κύκλου με αριθμό 423/24.11.97 του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ορέστη Κολοζώφ προς τους Υπουργούς Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Ανάπτυξης, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης να παρέμβει προκειμένου να ανακληθεί η απόφαση που επιδοτεί τα Ναυπηγεία Ελευσίνας για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Κολοζώφ σε περίληψη έχει ως εξής:

"Το Δ.Σ του ΟΑΕΔ, με οριακή πλειοψηφία, αποφάσισε να επιδοτήσει για διάστημα δεκαοκτώ μηνών με το ποσό των δύο δισεκατομμυρίων (2.000.000.000) δραχμών περίπου το Ν. Ταβουλάρη για επιτακόσιες πενήντα "νέες" θέσεις εργασίας, που δήθεν δημιούργησε στα Ναυπηγεία Ελευσίνας. Όμως, αυτό είναι καθαρή απάτη, αφού ο συγκεκριμένος επιχειρηματίας με τη σύμβαση εξαγοράς των ναυπηγείων είχε δεσμευθεί ότι θα διατηρήσει επιτακόσιες πενήντα θέσεις εργασίας. Άλλωστε, αυτή ήταν και η μοναδική δέσμευση που ανέλαβε στη συνολικά σκανδαλώδη σύμβασή του με το δημόσιο. Η απόφαση αυτή αποτελεί νέα σκανδαλώδη επιδότηση του συγκεκριμένου ιδιώτη και είναι συνέχεια της χαριστικής ουσιαστικά παράδοσης σε αυτόν των Ναυπηγείων Ελευσίνας και προηγούμενα του Νεωρίου Σύρου.

Ερωτώνται, οι κύριοι Υπουργοί, εάν θα παρέμβουν προκειμένου να ανακληθεί η απαράδεκτη αυτή απόφαση;"

Ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Πρωτόπαπας, έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να πω κατ' αρχήν ότι ήταν κλειστοί οι δρόμοι, λόγω της πορείας των συνταξιούχων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Επειδή όμως αυτά είναι ενδεχόμενα, πρέπει να τα προβλέπουμε και να ξεκινάμε νωρίτερα γιατί και εδώ είναι το χρέος μας. Σας το λέω αυτό, γιατί είχαμε μία αγωνία!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Υπήρχε το θέμα των κλειστών δρόμων!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Μας έχετε βάλει και άλλες φορές σε παρόμοια αγωνία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Όχι. Είμαι βέβαιος, ότι ικανοποιούμε την αγωνία σας τόσο με την παρουσία μας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Έχω εμπειρία εδώ και ξέρω. Παρακαλώ, το χρέος μας είναι και στη Βουλή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Στο θέμα μας.

Σε σχέση με την ερώτηση του κυρίου συναδέλφου, θέλω να πω, ότι δεν υπάρχει καμία χαριστική παράδοση και καμία σκανδαλώδης επιδότηση του συγκεκριμένου ιδιώτη τον οποίο επικαλείτε. Είναι απλή τήρηση των διαδικασιών που προβλέπονται από τη νομοθεσία, από τις υπουργικές αποφάσεις και από τη συνήθη πρακτική που ακολουθεί ο Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού και τίποτε πέραν αυτού.

Έγιναν κανονικά οι απολύσεις, υπήρξαν κανονικά οι αποζημιώσεις και εν συνεχεία ήλθε η νέα εταιρεία και προσέλαβε εργαζομένους. Κανονικά, με όλους τους κανονισμούς του ΟΑΕΔ και με όλες τις αποφάσεις οι οποίες ισχύουν σήμερα, προβλέπεται η επιδότηση των θέσεων εργασίας, με βάση τις κείμενες διατάξεις. Είναι το γνωστό πρόγραμμα των θέσεων εργασίας. Αυτό ακριβώς και τηρήθηκε. Εξάλλου, νόμιμα δεν μπορούσε να μην τηρηθεί. Είχαν γίνει κανονικά απολύσεις και κανονικά αποζημιώσεις.

Από εκεί και πέρα και επί της ουσίας, αν το θέλετε, υπάρχει η δημιουργία επιτακοσίων πενήντα θέσεων εργασίας στην Ελευσίνα, σταθερών, βιώσιμων και είναι λογικό αυτό να ενδιαφέρει και την Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κολοζώφ έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Φαίνεται, κύριε Υπουργέ, ότι οι συνταξιούχοι θα σας ταλαιπωρήσουν πολύ ακόμα, αν δεν αλλάξετε την πολιτική σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Κολοζώφ, πάντα έχουμε ανοιχτά τα αυτιά μας και αφουγκραζόμαστε τις απαιτήσεις και των συνταξιούχων και των εργαζομένων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Υφυπουργέ, παρακαλώ, θα τα πείτε όταν θα πάρετε το λόγο δευτερολογώντας. Μην κάνουμε διάλογο τώρα!

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κύριε Υφυπουργέ, περίμενα ότι κάπως έτσι θα μου απαντούσατε, με το τυπικό της διαδικασίας. Υπάρχουν οι διαδικασίες, τηρήθηκαν οι διαδικασίες. Αλλά έχετε διατελέσει και κορυφαίο στέλεχος των συνδικάτων και ξέρετε πολύ καλά πώς πάνε αυτά τα πράγματα. Ξέρετε πολύ καλά, ότι η μεθόδευση αρχίζει πολύ πριν και αυτό είναι το σκάνδαλο.

Πέρα από τη σύμβαση που μιλήσαμε όταν συζητήθηκε στη Βουλή, πέρα από το γεγονός ότι δεν βάζει σχεδόν τίποτα αυτός ο κύριος για αυτό το ναυπηγείο, πάρθηκαν ιδιαίτερα μέτρα για να μπορέσει να λειτουργήσει. Και την ξέρατε, όταν υπογράφατε αυτήν τη σύμβαση, όλη αυτήν τη διαδικασία που προβλέπεται από τον ΟΑΕΔ και για τις θέσεις εργασίας αυτές των ανθρώπων, που τόσα χρόνια δουλεύουν εκεί πέρα και συνεχίζουν σήμερα να δουλεύουν. Όστερα από τη δέσμευση που είχε αναλάβει ο νέος ιδιοκτήτης δημιουργήθηκε αυτή η προϋπόθεση, με την απόλυση ακριβώς και την επαναπρόσληψη, για να δοθεί ακόμα επιπλέον αυτό το επίδομα ουσιαστικά, που μεγαλώνει ακόμα περισσότερο το σκάνδαλο αυτής της πώλησης.

Υπάρχει μεθόδευση, κύριε Υπουργέ. Το ξέρετε πολύ καλά. Και φυσικά δεν μπορούμε να σταθούμε στο τυπικό μέρος της υπόθεσης. Μένουμε στην ουσία της υπόθεσης, όπου πέρα από το ξεπούλημα αυτών των ναυπηγείων, όπως έγινε, επιδοτείται και συνεχίζεται να επιδοτείται αυτός ο επιχειρηματίας με χρήματα ακριβώς των εργαζομένων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, όπως επανέλαβα και στην πρωτολογία μου δεν βλέπω ποιο σκάνδαλο υπάρχει στην υπόθεση των Ναυπηγείων Ελευσίνας. Η Βουλή ενέκρινε τη σύμβαση. Επομένως, έχουμε μια σύμβαση στο σύνολό της, η οποία έχει εγκριθεί από το ελληνικό Κοινοβούλιο. Από την άλλη όμως, έχουμε και μια νέα εταιρεία η οποία ανοίγει, έχουμε τη δημιουργία επτακοσίων πενήντα θέσεων εργασίας σε μια ιδιαίτερα προβληματική περιοχή και έχουμε και την υποχρέωση να εφαρμόσουμε αυτά που προβλέπονται από το νόμο, από τις υπουργικές αποφάσεις και από τις αποφάσεις του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Είναι θέσεις εργασίας;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Βεβαίως, όταν κάποιος απολύεται και παίρνει την αποζημίωσή του και διαλύεται η εταιρεία την οποία

είχε, το οποιοδήποτε άλλο νομικό πρόσωπο έλθει με νέα εταιρεία, με νέα σύμβαση, με νέο ιδιοκτήτη –και πραγματικά νέος, αυτό δεν αμφισβητείται εδώ– και θέλει να προσλάβει κόσμο, πρέπει να εφαρμοστούν οι κείμενες διατάξεις. Δεν μπορούμε να ελέγξουμε εμείς ποιούς θα πάρει, ούτε αν πήρε κάποιους που είχαν δουλέψει εκεί. Αυτό, είναι αρκετά φυσιολογικό υπό την έννοια ότι θα θέλει και έμπειρους ανθρώπους. Καταλαβαίνετε πάρα πολύ καλά ότι έπρεπε να εφαρμόσουμε τις κείμενες διατάξεις. Και όχι μόνο έπρεπε να τις εφαρμόσουμε, πιστεύω ότι καλά κάναμε και τις εφαρμόσαμε, και όχι μόνο για λόγους διαδικασίας, αλλά και για λόγους ουσίας, διότι πρέπει να βοηθήσουμε την ευρύτερη περιοχή της Ελευσίνας που έχει υψηλή ανεργία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη

ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου αρμοδιότητος του Υπουργείου Οικονομικών: "Μέτρα για τη στήριξη και ενίσχυση του εισοδήματος των εργαζομένων και των συνταξιούχων".

Αυτήν την πρόταση νόμου την υπογράφουν συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος.

Για τη συζήτηση αυτής της πρότασης νόμου ο Αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Σημαιοφορίδης ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή Επικρατείας κ. Γεώργιο Αλογοσκούφη.

Επίσης, ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντόπουλος, ορίζει ως ειδικό αγορητή για τη συζήτηση αυτής της πρότασης νόμου, τον Βουλευτή κ. Ευάγγελο Αποστόλου.

Ο κ. Μήτσος Κωστόπουλος έχει το λόγο επί της προτάσεως νόμου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριοι Βουλευτές, ξεφυλλίζοντας τις εφημερίδες αυτής της περιόδου πριν δηλαδή και μετά από τη συνάντηση κορυφής στο Λουξεμβούργο, διαπιστώνει κανείς ότι μερικές απ' αυτές σαν να τις τσίμπησε μύγα, τα βάζουν με τον αποτυχημένο μαρξισμό με επιχειρήματα παλαιολιθικού χαρακτήρα. Ανοίγουν τα κιτάπια διάφορων οικονομολόγων που δεν τους ξέρει ούτε η μάνα τους, αναφέρουν συνέχεια την κατάσταση στην Αλβανία σαν τον πατροκτόνο που ζητάει επείκεια γιατί έμεινε "ορφανός", αποδοκιμάζουν ακόμη και το δικό τους Κέινς, φωνάζουν με ύφος χιλίων καρδιναλίων ότι τα πάντα ρυθμίζονται από την προσφορά και τη ζήτηση, από την ελεύθερη αγορά που είναι μονόδρομος πλέον και νομίζουν με όλα αυτά, ότι ξεμπερδεψαν.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Τέλος πάντων, δεν πρόκειται να ασχοληθούμε με δημοσιεύματα τέτοιου χαρακτήρα για το λόγο ότι η ιστορία συνεχίζει να γράφεται. Δεν τελείωσε επειδή κάποιος Γιαπωνέζος ονειρεύτηκε ότι τελείωσε. Αλλά, αν είναι θέλημα Θεού ή οικονομική και νομισματική κρίση με ό,τι αυτή συνεπάγεται για τους εργαζόμενους, τι θα κάναμε και εμείς; Θα λέγαμε έτσι τα κανόνισε ο Θεός. Με το Θεό δεν μπορούμε να τα βάλουμε.

Αν η εφαρμογή της γνήσιας ΑΤΑ ήταν κάποιο διαβολικό εφεύρημα, ούτε συζήτηση ότι ο κάθε απλός εργαζόμενος πρέπει να πάρει τις αποστάσεις του από τον σατανά.

Εάν η σύνταξη με την οποία μπορεί να επιβιώσει ένας συνταξιούχος, δηλαδή, τα είκοσι μεροκάματα ανειδίκευτου εργάτη, μηνιάτικο για τον απόμαχο, είναι κόντρα στον εκσυγχρονισμό, τότε "κομμάτια να γίνει", ας ριχτούν όλοι στον Καϊάδα. Αλίμονο, όμως, τα πράγματα δεν είναι έτσι. Στις κοινωνικές εξελίξεις, εκεί δηλαδή που βάζει το χεράκι του ο άνθρωπος, δεν ισχύει "το πεπρωμένον φυγείν αδύνατον". Εκεί που υπάρχουν δύο "ισοδύναμα" δικαιώματα, το δικαίωμα της εκμετάλλευσης της ανθρώπινης δύναμης και το δικαίωμα του περιορισμού ή της κατάργησης της εκμετάλλευσης, αυτός που αποφασίζει είναι η δύναμη και όχι οι άθλιες μελέτες και οι διατεταγμένες θέσεις.

Επομένως, όλα όσα μας λένε περί μονόδρομων και άλλα ηχηρά είναι παραμύθια για μικρά παιδιά. Απλά, "όποιος έχει μαχαίρι τρώει πεπόνι" και ξέρουμε όλοι ποιος έχει το μαχαίρι σήμερα. Αλλά το μαχαίρι συχνά αλλάζει χέρια ή για να επικαλεσθούμε μία φράση του νομπελίστα καθηγητή Κέιν "αν κάποιος φοβούνται μήπως στερηθούν ορισμένα οικονομικά κλάσματα που έχουν σήμερα, είναι μάλλον βέβαιο ότι η περαιτέρω εξέλιξη θα τους φέρει πολύ πιο ολέθριες απώλειες". Και μην σπεύσει κανείς να πει ότι ο Κέιν μιλάει από θέση μαρξιστική. Σας διαβεβαιώνουμε ότι δεν μιλάει από τέτοια θέση, πράγμα που φαίνεται σαφώς και από το παραπάνω απόσπασμα που σας διάβασα.

Κύριοι Βουλευτές, η πρόταση νόμου του Κ.Κ.Ε. μπορεί να γίνει αποδεκτή να ψηφισθεί και να γίνει νόμος του κράτους, όπως λένε, εάν ειπωθεί, όχι δαιμονολογικά, όχι υπό το πρίσμα των εντολών και κατευθύνσεων των ισχυρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά σαν μία απλή ανθρώπινη πρόταση που έχει να κάνει με την καθημερινή διαβίωση των εργαζομένων σήμερα.

Αυτή η απλή ρύθμιση, αυτό το απλό ζήτημα γίνεται πολύπλοκο, σύνθετο, Ανατολικό, όταν αρχίζει η βυζαντινολογία γύρω από το ερώτημα "πού θα βρούμε τα λεφτά για να δοθούν στους εργαζόμενους, στους συνταξιούχους" κλπ.

Ο κύριος Πρωθυπουργός ισχυρίζεται ότι η Κυβέρνηση κάνει ό,τι μπορεί μέσα στα περιθώρια που έχει για να καλύψει κάποιες ανάγκες και αυτό το "κάνει ό,τι μπορεί" ισούται με την αύξηση-πρόκληση του 2,5% δηλαδή, στη πραγματικότητα 1,5% αφού το 2,5% υπολογίζεται στο σύνολο των αποδοχών.

Την ίδια στιγμή και για να βάλει τα πράγματα στη θέση τους, σαν καλός νεοφώτιστος, νεοφιλελεύθερος, εξαπολύει τους κεραυνούς, ότι κεκτημένα δεν υπάρχουν και σε όποιον αρέσει. Δηλώνει, ότι αναγκαστικά θα ισχύσει η διαχρονική λήτση για τους εργαζόμενους και συνταξιούχους και "θέλετε δεν θέλετε θα σας εκσυγχρονίσουμε".

Από την άλλη, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Καραμανλής συνηγορώντας και υπερθεματίζοντας σε μία τέτοια κατεύθυνση, πέρα από την απέχθειά του για τις καταλήψεις, όπως υπογράμμισε πρόσφατα -λες και οι εργαζόμενοι κάνουν καταλήψεις από χόμπι- τόνισε αυτές τις μέρες με αυστηρότητα "όποιοι μιλάει σήμερα για παροχές είναι επαίσχυντος λαϊκιστής".

Ανοίγω παρένθεση: Την ίδια ώρα που έλεγε αυτό, δεν απέφυγε τον πειρασμό να μιλήσει για την κομματική νομενκλατούρα του ΠΑΣΟΚ, για τα κρατικοδίαιτα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής του Κυβερνήσαντος Κόμματος. Για τους εφοπλιστές, για τους βιομήχανους, για τους μεγαλέμπορους δεν είπε τίποτε, ωστόσο. Κλείνω την παρένθεση.

Οι αρμόδιοι των οικονομικών Υπουργείων δηλώνουν ότι δεν πρόκειται να διακινδυνεύσουν την ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ, ικανοποιώντας συντεχνιακές απαιτήσεις. Αξιοποιούν δε και τις απαντές νομισματικές, χρηματοπιστωτικές κρίσεις, για να φορτώσουν και άλλα βάρη στον εργαζόμενο λαό. Λες και τις είχαν κάνει παραγγελία αυτές τις κρίσεις, παραμονή της συζήτησης του προϋπολογισμού.

Με αυτά τα δεδομένα, αν και δεν θα ήταν απαραίτητο, βρισκόμαστε στην ανάγκη να πούμε εμείς από πού θα βρεθούν τα χρήματα, για να δοθούν στους εργαζόμενους, στους συνταξιούχους, αφού οι αρμόδιοι κάνουν ότι δεν ξέρουν και αφού η βαριά κατηγορία του κ. Καραμανλή περί επαίσχυντου λαϊκισμού πρέπει επιχειρηματολογημένα να απαντηθεί, γιατί νομίζουμε ότι απευθύνεται στους πολλούς και σε εμάς.

Η κοινωνία μας είναι διαρθρωμένη σε δύο πυραμίδες. Η μία είναι η ταξική πυραμίδα και η άλλη είναι η αντεστραμμένη πυραμίδα των κερδών, του μοιράσματος δηλαδή του συνολικού εθνικού εισοδήματος, οικονομίας και παραοικονομίας. Στην ταξική πυραμίδα βλέπουμε τη διάρθρωση της κοινωνίας μας. Από τον οικονομικά ενεργά πληθυσμό, το 80% περίπου αφορά τους εργαζόμενους, τους μισθωτούς, τους μικρούς αγρότες, τους μικροεπαγγελματίες. Όλοι αυτοί "βράζουν στο ίδιο καζάνι", άλλος στον πάτο του καζανιού και άλλος παραπάνω.

Στην άλλη, στην αντεστραμμένη πυραμίδα, την πυραμίδα των οικονομικών αποτελεσμάτων αποκαλύπτεται ότι το 80% του πληθυσμού καρπώνεται μόνο το 20% των οικονομικών αποτελεσμάτων ενώ το 20% του πληθυσμού καρπώνεται το 80% των αποτελεσμάτων. Ποιο είναι αυτό το 20% που παίρνει τη μερίδα του λέοντος; Είναι οι εφοπλιστές, οι βιομήχανοι, οι μεγαλέμποροι, οι σούπερμαρκετάδες, οι μεγαλοεργολάβοι, οι μεγαλοεκδότες, οι διάφοροι αεριτζήδες, κάποιοι από τους οποίους μπορεί να έχουν και μια επαγγελματική ταυτότητα για τα μάτια. Είναι επίσης μια αρκετά μεγάλη ομάδα με τίτλους όπως διευθυντικά στελέχη, σύμβουλοι, προμηθευτές κλπ. Σ' αυτό το 20% εντάσσονται και οι διάφοροι μεγαλογιατροί, μεγαλοδικηγόροι, λογής-λογής αξιωματούχοι, αλλά και πλήθος τρωκτικά που έχουν μάθει καλά την δουλειά πως να ροκανίζουν

το δημόσιο χρήμα, πως να μοιράζουν μεταξύ τους τα κονδύλια από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα χρήματα δηλαδή του λαού μας και των άλλων λαών της Ευρώπης. Θα προσθέταμε μέσα σ' αυτό το 20% και μια όχι μεγάλη μερίδα από το χώρο των εργαζομένων, εκείνους που οι μαρξιστές ονόμασαν εργατική αριστοκρατία και η οποία συχνά για ένα πιάτο φακή, έστω γεμάτο πιάτο, παίζουν το ρόλο του αναχώματος στην ανάπτυξη και στην πάλη του εργατικού κινήματος για τα δικαιώματά του, για ένα ανθρώπινο μεροκάματο, για μια ανθρώπινη σύνταξη, παίζουν συχνά το ρόλο της πέμπτης φάλαγγας.

Επομένως μη μας λένε κάποιοι, πού θα βρεθούν τα χρήματα και ότι όσοι διεκδικούν μεροκάματο στα όρια της φτώχειας είναι επαίσχυντοι λαϊκιστές.

Κύριοι Βουλευτές, η πρόταση νόμου που κατέθεσε το ΚΚΕ και στην περίπτωση που γίνει δεκτή και μετατραπεί σε νόμο, δίνει μόνο μια μικρή ανάσα στους χαμηλόμισθους, στους χαμηλοσυνταξιούχους και έχουμε συνείδηση γι' αυτό που λέμε.

Θέτει επίσης ορισμένες προϋποθέσεις για την διασφάλιση του εισοδήματος των εργαζομένων και των συνταξιούχων στο μέλλον με την κατοχύρωση της Αυτόματης Τιμαριθμικής Αναπροσαρμογής. Και πρέπει να πούμε ότι και η πιο καλή ΑΤΑ, αυτή δηλαδή που θα αναπροσαρμόζει καθημερινά το μεροκάματο, μισθό ή σύνταξη, πάλι θα άφηνε ένα μικρό κενό στη γνήσια προστασία του πραγματικού εισοδήματος γιατί δεν ξέρουμε κανέναν καπιταλιστή να πληρώνει το πρωί τον εργάτη, το βράδυ τον πληρώνει. Αλλά από το σημερινό καθεστώς της ασυδοσίας, της αυθαιρεσίας προφανώς μια τέτοια ΑΤΑ που προτείνουμε είναι καλύτερη. Από το ολότελο, που λέει και ο λαός, καλή και η Παναγιώτενα!

Στην παλιότερη έκθεση του κ. Γιάννου Παπαντωνίου πέρσι τέτοιοιον καιρό, λέγονταν ότι η πρόταση νόμου του ΚΚΕ έρχεται σε αντίθεση με διάταξη του Συντάγματος, όμως ακυρώνεται αυτό το επιχείρημα-πρόσχημα αν η ίδια η Κυβέρνηση κάνει δεκτή την πρόταση και την καταθέσει με ευθύνη της στη Βουλή. Δεν το κάνει. Αρα δεν είναι τυπικό το ζήτημα είναι πολιτικό.

Η εισοδηματική οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, στηρίζεται πάνω σε ένα πελώριο ψέμα. Κατά κόρον λέγεται ότι η χώρα πρέπει να πιάσει τους στόχους του Μάαστριχτ γιατί αλλιώς χανόμαστε. Πρέπει να πληρώσουν όλοι οι έχοντες και κατέχοντες προκειμένου να βγούμε τάχα από τα σημερινά αδιέξοδα.

Οι έχοντες και κατέχοντες βέβαια, όπως αποδεικνύεται στην πράξη, είναι οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι μικρομεσαίοι, η φτωχή αγροτιά και όχι οι άλλοι που αναφέραμε παραπάνω. Αυτοί οι φτωχοί λοιπόν, καλούνται και πάλι να πληρώσουν τα σπασμένα.

Για χρόνια τώρα η συρρίκνωση του εισοδήματος των εργαζομένων μεταφράζεται αυτόματα σε αύξηση πλούτου των λίγων κάτι που διακρίνεται με γυμνό μάτι για όποιον θέλει να δει την πραγματικότητα.

Το ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη, το βασικό, σήμερα είναι μεικτό έξι χιλιάδες εκατό (6.100) δραχμές.

Καθαρό κυμαίνεται γύρω στις πέντε χιλιάδες (5.000) δραχμές. Ο βασικός μισθός είναι μικτός, περίπου εκατόν τριάντα οκτώ χιλιάδες (138.000) δραχμές το μήνα και καθαρός γύρω στις εκατόν δώδεκα χιλιάδες (112.000) δραχμές. Αν υπολογίσουμε το όριο φτώχειας σήμερα, όπως αυτό διαμορφώνεται από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, είναι περίπου τετρακόσιες χιλιάδες (400.000) δραχμές το μήνα για μία τετραμελή οικογένεια. Και αν επίσης υπολογίσουμε, όπως εκτιμούν οι στατιστικές, ότι σε κάθε τετραμελή οικογένεια μπορεί να εργάζεται ένα μέχρι δύο άτομα, ενάμισι δηλαδή και αν επίσης, πάρουμε υπόψη μας τις ανάγκες του σήμερα, τότε είναι περισσότερο από καθαρό πως οι πιο πολλοί εργαζόμενοι, οι χαμηλοσυνταξιούχοι, οι άνεργοι, οι υποαπασχολούμενοι βρίσκονται κάτω από το όριο φτώχειας, είναι δηλαδή στα όρια της εξαθλίωσης. Αυτή είναι η πραγματικότητα και δεν μπορεί να αλλάξει με καμία αλχημεία, με καμία επίκληση του Μάαστριχτ και των εντολών του. Από την άποψη αυτή, η

πρόταση που κάνουμε είναι, χωρίς αμφιβολία, πολιτική παρέμβαση, αλλά και μία πράξη που πρέπει να βάλει σε δοκιμασία τα όποια ηθικά ανταντακλαστικά εκείνων που, χωρίς να πληρώνουν κανένα φόρο, μας βομβαρδίζουν με την κοινωνική δικαιοσύνη, με το κοινωνικό τους πρόσωπο, με μία ακατάσχετη φλυαρία για τα ανθρώπινα δικαιώματα, με αριθμούς, που καμία σχέση δεν έχουν με την πραγματικότητα.

Τη στιγμή που κάνουμε αυτήν τη συζήτηση οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι είναι απέξω τώρα, όπως μας ενημέρωσε και ο κύριος Υφυπουργός, που τους συνάντησε στο δρόμο του. Ακόμα και συνδικαλιστικές οργανώσεις, που επηρεάζονται από τον κυβερνητικό συνδικαλισμό, κινητοποιούνται. Αυτό δείχνει ότι το μαχαίρι έφθασε στο κόκκαλο και ότι μέσα στις γραμμές των εργαζομένων αναπτύσσονται ενωτικές, μαχητικές απόψεις και κινήσεις, οι οποίες έρχονται στην πράξη σε ευθεία αντίθεση με τις επιταγές του Διευθυντηρίου των Βρυξελλών και των ντόπιων κυβερνήσεων. Και αυτή η κατάσταση θα συνεχιστεί, γιατί ο εργαζόμενος από ένστικτο, αλλά και από την εμπειρία του, καταλαβαίνει ότι δεν είναι μονόδρομος, όπως το λένε, το Μάαστριχτ και τα παραπόμενά του, Λευκή Βίβλος κλπ., αλλά επιλογή αφαίρεσης θεμελιακών του κατακτήσεων, συρρίκνωση του βιωτικού του επιπέδου, για να μεγαλώνουν τα κέρδη των λίγων ντόπιων και ξένων. Αυτή είναι η αλήθεια.

Κύριοι Βουλευτές, έχετε στα χέρια σας την πρόταση νόμου του ΚΚΕ με τα επτά άρθρα που περιέχει. Είναι προφανές ότι μερικά νούμερα σ' αυτήν την πρόταση, καθώς και ημερομηνίες, πρέπει να διορθωθούν, γιατί, όπως θα διαβάσατε στα Πρακτικά, κατατέθηκε πριν από ένα χρόνο η πρόταση. Η ευθύνη που καθυστέρησε τόσο η συζήτηση, δεν είναι δική μας.

Συνοψίζοντας, λοιπόν, τις προτάσεις που περιέχει το κείμενο, σας θυμίζουμε τους βασικούς άξονες:

Πρώτον, να δοθούν οι απώλειες που έχει υποστεί το εισόδημα των εργαζομένων και των συνταξιούχων στα έτη 1990-1997. Το ύψος των απωλειών αναλύεται στα ντοκουμέντα των συνδικάτων. Και ο τρόπος απόδοσης αυτών των απωλειών να καθοριστεί, όπως προτείνει η πρόταση νόμου, με απόφαση του Υπουργείου Οικονομικών, ύστερα από συζήτηση με τους φορείς των εργαζομένων.

Δεύτερον, να καθιερωθεί με νόμο η αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή ανά τετράμηνο. Η Α.Τ.Α. να καταβάλλεται στο σύνολο των αποδοχών των εργαζομένων και στους συνταξιούχους. Γίνεται μία συζήτηση και στη χώρα μας και σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι δεν πρέπει να ασχολούμαστε τώρα με την Α.Τ.Α. Κανένας, λέει, δεν ασχολείται σήμερα. Αυτό είναι μία επιλογή που την καθόρισαν συγκεκριμένα επιτελεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι η επιλογή των εργαζομένων. Και λυπάται κανείς να θυμίζει ότι, ενώ υπάρχουν ομόφωνες αποφάσεις συνεδρίων ανώτερων συνδικαλιστικών οργανώσεων για την ΑΤΑ, αυτές οι αποφάσεις έχουν εγκαταλειφθεί, μπήκαν στα αζήτητα. Δεν είναι σωστό αυτό. Γιατί αν ένα συνδικαλιστικό όργανο, αν ένας συνδικαλιστής εγκαταλείπει βασικές διεκδικήσεις του εργατικού κινήματος, διεκδικήσεις δεκαετιών, όπως είναι η Α.Τ.Α. λ.χ., τότε μπαίνει ζήτημα για το ρόλο του συνδικαλιστή και του συνδικάτου στη σημερινή πραγματικότητα.

Ο ρόλος αυτός έχει καθοριστεί ιστορικά. Δεν είναι ρόλος συνδιαλεγόμενου με εκείνους που αποφασίζουν ενάντια στα συμφέροντα του εργάτη και πρέπει να πειθαρχήσει το συνδικάτο, είναι ρόλος μαχητή για τη διεκδίκηση και την υπεράσπιση των συμφερόντων εκείνων που εκπροσωπεί.

Δεν μας ακουμπάει καθόλου αυτή η συζήτηση, αυτή η φλυαρία περί του ότι δεν ασχολείται κανένας με την Α.Τ.Α. Ασχολούνται οι άνθρωποι με την Α.Τ.Α., γιατί είναι μέσο άμυνας για το εισόδημά τους. Είναι μόνο μέσο άμυνας, όχι μέσο βελτίωσης.

Τρίτον, η κατώτατη σύνταξη γήρατος και αναπηρίας του Ι.Κ.Α. να είναι ίση με είκοσι μεροκάματα του ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτό καθορίζεται από τις εκάστοτε εθνικές γενικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Η σύνταξη θανάτου να είναι ίση με δεκαοκτώ μεροκάματα ανειδίκευτου εργάτη και ανάλογες να είναι οι ρυθμίσεις για τους συνταξιούχους των

άλλων ταμείων, όπως προβλέπουν συγκεκριμένα τα άρθρα 4, 5 και 6 της πρότασης νόμου. Κάνουμε αυτήν τη διάκριση γιατί κάθε ταμείο έχει τους δικούς του τρόπους για τη συνταξιοδότηση των μελών του.

Αυτά προτείνουμε και ο καθένας καλείται να σταθμίσει τις ευθύνες του. Αν η πρότασή μας δεν γίνει δεκτή, οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι θα βγάλουν τα συμπεράσματά τους και θα μας κρίνουν. Αν έμειναν, όμως σε αυτό, ότι απλά θα μας κρίνουν, έχουμε την εντύπωση –και βάσιμα την έχουμε αυτήν την εντύπωση– ότι δεν θα ίδρωνε το αυτί των αρμοδίων. Γι' αυτό και τους καλούμε να συμπτύξουν το αγωνιστικό τους μέτωπο και να παλέψουν για το δικαίωμά τους στη ζωή. Ας μην ξεχνούν ότι το μεροκάματο και η σύνταξη δεν έχουν χρώμα. Και πάνω σε αυτό το ζήτημα του μετώπου που ανέφερα, θέλω να υπογραμμίσω ότι καθημερινά μπορεί να γίνονται διάφορες διεργασίες στα συνδικάτα και στο μαζικό κίνημα, ελιγμοί, χειρισμοί, συμβιβασμοί κλπ. και καμία φορά μπορεί να κατανοούνται ορισμένα πράγματα. Σε τρία θεμελιακά ζητήματα δεν χωράει κανένας συμβιβασμός, κανένας ελιγμός, καμία διαπραγμάτευση του χαρακτήρα του κοινωνικού διαλόγου. Αυτά τα τρία βασικά ζητήματα είναι: Το θεσμοθετημένο και κατακτημένο με κόπους, θυσίες και αίμα ωράριο εργασίας, οι συλλογικές συμβάσεις με τις οποίες ανάγκασε το εργατικό κίνημα τον εργοδότη να καθήσει απέναντί του συλλογικά και η κοινωνική ασφάλιση. Δηλαδή, συνολικά είναι το βιωτικό επίπεδο του εργάτη, του εργαζόμενου που πέτυχε με σκληρούς αγώνες. Πάνω σε αυτά δεν επιτρέπονται διαπραγματεύσεις, ελιγμοί ή πολύ περισσότερο δεν πρέπει να επιτρέψουμε όλοι μας να λειτουργήσει η πέμπτη φάλαγγα σε βάρος του εργατικού κινήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Κωστόπουλο.

Ο κ. Θωμόπουλος, εκ μέρους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχει το λόγο. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ:** Κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση νόμου που συζητάμε σήμερα, κυρίως και πρωτίστως αποσκοπεί στο να γίνει αρεστός ο πολιτικός φορέας που την κάνει, θυμίζοντας στους οπαδούς του ότι με τέτοιες προτάσεις υποστηρίζει δήθεν τα δικαιώματα των εργαζομένων και συνταξιούχων. Τέτοιες, όμως, προτάσεις δεν είναι και ωφέλιμες για την εθνική οικονομία και για το σύνολο του ελληνικού λαού.

Εκ του ασφαλούς και ανεξόδως προτείνεται από το Κ.Κ.Ε. να δοθούν αυξήσεις στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, της τάξεως του 20% και 30%. Αυξήσεις που προκαλούν επιβάρυνση στον κρατικό προϋπολογισμό βεβαίως, ενός τρισεκατομμυρίου πεντακοσίων δισεκατομμυρίων (1.500.000.000.000) δραχμών περίπου. Μία τέτοια, όμως, πολιτική αύξηση των εισοδημάτων είναι πολύ εύκολο να κάνει ο οποιοσδήποτε. Αυξήσεις, όμως, που θα τις πάρει πάλι πίσω μέσα από την αύξηση του πληθωρισμού.

Σε πολλές χώρες έχουν δοθεί τέτοιες αυξήσεις, γενναίες μπορώ να πω, οι οποίες, όμως, όταν δεν ανταποκρίνονται στις γενικότερες μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προϋποθέσεις, εξανεμίζονται πάρα πολύ γρήγορα. Αν πράγματι θέλεις να προσφέρεις στους εργαζόμενους, θα πρέπει να δημιουργείς προϋποθέσεις για μακροχρόνια πολιτική ανάπτυξης και απασχόλησης, μέσα στην οποία θα είναι εγγυημένες οι αποδοχές και η προοπτική για αύξησή τους.

Η απώλεια των εισοδημάτων των εργαζομένων και συνταξιούχων κατά το διάστημα 1990–1993 ήταν συνολικά της τάξεως του 12%. Το διάστημα όμως 1993 έως 1997, αντιστράφηκαν αυτές οι απώλειες με πολιτικές που και σήμερα έχουν τη δυναμική τους. Υπολογίζεται ότι για το 1996 η συνολική αύξηση είναι της τάξεως του 18%, γεγονός που σημαίνει πραγματική αύξηση στα εισοδήματα της τάξεως του 8%. Αν συνυπολογιστούν και οι πραγματικές αυξήσεις της διετίας 1994–1995, προκύπτει ότι έχουν υπερκαλυφθεί οι απώλειες.

Το 1997 υπήρξε το έτος εφαρμογής του νέου μισθολογίου των δημοσίων υπαλλήλων. Η εφαρμογή του, με την ενσωμάτωση των πάσης φύσεως επιδομάτων, οδήγησε σε αύξηση της τάξεως του 13,7%. Η συνολική δαπάνη για συντάξεις του

δημοσίου και των ακολουθούντων ταμείων κύριας και επικουρικής ασφάλισης εκτιμάται ότι αυξήθηκε κατά 10%. Στον ιδιωτικό τομέα, οι κατώτατοι μισθοί και τα ημερομίσθια αυξήθηκαν κατά 3,25% από 1–1–1997 και 3,25% από 1–7–1997, ενώ δόθηκε και διορθωτικό ποσό 1% στην αρχή του έτους.

Έτσι οι ακαθάριστες μέσες αποδοχές των εργαζομένων στο σύνολο της οικονομίας πρόκειται να αυξηθούν για το υπόλοιπο διάστημα του 1997 κατά ποσοστό 10,5%, υπερκαλύπτοντας έτσι σημαντικά την άνοδο του πληθωρισμού, που υπολογίζεται σε 4,7%, δηλαδή προκύπτει μία πραγματική αύξηση της τάξεως του 5,5%.

Κύριοι συνάδελφοι, η παρατεινόμενη υψηλή ανεργία και οι ριζικές αλλαγές στην απασχόληση, αποτελούν ένα από τα βασικότερα προβλήματα στον οικονομικό χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η σοβαρότητα του προβλήματος έχει οδηγήσει σε μία μεγάλη συζήτηση και στην επανεξέταση των πολιτικών που ακολουθούνται στην Ευρωπαϊκή Ένωση για αύξηση της απασχόλησης και μείωση της ανεργίας.

Η έλλειψη επαρκούς αριθμού θέσεων εργασίας για το διαθέσιμο εργατικό δυναμικό, αποτελεί σήμερα για τη χώρα μας τη σοβαρότερη κοινωνική πρόκληση, γιατί η απασχόληση συνιστά το κύριο μέσο κοινωνικής συμμετοχής και ατομικής ευημερίας για κάθε Έλληνα πολίτη. Είναι επίσης οικονομική πρόκληση, γιατί η απασχόληση είναι ένας σοβαρός δείκτης της ικανότητάς μας να αξιοποιούμε παραγωγικά τους οικονομικούς πόρους, που έχουμε στη διάθεσή μας.

Οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης που σημειώνονται στην ελληνική οικονομία, σε συνδυασμό με την αξιοπιστία της οικονομικής πολιτικής και το θετικό εργασιακό και επιχειρηματικό κλίμα, έχουν ως αποτέλεσμα τη σημαντική αύξηση της απασχόλησης και την κάμψη του ποσοστού ανεργίας. Το ποσοστό ανεργίας το 1997 θα μειωθεί κάτω από το 10%, με προοπτική για παραπέρα μείωση στο 9,6% το 1998.

Σήμερα στη χώρα μας εμπεδώνεται ένα πάγιο κλίμα δημοσιονομικής πειθαρχίας και δημιουργούνται οι βάσεις για οριστική εξυγίανση των οικονομικών του κράτους. Πυρήνας της οικονομικής μας πολιτικής, είναι η διασφάλιση και ενίσχυση του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων και συνταξιούχων μέσα στις δυνατότητες και τις αντοχές της οικονομίας.

Προτείνω, λοιπόν, στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αντί να κάνει ανέξοδες προτάσεις θεωρητικού χαρακτήρα, να αποδεχθεί την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, μία πολιτική με προοπτική που αποτελεί και τη μοναδική εγγύηση για το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων και συνταξιούχων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Θωμόπουλο.

Ο κ. Μειμαράκης έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχήν θα ήθελα να ξεκινήσω από μία διαδικαστική παρατήρηση και να σας πω ότι η πρόταση νόμου του ΚΚΕ κατετέθηκε και συζητήθηκε στην επιτροπή στις 25 Νοεμβρίου 1996, δηλαδή, ακριβώς πριν από ένα χρόνο. Γι' αυτό ακριβώς θα πρέπει να προβληματιστούμε και να βρούμε μία διαδικασία τέτοια που να μη φέρνει τις προτάσεις νόμου ένα χρόνο μετά, διότι δεν έχει νόημα τότε, ούτε να τις καταθέτει η Αντιπολίτευση ούτε να τις συζητά στην επιτροπή.

Θεωρώ, δηλαδή, ότι το δικαίωμα που έχουμε εκ του Κανονισμού για κατάθεση πρότασης νόμου ουσιαστικά το χάνουμε στη διάρκεια του πότε θα συζητηθεί στην Ολομέλεια.

Βέβαια η παρούσα πρόταση δεν χάνει την επικαιρότητά της. Δεν παύει να είναι επίκαιρη, διότι τα προβλήματα τρέχουν και από τότε δεν διορθώθηκε τίποτα μέχρι σήμερα. Θα μπορούσε κανείς να πει ότι όσα είπε το 1996 ισχύουν και για το 1997 και δυστυχώς και για τα επόμενα χρόνια που έρχονται.

Βεβαίως ο συνάδελφος της Πλειοψηφίας δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να σταματήσει και να αναλύσει κάποια θέματα τέτοια και να έκανε και μία βελτιωτική πρόταση της πρότασης νόμου που υπάρχει γιατί, όταν ένα κόμμα καταθέτει μία

πρόταση νόμου που έχει συγκεκριμένα άρθρα, είναι πολύ φυσιολογικό τα κόμματα μεταξύ τους να έχουν κάποιες ουσιαστικές διαφορές και επί των άρθρων. Ο συνάδελφος όμως της Πλειοψηφίας τα βρήκε όλα ωραία και μάλλον θα έλεγα ότι μας μάλωσε κιόλας, κυρίως το ΚΚΕ που κατέθεσε τέτοια πρόταση ή και όλα τα υπόλοιπα κόμματα, τα οποία σκέπτονται ότι πράγματι οι εργαζόμενοι, οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, γενικά τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα έχουν απώλεια των εισοδημάτων τους και θα έπρεπε να βρούμε έναν τρόπο τέτοιο, ώστε αυτή η απώλεια να μην υπάρξει ή να είναι πολύ μικρότερη.

Είναι πάλι επίκαιρη γιατί κατετέθη ο προϋπολογισμός και ανακοινώθηκε και η εισοδηματική πολιτική. Ακούγοντας τον εισηγητή της Πλειοψηφίας και την Κυβέρνηση, σύμφωνα με αυτά τα οποία λέει, αλλά και την απάντηση του Πρωθυπουργού σε μία επίκαιρη ερώτηση σχετικά με τη μείωση των εισοδημάτων και των αποδοχών των εργαζομένων και των συνταξιούχων, όλες αυτές οι απαντήσεις της Κυβέρνησης δημιουργούν πλήρη σύγχυση.

Και αυτό γιατί τότε τελικά έχει δίκιο η Κυβέρνηση και τότε μας λέει την αλήθεια; Όταν ανακοινώνει την εισοδηματική πολιτική και λέει 2,5%, ή 2,5% συν 2,5%, ή 3,5% συν 3,5% με αντίστοιχο πληθωρισμό τον οποίο ανακοινώνει 5%, 6%, 6,5%, 7% ή εκ των υστέρων απολογιστικά που έρχεται κάθε φορά και μας λέει ότι πέρυσι οι αυξήσεις ήταν της τάξεως του 5% εξαιρουμένου του πληθωρισμού ή του 10% ή του 15%;

Ακούσαμε εξωφρενικά πράγματα από την απάντηση του Πρωθυπουργού στην ερώτηση που έγινε και η οποία ήταν σε πλήρη αντίφαση με τις επίσημες ανακοινώσεις της Κυβέρνησης. Φέτος η Κυβέρνηση ανακοίνωσε 2,5%. Θεωρώ πολύ πιθανό ότι είναι ικανή του χρόνου να μας πει ότι δεν πήραν 2,5% οι εργαζόμενοι, αλλά πήραν 5% και 7% εξαιρουμένου μάλιστα του πληθωρισμού.

Υπάρχει, λοιπόν, διάχυτο το ερώτημα: Τι μαζοχιστική τάση είναι αυτή της Κυβέρνησης να ανακοινώνει 2,5% και απολογιστικά μετά να μας λέει "μα, έδωσα 15%";

Το 1995 και το 1996 τι εισοδηματική πολιτική ανακοινώσατε, κύριε συνάδελφε της Πλειοψηφίας; Σήμερα γιατί μας λέτε ότι το 1995 και το 1996 πήρανε 16% και 17%, που μπορεί και να πήρανε; Αυτό είναι άλλο θέμα και θα το δούμε άλλη ώρα και σε άλλη συζήτηση.

Αλλά εγώ δεν καταλαβαίνω το μαζοχισμό σας και την αντίφαση που έχετε, διότι τότε σημαίνει ότι έχουν απόλυτο δίκιο όλοι εκείνοι, οι οποίοι γράφουν ότι οι ΔΕΚΟ δεν ακολουθούν την εισοδηματική πολιτική, ότι οι ομάδες που έχουν ισχυρή κοινωνική πίεση πιέζουν την Κυβέρνηση και παίρνουν πολύ περισσότερα από την εισοδηματική πολιτική και τελικά πράγματι την πληρώνουν όσοι δεν έχουν πίεση και φωνή προς την ελληνική κοινωνία και γι' αυτούς δεν αυξάνεται τίποτα. Ποιοι είναι αυτοί; Ακριβώς αυτοί, οι οποίοι σήμερα πένονται, οι χαμηλοσυνταξιούχοι, οι χαμηλοί εισοδηματίες, οι εργαζόμενοι και γι' αυτό ακριβώς θα έλεγα ότι η πρόταση νόμου όχι μόνο δεν είναι για πέταμα, αλλά θα έλεγα ότι είναι ένα καμπανάκι, το οποίο θα έπρεπε κυρίως να χτυπήσει για την Κυβέρνηση, να την κάνει να ανησυχήσει και να σκεφτεί μία διαφορετική οικονομική πολιτική προς τις συγκεκριμένες αυτές τάξεις. Διότι θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι σήμερα κανείς δεν είναι ευχαριστημένος. Ούτε καν οι μεσαίοι και πάνω είναι ευχαριστημένοι, πολύ περισσότερο οι μεσαίοι και κάτω.

Και δεν είναι ευχαριστημένοι, διότι, όχι μόνο βλέπουν να μειώνονται δραματικά τα εισοδήματά τους, αλλά αισθάνονται και προδομένοι, θα έλεγα, διότι η Κυβέρνηση υπάρπασε ουσιαστικά τη ψήφο του ελληνικού λαού, λέγοντας και εξαγγέλοντας ότι θα εγγυηθεί το εισόδημα, ότι θα εγγυηθεί τη σύνταξη, ότι δεν θα αφήσει κανέναν να υποστεί απώλεια εισοδήματος, ότι θα προχωρήσει σε αναπτυξιακά έργα, ότι δεν θαβάλει φόρους, ότι θα δει από κοντά το ασφαλιστικό.

Αντ' αυτών, η Κυβέρνηση σήμερα –και είναι ευκαιρία με τον τωρινό προϋπολογισμό τον οποίο συζητούμε στην επιτροπή να υπενθυμίσω– και νέους φόρους έχειβάλει και αύξηση των μέχρι σήμερα υφισταμένων φόρων έκανε και γενικότερα, δεν

τήρησε καμία από τις προεκλογικές της υποσχέσεις. Αυτό σήμερα είναι ένα μείζον πρόβλημα, ένα πρόβλημα για όλους εκείνους οι οποίοι ψήφισαν την Κυβέρνηση, πιστεύοντας ότι θα εφαρμοζόταν μία άλλη πολιτική, η οποία δεν εφαρμόστηκε.

Γεννάται πράγματι το ερώτημα: Θα ήταν άραγε αυτό το εκλογικό αποτέλεσμα, αν η Κυβέρνηση είχε πει την αληθινή πολιτική, την οποία θα εφαρμόζε, αν είχε πει την αλήθεια στον ελληνικό λαό;

Είμαι σίγουρος πως όχι. Ωραιοποίησε την κατάσταση η Κυβέρνηση, όπως συνεχίζει να την ωραιοποιεί και σήμερα. Και στην επιτροπή που συζητείται ο προϋπολογισμός, χθες ο Υπουργός Οικονομικών πολύ ωραία μας την εμφάνισε. Αυτό θα έλεγα ότι μας ανησυχεί ιδιαίτερα, διότι η Κυβέρνηση δεν έχει καταλάβει το πού βαδίζει σήμερα η οικονομία. Επαίρεται μεν για την πτώση του πληθωρισμού, αλλά ο πληθωρισμός εξακολουθεί να είναι υπερδιπλάσιος, συγκρινόμενος με τον μέσο όρο του πληθωρισμού της Κοινότητας.

Το λέω αυτό, διότι ο δείκτης του πληθωρισμού δεν είναι κάτι το αφηρημένο. Με κάποιο άλλο δείκτη συγκρίνεται. Και με τον συγκρινόμενο δείκτη, βλέπουμε ότι εξακολουθεί να είναι ακόμα πολύ υψηλό.

Αλλά η έπαρση αυτή για την πτώση του πληθωρισμού –η οποία δεν δικαιολογείται– έχει φέρει άλλου είδους απώλειες στο εισόδημα, αλλά και κτυπήματα στην ελληνική κοινωνία. Διότι η πτώση του πληθωρισμού έγινε με την αύξηση των φόρων, σαφώςτα επομένως με την αφαίρεση του διαθέσιμου εισοδήματος για κατανάλωση, γι' αυτό ακριβώς οδηγήθηκε και η οικονομία στην ύφεση. Σήμερα με την ύφεση που υπάρχει, ο πληθωρισμός σας είναι πάρα πολύ υψηλός. Αυτό πρέπει να σας ανησυχήσει ιδιαίτερα και να δείτε πώς θα το αντιμετωπίσετε.

Η αφαίρεση, όμως, αυτών των πόρων από την κατανάλωση, πόροι οι οποίοι δεν πάνε στην ανάπτυξη, δημιουργεί και την αύξηση της ανεργίας, η οποία έχει φθάσει πλέον σε εκρηκτικά επίπεδα και δεν το θεωρώ καθόλου απίθανο να υπάρξουν κοινωνικές εκρήξεις ή εν πάση περιπτώσει έντονες διαμαρτυρίες, λόγω της πολιτικής την οποία ασκείτε.

Όλα αυτά, όμως, θα μπορούσε κανείς να τα δεχθεί, εφόσον η Κυβέρνηση έβγαине και τα έλεγε με παρρησία στον ελληνικό λαό, σαν πολιτική της την οποία πιστεύει και την οποία θέλει να ακολουθήσει, για να δούμε πού θα μας φτάσει.

Βλέπουμε όμως ότι, ούτε το στόχο πιάνετε. Ο ελληνικός λαός ίσως να ήταν έτοιμος να υποστεί κάποιες θυσίες, εφόσον έβλεπε ότι υπάρχουν κάποια αποτελέσματα και εφόσον έβλεπε ότι θα πηγαίναμε προς το στόχο.

Δεν θα συμφωνήσω με την άποψη της πρότασης και του κόμματος που την εισάγει ότι τα πάντα γίνονται, επειδή ακριβώς μας το επιβάλλει το Μάστροιχτ. Θεωρώ ότι μία οικονομία η οποία θέλει να είναι οικονομία αναπτυσσόμενη, θα πρέπει να πάρει κάποια τέτοια μέτρα, ώστε πράγματι –χωρίς σαφώςτα να υπάρχει μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων και κυρίως των μικρών– να προχωράει με κατεύθυνση μείωσης των ελλειμμάτων, περιστολής δαπανών και ιδιαίτερα έντονης ανάπτυξης.

Κατά συνέπεια, θα έλεγα ότι αυτό είναι μία οικονομική φιλοσοφία, την οποία μπορεί πράγματι να πιστεύουμε και να υπάρχει μία διαφωνία σεβαστή, όμως δεν θεωρώ ότι είναι επιβολή, ούτε τίποτα άλλο. Το πρόβλημα είναι, όμως, ότι το ΚΚΕ σήμερα έχει απόλυτο δίκιο, διότι βλέπει ότι και όλα αυτά γίνονται και στο στόχο δεν φθάνουμε. Και η μείωση του εισοδήματος υπάρχει, αλλά οπωσδήποτε δεν πλησιάζουμε και τη σύγκλιση, την οποία θα θέλαμε.

Υπάρχει μια ουσιαστική απόκλιση, η οποία δυστυχώς δεν ανησυχεί την Κυβέρνηση. Η οποία όμως Κυβέρνηση συνεχίζει ακάθεκτα αυτόν το ρυθμό, χωρίς να κάνει την αυτοκριτική της και τις αναλύσεις που πρέπει να κάνει, με αποτέλεσμα να λειτουργεί και πάλι με μια προχειρότητα, η οποία εν τέλει έχει ξεπεράσει κάθε όριο, αλλά δημιουργεί πρόβλημα πλέον και στην οικονομία.

Αυτή η προχειρότητα, κύριοι συνάδελφοι, φάνηκε ήδη αυτές τις ημέρες με το πώς η Κυβέρνηση αντιμετώπισε την

παρακράτηση του φόρου. Αυτό θα το καταλάβετε, αν δείτε το πώς ανακοινώθηκε η παρακράτηση του φόρου από το Υπουργείο των Οικονομικών, που τελικά απεδείχθη ότι η παρακράτηση αυτή θα ήταν λανθασμένη και θα τιμωρούσε όσες οικογένειες είχαν κάνει παιδιά. Και γι' αυτό ακριβώς υπήρξε αυτή η σύγχυση, θα έλεγα, μέσα στο οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης, με αποτέλεσμα ο Πρωθυπουργός προχθές να αδειάσει τα βασικά στελέχη της Κυβέρνησης του οικονομικού επιτελείου. Και ενώ είχαμε τις δηλώσεις Παπαντωνίου και Δρυ ότι δεν θα αλλάξει τίποτε στο θέμα της παρακράτησης του φόρου και ενώ ουσιαστικά γινόταν η συζήτηση στην κοινή γνώμη ότι υπάρχει μια οικονομική λογική και προσπαθούσε αυτή να εμπεδώσει η Κυβέρνηση και πάνω σ' αυτή να στηριχθεί για το θέμα της παρακράτησης του φόρου, αντιλαμβανόμενος ο Πρωθυπουργός το μέγα λάθος που είχε γίνει και σαφέστατα την αντίδραση της κοινής γνώμης, αδειάζει ξαφνικά και χωρίς να ειδοποιήσει το οικονομικό του επιτελείο, λέγοντας ότι μπορεί να υπάρξουν βελτιώσεις στο θέμα του τρόπου παρακράτησης των φόρων.

Αυτό, τι έδειξε, όχι μόνο σε εμάς, αλλά στην κοινή γνώμη, στον απλό πολίτη; Έδειξε ότι πρώτον, οι οικονομικοί Υπουργοί δεν συνεννοούνται μεταξύ τους. Δεν είναι δυνατόν την ίδια μέρα, αλλά να λέγει ο κ. Δρυς, αλλά ο κ. Παπαντωνίου, αλλά ο κ. Ρέππας και στο τέλος, αλλά ο κύριος Πρωθυπουργός.

Δεν καταλαβαίνετε, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι αυτό δείχνει μια ασυνεννοησία και μια ύπαρξη κακού συντονισμού τουλάχιστον μέσα στο οικονομικό επιτελείο; Και δεν βλέπετε ότι αυτά, όταν βγαίνουν έξω σαν εικόνα, δημιουργούν πρόβλημα στην ίδια την οικονομική σας πολιτική;

Σήμερα οι εργαζόμενοι δεν γνωρίζουν τελικά τι θα ισχύσει για την παρακράτηση φόρου, παρ' όλο που η Κυβέρνηση ανακοινώνει ότι σε ένα μήνα θα ξεκινήσει η παρακράτηση φόρου. Κανείς δεν γνωρίζει τελικά, ποια θα είναι αυτή.

Πρέπει να σας πω, επειδή έχει γίνει πολύς λόγος και επειδή η Κυβέρνηση κατά τη συνήθη τακτική της θα αναφερθεί και στο τι έγινε το 1990-1993, ότι η μείωση των φορολογικών συντελεστών εκείνης της περιόδου βοήθησε σε μια ουσιαστική αύξηση του εισοδήματος των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Και όσο και αν προσπαθεί η Κυβέρνηση χρόνια τώρα να δείξει ότι δεν συνέβη τίποτα ή ότι αυτό δεν είχε περάσει καθόλου, οι ίδιοι οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι το ξέρουν. Διότι με την επιστροφή φόρων που πήραν από τη μείωση της παρακράτησης τότε, καταλαβαίνουν πόσο αυξήθηκε το διαθέσιμο εισόδημά τους.

Σήμερα η Κυβέρνηση ουσιαστικά, έρχεται να αφαιρέσει προκαταβολικά τους πόρους αυτούς με την ουσιαστική παρακράτηση, η οποία παρακράτηση αποτελεί ένα άτοκο δάνειο που παίρνει ιδιότυπα, θα έλεγα, το ελληνικό δημόσιο από τον εργαζόμενο και μάλιστα του ζητά να του το προπληρώσει αυτό. Και δεν ενδιαφέρεται η Κυβέρνηση αν τελικά ο φόρος είναι μεγαλύτερος και αν στην τελική εκκαθάριση του επιστρέψει περισσότερα και μάλιστα ατόκως, όσο ενδιαφέρεται τι θα εισπράξει σήμερα για να μπορέσει να βγει από το άγχος των εξόδων της. Αλλά αυτό δεν είναι μονόδρομος. Υπάρχει και άλλος δρόμος. Υπάρχει ο δρόμος της μείωσης των δαπανών, ο δρόμος της μείωσης της σπατάλης, της σπατάλης ενός κράτους, το οποίο σήμερα ζει πολυτελέστατα.

Αυτό δεν σας ενοχλεί; Και δεν σας ενοχλεί ότι καταλαβαίνουν πλέον οι συνταξιούχοι και οι εργαζόμενοι πως εσείς χαρίζετε δισεκατομμύρια με χαριστικές ρυθμίσεις και από την άλλη μεριά, ταυτόχρονα, φέτος ζητάτε επίσης φόρους της τάξεως περίπου των εννιακοσίων δισεκατομμυρίων (900.000.000.000) δραχμών;

Εμείς, κυρίες και κύριοι, θεωρούμε ότι η πρόταση νόμου όπως έχει κατατεθεί είναι προς μία κατεύθυνση οικονομικής λογικής σωστή. Όμως, επειδή με τα διάφορα συγκεκριμένα άρθρα, αλλά και με την πραγματική της δομή δεν συμφωνούμε, δεν μπορούμε να την ψηφίσουμε. Δεν πιστεύουμε βέβαια ότι πρέπει σήμερα να δοθεί απλόχερα μία εισοδηματική πολιτική μεγάλη. Δεν πιστεύουμε ότι έχουμε τη δυνατότητα να

προχωρήσουμε σε υπέρμετρες αυξήσεις. Είμαστε κόμμα εξουσίας, είμαστε κόμμα που δεν ερχόμαστε εδώ με αντιπολιτευτικές κορώνες, είμαστε κόμμα που κρινόμαστε από τον ελληνικό λαό και είμαστε κόμμα ευθύνης γιατί τα αντιμετωπίζουμε όλα αυτά τα θέματα με ευθύνη. Γι' αυτό ακριβώς και η πρότασή μας ήταν ότι η εισοδηματική πολιτική θα πρέπει να καλύπτει την όποια απώλεια εισοδήματος υπάρχει, όπως και αν αυτή θέλει να τη μετρήσει η Κυβέρνηση. Θα πρέπει να καλύπτει τον πληθωρισμό και ίσως κάτι παραπάνω σαφέστατα μέχρι εκείνα τα εισοδήματα που είναι στα όρια φτώχειας, διότι, επειδή βλέπω αρκετούς συναδέλφους της Πλειοψηφίας να κουνούν το κεφάλι τους αποδοκμαστικά, να τους πω ότι η εισοδηματική πολιτική της κυβέρνησης που έχει τετρακόσιες χιλιάδες εισόδημα και δύο παιδιά, ουσιαστικά τιμωρεί την οικογένεια με μείωση του εισοδήματός τους πολύ μεγάλη και μόνο από την παρακράτηση του φόρου.

Η Κυβέρνηση μπορεί να ισχυριστεί ότι για τα πολύ χαμηλά εισοδήματα δίνει μία ικανοποιητική αύξηση. Όμως σήμερα μια τετραμελής ή πενταμελής οικογένεια για να είναι στα απλά όρια της επιβίωσης βάσει των διεθνών κανόνων της οικονομίας απαιτείται τουλάχιστον να έχει ένα εισόδημα της τάξεως των τριακοσίων πενήντα χιλιάδων δραχμών (350.000) με τετρακόσιες χιλιάδες (400.000) το μήνα, μίνιμουμ χωρίς να πληρώνει ενοίκιο, με τα δεδομένα τα οποία η ίδια η κυβέρνηση δίνει. Αυτήν την οικογένεια την πλήττει, διότι μέχρι τις τριακόσιες χιλιάδες δραχμές (300.000) εισόδημα πράγματι δίνει μία αύξηση καλή η οποία και αυτή δεν καλύπτει τον πληθωρισμό, αλλά εν πάση περιπτώσει μπορεί να χαρακτηριστεί καλή, όμως από τις τριακόσιες χιλιάδες (300.000) και πάνω ουσιαστικά μειώνει και άλλο το εισόδημα της οικογένειας. Τιμωρεί την οικογένεια η οποία έχει σήμερα δύο και τρία παιδιά και η ίδια διακηρύττει ότι θέλει να υπάρξει και μία αύξηση του δημογραφικού. Βρίσκεσθε σε πλήρη αντίφαση με όλα αυτά που λέτε, θεωρώ ότι η σύγχυση που υπάρχει στο οικονομικό επιτελείο της Κυβερνήσεως είναι πολύ μεγάλη, φαίνεται προς τα έξω, δεν μπορεί να αλλάξει το κλίμα το οποίο έχετε δημιουργήσει, πρέπει να συζητήσετε σοβαρά την οικονομική πολιτική την οποία θα ακολουθήσετε, γιατί γνωρίζετε πως και στο εξωτερικό χάνεται η αξιοπιστία σας και το βλέπετε καθημερινά ιδιαίτερα εσείς, κύριε Υπουργέ, ο οποίος καταθέσατε και την αίτηση αναθεώρησης του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και τελικά δεν πέρασε όπως θα περιμένατε να περάσει και λυπούμαι που σήμερα είστε εσείς εδώ γιατί στην επιτροπή ήταν ο κ. Χριστοδουλάκης, ο Υφυπουργός Οικονομικών και γιατί είναι μία πρόταση που αφορά την εισοδηματική πολιτική, που θα έπρεπε ουσιαστικά να υποστηρίξει το Υπουργείο Οικονομικών και όχι το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας. Συλλογική είναι η κυβέρνηση, όλοι μαζί έχετε την ευθύνη, όλοι μαζί έχετε την αποτυχία στην οποία οδηγούμεθα, αλλά εμείς θα προτιμούσαμε σήμερα να παρευρίσκετο εδώ κάποιος από το Υπουργείο Οικονομικών, για να μας εξηγήσει και την αντίφαση μεταξύ της εισοδηματικής πολιτικής που ανακοινώνει κάθε χρόνο και με τα απολογιστικά τα οποία έκανε ο συνάδελφος της Πλειοψηφίας που δεν απέχουν και πολύ από την πραγματικότητα, να σημειώσω, έτσι είναι, αλλά δέστε τι είχατε ανακοινώσει ως εισοδηματική πολιτική και εν τέλει γιατί έχετε αυτήν την αντίφαση, εγώ δεν μπορώ να την καταλάβω. Ξεσηκώνετε πάλι τον κόσμο με 2,5% και θα έρθετε το 1999 να μας πείτε ότι 2,5% ανακοινώσαμε, αλλά δώσαμε 7% ή 8%. Αυτό δεν μπορώ να το καλάβω, κύριε συνάδελφε, και νομίζω ότι κανείς στην Κυβέρνηση δεν μπορεί να σας το εξηγήσει εύκολα.

Εν πάση περιπτώσει εμείς θεωρούμε ότι η πρόταση νόμου του ΚΚΕ κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση, δεν μπορούμε όμως δυστυχώς να την ψηφίσουμε γιατί έχουμε διαφωνία ως προς τα άρθρα, αλλά και ως προς την απλόχερη εισοδηματική πολιτική. Θεωρούμε όμως ότι πρέπει να ακολουθείται μια εισοδηματική πολιτική που τουλάχιστον να καλύπτει την απώλεια του εισοδήματος των εργαζομένων. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Κασσίμης ζητά ολιγοήμερη

άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Εγκρίνει η Βουλή;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η Βουλή ενέκρινε.

Ο κ. Αποστόλου έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι, παρ' ότι η πρόταση νόμου του ΚΚΕ έρχεται με καθυστέρηση ενός χρόνου, εν τούτοις όμως είναι άκρως επίκαιρη, μάλιστα όταν την ίδια στιγμή στη Διάρκη Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων συζητείται αυτήν την ώρα η εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης με βάση τον προϋπολογισμό του 1998, έναν προϋπολογισμό που πάλι καλούνται να πληρώσουν αυτοί για τους οποίους η συγκεκριμένη πρόταση νόμου προτείνει τη θέσπιση μέτρων για τη στήριξη του εισοδήματός τους. Αν όμως μετά από μία μακρά περίοδο σκληρής εισοδηματικής πολιτικής καλούνται και πάλι οι συνήθεις ύποπτοι, οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, να πληρώσουν, τότε πρόκειται για αντιλαϊκή πολιτική.

Παρά τα επανειλημμένα σταθεροποιητικά προγράμματα και τις πολύχρονες θυσίες των εργαζομένων και των συνταξιούχων, συνεχίζεται η ίδια σκληρή οικονομική πολιτική. Ξέρετε, αγαπητοί συνάδελφοι, πόσο στοίχισαν στους εργαζόμενους τα τρία σταθεροποιητικά προγράμματα της τελευταίας δεκαπενταετίας; Οι πραγματικές αμοιβές μειώθηκαν στο πρώτο σταθεροποιητικό πρόγραμμα 1979-1980 κατά 5,1%, στο δεύτερο 1985-1987 κατά 11,3% και στο τρίτο 1990-1994 κατά 12,7%. Ειδικά τη δεκαετία 1986-1995 το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων μειώθηκε κατά 20% όταν αντίστοιχα στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά μέσο όρο αυξήθηκε κατά 10%.

Σήμερα στη χώρα μας, ένα εκατομμύριο οκτακόσιες χιλιάδες Έλληνες βρίσκονται κάτω από το επίσημο όριο της φτώχειας. Οι συντάξεις βρίσκονται σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα. Εκτός από τις απώλειες που είχαν οι μισθωτοί, οι συντάξεις με την αποσύνδεσή τους από το 80% του μισθού του ανειδίκευτου εργάτη είχαν σημαντικές απώλειες και σήμερα βρίσκονται στο 60%. Το κοινωνικό κράτος επίσης συνεχώς μειώνεται. Το επίδομα ανεργίας έχει συρρικνωθεί στο 49% του ημερομίσθιου του ανειδίκευτου εργάτη. Στη χώρα μας οι δαπάνες για κάθε άνεργο ανέρχονται περί τις εξακόσιες χιλιάδες (600.000) δραχμές το χρόνο, ενώ αντίστοιχα στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο μέσος όρος είναι περί τα δύο εκατομμύρια επτακόσιες χιλιάδες (2.700.000) δραχμές.

Απ' την άλλη μεριά, το κεφάλαιο στη χώρα μας έχει το μεγαλύτερο ποσοστό κερδοφορίας σε σχέση με το ευρωπαϊκό. Είναι 23% στη χώρα μας έναντι 14% που είναι ο μέσος όρος αντίστοιχα στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και η κερδοφορία αυτή έχει ειδικά να κάνει με τη μείωση του εργατικού κόστους ανά μονάδα παραγωγής. Ξέρετε πώς διαμορφώθηκε στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια; Από το 1989 που αντιπροσώπευε το 21,5%, σήμερα έχουμε φθάσει στο 12% ενώ αντίστοιχα στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης το κόστος παραγωγής, το εργατικό κόστος, αντιπροσωπεύει το 25%. Μάλιστα ειδικά στη Γερμανία φθάνει και στο 34% του κόστους παραγωγής ενός προϊόντος. Αντίστοιχα βέβαια την περίοδο αυτή είχαμε μία μείωση των πραγματικών αμοιβών των εργαζομένων, μία μείωση η οποία στα χρόνια 1990-1996 έχει φθάσει σε μέσο όρο το 10%.

Έχει μεγάλη σημασία αυτό που αναφέρει η πρόταση νόμου, να καλυφθεί, δηλαδή, ένα μέρος των απωλειών που είχαν οι εργαζόμενοι τα τελευταία χρόνια.

Παρ' ότι ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι ο θεσμός της Α.Τ.Α. δεν υπάρχει σε άλλες χώρες της Ευρώπης, εμείς πιστεύουμε πως είναι χρήσιμο να επανέλθει, παράλληλα με τις ελεύθερες διαπραγματεύσεις, μέσα από τις οποίες μπορούν οι εργαζόμενοι να εξασφαλίσουν κάτι παραπάνω από αυτό που τους δίνει η αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή.

Κύριοι συνάδελφοι, μιλάμε συνέχεια για τη σύγκλιση. Ξέρετε πώς την εννοεί ο Έλληνας εργαζόμενος, ο απλός μισθωτός και συνταξιούχος, τη σύγκλιση; Τη βλέπει συγκρίνοντάς την

με το μέσο βιοτικό επίπεδο του μισθωτού και συνταξιούχου των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Βλέπει όμως, ότι ο δρόμος αυτός είναι μακρύς και βλέπει να καλείται πάντα ο ίδιος να πληρώνει αυτήν τη σύγκλιση.

Ιδιαίτερα με τον προϋπολογισμό του '98 προβλέπονται σημαντικές περικοπές στη μισθοδοσία των υπαλλήλων, αφού ουσιαστικά τους δίνεται μία αύξηση της τάξης του 2,5%. Κατά τη γνώμη μας πρόκειται για περαιτέρω μείωση του εισοδήματός τους. Αν λάβουμε υπόψη ότι ο πληθωρισμός θα κινηθεί σε μέσα επίπεδα περί το 3,7%, τότε οπωσδήποτε υπάρχει απώλεια εισοδήματος. Βέβαια, ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι αυξάνει τις δαπάνες του προσωπικού κατά 3,9% και τις συντάξεις κατά 5,5%. Αποσιωπά όμως, τη συνεχή αύξηση του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων και οπωσδήποτε και των συνταξιούχων.

Είναι σίγουρο ότι αυτή η εισοδηματική πολιτική που θα εφαρμόσει στο δημόσιο τομέα, αποτελεί και πρόταση της Κυβέρνησης για τον ιδιωτικό τομέα.

Η τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας κατά 5,7% που εισηγείται η Κυβέρνηση, δεν καλύπτει τις σωρευτικές απώλειες που είχαν τα τελευταία χρόνια, από το '90 μέχρι σήμερα, ξεπεράσει το 10%. Εάν δε, προσθέσουμε και την αύξηση της παρακράτησης του φόρου εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες, κάτι που για εμάς σημαίνει πρόσθετη αφαίμαξη -βέβαια είναι ένα θέμα, όπως τονίστηκε και από τον προηγούμενο ομιλητή, όπου παρατηρείται ένα κυβερνητικό αλαλούμ σχετικά με το τι ακριβώς θα συμβεί-δικαιολογημένα λέμε ότι πάλι οι συνήθεις ύποπτοι, οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, θα καλούνται να πληρώσουν.

Μην ξεχνάμε ότι από το περασμένο καλοκαίρι είχε υποσχεθεί η Κυβέρνηση ότι θα αυξήσει το αφορολόγητο όριο από το 1,3 εκατομμύρια, στο 1,8 εκατομμύρια.

Παρά τις κατ' επανάληψη διαβεβαιώσεις της Κυβέρνησης για δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών, τα στοιχεία των φορολογικών δηλώσεων του 1997 δείχνουν ότι πάλι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι πλήρωσαν το 62% των άμεσων φόρων. Ανάλογες συνέπειες βέβαια είχε και η έμμεση φορολογία, η οποία από τη φύση της επιβαρύνει περισσότερο τους εργαζόμενους και συνταξιούχους και γενικότερα τα ευρύτερα λαϊκά στρώματα.

Το 1998 η αύξηση των έμμεσων φόρων στον προϋπολογισμό, προβλέπεται ότι θα ανέλθει στο 11,4% αναπαράγοντας πάλι την ανορθολογική σχέση άμεσων και έμμεσων φόρων. Οι τελευταίοι, στη χώρα μας, αποτελούν το 64% των φορολογικών εσόδων του κράτους, ενώ στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο.

Στον αντίποδα αυτής της σκληρής εισοδηματικής πολιτικής, η Κυβέρνηση αντιπαράτάσει ένα δήθεν κοινωνικό πρόσωπο με την επέκταση του επιδόματος κοινωνικής αντίληψης, του γνωστού Ε.Κ.Α.Σ. και στους συνταξιούχους μέχρι εξήντα ετών. Εμείς λέμε ότι αυτό το επίδομα που παίρνουν οι χαμηλοσυνταξιούχοι, είναι ένα επίδομα ελεημοσύνης. Και επειδή μιλάμε και για χαμηλοσυνταξιούχους, αρκεί να αναφέρω την περίπτωση της αγροτικής σύνταξης η οποία από είκοσι εννέα χιλιάδες (29.000) δραχμές με το 2,5%, θα γίνει είκοσι εννέα χιλιάδες εξακόσιες τριάντα επτά (29.637) δραχμές. Καταλαβαίνετε για τι αυξήσεις και για τι συντάξεις μιλάμε.

Το γεγονός ότι οι συνδικαλιστικές οργανώσεις έχουν ήδη εξαγγείλει απεργιακές κινητοποιήσεις, εκφράζοντας την αντίθεσή τους με την εισοδηματική πολιτική που εξαγγέλθηκε, νομίζουμε ότι πρέπει να προβληματίσει την Κυβέρνηση και όχι να αντιμετωπισθεί -όπως κάθε φορά γίνεται- σαν ένα γεγονός που γίνεται για την τιμή των όπλων και μόνον.

Η εισοδηματική πολιτική, που εξήγγειλε η Κυβέρνηση για το 1998, κατά την άποψή μας, οδηγεί μεγάλες κατηγορίες εργαζομένων και συνταξιούχων σε οικονομικό αδιέξοδο. Και αυτό θα πρέπει να το λάβουμε σοβαρά υπόψη. Πρέπει, δηλαδή, να υπάρξει μία απάντηση, κατά πόσο μπορούν να επιβιώσουν τμήματα εργαζομένων που αμείβονται με μισθούς πείνας, πολύ κάτω από αυτό που επίσημα αναγνωρίζεται ως όριο φτώχειας.

Θέλουμε, όμως, επίσης με έμφαση, να πούμε -και να

δηλώσουμε την εκτίμησή μας– ότι, πέρα από την όξυνση των κοινωνικών αδικιών και των κοινωνικών ανισοτήτων, η εισοδηματική πολιτική που εξαγγέλλεται θα δημιουργήσει και σοβαρές δυσκολίες στην αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας μας.

Πρέπει επίσης να τονίσω, ότι αυτές οι συνέπειες δεν θα ήταν, ενδεχομένως, τόσο σημαντικές ούτε στο κοινωνικό επίπεδο ούτε στο επίπεδο της ανάπτυξης και του εκσυγχρονισμού, αν υπήρχε μια περιοριστική εισοδηματική πολιτική, η οποία θα παρείχε τις εγγυήσεις ότι, από αυτές τις πρόσκαιρες θυσίες, θα υπήρχε κάποια ανακούφιση, θα ακολουθούσε κάποια επιβράβευση των εργαζομένων. Δυστυχώς, όπως ανέφερα, υπάρχει ένα παρελθόν της τελευταίας εικοσαετίας, που πάντα τα ίδια αποτελέσματα έχουμε, πάντα οι ίδιοι πληρώνουν, χωρίς ουσιαστικά να υπάρχει κανένα όφελος γι' αυτούς.

Είμαστε υποχρεωμένοι να δούμε τη συνέχεια της πολιτικής σε αυτήν τη χώρα και να μη θεωρούμε ότι η ιστορία αρχίζει όταν ο καθένας από εμάς αναλαμβάνει την ευθύνη.

Δεν μπορούμε να θεσμοθετούμε εισοδηματικές πολιτικές με μοναδικό κριτήριο "τόσα έχουμε, τόσα δίνουμε". Πρέπει να διαμορφώσουμε εισοδηματικές πολιτικές με νέα κριτήρια, ούτως ώστε να αξιοποιήσουμε την εισοδηματική πολιτική στα όρια και στα περιθώρια που κάθε φορά υπάρχουν και έτσι, η εισοδηματική πολιτική να λειτουργεί ως στοιχείο άμβλυνσης των κοινωνικών ανισοτήτων, ως στοιχείο προωθητικό της αναπτυξιακής διαδικασίας και ως στοιχείο εκσυγχρονισμού και της Δημόσιας Διοίκησης, αλλά και των επιχειρήσεων.

Εμείς θεωρούμε εντελώς αναγκαίο να αντιμετωπισθούν ορισμένα θέματα, που μέχρι σήμερα οι κυβερνήσεις, όχι μόνο δεν τα αντιμετώπιζαν, αλλά κατά κάποιον τρόπο δεν θεωρούν ότι υπάρχουν ως θέματα. Και θα αναφέρω δύο–τρία ως παράδειγμα.

Θέμα πρώτο: Αναγνωρίζουμε, ως κοινωνία, ότι πρέπει να υπάρχουν κάποια κοινωνικά όρια; Αναγνωρίζουμε, δηλαδή, ότι θα πρέπει να υπάρχει ένα ελάχιστο εισόδημα, το οποίο να καλύπτει και άτομα, που είναι εκτός παραγωγικής διαδικασίας; Για παράδειγμα: Οι άνεργοι καλύπτονται για ένα μικρό διάστημα. Όμως, τα στοιχεία δείχνουν ότι η ανεργία, ειδικά η μακροχρόνια, αυξάνει με ραγδαίο ρυθμό. Τι θα γίνει με αυτούς τους ανθρώπους;

Υπάρχει το φαινόμενο του κοινωνικού αποκλεισμού. Σε πολλές χώρες, είτε είναι θεσμοθετημένο είτε συζητείται να υπάρχει ένα ελάχιστο κοινωνικό εισόδημα, ακριβώς για να αντιμετωπισθεί ο κοινωνικός αποκλεισμός. Βέβαια, οι πόροι για την κάλυψη αυτού του ελάχιστου κοινωνικού εισοδήματος, είναι ένα θέμα το οποίο πρέπει να συζητηθεί. Είναι ένα θέμα, το οποίο ενδιαφέρει όλους μας. Θα πρέπει, πρώτιστα η Κυβέρνηση, να αναγνωρίσει την αναγκαιότητα του συγκεκριμένου θέματος και να θεσμοθετηθεί η συγκεκριμένη ρύθμιση. Και οι πόροι μπορεί να εξασφαλισθούν.

Ένα άλλο θέμα είναι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι με τα κατώτατα εισοδήματα. Εδώ, υπάρχει η αντίληψη, η οποία φθάνει μέχρι του να ζητούν ορισμένοι την κατάργηση της έννοιας του κατώτερου μισθού, δηλαδή το στοιχείο της θεσμικής κατοχύρωσης. Υπάρχουν βάσιμα επιχειρήματα, ότι μια άνοδος των κατώτατων μισθών και ημερομισθίων μπορεί να έχει θετικές επιπτώσεις στην απασχόληση, πέρα από την κοινωνική διάσταση η οποία, στην περίπτωση αυτών των στρωμάτων, εμείς θεωρούμε ότι είναι κυρίαρχη. Δηλαδή μιλάμε για μισθούς της τάξης των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000), των εκατόν τριάντα χιλιάδων (130.000) και ακόμη χαμηλότερους. Μιλάμε για στρώματα των εργαζομένων, για τα οποία δεν υπάρχει ούτε καν επιθεώρηση εργασίας ούτε δικαιώματα. Παρατηρείται ένας εργασιακός μεσαίωνας.

Εάν ρωτήσετε ανθρώπους της αγοράς, αν δείτε καταστήματα που απασχολούν νέους και υπάρχει μερική απασχόληση, θα δείτε ότι δεν υπάρχει ούτε καν ασφάλιση.

Εμείς, λοιπόν, προτείνουμε υπεύθυνα –και είμαστε έτοιμοι να συζητήσουμε τις όποιες παρενέργειες– για τα κατώτερα εισοδήματα να υπάρξει μία γενναία αύξηση στους μισθούς και τις συντάξεις, που θα βοηθήσει στη διαμόρφωση ενός

θετικότερου κλίματος μέσα στην κοινωνία για την προώθηση όλων των αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων, που έχει ανάγκη η χώρα μας.

Συμφωνούμε με την πρόταση νόμου του Κομμουνιστικού Κόμματος, γιατί επιτέλους πρέπει και αυτοί, οι οποίοι υφίστανται τις συνεχείς θυσίες, αυτοί που συνεχώς πληρώνουν, να έρθει κάποια στιγμή να απολαύσουν και αυτοί τα αποτελέσματα των θυσιών τους. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Αποστόλου.

Ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Δημήτριος Τσοβόλας ορίζει για την πρόταση νόμου τον κ. Γεώργιο Ρόκο ως ειδικό αγορητή.

Ο κ. Ρόκος έχει το λόγο για είκοσι λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακριβώς ένα χρόνο και μία ημέρα από τότε που συζητήθηκε στην επιτροπή αυτή η πρόταση νόμου, δεν έχει αλλάξει τίποτα. Κάθε χρόνο πάμε και χειρότερα. Χειρότερα βέβαια, όχι για όλους, αλλά γι' αυτούς που και πέρσι είχαν προβλήματα. Είχαν μία ελπίδα για μια χρονιά αλλαγής και διαπιστώνουν ότι το εισόδημά τους κάθε μέρα συρρικνώνεται, με μία πολιτική που ο φτωχός γίνεται φτωχότερος και ο πλούσιος γίνεται πλουσιότερος.

Εννέα χρόνια τώρα εφαρμόζεται η ίδια πολιτική, είτε κυβέρνησαν κάποια στιγμή όλοι μαζί είτε κυβέρνησε και άσκηση οικονομική πολιτική η Νέα Δημοκρατία είτε το ΠΑΣΟΚ σήμερα.

Θεωρεί κανείς ότι μπορεί να ξεγελάει εύκολα τον ελληνικό λαό κάθε φορά, εν όψει της κατάθεσης του προϋπολογισμού, με το μαγικό τρόπο αλλαγής των αριθμών, χωρίς να έχει ούτε καν την ευθύνη του λόγου, που εκφέρει εδώ μέσα; Στο κυνήγι των μαγισμών της πολιτικής, που θα μας φέρει, λέει, πιο κοντά στην ΟΝΕ, ασκούνται πολιτικές, οι οποίες δυστυχώς, οδηγούν σε αδιέξοδο την ελληνική κοινωνία.

Για μεν τον πληθωρισμό, ξέχασαν κάποιοι ότι υπήρχε και μία άλλη εποχή, μιας άλλης πολιτικής, όπου το κράτος πρόνοιας ήταν στο προσκήνιο της άσκησης πολιτικής, όπου αυτά τα οποία προτείνει σήμερα το ΚΚΕ, ΑΤΑ κλπ., ήταν καθιερωμένα και έδιναν μία ανάσα, έδιναν μία πνοή στο σύνολο της οικονομίας τέτοια, που τότε, με αυτές τις παροχές, με έναν άλλο τρόπο διαχείρισης των οικονομικών δεδομένων, με μία άλλη συμπεριφορά προς τους Έλληνες πολίτες, είχαν καταφέρει οι παλιές κυβερνήσεις της οκταετίας, να κατεβάσουν τον πληθωρισμό από το 26% στο 13%, παρ' όλες τις κοινωνικές παροχές.

Τώρα, λέει, για να κατεβάσουμε τον πληθωρισμό, πρέπει κάθε μέρα να συρρικνώνουμε το εισόδημα, για να συρρικνώσουμε έτσι τον τιμάρθμο, για να ρίξει ο ίδιος ο τιμάρθμος τον πληθωρισμό, ξεχνώντας πως αν κάποια στιγμή, ως οφείλουν να το κάνουν, αλλάξουν πολιτική και αποκαταστήσουν το εισόδημα, με βάση και την πρόταση του ΚΚΕ, που είναι βεβαίως στη σωστή κατεύθυνση, ο πληθωρισμός θα ξαναπεταχτεί στα ύψη ανεξέλεγκτα. Έτσι, θυσίες τόσων χρόνων για μια ακόμα φορά θα πάνε χαμένες.

Μα, λέει, ασκούμε συγκεκριμένη πολιτική συρρίκνωσης των εισοδημάτων και αυτό, γιατί πρέπει να κατεβάσουμε το χρέος στο δημόσιο τομέα, στην κεντρική διοίκηση, στην κεντρική κυβέρνηση.

Την ίδια στιγμή, κάθε φορά που καταθέτουμε προϋπολογισμό, θα πρέπει να λέμε και ένα ψέμα. Έλεγε πέρσι η Κυβέρνηση σ' αυτήν την Αίθουσα στην κατάθεση του προϋπολογισμού, ότι προϋπολόγιζε για φέτος το έλλειμμα στην κεντρική διοίκηση να είναι τριάντα πέντε τρισεκατομμύρια εξακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (35.650.000.000.000). Της λέγαμε τότε ότι κάνει ηθελημένα έναν κακό υπολογισμό της τάξης τουλάχιστον των εξακοσίων δισεκατομμυρίων (600.000.000.000).

Έρχεται πράγματι φέτος στη σελίδα εκατόν ογδόντα του προϋπολογισμού –στην ίδια σελίδα με πέρσι– και συγκρίνοντας κανείς τους πίνακες διαπιστώνει ότι το έλλειμμα, είναι τριάντα έξι τρισεκατομμύρια διακόσια σαράντα δισεκατομμύρια (36.240.000.000.000), επαληθεύοντας έτσι τις προβλέψεις. Για

μια χρονιά ακόμα, λοιπόν, οι θυσίες πήγαν χαμένες. Λέγαμε τότε ότι το χρέος, σε σχέση με το ΑΕΠ, ήταν 120,5%. Γνωρίζουμε βεβαίως ότι δεν ήταν αλήθεια και όπως αποδεικνύεται στο φετινό προϋπολογισμό, στην ίδια σελίδα, στην εκατόν ογδόντα, έχει πάει στα 122,5%. Έτσι, η περσινή λεγόμενη πτώση του δημόσιου χρέους δεν ήταν ειλικρινής, όπως δεν είναι και η φετινή που λέτε ότι το έλλειμμα θα είναι τριάντα εννέα τρισεκατομμύρια τριακόσια τριάντα δισεκατομμύρια (39.330.000.000.000) και θα ξεπεράσει τα σαράντα ένα τρισεκατομμύρια (41.000.000.000.000).

Αυτό δεν το κάνετε μόνο στα συγκεκριμένα μεγέθη, το κάνετε και σε άλλα μεγέθη. Το κάνετε ακόμα και στα προβλεπόμενα κονδύλια που θα δώσετε στα Υπουργεία. Λέγατε πέρσι: "Υπουργείο Κοινωνικής Πρόνοιας και Ασφάλισης πρόβλεψε οκτακόσια σαράντα δισεκατομμύρια (840.000.000.000)", γνωρίζοντας ότι θα είναι περισσότερα. Λέγατε λιγότερα για να εμφανίσετε έναν αριθμό προτεινόμενο για του χρόνου μεγαλύτερο, για να πείτε ότι θα έχουμε αύξηση 10%. Η επόμενη χρονιά σας διαψεύδει. Όμως αυτό συνεχίζεται. Κοροϊδεύετε τον ελληνικό λαό χρόνια και αναγκάζετε κάθε φορά τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, αυτά που δεν έχουν εξαρτήσεις αλλότριες, να παιδεύονται εδώ μέσα να σας πείσουν κάποια στιγμή να αλλάξετε πλευρά, γιατί έτσι κι αλλιώς οδηγείτε τη χώρα σε απελπισία.

Κύριοι συναδελφοί, είναι σωστό και έντιμο, το αποτέλεσμα της παραγωγικής διαδικασίας της κοινωνίας να το καρπούνται αναλογικά όσοι συμβάλουν στην παραγωγή αυτού του αποτελέσματος. Δηλαδή, σε χοντρές γραμμές, σε μια κοινωνικά και πολιτικά σταθερή χώρα είναι σωστό οι παραγωγικές τάξεις να αυξάνουν κάθε χρόνο κατ' απόλυτες τιμές την υλική τους ευμάρεια, τόσο, όσο αυξάνεται κάθε χρόνο το ΑΕΠ της χώρας.

Αυτό σημαίνει, σε χοντρές γραμμές πάλι, ότι η αναμενόμενη δίκαια αύξηση των εισοδημάτων είναι πάνω-κάτω στο ποσοστό αύξησης του ΑΕΠ, συν τον πληθωρισμό. Μάλιστα, είναι δίκαιο, την αύξηση αυτή να την παίρνουν κατά προτεραιότητα οι εργαζόμενοι, τους οποίους πολλές φορές κόπτεσθε ότι εκφράζετε.

Μας βρίσκει, λοιπόν, σύμφωνα με την πρόταση του Κ.Κ.Ε. για την επαναφορά της ΑΤΑ μέτρο που όπως αναφέρθηκε έχει αμυντικό χαρακτήρα, δηλαδή απλώς αντισταθμίζει τις απώλειες του πληθωρισμού. Αν δει όμως κανείς τις σχέσεις των δύο πόλων του δικομματισμού, του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, αυτή η απλή, λογική και στοιχειώδης κοινωνική δικαιοσύνη φαίνεται παράλογη. Με τη σημαντική, βέβαια, υποστήριξη των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης τα δύο αυτά κόμματα εξουσίας έχουν κατορθώσει να πείσουν την κοινωνία ότι η διεκδίκηση της κοινωνικής δικαιοσύνης είναι κάτι σαν τους ανεμόμυλους του Δον-Κιχώτη.

Θα εστιάσω την κριτική μου στις σχέσεις των δύο αυτών κομμάτων. Θα πάρει όμως λίγο "η μπάλα" και τα μικρά κόμματα της Αντιπολίτευσης για τις συνδικαλιστικές τουλάχιστον πρακτικές. Κατ' αρχήν, ο κύριος Υπουργός των Οικονομικών στην επιτροπή ταχυδακτυλουργούσε όταν συζητήθηκε η συγκεκριμένη πρόταση νόμου. Έλεγε ότι η κακιά Νέα Δημοκρατία κατά το διάστημα 1990-1993 που κυβερνούσε μείωσε τα εισοδήματα κατά 12%, ενώ το καλό ΠΑΣΟΚ του κ. Χριστοδουλάκη, κατά το διάστημα 1993-1996, αντέστρεψε αυτές τις απώλειες. Έτσι, βγάζοντας λαγό από το καπέλο είπε ότι η συνολική αύξηση του 1996 ήταν 18%, κάτι που σε πραγματικούς όρους έλεγε στην περσινή επιτροπή, σήμαινε 8%. Βγάζοντας δε και περιστέρι από το καπέλο, έλεγε ότι αν συνυπολογιστούν και οι πραγματικές αυξήσεις της διετίας 1994-1995, βγαίνει ότι έχουν υπερκαλυφθεί οι απώλειες που προξένησε η κακιά Νέα Δημοκρατία.

Μένω έκπληκτος όχι μόνο εγώ, αλλά ο ελληνικός λαός στο σύνολό του, οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι της Ελλάδας, ακούγοντας αυτά τα περί μειώσεων. Νιώθουν όλοι σαν την Αλίκη στη Χώρα των Θαυμάτων. Και συνεχίζει να επιμένει στα μαγικά του ο κύριος Υπουργός στην επιτροπή προβάλλοντας -γιατί αυτό γίνεται κάθε φορά, είναι η χρήση του λόγου- το νέο μισθολόγιο. Έλεγε πως η Κυβέρνηση οριστικοποιεί τα

κέρδη των εργαζομένων και των συνταξιούχων που απέκτησαν την προηγούμενη περίοδο, παρέχονται δε αυξήσεις της τάξεως του 8% και στους συνταξιούχους της τάξεως του 6%.

Για την αλήθεια των λεγομένων περί του νέου μισθολογίου, δεν έχετε παρά να ρωτήσετε τους δασκάλους, τους καθηγητές των παιδιών σας, αυτούς που το περίφημο νέο μισθολόγιο ανάγκασε σε διμηνι απεργία κατά 80% και πλέον. Αυτοί θα σας εξηγήσουν καλύτερα από μένα πώς συντελείται η ταχυδακτυλουργία της αύξησης που έλεγε ο κύριος Υπουργός. Αυτοί θα σας πουν, όχι μόνο ότι η ονομαστική αύξηση που πήραν ήταν στην πραγματικότητα μείωση, θα σας πουν επίσης πως με το νέο μισθολόγιο έχασαν και τη δυναμική αύξηση που είχε ένα σημαντικό τμήμα του μισθού τους, εκείνο στο οποίο εφαρμοζόταν η ΑΤΑ.

Όσον αφορά τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας, εξακολουθεί να αιωρείται το ερώτημα που βασανίζει την ίδια και την κάνει να μην μπορεί να προβάλει άλλο πρόσωπο από αυτό του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Το ερώτημα είναι: Σε τι επιτέλους διαφέρει η οικονομική της πολιτική από την οικονομική πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Σε τι διαφέρει η περίφημη αναπτυξιακή της πρόταση από τον ανεμοστρόβιλο του δήθεν εκσυγχρονισμού; Τι σχέση έχει το ελεύθερο των συλλογικών συμβάσεων, που επικαλείται ως αρχή της η Νέα Δημοκρατία, με την κατάργηση της ΑΤΑ που η ίδια διέταξε;

Όμως, αυτά είναι ερωτήματα που η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να απαντήσει και η αγωνία της για το πώς θα διαφοροποιηθεί από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παραμένει. Αλλά αυτό είναι δικό της πρόβλημα. Το πρόβλημα της χώρας είναι ότι δυστυχώς η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν μπορεί να παίξει το ρόλο της, γιατί η θέση της στην ουσία ταυτίζεται με τις θέσεις της Κυβέρνησης. Έτσι, κάθε φορά άλλα λέει σαν Αντιπολίτευση, άλλα -και είναι γνωστό αυτό- υλοποιεί σαν Κυβέρνηση, όπως έκανε και την προηγούμενη τριετία.

Συμφωνούμε, κύριοι συνάδελφοι του Κ.Κ.Ε., με την πρότασή σας. Λυπούμαστε βέβαια που αυτή η πρόταση δεν έχει καμία πιθανότητα ψήφισης. Είναι γνωστό το παιχνίδι εδώ μέσα. Δυστυχώς, η μόνη δύναμη που θα μπορούσε να την επιβάλει, έχει χάσει όλο της το σφρίγος και την ισχύ με μεγάλο μερίδιο ευθύνης και του ίδιου του Κ.Κ.Ε.

Ας θυμηθούμε την περίοδο του 1989. Το συνδικαλιστικό κίνημα των εργαζομένων, που επί χρόνια κομματικοποιήθηκε για να εξυπηρετήσει στενά κομματικά συμφέροντα, δυστυχώς δεν μπορεί να κάνει τίποτε και να προσφέρει. Οι ηγεσίες τους έχουν χάσει την αξιοπιστία που είχαν. Όντως επί χρόνια μαριονέτες και αυτοί των κομματικών τους ηγεσιών και επιδιώξεων, φθάρθηκαν ανεπανόρθωτα και έχουν χάσει την επαφή με τους εργαζόμενους. Τώρα που ο πραγματικός λύκος ήρθε και τρώει τα πρόβατα, κανένας δεν πιστεύει το βοσκό που φωνάζει "βοήθεια". Οι σκεπτόμενοι αγωνιστές, εργαζόμενοι και συνδικαλιζόμενοι, έχουν απογοητευθεί από την ανεδαφικότητα των εγκάθετων κομματικών ηγεσιών. Είναι μία τραγική κατάσταση για την οποία έχουν τεράστια ευθύνη και το Κ.Κ.Ε. και ο Συνασπισμός, που άφησαν όλο αυτό το ποτάμι να περάσει μέσα από τα χέρια τους χωρίς να πιούν ούτε μια γουλιτσα νερό, χωρίς να μπορέσουν να ορθώσουν ούτε ένα φράγμα στην επέλαση του νεοφιλελευθερισμού, της πάγιας πολιτικής που είναι υιοθετημένη σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, που μαζί με τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους και τη συρρίκνωση των μισθών τους, συρρικνώνει κάθε μέρα τους επαγγελματίες, τους μικρομεσαίους, αυτούς τους ανθρώπους, οι οποίοι μπορούν πράγματι να ανορθώσουν την οικονομία και να παίξουν το ρόλο τους. Είναι κατανοητό ότι αυτή η συρρίκνωση των εισοδημάτων οδηγεί και στο κλείσιμο των επιχειρήσεων. Γιατί αυτές οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις παράγουν προϊόντα που έχουν ανάγκη από τη δικιά μας κατανάλωση.

Είναι ένα παιχνίδι που έχει πάρει την εικόνα ή έχει πάρει το όνομα του εκσυγχρονισμού της οικονομίας και της κοινωνίας. Δεν μπορεί, όμως, να απαντήσει στο ότι ο ίδιος φορέας του εκσυγχρονισμού δεν μπορεί να εκσυγχρονισθεί σε πρακτικές και παλεύει μέσα από ισορροπίες καθημερινά,

μέσα από επιβολές αποφάσεων, μέσα από κομματικές πειθαρχίες, μέσα από συγκρούσεις, να επιβληθεί στην ελληνική κοινωνία.

Είναι όμως το τέλος ενός κύκλου, είναι η παρένθεση μίας εποχής, που είχε και τα αρνητικά της σε μία προηγούμενη δεκαετία. Έχει και τα αρνητικά της και αυτή τη δεκαετία, κάνοντας, όπως είπα και στην αρχή, τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους.

Αυτή η χρονιά, όμως, θα είναι πολύ δύσκολη. Οι Έλληνες συνταξιούχοι και μισθωτοί θα βγουν αυτή τη φορά στους δρόμους και από μόνοι τους, ίσως χωρίς τις κομματικές τους ηγεσίες, για να μπορέσουν να αντιπαλέψουν μία πολιτική, που καθημερινά τους οδηγεί σε αδιέξοδα, καθημερινά τους οδηγεί στη φτώχεια.

Θα πούμε περισσότερα που έχουν σχέση με αριθμούς, γιατί μαζί σας κανείς δε μπορεί να έχει μία ψυχική πολιτική επαφή. Μπορεί να έχει μόνο αντιπαράθεση αριθμών. Εκεί οδηγήσατε την πολιτική, στη διαχείριση. Θα σας απαντήσουμε και διαχειριστικά, για να σας ξεσκεπάσουμε, για να αποδείξουμε στον ελληνικό λαό ότι υπάρχουν δυνάμεις στον τόπο που αφού βοηθήσουν να ξεπεράσουν τα διαχειριστικά αδιέξοδα που εσείς δημιουργήσατε, θα ξαναφέρουν την πολιτική στο προσκήνιο και το λόγο που έχει ανάγκη αυτός ο τόπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες με δύο συνοδούς-καθηγητές από το 5ο Λύκειο Ιλίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα)

Ο κ. Ροβέρτος Σπυρόπουλος έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα με προσοχή και το βασικό εισηγητή το συνάδελφο κ. Κωστόπουλο από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος και τους υπόλοιπους εισηγητές.

Θέλω να δηλώσω εξ αρχής ότι καλοπροαίρετα θα επιχειρήσω να ερμηνεύσω, να αναλύσω και βέβαια να συμβάλω στην προσπάθεια που πρέπει να γίνεται σ' αυτήν την Αίθουσα, προκειμένου να μη χάσουμε τη λογική μας. Τουλάχιστον να διατηρήσουμε τη λογική μας.

Θα κάνω μια εισαγωγική παρατήρηση. Γνωρίζω και τον εισηγητή και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Κατανοώ τι λένε. Είναι πάρα πολύ τίμιοι σε σχέση μ'αυτά που πιστεύουν και μ'αυτά που λένε. Δεν καινοτόμησε ο κ. Κωστόπουλος, είπε αυτά που υποστηρίζει το κόμμα του όλα τα χρόνια. Απ' αυτήν την άποψη τουλάχιστον, καταθέτω τη διαφωνία μου, αλλά καταθέτω και το σεβασμό μου. Τα πιο σκληρά λόγια ακούστηκαν όμως όχι από τον εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος. Πιστεύω ότι σ' αυτήν την Αίθουσα, δεν υπάρχουν άνθρωποι που θέλουν να οδηγήσουν τον τόπο στην καταστροφή. Πιστεύω ότι δεν υπάρχουν άνθρωποι που θέλουν να διαλύσουν τη χώρα. Υπάρχουν άλλες πολιτικές. Σαφέστατα. Αλλά συνειδητοί καταστροφείς, ή τουλάχιστον άνθρωποι που οδηγούν τη χώρα στην καταστροφή, δεν νομίζω ότι υπάρχουν. Δεν νομίζω –και θέλω να είμαι απόλυτα ειλικρινής– ότι υπάρχει κάποιος, έστω ένας σ'αυτήν την Αίθουσα, που να μην κατανοεί ότι υπήρχαν αναγκαίες πορείες σ'αυτήν τη χώρα, αναπόσπαστες επιλογές. Και αν θέλετε να πω και κάτι παραπάνω, θεωρώ ότι –μιλώ μάλιστα και από το κόμμα της Πλειοψηφίας– ίσως η σταθεροποιητική πολιτική του ΠΑΣΟΚ από το 1994 και μετά, δεν θα είχε την ίδια επιτυχία, αν δεν υπήρχαν προηγούμενα σταθεροποιητικά προγράμματα, με προβλήματα, με λιγότερη ή περισσότερη επιτυχία, για να είμαστε όμως ειλικρινείς ήταν σταθεροποιητικά προγράμματα.

Θέλω να σταθώ, όμως, με σεβασμό πάνω στην πρόταση νόμου και να κρίνω αυτήν. Πιστεύω ότι το θέμα της ΑΤΑ δεν μπορεί να έλθει σήμερα. Υπάρχει ο ν.1876, η αρθρωμένη δύναμη του συνδικαλιστικού κινήματος. Και βέβαια σε ορισμένα διαφωνώ πλήρως. Όλοι εμείς είμαστε κομματικοί εγκάθετοι. Όλοι είμαστε οριζόμενοι, εκλεγόμενοι από τα κόμματα. Εν πάση περιπτώσει λοιπόν, ως κομματικοί εγκάθετοι ας αφήσουν

ήσυχο το συνδικαλιστικό κίνημα. Δεν υπάρχει πιο σκληρό, πισώπλατο μαχαίρωμα, όταν ακυρώνουμε τις συνδικαλιστικές ηγεσίες. Μπορούμε να τις κρίνουμε, να κάνουμε προτάσεις για να βελτιωθούν, αλλά δεν μπορούμε να τις μηδενίζουμε. Πιστεύω ότι η ΑΤΑ υπάρχει κάτω από τις συνθήκες που διαμορφώνονται με την οικοδόμηση μιας οικονομίας που δυστυχώς ή χωρίς δυστυχώς, δεν έχει σύνορα, όπου τα προϊόντα και οι υπηρεσίες κρίνονται σ'ένα σκληρό ανταγωνιστικό περιβάλλον. Αυτή είναι μια πραγματικότητα. Θεωρώ ότι ακόμα και η εθνική συλλογική διαπραγμάτευση υφίσταται πλήγματα. Πιστεύω ότι σαν αμυντική λογική την ΑΤΑ μπορείς να την προβάλλεις για να επιχειρήσεις να διεκδικήσεις και να φαντασθείς κάτι πολύ ευρύτερο σε σχέση με το μέλλον και των μισθών και της κοινωνικής ασφάλισης και των εργαζόμενων. Αυτό που θέλω να καταθέσω σε σχέση με τη βασική πρόταση του εισηγητή, είναι ότι η εκτίμηση του κόμματός μας, η προσωπική μου εκτίμηση, είναι ότι θα πρέπει να επιχειρούμε να αναζητούμε λύσεις εκτός των εθνικών συνόρων.

Και το θέμα των αμοιβών, ενδεχομένως και τα θέματα κοινωνικής ασφάλισης και αναμφίβολα το θέμα του χρόνου εργασίας –γιατί το έθιξε ο κύριος εισηγητής σε σχέση με το οκτάωρο– είναι θέματα που η προοδευτική σκέψη και το εργατικό κίνημα θα πρέπει να τ'αναζητήσουν όχι μόνο εντός των εθνικών συνόρων.

Θα εντείνονται οι προβληματισμοί, αλλά ρυθμίσεις εντός των εθνικών συνόρων θεωρώ ότι είναι αδύνατες. Το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή του δεν διεκδικεί σε καμία περίπτωση ότι είναι ένα κόμμα και μία Κυβέρνηση που επιχειρεί να ασκήσει πολιτική σε σχέση με τα εισοδήματα, την κοινωνική ασφάλιση κλπ. Ξεκομμένα από την εθνική οικονομική πραγματικότητα. Και το σταθεροποιητικό πρόγραμμα του '85-'87 και το πρόγραμμα που εφάρμοσε η Νέα Δημοκρατία το '90-'93 και αν θέλετε και η μετεξέλιξη αυτού του προγράμματος στην περίοδο '94 και μετά, με βάση τις ιδεολογίες και τις αρχές του κάθε κόμματος, αναμφίβολα είναι επιλογές που επιχειρούν να δώσουν μια απάντηση πάνω στα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει η οικονομία. Βέβαια εκεί σαφώς χρωματίζονται οι επιλογές με τις αναφορές του κάθε κόμματος.

Θεωρώ ότι είναι σκληρό ή αν θέλετε μη αληθές ότι το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα και η Κυβέρνηση δεν έχει ισχυρούς δεσμούς με τα ευρύτερα λαϊκά στρώματα. Αυτό αποδεικνύει και η πολιτική του από το '94 και μετά, αυτό αν θέλετε το καταδεικνύει και ο φετινός Προϋπολογισμός. Κάποιοι επιχειρούν να ανατρέψουν την πραγματικότητα. Θα τα πούμε στο πενήντημο που θα συζητηθεί ο Προϋπολογισμός μας και όχι μόνο.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι ως Κυβέρνηση για να ανταποκριθούμε στις ανάγκες μιας κοινωνικής τάξης, που αναμφισβήτητα πληρώνει το μεγαλύτερο κομμάτι για την ένταξη της χώρας σε μια νέα πραγματικότητα, το ΠΑΣΟΚ εξαντλεί κάθε δυνατό μέσο.

Και θα κλείσω στο επόμενο τρίλεπτο μέναν προβληματισμό, σε σχέση με την εργασία. Γιατί σήμερα νομίζω ότι το μεγάλο πρόβλημα για τη χώρα, είναι για τους ευρισκόμενους έξω από τα τείχη της παραγωγής. Και θέλω να πω ότι αν κόμματα, αν συνδικάτα και φορείς δεν επιχειρήσουμε να οικοδομήσουμε προτάσεις για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας προτάσει όμως που θα λάβουν σοβαρά υπόψη τους ότι έξω από τα τείχη της παραγωγής είναι τετρακόσιες χιλιάδες άνθρωποι, από τους οποίους οι διακόσιες πενήντα χιλιάδες είναι κάτω των είκοσι πέντε ετών, δεν θα μπορούμε να δώσουμε σημαντικές απαντήσεις.

Για το θέμα του χρόνου εργασίας, πιστεύω ότι και στην Ελλάδα και στον κόσμο ολόκληρο οικοδομείται ένα νέο μοντέλο παραγωγής, ένα μοντέλο παραγωγής που την τυπική μισθωτή οκτάωρη εργασία τη μειώνει. Ωστόσο, πιστεύω, ότι ο όγκος της εργασίας ως σύνολο εργασίας, οι νέες μορφές εργασίας, δεν μειώνονται.

Θεωρώ, ότι θα είναι λάθος αν σταθούμε σαν προοδευτική σκέψη, σαν προοδευτικά κόμματα, σαν συνδικάτα, στο να μη βλέπουμε αυτήν την αδυσώπητη μετάλλαξη και να μην

επιχειρήσουμε να σχεδιάσουμε και να σκεφθούμε ένα νέο σύγχρονο μοντέλο κοινωνικής ασφάλισης, που να ασφαρίζει όλο αυτόν τον κόσμο, που να δούμε ότι οι νέες ρυθμίσεις του χρόνου εργασίας διευρύνουν τον όγκο της απασχόλησης, που εκ των πραγμάτων όλα αυτά τα προβλήματα θα πρέπει να τα θέσουμε σε διαδικασία εσωτερικού διαλόγου στα κόμματά μας, στα συνδικάτα, χωρίς αφορισμούς. Και βέβαια, το Κοινοβούλιο θα πρέπει να έχει την ευκαιρία να κουβεντιάσει σαν συλλογικό σύστημα σκέψης αυτές τις νέες ανάγκες.

Κλείνοντας πάντως, θέλω να πω, ότι ακούγοντας με μεγάλη προσοχή τους εισηγητές, κατανοώ γιατί τελικά ο λαός συνεχίζει να εμπιστεύεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και συνεχίζει να εμπιστεύεται την Κυβέρνηση Σημίτη, για έναν απλό λόγο, όχι γιατί δεν κάνει λάθη αυτή η Κυβέρνηση, αλλά γιατί επιχειρεί με εντιμότητα, με ειλικρίνεια, να δώσει τις πειστικότερες δυνατές απαντήσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Επειδή μου ζητήσε το λόγο και ο κ. Αλογοσκούφης και ο κ. Τσοβόλας, θέλω να πω ότι είναι εγγεγραμμένοι άλλοι δύο Βουλευτές, ο κ. Τασούλας και ο κ. Βεζδρεβάνης. Είπα, λοιπόν, στον κ. Αλογοσκούφη, να μιλήσουν οι Βουλευτές, να μιλήσει ο Υπουργός και μετά να μιλήσουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και εσείς, κύριε Τσοβόλα, ως Αρχηγός Κόμματος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, έχω ένα πρόβλημα. Στις 14.00' έχω συνάντηση με τον Πρέσβη του Ιράκ εδώ στη Βουλή. Απλά, θέλω να έχω τελειώσει μέχρι εκείνη την ώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μάλιστα. Άρα σημαίνει, ότι θα προηγηθείτε του κυρίου Υπουργού.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Τασούλα, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, τη λογική της πρότασης νόμου, την ακούσατε από τον εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος. Είμαι υποχρεωμένος να ξεκινήσω από κάποια δευτερεύοντα ζητήματα.

Ειπώθηκε εδώ, ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα φέρνει ευθύνες, γιατί το 1989 έτσι κι αλλιώς δεν στηρίξε, λέει, το συνδικαλιστικό κίνημα. Να σας πω. Η ΑΤΑ το 1985 κρουσoureύτηκε, όχι το 1989. Το 1989-1990 εφαρμόστηκε η ΑΤΑ κατ' εξαίρεση. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε, για την ιστορία. Τώρα, ο καθένας ας βγάλει όποια συμπεράσματα νομίζει.

Το δεύτερο που ήθελα να πω είναι το εξής: Έχουμε από την τοποθέτηση του εισηγητή της Πλειοψηφίας τον ισχυρισμό ότι εν πάση περιπτώσει τι φωνάζετε, τι θέλετε; Τα τελευταία χρόνια οι εργαζόμενοι πήραν παραπάνω από ό,τι ήταν ο πληθωρισμός και κάλυψαν απώλειες πραγματικές κατά 8%.

Κατ' αρχήν, χωριό που φαίνεται, κολαούζο δεν θέλει. Ο κόσμος ξέρει τώρα εάν πήρε παραπάνω ή δεν πήρε. Αλλά αν είναι έτσι τα πράγματα, τότε εσείς έπρεπε να έχετε θεσμοθετήσει την ΑΤΑ, να μην παίρνει ο κόσμος παραπάνω δηλαδή.

Ας αφήσουμε αυτούς τους ισχυρισμούς και ας δούμε την πραγματικότητα κατάματα. Ο κόσμος υποφέρει με χαμηλές αποδοχές, υψηλή φορολογία, αυξημένη ανεργία.

Ο ιδιωτικός τομέας παραγωγής ιδιαίτερα στην ύπαιθρο συρρικνώνεται και μάλιστα μερικοί ειδικοί τομείς, με αποτέλεσμα να αυξάνεται η ανεργία. Αλλά όταν αυξάνονται οι άνεργοι, συνολικά οι εργαζόμενοι βάζουν στην τσέπη τους μικρότερο μερίδιο εισοδήματος, γιατί όπως και να το κάνουμε ένα μέρος των ανέργων το συντηρούν αυτοί οι εργαζόμενοι με τις μειωμένες αποδοχές τις οποίες παίρνουν.

Έχουμε τους ανέργους που έρχονται από τη συρρίκνωση του αγροτικού τομέα. Θα ολοκληρωθούν τα στοιχεία αλλά από μια πρώτη ματιά φαίνεται ότι ένα ποσοστό 80% στην περιοχή μας των αγροτών, με βάση το μητρώο βγαίνουν έξω από την αγροτική παραγωγή με συγκεκριμένα τώρα πια στοιχεία. Και

αυτοί θα πέσουν χωρίς εισόδημα στην ανεργία και θα επιβαρύνουν συνολικά την κατάσταση και για τον εαυτό τους και για το σύνολο των εργαζομένων και για τους μικρομεσαίους.

Έχουμε τη νεολαία στην οποία εκτός από το υψηλό ποσοστό ανεργίας δεν εφαρμόζονται καν συλλογικές συμβάσεις. Οι επιθεωρήσεις εργασίας σφυρίζουν αδιάφορα, κάνουν ότι δεν ξέρουν πού βρίσκονται αυτοί οι νέοι εργαζόμενοι, οι εκμεταλλεζόμενοι με αυτόν τον αισχρό τρόπο. Πρώτα ειδοποιούν τους εργοδότες και μετά τους λένε ότι θα πάνε να τους επισκεφθούν.

Τι γίνεται στα πολυκαταστήματα. Κατ' αρχήν δεν πάνε αλλά δεν φτάνει αυτό. Όταν είναι να πάνε τους ειδοποιούν, τους βγάζουν από την πίσω πόρτα -και σας λέω για συγκεκριμένα παραδείγματα- και υποτίθεται ότι μετά πάνε για έλεγχο.

Οι συνταξιούχοι οι οποίοι έτσι και αλλιώς έχουν χαμηλές συντάξεις αλλά μια κατηγορία αυτών των ανθρώπων οι συνταξιούχοι του ΟΓΑ καλούνται να ζήσουν με τις είκοσι εννέα χιλιάδες (29.000) δραχμές. Ακόμα, ακόμα και αν δίνονταν όχι 2,5% αλλά 4% και 5% και 7% σε τέτοιες κατηγορίες, πάλι θα ήταν σε άθλια μοίρα αυτοί οι άνθρωποι.

Βλέπετε ότι μια σειρά περιοχές -όλη η Ελλάδα έτσι είναι- όπως η δική μας η περιοχή η Ήπειρος που είναι τελευταία σαν περιφέρεια -βέβαια καμαρώνουμε επειδή λεγόμαστε Ευρωπαίοι- ζουν αυτά τα προβλήματα με πιο έντονο τρόπο.

Από την άλλη μεριά η φορολογία όχι μόνο απ' αυτόν τον προϋπολογισμό όπως φαίνεται, αλλά αν δείτε αυτήν τη φορολογία στην πραγματική της κατάσταση έχουμε συγκεκριμένα τα εξής παραδείγματα: Αυξάνουν πλασματικά τις τιμές της γης και σε χωριά της υπαίθρου η μεταβίβαση γίνεται με τέτοιο τρόπο που τσακίζουν τους αγρότες. Δεν μπορούν να κάνουν αποδοχή, δεν έχουν χρήματα να δώσουν.

Όλα αυτά, κύριε Πρόεδρε και κύριοι Βουλευτές, όπως είπα και πριν επιδεινώνουν την κατάσταση των εργαζομένων. Η ΑΤΑ όχι ότι θα άλλαζε την ταξική φύση της πολιτικής της Κυβέρνησης, απλά θα απάλυνε τα προβλήματα των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Και γεννιέται ένα ερώτημα: Τι ζητάμε εμείς αυτή την ώρα από την Κυβέρνηση;

Εφόσον έχει μία συγκεκριμένη πολιτική, εφόσον έχει μία συγκεκριμένη απόφαση να στηρίξει την πλουτοκρατία, την κεφαλαιοκρατία, τους μεγάλους επιχειρηματίες, ζητάμε ελεημοσύνη για τον ελληνικό λαό, για τον εργαζόμενο; Δεν ζητάμε ελεημοσύνη. Πρέπει να έχει επίγνωση η Κυβέρνηση ότι η πολιτική αυτή της σκληρής μονόπλευρης λιτότητας και αυξημένων κερδών για το κεφάλαιο θα οξύνει τις συγκρούσεις αυτές που θα φέρει και σε ποιότητα και σε μορφές και σε ποσότητα. Το ποια θα είναι η κατάληξη αυτής της οξύνσης και αυτής της σύγκρουσης, εμείς θέλουμε να πιστεύουμε ότι θα είναι σε όφελος των εργαζομένων. Όπως όμως και να έχουν τα πράγματα, η Κυβέρνηση για να υποστηρίξει την πολιτική της παίρνει αυτό το ρίσκο των οξύνσεων - συγκρούσεων; Θα θέλαμε να κάνει ένα βήμα πίσω, να ικανοποιήσει το αίτημα αυτό που έρχεται με την πρόταση νόμου για την υπεράσπιση, αν θέλετε τη λιγότερη κλοπή, των εισοδημάτων των εργαζομένων. Κάντε το, κύριε Υπουργέ, θα βοηθηθεί και ο τόπος και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι προπαντός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Τασούλα.

Ο κ. Βεζδρεβάνης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, το δικαίωμα της νομοθετικής πρωτοβουλίας ανήκει κατά κύριο λόγο στην Κυβέρνηση και κατά δεύτερο λόγο στους Βουλευτές. Η μεν Κυβέρνηση καταθέτει τα νομοσχέδια, οι δε Βουλευτές καταθέτουν τις προτάσεις νόμων.

Το γεγονός ότι -και επανέρχομαι σ' αυτό που είπε ο εισηγητής μας κ. Μείμαρκης- πέρασε από τη Διαρκή Επιτροπή και έρχεται μετά από ένα χρόνο προς συζήτηση, δείχνει ότι αυτό το μικρό δικαίωμα των Βουλευτών, να συζητούν μία φορά το μήνα προτάσεις νόμων, φαλκιδεύεται και να μεθοδεύεται έτσι, ώστε πράγματι να μην υπάρχει αυτή η ευχέρεια που από το

Σύνταγμα είναι κατοχυρωμένη.

Αφού επεσήμανα αυτό το διαδικαστικό και αφορά το Προεδρείο, έρχομαι στην πρόταση νόμου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Πριν όμως απ' αυτό, θέλω να πω τούτο. Κύριοι συνάδελφοι, πριν από κάποιους μήνες ένας επερωτώμενος Υπουργός στην Αίθουσα αυτή μας κατηγόρησε, γιατί είχαμε το ίδιο κείμενο στην επερώτησή μας και του απήντησα ότι, αφού τα προβλήματα που είχαμε στην επερώτηση ήταν τα ίδια και παραμένουν τα ίδια, άλυτα από την Κυβέρνηση, δεν έχουμε κανένα λόγο να αλλάξουμε το κείμενο, γιατί τα προβλήματα είναι όμοια. Σ' αυτήν τη λογική κινείται αυτήν τη στιγμή η πρόταση του Κ.Κ.Ε., που, ενώ πέρσι κατατέθηκε και συζητείται σήμερα, είναι το ίδιο επίκαιρη.

Έχω την αρχή να μη με ενδιαφέρει από πού προέρχεται το σωστό. Έχω την αρχή να στηρίζω απόψεις που τις θεωρώ λογικές, σωστές, άσχετα από ποια παράταξη προέρχονται. Οι ιδεολογικές μου διαφωνίες με το Κ.Κ.Ε. είναι κάθετες, αλλά η πρόταση νόμου κινείται στη σωστή κατεύθυνση και δεν μου επιτρέπεται να έχω αντίθετη άποψη πάνω σ' αυτήν την πρόταση.

Γι' αυτό παρ' ότι και ο εισηγητής μας είπε πως είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά για λόγους που εξήγησε δεν θα την ψηφίσει, εγώ την πρόταση νόμου, κύριε Υπουργέ, θα την ψηφίσω, γιατί βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση και ομιλεί περί προβλημάτων υπαρκτών. Και εκείνο το οποίο θα ήθελα είναι να δώσετε την ευχέρεια στη Βουλή να φθάσει στην κατ' άρθρον συζήτηση, όπου πράγματι έχουμε διαφορετικές απόψεις σο-βαρότατες.

Γιατί, κύριε Υπουργέ, πείτε μου ειλικρινά: Δεν είναι αλήθεια ότι υπήρξε απώλεια εισοδήματος των εργαζομένων κατά το χρονικό διάστημα που κυβερνάτε τη χώρα; Και βέβαια, εσείς δεν είστε που αναγκαστήκατε πέρυσι να ψηφίσετε τη χορήγηση εξήντα επτά επιδομάτων, κάτω από την πίεση του συνδικαλιστικού κινήματος, κάτω από τη λογική –κάτω από τα πράγματα ως έχουν– της αθλίας οικονομικής κατάστασης στην οποία βρίσκονται σήμερα οι Έλληνες;

Δεν είναι αλήθεια, κύριε Υπουργέ, ότι οδηγήσατε τον ελληνικό λαό στη φτώχεια; Και αν δεν το παραδέχεσθε αυτό, διαβάστε τις εκθέσεις των διεθνών οργανισμών, που λένε, πρόσφατα μάλιστα, ότι το 20% των Ελλήνων βρίσκεται κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Δεν είναι αλήθεια, κύριε Υπουργέ, ότι αυτήν τη στιγμή η ανεργία έφθασε στο 11% και μάλιστα από πέρυσι μέχρι φέτος έχουμε ένα ποσοστό 0,4% παραπάνω; Και μάλιστα, αυτό, αφορά κυρίως τους νέους και τις γυναίκες.

Γι' αυτό ακριβώς, κύριε Υπουργέ, εγώ θα ήθελα να είστε πιο γενναίοι στην Αίθουσα αυτή. Να αποδεχθείτε την πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος και να σταθείτε στα άρθρα και εκεί να μιλήσετε με τη λογική. Διότι επί παραδείγματι, εμείς ως κόμμα εξουσίας πρέπει να είμεθα –και είμεθα σαφώς– υπεύθυνοι. Ένα κόμμα σαν το ΚΚΕ, που δεν είναι κόμμα εξουσίας, μπορεί να είναι υπερβολικό στα αιτήματά του, αλλά δεν παύουν όσα αναφέρονται να είναι αληθινά. Εκεί, λοιπόν, που το ΚΚΕ σας λέει σήμερα 30%, που είναι σαφώς υπερβολικό, αδύνατο και εξωπραγματικό, σκεφθείτε αν το δικό σας 2,5% συν 2,5% συνάδει προς την πραγματικότητα.

Γι' αυτό σας είπα, δώστε τη δυνατότητα στην Εθνική Αντιπροσωπεία, αφού ψηφιστεί κατ' αρχήν η πρόταση νόμου, να φθάσουμε στην κατ' άρθρον συζήτηση για να γίνει η λογική συζήτηση, η σωστή συζήτηση, η πραγματική συζήτηση και όχι αυτό το "την απορρίπτουμε διότι προέρχεται από τη Βουλή η πρόταση νόμου", γιατί σώνει και καλά κάθε πρόταση που προέρχεται από τους Βουλευτές θα πρέπει από την Κυβέρνηση να απορρίπτεται. Έτσι, διερρωτώμαι, τι νόημα έχει η υπάρχουσα διάταξη στο Σύνταγμα της πατρίδας μας, που λέει πως τη νομοθετική πρωτοβουλία την έχει η Κυβέρνηση και η Βουλή. Αυτό το "και η Βουλή" το έχετε εξαφανίσει σαν γεγονός μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα.

Κύριε Υπουργέ, ξεκαθάρισα τη θέση μου, γιατί επαναλαμ-

βάνω ότι δεν με αφορά από ποια κατεύθυνση προέρχεται το σωστό, το ορθό, το λογικό, το ωφέλιμο και γι' αυτό ψηφίζω την πρόταση νόμου κατ' αρχήν. Και επειδή φοβούμαι, ότι πάγια τακτική αυτού του Σώματος με κυβέρνηση ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και με τις προηγούμενες κυβερνήσεις, τις δικές μας –γιατί εγώ δεν χαρίζομαι, στην αλήθεια δεν έχω κανένα λόγο να παίρνω άλλη θέση– είναι να απορρίπτονται οι προτάσεις νόμων και θα απορριφθεί και αυτή, θέλω να τοποθετηθώ ότι για τα άρθρα της προτάσεως νόμου, κύριοι συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος, έχω διαφορετικές απόψεις, αλλά απόψεις τις οποίες μπορούμε να κουβεντιάσουμε και όχι να τις απορρίψουμε χωρίς συζήτηση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριοι συνάδελφοι, το διαθέσιμο εισόδημα στους μισθωτούς και στους συνταξιούχους είναι συνάρτηση δυο παραγόντων. Πρώτον, της εισοδηματικής πολιτικής που εφαρμόζει η εκάστοτε κυβέρνηση και δεύτερον της φορολογικής πολιτικής που εφαρμόζεται κάθε χρόνο στα πλαίσια μιας συγκεκριμένης οικονομικής πολιτικής. Και βέβαια, υπάρχει και τρίτος παράγοντας, ο λεγόμενος κοινωνικός μισθός, ο οποίος και αυτός συμβάλλει στην αύξηση ή τη μείωση, αναλόγως με την ακολουθούμενη πολιτική, του διαθέσιμου εισοδήματος.

Μετά το 1981 θεσμοθετήθηκε και εφαρμόστηκε, για πρώτη φορά στη χώρα μας, η κατ' έτος υποχρεωτική αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή των μισθών, ημερομισθίων και συντάξεων, ενώ ταυτόχρονα από την 1.1.1982 αυξήθηκαν σημαντικά τα κατώτερα όρια μισθών, ημερομισθίων και συντάξεων.

Επίσης, με το νόμο 1828 που ψηφίστηκε στη Βουλή το 1988 θεσμοθετήθηκε πρωτοποριακά, σε διεθνές επίπεδο, στην Ελλάδα –είχα την τιμή να εισηγηθώ αυτόν το θεσμό στη Βουλή ως Υπουργός τότε Οικονομικών της προοδευτικής Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ.– η υποχρεωτική κατ' έτος αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή και των φορολογικών κλιμακίων και των φορολογητέων ποσών, ενώ καθ' όλη τη διάρκεια από το 1982 και μετά, ο λεγόμενος κοινωνικός μισθός αυξάνονταν κάθε χρόνο και περισσότερο.

Μετά το 1991 καταργήθηκε η αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή μισθών, ημερομισθίων, συντάξεων, αλλά και των φορολογικών κλιμακίων και των φορολογητέων ποσών. Μάλιστα τα φορολογητέα ποσά μειώθηκαν σημαντικά και εξακολουθούν σήμερα να είναι σημαντικά μειωμένα επί πέντε και πλέον συνεχή χρόνια. Έτσι το πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα των μισθωτών, των συνταξιούχων, των εργαζομένων συνολικά μειώθηκε αισθητά τα τελευταία οκτώ χρόνια και αυτό οδήγησε με τη σειρά στη μείωση της ζήτησης προϊόντων, κυρίως εγχώριας παραγωγής, που είχε ως συνέπεια την αποδιοργάνωση της παραγωγικής βάσης της χώρας, τον περιορισμό της παραγωγικής δραστηριότητας των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων με τα αρνητικά του αποτελέσματα τελικά στην ανάπτυξη της οικονομίας, η οποία πέρασε από ανοδική τάση που είχε, σε παρατεταμένη οικονομική ύφεση επί οκτώ συνεχή χρόνια.

Αυτή η πολιτική που εφαρμόστηκε, η περιοριστική παρατεταμένη εισοδηματική πολιτική, με την κατάργηση από την άλλη μεριά της Α.Τ.Α. στα φορολογητέα και στα κλιμάκια, με σημαντική δραστική μείωση των φορολογητέων ποσών, πραγματικά οδήγησαν μεγάλα τμήματα του ελληνικού πληθυσμού και κυρίως μισθωτούς, συνταξιούχους και εργάτες σε απόγνωση και όπως δείχνουν τα επίσημα στοιχεία της Ενωμένης Ευρώπης, που είδαν το φως της δημοσιότητας πριν από λίγες ημέρες με αφορμή την "Ημέρα της φτώχειας", στην Ελλάδα αυτή η πολιτική οδήγησε δύο εκατομμύρια διακόσιες χιλιάδες Έλληνες πολίτες, δηλαδή το 1/4 του ενεργού πληθυσμού, σε όρια κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Αυτά είναι στοιχεία της Ενωμένης Ευρώπης και δεν είναι στοιχεία δικά μας, για να αμφισβητηθούν. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα και θα έχει πιο έντονα ως αποτέλεσμα τη χρονιά

που έρχεται και τα επόμενα χρόνια, αν συνεχιστεί αυτή η πολιτική, τις κινητοποιήσεις, τις εύλογες κινητοποιήσεις των συνταξιούχων, όπως και σήμερα σχεδόν σε όλη την Ελλάδα γίνονται, τις έντονες διαμαρτυρίες, τις δικαιολογημένες, των μισθωτών, των εργατών, που ασφαλώς έχουν αδυναμία να βρουν τα απολύτως αναγκαία για να ζήσουν.

Φθάσαμε στο σημείο, αυτή η πολιτική των αριθμών που προωθεί αυτή η ανάληψη Κυβέρνηση, όπως και η προηγούμενη μετά το 1990 έως το 1993, της Νέας Δημοκρατίας, να οδηγήσει στο να πεθαίνουν σήμερα από αστία άτομα αβόητα απ' αυτό το ανάληστο κράτος, από αυτήν την ανάληστη πολιτική των στεγνών αριθμών.

Κύριοι συνάδελφοι, η αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή των ημερομισθίων και των συντάξεων, καθώς και η αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή των αφορολογήτων και των φορολογικών κλιμακίων, χρειάζεται και επιβάλλεται να θεσμοθετηθεί, αν θέλει η πολιτεία με όποια κυβερνητική έκφραση να υποστηρίζει στον Έλληνα πολίτη ότι είναι πρώτα αυτή συνεπής απέναντί του, ότι δεν τον εξαπατά πολιτικά, οικονομικά, για να μπορεί να απαιτήσει συστράτευση των Ελλήνων πολιτών και κυρίως της νεολαίας σε μία πορεία εκσυγχρονισμού, ακόμη και συντηρητικού εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης της οικονομίας.

Επιβάλλεται γιατί με την αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή των αποδοχών και των συντάξεων, καθώς και των φορολογικών κλιμακίων και αφορολογήτων, δεν αυξάνεται το διαθέσιμο εισόδημα, αλλά απλά διατηρείται στα ίδια πραγματικά επίπεδα που ήταν την προηγούμενη χρονιά και επιβάλλεται να θεσμοθετηθεί, για να μη μειώνεται το πραγματικό εισόδημα, άρα και η αγοραστική του δύναμη λόγω του πληθωρισμού.

Δεν αποτελούν λύση οι αυξήσεις 2,5% που έχει εξαγγείλει η Κυβέρνηση για το 1998, χρησιμοποιώντας το απαράδεκτο τέχνασμα, το πολιτικά ανέντιμο, ανήθικο τέχνασμα να κάνει ψεύτικες –εν γνώσει της– προβλέψεις για τον Προϋπολογισμό της επόμενης χρονιάς, δηλαδή σε μικρότερα επίπεδα, για να φαλκιδεύει το πραγματικό εισόδημα των μισθωτών και των συνταξιούχων στη χώρα.

Αυτή είναι πολιτικά ανέντιμη, ανήθικη τακτική, η οποία θέλει να κρύψει, υποτιμώντας τη νοημοσύνη των απλών Ελλήνων πολιτών, των μισθωτών, των συνταξιούχων, την ταξική πολιτική που επιδιώκει να προωθήσει κάθε συντηρητική κυβέρνηση, όπως και η σημερινή συντηρητική Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Από την άλλη μεριά οι τιμές των προϊόντων των εισαγομένων, οι τιμές των φαρμάκων αυτά τα οκτώ χρόνια πολλαπλασιάστηκαν. Επίσης, οι τιμές στις υπηρεσίες των δημοσίων επιχειρήσεων αυξήθηκαν ιλιγγιωδώς και η Κυβέρνηση με αυτόν τον τρόπο προσπαθεί να κρύψει μία άλλη οικονομική αλήθεια στα πλαίσια της συντηρητικής πολιτικής της.

Προσπαθεί να εμφανίσει ως αιτία του πληθωρισμού το ήδη υψηλό κόστος της αμοιβής εργασίας, ενώ η αλήθεια βρίσκεται αλλού, ότι ο πληθωρισμός δεν είναι πληθωρισμός κόστους εργασίας, είναι πληθωρισμός κέρδους, το οποίο απολαμβάνουν οι πολύ μεγάλες επιχειρήσεις, εισαγωγικές και άλλες που ασύδοτα πλέον λειτουργούν μέσα στην ελληνική οικονομία, μέσα στην Ελλάδα σε βάρος της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, αλλά και σε βάρος της ελληνικής οικονομίας.

Γιατί; Γιατί συμμετέχει η αμοιβή εργασίας στο κόστος παραγωγής των προϊόντων μόνο κατά 30% περίπου. Αυτό λένε τα επίσημα στοιχεία και διεθνών οργανισμών και της Ελληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας.

Άρα, κάνοντας παρεμβάσεις στην αμοιβή εργασίας και αφήνοντας ασύδωτους τους άλλους συντελεστές στη διαμόρφωση του κόστους παραγωγής, κρύβει τη συνειδητή ταξική της επιλογή, που είναι να γίνονται οι πλούσιοι πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι, ενώ παράλληλα δημιουργείται τεράστιο πρόβλημα στην ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, αλλά και στο σύνολο της οικονομίας και της χώρας.

Η ΑΤΑ, από την άλλη μεριά, στα αφορολόγητα ποσά και τα φορολογικά κλιμάκια είναι σωστό να θεσμοθετηθεί. Και είμαι περήφανος, γιατί ως Υπουργός Οικονομικών πρωτοποριακά διεθνώς εισηγήθηκα –και ενέκρινε η Βουλή το 1988– την κατ'

έτος υποχρεωτική για κάθε κυβέρνηση, αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή που λειτούργησε μία χρονιά μόνο, γιατί μετά καταργήθηκε από τον κ. Παλαιοκρασσά, γιατί δεν θέλουν δίκαιο φορολογικό σύστημα. Θέλουν άδικο φορολογικό σύστημα γιατί, όπως ξέρετε, το φορολογικό σύστημα είναι βασικός μηχανισμός αναδιανομής του εθνικού εισοδήματος υπέρ των οικονομικά ισχυρών και σε βάρος των χαμηλών και μεσαίων εισοδηματικών στρωμάτων και κυρίως της μισθωτής εργασίας που περιλαμβάνει μισθωτό, εργάτη και συνταξιούχο.

Θεσμοθετήθηκε, λοιπόν, η ΑΤΑ που καταργήθηκε μετά από τον κ. Παλαιοκρασσά και την κρατάει καταργημένη και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μετά το 1990. Επαναλαμβάνω ότι χρειάζεται, γιατί με την ΑΤΑ στα αφορολόγητα και τα φορολογικά κλιμάκια μηδενίζεται η λεγόμενη στα οικονομικά δημοσιονομική απορρόφηση. Γιατί μόνο έτσι δεν κλέβει με το άλλο χέρι το δημόσιο –με το χέρι, δηλαδή, της φορολογίας– αυτό που δίνει ως ονομαστικές αυξήσεις στους μισθούς, τα ημερομίσθια και τις συντάξεις λόγω του πληθωρισμού.

Κατά συνέπεια, οι κυβερνήσεις μετά το 1990 μέχρι και σήμερα μειώνουν το πραγματικό εισόδημα των λαϊκών στρωμάτων, των εργαζομένων και των συνταξιούχων με τρεις τρόπους. Και με την κατάργηση της ΑΤΑ και την χορήγηση αυξήσεων με βάση τον αναμενόμενο για την επόμενη χρονιά πληθωρισμό, που πάντα είναι πολύ λιγότερος από αυτόν που διαμορφώνεται και γιατί κατήργησε την ΑΤΑ στα αφορολόγητα και στα κλιμάκια. Έτσι από τις δύο αυτές μεριές αφήρεσε σημαντικό πραγματικό εισόδημα, ενώ από την τρίτη πλευρά του κοινωνικού μισθού περιορίζοντας σημαντικά τα τελευταία οκτώ χρόνια τις πιστώσεις για υγεία, πρόνοια και κοινωνική ασφάλιση, για συγκοινωνίες κλπ., έχει μειώσει το πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα των λαϊκών στρωμάτων.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο βρίσκεται ένα μεγάλο τμήμα του ελληνικού πληθυσμού στο περιθώριο απογοητευμένο, αγανακτισμένο εύλογα από αυτήν τη πολιτική, ενώ την ίδια στιγμή τα κέρδη του χρηματιστηριακού και τραπεζικού κεφαλαίου, τα κέρδη των μεγαλομεσαζόντων έχουν πολλαπλασιασθεί αυτά τα οκτώ χρόνια όπου η κυβέρνηση και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ επικαλούνται ως αιτία αυτού του περιορισμού του βιωτικού επιπέδου τη μείωση δήθεν των ελλειμμάτων και του δημόσιου χρέους.

Το δημόσιο χρέος ταυτόχρονα, ενώ αφαιρέθηκαν τεράστια χρηματικά ποσά από την τσέπη των λαϊκών στρωμάτων, υπερδιπλασιάστηκε, όπως προκύπτει από την έκθεση του προϋπολογισμού του 1998, που κατατέθηκε πρόσφατα από την Κυβέρνηση σαν ποσοστό στο ακαθάριστο εγχώριο προϊόν.

Και ενώ το 1989 ήταν 61% στο ακαθάριστο εγχώριο προϊόν –βλέπετε πίνακα Γιάννου Παπαντωνίου– στο φετινό Προϋπολογισμό έφτασε στο τέλος του 1997 που κλείνει το 125% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος.

Ούτε, λοιπόν, οι αριθμοί ευημερούν, κύριοι της Κυβέρνησης και της Συμπόλιτευσης. Και οι αριθμοί δυστυχούν, αλλά και οι άνθρωποι πένονται, όταν το ένα τέταρτο των Ελλήνων βρίσκεται κάτω από το όριο της φτώχειας. Είναι αυτή πολιτική που οδηγεί σε ισχυρή Ελλάδα ή αντιθέτως είναι πολιτική που αποδυναμώνει συνεχώς την ελληνική οικονομία και κοινωνία και παραδίδει την Ελλάδα ανίσχυρη βορά στα χέρια των πολυεθνικών, αλλά και των μεγάλων επιχειρήσεων στην Ευρώπη και από την άλλη μεριά, από πλευράς εθνικών οντοτήτων, στη Γερμανία κατά κύριο λόγο, στην Αγγλία και στη Γαλλία;

Τι έχετε να αντιπαρατεθείτε σοβαρά και υπεύθυνα, οικονομικά και πολιτικά, σ' αυτές τις κατηγορίες που σας απευθυνουμε και που σας απευθύνει η πλειοψηφία του ελληνικού λαού;

Εκείνο που αντιπροτείνετε είναι να στήνεται τώρα, μετά από είκοσι χρόνια, εσείς, οι δήθεν εκσυγχρονιστές –στην ουσία αναχρονιστές, ταξικά και πολιτικά συντηρητικοί– αυταρχικούς μηχανισμούς να συνακροώνται τα τηλέφωνα δημοσιογράφων στη Βουλή, να αξιοποιούν την ΕΥΠ, τα αστυνομικά όργανα, χωρίς να φτάνει τα όργανα αυτά, για να παρακολουθούνται συνεδριάσεις συνδικαλιστικών, να βγαίνουν αστυνομικές διατάξεις χουντικής λογικής, για να απαγορεύουν συγκεντρώσεις

ατόμων πάνω από πέντε. Τελικά, δηλαδή, να στήνεται παρακράτος –και το λέμε αυτό εν επιγνώσει του περιεχομένου– γιατί ξέρετε ότι τον επόμενο χρόνο, το 1998 –που ετοιμάζετε με βάση τον προϋπολογισμό μια πιο σκληρή, απ' ό,τι μέχρι τώρα, οικονομική πολιτική για τα λαϊκά στρώματα για μισθωτούς και συνταξιούχους– θα επέλθει κοινωνική θύελλα και προσπαθείτε να φτιάξετε από τώρα τους μηχανισμούς, για να μπορέσετε να κρατηθείτε.

Κάνετε μεγάλο λάθος. Το είχα πει στον κύριο Πρωθυπουργό, όταν μίλησα για πρώτη φορά στη Βουλή ως Αρχηγός Κόμματος τον Οκτώβρη του 1996, με ευκαιρία τις προγραμματικές δηλώσεις. Το είχα πει –και τώρα το επαναλαμβάνω– με βεβαιότητα ότι θα φύγει ο κύριος Πρωθυπουργός και η Κυβέρνησή του νύχτα απ'αυτήν την Αίθουσα και από την Κυβέρνηση. Θα φύγει νύχτα, γιατί και στα εθνικά θέματα και στην οικονομία λειτουργεί στη βάση της διαχείρισης συμφερόντων που δεν έχουν καμιά σχέση με τα συμφέροντα της Ελλάδος, του ελληνικού Έθνους, αλλά και της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Είναι μια Κυβέρνηση που έχει εγκαταλείψει τον πατριωτικό της χαρακτήρα, είναι μια Κυβέρνηση η οποία επίσης έχει εγκαταλείψει τους μη προνομιούχους Έλληνες και έχει γίνει Κυβέρνηση των εξωθεσμικών παραγόντων, μέσα και έξω από την Ελλάδα, Κυβέρνηση των μεγαλομεσαζόντων, των μεγαλοεργολάβων, των μεγαλοεπιχειρηματιών, των πολυεθνικών εταιρειών, αφελληνίζοντας ταυτόχρονα την ελληνική οικονομία και την παραγωγική βάση της χώρας και οδηγώντας σε διάσπαση τον κοινωνικό ιστό της χώρας.

Μπορεί να αποφεύγουν να παρίστανται εδώ –περιφρονώντας ουσιαστικά τη Βουλή– και ο κύριος Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και άλλοι Υπουργοί, όταν ξέρουν ότι θα ακούσουν μια τεκμηριωμένη κριτική και άλλη πρόταση, αλλά αυτό δεν τους σώζει, διότι ο ελληνικός λαός, τον οποίο υποτιμά η Κυβέρνηση, βράζει σήμερα. Είναι ένα καζάνι που βράζει και θα εκραγεί πολύ σύντομα, γιατί δεν αντέχει άλλα βάρη. Ούτε ο ελληνικός λαός τα αντέχει, ούτε η ελληνική οικονομία και η χώρα.

Γ'αυτό εμείς, ως Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα, τη μάχη τη δίνουμε πλέον στήθος με στήθος και εδώ μέσα και έξω από εδώ, μαζί με το λαό. Δεν πρόκειται να επιτρέψουμε, όσο εξαρτάται από εμάς, κάτω από οποιαδήποτε ψευτοσυνθήματα, ακώλυτα αυτή η Κυβέρνηση, μαζί με τους συνεργάτες της τους κρυφούς, να προχωρήσει αυτήν την πολιτική, η οποία είναι πολιτική που βλάθει ευθέως κατά της πατρίδος, κατά του ελληνικού λαού και του ελληνικού Έθνους.

Υπερψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο, γιατί πράγματι εμείς ήμασταν εκείνοι που στην πράξη αλλά και εγώ προσωπικά ως Υπουργός Οικονομικών τότε που υπήρχε κυβέρνηση προοδευτική, κυβέρνηση των μη προνομιούχων, είχα εισηγηθεί και την αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή μισθών, ημερομισθίων και συντάξεων, αλλά και των αφορολόγητων ποσών και των φορολογικών κλιμακίων. Και χαίρομαι γιατί το ΚΚΕ έστω τώρα μετά από οκτώ χρόνια έρχεται να ζητάει κάτι που δεν αναγνώριζε τότε, αυτά που εμείς τα είχαμε κάνει πράξη και όχι λόγια από το 1982 μέχρι το 1989 που όμως αλλιώς συμπεριφέρθηκε, πολιτική κριτική κάνω, για να ξέρουμε και να ξέρει και ο ελληνικός λαός να εκτιμάει τι έγινε το 1981–1989 που θέλησαν κάποιοι να το δυσφημίσουν, γιατί ακριβώς δεν υπηρετούσε εκείνη η πολιτική τους μεγαλοεισαγωγείς, τις πολυεθνικές στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Καθαρές και ξάστερες κουβέντες, γιατί ακριβώς το ΔΗΚΚΙ ανέπτυξε μια πρωτοβουλία και διαπιστώνει κωλυσιεργίες, μεμψιμοιρίες και από κει και πέρα ο καθένας ας αναλάβει τις ευθύνες του απέναντι και στον εργαζόμενο λαό αλλά και στα πλατιά γενικότερα εισοδηματικά στρώματα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω, ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην αίθουσα της έκθεσης "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" εξήντα τέσσερις αξιωματικοί της Σχολής Εθνικής Άμυνας.

(Χειροκροτήματα)

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Κύριοι συνάδελφοι, με τη σειρά μου οφείλω να προσυπογράψω τις απόψεις που ακούστηκαν στη Βουλή για την κρισιμότητα της εφαρμογής της οικονομικής μας πολιτικής αλλά και την ανάδειξη μιας πολιτικής που αγγίζει τις ανθρώπινες ανάγκες. Πράγματι από την πιστή εφαρμογή της ισορροπημένης μας κοινωνικής πολιτικής θα κριθούν πολλά σε μακροχρόνια προοπτική.

Κατ' αρχάς θα κριθεί η δυνατότητα που έχουμε ως χώρα να συμμετάσχουμε δυναμικά στην οικονομική και νομισματική ένωση της Ευρώπης. Επιπλέον όμως θα κριθεί η αποτελεσματικότητα και η παραγωγικότητα του κράτους μας του συχνά βαλλόμενου πολιτικού μας συστήματος που σήμερα καλείται να αποδείξει ότι μπορεί να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων και να οδηγήσει τη χώρα μας εκεί που ο ιστορικός της ρόλος επιτάσσει ανάμεσα στους ισχυρούς και προηγμένους λαούς της Ευρώπης με δυνατή φωνή στα διεθνή κέντρα λήψεως αποφάσεων.

Αποτελεί μια εθνική υπόθεση που αφορά τις ζωντανές παραγωγικές δυνάμεις του τόπου μας αλλά και τις μελλοντικές γενιές που θα μας διαδεχτούν. Είμαι πεπεισμένος ότι με τους νέους προϋπολογισμούς της τετραετίας 1994–1997 το βασικό εργαλείο της οικονομικής μας πολιτικής, δημιουργήσαμε τις προϋποθέσεις για την έξω από την κρίση και την επαναδρομολόγηση της οικονομίας μας σε τροχιά δυναμικής αλλά και σταθερής ανάπτυξης.

Συχνά διαφεύγει της προσοχής ότι η Κυβέρνηση έχει από την Άνοιξη του 1994 καταθέσει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή ένα δεσμευτικό πρόγραμμα σύγκλισης το οποίο είμαστε υποχρεωμένοι ως χώρα να εφαρμόσουμε απαρέγκλητα. Και ενώ είναι κατανοητό ότι υπάρχουν αντιρρήσεις για τα μέσα της οικονομικής πολιτικής που χρησιμοποιούνται, αυτό που φαντάζει παράδοξο είναι ότι τα Κόμματα της Αντιπολίτευσης να εκφράζουν τις αντιρρήσεις τους για τους στόχους του προϋπολογισμού που ουσιαστικά είναι γνωστοί εδώ και τέσσερα περίπου χρόνια όταν συζητήθηκε στη Βουλή και εγκρίθηκε το αναθεωρημένο πρόγραμμα σύγκλισης 1994–1997.

Θα ήθελα να επισημάνω ιδιαίτερα ότι η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης έχει διαμορφωθεί όχι με αποσπασματική θεώρηση, αλλά είναι ενταγμένη σε ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο και σχεδιασμό και έχει σαφείς ενδιάμεσους και τελικούς στόχους, στόχους που αποτελούν ένα συνεκτικό και άρρηκτα συνδεδεμένο σύνολο επιλογών που ταυτόχρονα στοχεύουν στην ανάπτυξη, στη δημοσιονομική εξυγίανση και στην κοινωνική συνοχή.

Ιδιαίτερα κρίσιμος παράγων για την επιτυχία των κύριων επιλογών και ειδικότερα για την προώθηση της ανάπτυξης αποτελεί η οικονομική εξυγίανση. Δεν είναι δυνατόν να υλοποιήσουμε οποιαδήποτε πολιτική ανάπτυξης για τη χώρα, να αξιοποιήσουμε τους διαθέσιμους πόρους, αλλά και να ασκήσουμε ουσιαστική κοινωνική πολιτική, αν δεν αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας.

Οποιαδήποτε προσπάθεια διαχωρισμού της δημοσιονομικής εξυγίανσης από την αναπτυξιακή πολιτική, είναι αντιεπισημονική, λανθασμένη και αγνοεί την καθημερινή πραγματικότητα.

Η ύπαρξη ενός σταθερού αλλά και προβλέψιμου μακροοικονομικού περιβάλλοντος, είναι ένα σημαντικότερο στοιχείο που επηρεάζει τις αποφάσεις των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων για επενδύσεις, κατανάλωση, αποταμίευση, απασχόληση.

Κατά συνέπεια η οικονομική πολιτική θα πρέπει να εξασφαλίζει αυτό το σταθερόν περιβάλλον και να παίρνει μέτρα που θα επιτρέπει ή θα αμβλύνουν υπάρχουσες μακροοικονομικές ανισορροπίες.

Για τα επόμενα έτη οι βασικοί σκοποί της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης παραμένουν η συνέχιση της πορείας αποκλιμάκωσής του πληθωρισμού, η παραπέρα μείωση των δημοσίων ελλειμμάτων και η επιτάχυνση της αναπτυξιακής

διαδικασίας. Στα πλαίσια αυτά η δημοσιονομική πολιτική θα παραμείνει ισορροπημένη με συγκράτηση όλων των μη επενδυτικών δαπανών αυστηρή, ενώ παράλληλα δεν προβλέπεται αύξηση των εσόδων μέσω των νέων φόρων που να πληττούν τα λαϊκά στρώματα, αλλά με τη σύλληψη της φοροδιαφυγής και από τις μετοχοποιήσεις δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών.

Η μείωση των δανειακών αναγκών του δημοσίου και του χρέους του θα βοηθήσουν στην περαιτέρω μείωση του πληθωρισμού και των επιτοκίων. Η ολοκλήρωση της δημοσιονομικής εξυγίανσης θα απαιτήσει εντονότερη προσπάθεια, επειδή είναι δυσχερής η αναγκαία διεύρυνση της φορολογικής βάσης και υπάρχουν μελλοντικές ακάλυπτες υποχρεώσεις ασφαλιστικών οργανισμών.

Προς την επίτευξη των στόχων αυτών θα κινείται και η νομισματική πολιτική, που επίσης θα είναι συγκροτημένη, καθώς και η συναλλαγματική πολιτική που θα διατηρήσει τον αντιπληθωριστικό της χαρακτήρα.

Μετά τη δημιουργία της Νομισματικής Ένωσης τον Ιανουάριο του 1999, η οικονομική και νομισματική πολιτική στη χώρα μας θα ασκούνται μέσα σ' ένα νέο πλαίσιο που θα περιλαμβάνει δύο νέα σχετικά στοιχεία. Το ένα είναι ο νέος μηχανισμός συναλλαγματικών ισοτιμιών, που θα συνδέει το EURO με τα νομίσματα των κρατών-μελών, τα οποία δεν θα συμμετέχουν αρχικά στη Νομισματική Ένωση. Το άλλο είναι το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης με το οποίο θα ενισχυθεί ο συντονισμός και η εποπτεία της οικονομικής πολιτικής των κρατών μελών και θα επιδιώκεται αποτελεσματικότερος περιορισμός των δημοσιονομικών ελλειμμάτων μέσα σε συγκεκριμένα όρια.

Η μείωση του πληθωρισμού αλλά και η ανάγκη βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας υπαγορεύει να παραμείνει ισορροπημένη και η εισοδηματική πολιτική στα προσεχή χρόνια με αυξήσεις, που θα καλύπτουν μεν την αύξηση του πληθωρισμού, αλλά όμως δεν θα υπερβαίνουν και την αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας. Η συγκράτηση του ρυθμού αύξησης των ονομαστικών αμοιβών ώστε να μην υπερβαίνει αθροιστικά τον πληθωρισμό και την αύξηση της παραγωγικότητας, θα είναι στόχος απόλυτης προτεραιότητας.

Οι παραπάνω πολιτικές μέσα από τη βελτίωση των οικονομικών δεικτών θα επιταχύνουν έτσι την ανάπτυξη που όμως απαιτεί και την υλοποίηση των υπολοίπων αξόνων πολιτικής, όπως τη βελτίωση των υποδομών, τον εκσυγχρονισμό των αγρών και την τόνωση του ανταγωνισμού μεταξύ των άλλων.

Κύριοι συνάδελφοι, πολλά έχουν ειπωθεί για την περαιτέρω συνεχιζόμενη, σκληρή δέσμευση, λιτότητα που ασκεί η Κυβέρνηση. Οφείλουμε όμως, όλοι με ειλικρίνεια να αναδείξουμε τη πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που βέβαια δεν έχει ακόμα αντιμετωπίσει το σύνολο των προβλημάτων των πιο αδύνατων κυρίως κοινωνικών τμημάτων του λαού μας, έχει όμως, δρομολογήσει μια νέα κατάσταση την τελευταία τετραετία, ανατρέποντας μια άλλη πραγματικότητα που πραγματικά οδηγούσε με μαθηματική ακρίβεια την ελληνική κοινωνία στην κοινωνία των 2/3, όπως επίσης και τη φτώχεια που υπάρχει –και υπάρχει δυστυχώς– σε ένα τμήμα της κοινωνίας μας.

Είναι λοιπόν, χρήσιμο να αναδείξουμε το μερίδιο ευθύνης όλων μας γι' αυτήν τη φτώχεια για την οποία μιλήσαμε και προηγούμενως, κύριοι συνάδελφοι. Ας τα δούμε λοιπόν αυτά:

Η εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης στη περίοδο 1994–1997, συνέβαλλε στην αύξηση –επαναλαμβάνω, στην αύξηση– του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων και των συνταξιούχων, ενώ συγχρόνως οδήγησε και σε βαθμιαία αποκλιμάκωση του κόστους εργασίας με συνέπεια την κάμψη του πληθωρισμού.

Θα ήθελα, λοιπόν, να παρουσιάσω τα επίσημα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα επίσημα ελληνικά στοιχεία, για να μπορέσουμε όλοι και να κρίνουμε, αλλά και να κριθούμε. Ας παρουσιάσουμε, λοιπόν, τη διαχρονική εξέλιξη των πραγματικών αμοιβών.

Τα στοιχεία είναι πράγματι εντυπωσιακά και δείχνουν ότι οι

δοθείσες αυξήσεις οδήγησαν σε μια σωρευτική πραγματική αύξηση της μέσης αμοιβής κατά 2,3% για το σύνολο του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα. Θα ήθελα απλά να παραθέσω κάποια στοιχεία για την περίοδο από 1990 έως την περίοδο 1997. Και αναφέρομαι στη μέση πραγματική αμοιβή στην Ελλάδα και στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Το 1990 η μέση πραγματική αμοιβή εργασίας ήταν μείον 2,1% στην Ελλάδα και συν 2,6% στην Ευρώπη. Το 1991 ήταν μείον 3,4% στην Ελλάδα και συν 1,4% στην Ευρώπη. Το 1992 ήταν μείον 3,5% στην Ελλάδα και συν 2,2% στην Ευρώπη. Το 1993 ήταν μείον 4% στην Ελλάδα και συν 0,1% στην Ευρώπη. Το 1994 ήταν συν 0,9% στην Ελλάδα και συν 0,1% στην Ευρώπη. Το 1995 ήταν συν 3,4% στην Ελλάδα και συν 0,2% στην Ευρώπη. Το 1996 ήταν συν 3% στην Ελλάδα και συν 0,8% στην Ευρώπη. Το 1997 ήταν συν 4,5% στην Ελλάδα και συν 1,1% στην Ευρώπη. Αυτά είναι τα επίσημα στοιχεία της Ελληνικής και Κοινοτικής Στατιστικής Υπηρεσίας.

Συμπέρασμα: Η απώλεια των εισοδημάτων των εργαζομένων το διάστημα 1990–1993 ήταν συνολικά της τάξης του μείον 13%, όταν την αντίστοιχη περίοδο στην Ευρωπαϊκή Ένωση είχαμε μια μέση αύξηση 6,3%. Την περίοδο 1994–1997 είχαμε μια μέση αύξηση 11,8%, όταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση η αντίστοιχη αύξηση ήταν 2,2%. Αυτά είναι τα επίσημα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ: Από πού τα πήρατε, κύριε Υπουργέ;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Οι αυξήσεις αυτές υπερέβησαν τις αντίστοιχες προβλέψεις του Προγράμματος Σύγκλισης. Το γεγονός αυτό σε κάποιο βαθμό ερμηνεύει εν μέρει και τη βραδύτερη, απ' ό,τι είχε σχεδιαστεί, αποκλιμάκωση του πληθωρισμού.

Θα πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των κατ' έτος χορηγούμενων αυξήσεων και της συνολικής δαπάνης για μισθούς και συντάξεις. Εκείνο που έχει ιδιαίτερη σημασία για τον προϋπολογισμό είναι το σύνολο της δαπάνης μέσα σε μια δεδομένη χρονική περίοδο, η οποία αποτελεί και εισόδημα των εργαζομένων και των συνταξιούχων.

Το γεγονός ότι αυξήθηκε το πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα των εργαζομένων, αλλά και των συνταξιούχων, αποδεικνύεται και από την αύξηση της ειδικής καταναλωτικής δαπάνης, η οποία σε όλη την περίοδο 1994–1997, σε σταθερές τιμές, αυξήθηκε με ρυθμούς άνω του 2%.

Οι δαπάνες μισθοδοσίας για τη γενική κυβέρνηση που βαρύνουν άμεσα και έμμεσα τον κρατικό προϋπολογισμό στην περίοδο 1994–1997, αυξήθηκαν κατά 60%.

Αν από την αύξηση αυτή αφαιρεθεί ο πληθωρισμός, που ήταν 38% και η αύξηση της απασχόλησης, που ήταν 5,4%, προκύπτει η πραγματική αύξηση ανά απασχολούμενο στη γενική κυβέρνηση, δηλαδή στην κεντρική διοίκηση, τα ΝΠΔΔ, ΟΤΑ και νοσοκομεία κατά 10,4%. Οι αυξήσεις στις δημόσιες επιχειρήσεις ήταν ακόμα μεγαλύτερες, 22,9% σε σταθερές τιμές ανά απασχολούμενο. Είναι προφανές ότι με τις αυξήσεις αυτές στη γενική κυβέρνηση και τις δημόσιες επιχειρήσεις, δεν είναι δυνατόν να γίνεται λόγος για λιτότητα σε ολόκληρη την περίοδο '94–'97. Ειδικά για το 1997 οι αυξήσεις στη γενική κυβέρνηση σε τρέχουσες τιμές υπολογίζονται σε 13% και στις δημόσιες επιχειρήσεις σε 9,7%. Εάν λάβουμε υπόψη μας ότι η αύξηση του δείκτη τιμών καταναλωτή σε μέσα επίπεδα θα είναι 5,7 και ότι η απασχόληση μέσα στο 1997 σε μέν της γενικής κυβέρνησης αυξήθηκε κατά 1% και στις δημόσιες επιχειρήσεις μειώθηκε κατά 1,5%, τότε συμπεραίνουμε ότι οι πραγματικές αμοιβές των εργαζομένων στη γενική κυβέρνηση αυξάνονται κατά 12% και στις δημόσιες επιχειρήσεις κατά 11,4%. Οι αυξήσεις των μισθών στη γενική κυβέρνηση είναι αποτέλεσμα της εφαρμογής των νέων μισθολογίων κατά τη διάρκεια του 1997 και είναι πράγματι κατά πολύ μεγαλύτερες της αύξησης του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος σε σταθερές τιμές, που υπολογίζεται στο 3,5%. Έτσι, με βάση τα στοιχεία που κατέθεσα ερχόμενος στην πρόταση των συναδέλφων του ΚΚΕ, θα ήθελα να επισημάνω ότι η δαπάνη που προκαλεί η τυχόν υιοθέτησή τους, στον Κρατικό Προϋπολογισμό και στους

προϋπολογισμούς των ΝΠΔΔ, ΟΤΑ, ασφαλιστικών φορέων κλπ., κατά τις εκτιμήσεις του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, θα ξεπεράσει το ποσό του 1,4 τρισεκατομμυρίων δραχμών σε ετήσια βάση. Δηλαδή ουσιαστικά θα επιβαρύνει το έλλειμμα μας πάνω από τρεις εκατοστιαίες μονάδες, όταν ξέρουμε ότι έχουμε να υλοποιήσουμε ένα πρόγραμμα σύγκλισης.

Με την πολιτική που ακολούθησε η Κυβέρνηση στον τομέα της αύξησης των μισθών και των συντάξεων κατά το έτος που τρέχουμε, την καθιέρωση του νέου μισθολογίου, την επέκταση του ΕΚΑΣ, την καταβολή αυτού από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, εξαντλήθηκαν -πιστεύουμε- όλα τα υπάρχοντα δημοσιονομικά περιθώρια και η αντοχή της εθνικής μας οικονομίας για το 1997.

Θα ήθελα, λοιπόν, έτσι επιγραμματικά να αναφέρω ότι παίρνοντας κάποια σημεία των προτάσεών σας, κύριοι συνάδελφοι του ΚΚΕ, να πω απλά ότι η διορθωτική αύξηση κατά 30% για κάλυψη απώλειας εισοδήματος της περιόδου '90-'96 επί του Κρατικού Προϋπολογισμού θα δρομολογήσει μια δαπάνη περίπου οκτακόσια δισεκατομμύρια (800.000.000.000) δραχμές. Η χορήγηση ΑΤΑ εφ' όλων των αποδοχών είναι βέβαια ακαθόριστη, πάντως η αύξηση κατά 1% των μισθών και συντάξεων απαιτεί δαπάνη είκοσι ένα δισεκατομμύρια (21.000.000.000) σε ετήσια βάση.

Επί του προϋπολογισμού των ΟΤΑ και των άλλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, η διορθωτική αύξηση του 30% για την απώλεια εισοδήματος της περιόδου '90-'96 στους ΟΤΑ και λοιπά νομικά πρόσωπα, το υπερβαίνει κατά εξήντα δισεκατομμύρια (60.000.000.000) δραχμές. Κατά τριακόσια εξήντα η χορήγηση της διορθωτικής αύξησης στους συνταξιούχους, για τη σύνδεση του κατώτερου ορίου των συντάξεων του ΙΚΑ με τα είκοσι ή δεκαοκτώ κατώτερα ημερομίσθια. Υπάρχει ένας κατάλογος αντίστοιχος, τον οποίο μπορούμε, αν θέλετε, να καταθέσουμε.

Με τα δεδομένα αυτά, η εισοδηματική πολιτική στο δημόσιο τομέα για το 1998 θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα περιοριστική, προκειμένου να υπάρξει συγκράτηση των δαπανών του δημοσίου και προσέγγιση του δημοσιονομικού στόχου, που θέλει το πρόγραμμα σύγκλισης της ελληνικής οικονομίας. Καθαρές δανειακές ανάγκες της γενικής κυβέρνησης ως ποσοστό του ΑΕΠ 2,4%. Έτσι, μία γενική αύξηση των μισθών μεταξύ 2% και 3% από 1.1.98 για τη γενική κυβέρνηση, έχοντας υπόψη και τις μεταφερόμενες από το 1997 αυξήσεις, ανέβαζε το κόστος μισθοδοσίας στο 6% περίπου. Αυτό θα είναι το τελικό κόστος μισθοδοσίας για το 1998. Αυξήσεις αυτού του ύψους και πάλι υπερβαίνουν το μέγεθος του πληθωρισμού, ο οποίος σε μέσα επίπεδα για το '98 εκτιμάται στο 3,7%. Το γεγονός ότι στον πιο κρίσιμο χρόνο για την ελληνική οικονομία, αφού με τις επιδόσεις του έτους αυτού θα κριθεί η εθνική οικονομία για την ισότιμη ένταξη της στην τελική φάση της ΟΝΕ, στην ΟΝΕ διασφαλίζονται οι πραγματικές αυξήσεις στους εργαζόμενους της γενικής κυβέρνησης, το γεγονός αυτό, λοιπόν, αποδεικνύει τις προτεραιότητες της πολιτικής της Κυβέρνησής μας.

Σε ό,τι αφορά τον ιδιωτικό τομέα, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η συνολική πραγματική αύξηση των κατωτάτων ορίων αποδοχών των εργαζομένων, σύμφωνα με τις γενικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας, ανήλθε στο 3,8% την περίοδο 1994-1997, ενώ οι αντίστοιχες πραγματικές αυξήσεις των εργαζομένων στη βιομηχανία ήταν 9,5%, στο εμπόριο ήταν 5,5% και στις τράπεζες-ασφάλειες 18%.

Η εισοδηματική πολιτική, κύριοι συνάδελφοι, εξασφαλίζει για το 1997, για μια ακόμη χρονιά, το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων, όπως άλλωστε και τα τρία προηγούμενα χρόνια, όπου η μέση πραγματική αμοιβή αυξήθηκε με ρυθμούς ανώτερους της αύξησης του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος με σταθερές τιμές.

Παράλληλα, όμως, είναι συνεπής με την αποκλιμάκωση του πληθωρισμού. Ειδικότερα:

Από την 1.1.1997 έχει τεθεί σε εφαρμογή, για τους υπηρετούντες υπαλλήλους του δημοσίου, το νέο μισθολόγιο.

Οι αυξήσεις οι οποίες προκύπτουν εκτιμώνται σε 13% σε ετήσια βάση, υπερκαλύπτοντας έτσι το διορθωτικό ποσό του 1996 και την προβλεπόμενη αύξηση του πληθωρισμού για το 1997.

Σύμφωνα με τη διετή συλλογική σύμβαση εργασίας 1996-1997 -και αναφέρομαι στον ιδιωτικό τομέα- από την 1.1.1997 χορηγήθηκε διορθωτικό ποσό ύψους 1% και ποσοστό αύξησης ύψους ίσου με το μισό του προβλεπόμενου πληθωρισμού για το 1997, αυξημένου κατά μία ποσοστιαία μονάδα, δηλαδή 2,25% συν 1%, 3,25%. Από 1.7.1997 έχει χορηγηθεί ποσοστό αύξησης 3,25%. Έτσι τα κατώτατα όρια αποδοχών στο τέλος του 1997 θα έχουν αυξηθεί κατά 7,5%, σε μέσα επίπεδα κατά 8,1%.

Οι συνταξιούχοι του δημοσίου και των ακολουθούντων ταμείων κύριας και επικουρικής ασφάλισης έχουν λάβει:

Από την 1.1.1997 ποσοστό 2,5% επί του ποσού των συντάξεων, όπως είχε διαμορφωθεί την 31 Δεκεμβρίου 1996 και μέχρι ακαθορίστου ύψους συντάξεων διακοσίων εβδομήντα χιλιάδων (270.000) δραχμών μηνιαίως για κάθε περίπτωση συνταξιούχου, για διορθωτικό ποσό.

Πέραν του διορθωτικού ποσού, όσοι λαμβάνουν τα κατώτερα όρια συντάξεων, αλλά και όσοι έχουν συντάξεις μέχρι του ποσού των εκατόν τριάντα χιλιάδων (130.000) δραχμών το μήνα, έχουν λάβει τιμαριθμική αύξηση ως ακολούθως:

Από την 1.1.1997, για ποσό σύνταξης μέχρι εκατόν τριάντα χιλιάδες (130.000) δραχμές, ποσοστό αύξησης 2%, για ποσό σύνταξης από εκατόν τριάντα χιλιάδες (130.000) έως διακόσιες ογδόντα χιλιάδες (280.000) δραχμές, ποσοστό αύξησης 1%. Το τμήμα των συντάξεων άνω των διακοσίων ογδόντα χιλιάδων (280.000) δραχμών δεν λαμβάνει αύξηση, όπως ανέφερα και προηγουμένως.

Από 1.7.1997, οι συντάξεις, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί στις 30.6.1997, έχουν αυξηθεί ως ακολούθως: Για ποσό σύνταξης μέχρι εκατόν τριάντα χιλιάδες (130.000) δραχμές, ποσοστό αύξησης 2,5%, για ποσό σύνταξης από εκατόν τριάντα χιλιάδες (130.000) έως διακόσιες ογδόντα χιλιάδες (280.000) δραχμές, ποσοστό αύξησης 1,25%. Για το τμήμα των συντάξεων άνω των διακοσίων ογδόντα χιλιάδων (280.000) δραχμών εκεί δεν υπάρχει καμία αύξηση.

Σε περίπτωση που ο πληθωρισμός στο τέλος του 1997 υπερβεί το προβλεπόμενο ποσοστό 4,5% -και υπολογίζουμε ότι θα κυμανθεί κοντά στο 4,9%- γι'αυτήν τη διαφορά 0,4%, θα χορηγηθεί μέσα στο 1998 διορθωτικό ποσό.

Σε ασφαλιστικούς φορείς ΙΚΑ, ΙΚΑ-TEAM, ΙΚΑ-ΕΤΙΑΜ, ΔΑΠ-ΔΕΗ, ΤΑΠ-ΟΤΕ, ΤΑΠ-ΗΣΑΠ και ταμεία κύριας και επικουρικής ασφάλισης των τραπεζών χορηγήθηκαν τα ανωτέρω ποσοστά αύξησης:

Οι συνταξιούχοι στους οποίους καταβάλλεται από 1.7.1996 το επιδόμα κοινωνικής αλληλεγγύης, το γνωστό ως ΕΚΑΣ, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του άρθρου του νόμου που ψηφίσαμε το 1996, λαμβάνουν, πέραν των ανωτέρω αυξήσεων, και το ΕΚΑΣ.

Ταυτόχρονα, όπως γνωρίζετε, από την 1η Γενάρη 1998 δημιουργείται μια επέκταση, μία εμβάθυνση στο ΕΚΑΣ και έτσι θα υπάρχουν και νέοι δικαιούχοι, αυτοί που είναι μεταξύ 60 και 65 ετών. Γιατί σήμερα το ΕΚΑΣ καταβάλλεται μόνον στους δικαιούχους, που είναι 65 ετών και άνω.

Οι συντάξεις του ΟΓΑ, όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί την 31.12.96, έχουν αυξηθεί κατά 2% από 1η Γενάρη 1997 και κατά 2,5% από 1.7.1997. Στο τέλος του έτους θα έχει χορηγηθεί διορθωτικό ποσό που θα καλύπτει τη διαφορά μεταξύ των χορηγηθέντων αυξήσεων 4,5% και της πραγματικής αύξησης του δείκτη τιμών καταναλωτή.

Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε επίσης τη μεγάλη τομή που επιτεύχθηκε στον ασφαλιστικό φορέα Ο.Γ.Α., που μετασχηματίστηκε ο Ο.Γ.Α. σε έναν κύριο ασφαλιστικό φορέα, που διασφαλίζει πλέον στους αγρότες μας συντάξεις ανάλογες με αυτές του αστικού τομέα.

Τα επιδόματα, που καταβάλλονται στα άτομα με ειδικές ανάγκες έχουν αυξηθεί από την 1.1.97 κατά 15%.

Οι συντάξεις μέχρι του ποσού των σαράντα χιλιάδων

(40.000) δραχμών, διότι δυστυχώς υπάρχουν ακόμη τέτοια στην πατρίδα μας, δεν υπόκεινται στους περιορισμούς αυτής της εισοδηματικής πολιτικής, εφόσον οι φορείς έχουν την απαιτούμενη οικονομική δυνατότητα.

Από 1.1.97 για φορείς ή κλάδους εφάπαξ παροχών είναι δυνατή η χορήγηση αύξησης μέχρι ποσοστού 15% εφ' όσον διαπιστώνεται η οικονομική δυνατότητα του φορέα, ύστερα από οικονομική μελέτη. Κατ' εξαίρεση είναι δυνατή η χορήγηση μεγαλύτερου ποσοστού αύξησης, ανάλογα με την οικονομική δυνατότητα των φορέων και εφόσον δεν έχουν χορηγηθεί αυξήσεις κατά τα δύο προηγούμενα του 1997 έτη.

Οι παροχές ασθένειας, όπως τα επιδόματα αεροθεραπείας, έξοδα μετακινήσεως ασθενών, επιδόματα μητρότητας κλπ., δεν υπόκεινται στους περιορισμούς της εισοδηματικής πολιτικής, διότι οι παροχές δεν συνιστούν αυξήσεις εισοδήματος, αλλά αποβλέπουν στην κάλυψη δαπανών περιθάλψεως. Κάτι ανάλογο θα ισχύσει και για το 1998, το οποίο θα γνωστοποιηθεί κατά την εξειδίκευση της εισοδηματικής πολιτικής της Κυβέρνησης για το 1998.

Σε ό,τι αφορά τις αυξήσεις για το 1998 η Κυβέρνηση δεν μπορεί να επέμβει στη διαδικασία των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Διακαής επιθυμία μας όμως είναι, οι αυξήσεις που θα δοθούν να είναι συμβατές με τους στόχους της οικονομικής μας πολιτικής και ειδικότερα, με την παραπέρα αποκλιμάκωση του πληθωρισμού στο 2,5% στα τέλη του έτους ή σε μέσα επίπεδα 3,7%.

Επειδή οι συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος αναφέρθηκαν στους στόχους του Μάαστριχτ, θα ήθελα και εγώ από την πλευρά μου για μια ακόμη φορά να επισημάνω, ότι όσον αφορά τα κίνητρα του Μάαστριχτ, δεν τα επικαλέστηκε ποτέ η Κυβέρνηση σαν ένα όραμα. Είναι μια ρητή υποχρέωση την οποία πρέπει να εκπληρώσει προκειμένου να ανοίξει μια δυναμική, επωφελή και για το σύνολο των εργαζομένων και του ελληνικού λαού.

Αν χαθεί η ευκαιρία αυτή, οι απώλειες θα είναι πολύ περισσότερες, αφού θα χάσουμε όλα τα θετικά μακροοικονομικά πλεονεκτήματα που έχει η ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν θα έχουμε τη δυνατότητα να ανταποκριθούμε στις συνθήκες του διεθνούς ανταγωνισμού, με ό,τι αυτό συνεπάγεται κυρίως για τους εργαζομένους.

Αυξήσεις εισοδημάτων είναι πολύ εύκολο να δώσει ο οποιοσδήποτε και να τις πάρει πίσω μέσω της αύξησης του πληθωρισμού, αυτό που γινόταν στην πατρίδα μας επί δεκαετίες.

Πάρα πολλές χώρες έχουν δώσει γενναίες αυξήσεις, οι οποίες όμως όταν δεν ανταποκρίνονται στις γενικότερες μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προϋποθέσεις, εξανεμίζονται πάρα πολύ γρήγορα.

Πραγματικά τους εργαζομένους τους υποστηρίζει αυτός ο οποίος δημιουργεί τις προϋποθέσεις για μακροχρόνια πολιτική ανάπτυξης και απασχόλησης, μέσα στην οποία θα είναι εγγυημένες οι αποδοχές και θα είναι εγγυημένη και η προοπτική των αυξήσεών τους.

Την τετραετία που πέρασε οι αυξήσεις που δόθηκαν από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, τις οποίες επέτρεψε η οικονομική συγκυρία, για να δοθούν, υπερκέρασαν τις απώλειες που είχαμε την τριετία 1990-93. Και αυτό έγινε μέσα από την ανάπτυξη, μέσα από την ειδική κοινωνική πολιτική που ακολουθήθηκε. Και αυτή ακριβώς είναι η προοπτική που χαράσσουμε.

Δεν υποσχόμεθα, αλλά δημιουργούμε τις στέρεες προοπτικές μέσα από τις οποίες και η απασχόληση και τα εισοδήματα θα αυξηθούν, αλλά και οι αποδοχές θα βελτιώνονται συστηματικά και πραγματικά. Αυτή είναι η πολιτική μας.

Με βάση αυτά τα οποία εξέθεσα προηγουμένως, θα αντιπρότεινα και εγώ στους συναδέλφους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος να αποδεχθούν την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης ως τη μοναδική εγγύηση, όχι για το διάστημα μιας ώρας, μιας μέρας ή μιας συζήτησης, αλλά για διάστημα πολλών ετών, ως η μόνη συμφέρουσα εγγύηση για τους εργαζομένους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία τέσσερα χρόνια, παρά τις όποιες υστερήσεις, οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ υλοποίησαν σε μεγάλο βαθμό τις βασικές δεσμεύσεις τους στον οικονομικό τομέα. Είχαμε δραματική μείωση του πληθωρισμού, συνεχώς αποκλιμακούμενο πληθωρισμό. Είχαμε μείωση των ελλειμμάτων. Είχαμε ταχύτερη ανάπτυξη, ταχύτερη από το μέσο κοινοτικό όρο. Είχαμε σταθερή δραχμή, αύξηση πραγματικών αποδοχών και δημιουργία σημαντικών νέων θέσεων απασχόλησης, που δεν επέτρεψαν την αύξηση της ανεργίας, όπως έγινε στο μέσο κοινοτικό επίπεδο.

Ο βασικός οικονομικός και πολιτικός μας στόχος, που είναι η ένταξη στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, είναι πλέον πραγματοποιήσιμος. Οι θυσίες ενός ολόκληρου ελληνικού λαού δεν έχουν πάει χαμένες. Αυτή την πορεία θα την εμβαθύνουμε. Αυτός είναι ο βασικός εθνικός μας στόχος και θα τον πετύχουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα βόρεια θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" σαράντα επτά μαθητές και μαθήτριες με τρεις συνοδούς καθηγητές από το 5ο Λύκειο Ιλίου.

(Χειροκροτήματα)

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αλογοσκούφης, έχει το λόγο.

Κύριε Αλογοσκούφη, σας αρκούν δέκα λεπτά;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Με μία ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Με μία ανοχή, βεβαίως. Θα παρακαλούσα το ίδιο και για τους λοιπούς Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους. Θα υπάρξει ανάλογη ανοχή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πρόσφατες οικονομικές εξελίξεις, αλλά και ο χαρακτήρας του νέου προϋπολογισμού, επιβεβαιώνουν πλήρως τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας για την οικονομία, θέσεις που δεν υποστηρίζουμε μόνο τώρα, τις υποστηρίζουμε διαχρονικά, αλλά τις υποστηρίζαμε και πρόσφατα, όταν τα πράγματα φαινόταν να πηγαίνουν και κάπως καλύτερα.

Τον περασμένο Μάιο ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ο Κώστας Καραμανλής, ζητώντας τη διεξαγωγή προ ημερησίας διατάξεως συζήτησης για την οικονομία εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, τόνιζε ότι οι πρόσφατες οικονομικές εξελίξεις είναι καθε άλλο παρά ενθαρρυντικές. Τόνιζε επίσης ότι, αν δει κανείς τα πράγματα επιφανειακά, ίσως θα διαπιστώσει ορισμένα θετικά στοιχεία, όπως την πτώση του πληθωρισμού, αλλά ότι η γενικότερη πορεία της οικονομίας παρουσιάζει έντονα προβλήματα. Παρουσίαζε -έλεγε τότε ο κ. Καραμανλής- έντονα προβλήματα, διότι υπήρχε κακή εκτέλεση του προϋπολογισμού με τις σημαντικές υστερήσεις των εσόδων. Υπήρχε εκρηκτική διεύρυνση των ελλειμμάτων των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών που την τελευταία τετραετία οδήγησαν σε ρυθμίσεις χρεών ύψους πέντε τρισεκατομμυρίων δραχμών. Υπήρχε η ανεπαρκής αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων. Έχουν περάσει τα 2/3 του χρόνου για την αξιοποίηση του Πακέτου Ντελόρ κι εμείς έχουμε χρησιμοποιήσει μόνο το 1/3 των πόρων που έπρεπε να χρησιμοποιήσουμε. Υπήρχε η μεγάλη διεύρυνση του ελλείμματος του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, η απουσία αποφασιστικών διαρθρωτικών παρεμβάσεων και όλα αυτά μαζί αποτελούσαν για μας τότε τις πιο εμφανείς εκδηλώσεις των αδυναμιών της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης.

Αντίστοιχες διαπιστώσεις είχαν γίνει και το Σεπτέμβριο στη Θεσσαλονίκη. Ωστόσο η Κυβέρνηση επέμενε να λέει ότι υπήρχε κλίμα εμπιστοσύνης στην οικονομία, ότι όλα πάνε καλά, ότι υπάρχει πτωτική πορεία των επιτοκίων, ότι το πρόγραμμά της υλοποιείται χωρίς σημαντικές καθυστερήσεις και χωρίς εκπλήξεις.

Νομίζω, ότι τις τελευταίες εβδομάδες αυτός ο μύθος τον οποίο προσπαθούσε να δημιουργήσει η Κυβέρνηση, αυτή η βιτρίνα κατέρρευσε με θόρυβο, με μεγάλο κόστος για σημαντικές μερίδες του ελληνικού λαού, οι οποίες είχαν

πιστέψει, ίσως, σε ορισμένες από τις εξαγγελίες της Κυβέρνησης. Διότι η νομισματική κρίση που έχει ξεσπάσει, καθώς και η φορολογική επιδρομή που επιχειρεί η Κυβέρνηση με το νέο προϋπολογισμό καθιστούν πλέον σε όλους μας προφανή τα αδιέξοδα στα οποία έχει οδηγήσει την οικονομία η τετραετής διαχείριση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Μπορεί ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών να δηλώνει σήμερα στα ραδιόφωνα ότι δεν θα μετατρέψουμε τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό σε συζήτηση για τα φορολογικά, αλλά ο ίδιος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει μετατρέψει τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό και τη συζήτηση για την οικονομία σε συζήτηση για τα φορολογικά με τους νέους φόρους που επιβάλλει και με τις παλινωδίες που συνοδεύουν αυτούς τους νέους φόρους, όπως είδαμε και τις τελευταίες δύο μέρες, όπου άλλα δηλώνει ο Υφυπουργός ο κ. Δρυς, άλλα δηλώνει ο κ. Παπαντωνίου, άλλα δηλώνει ο Πρωθυπουργός και τρέχουν ο ένας πίσω από τον άλλο να καλύψουν ποιος λέει τι και γιατί, όσον αφορά την παρακράτηση του φόρου μισθωτών υπηρεσιών.

Τα αδιέξοδα της οικονομίας οφείλονται αποκλειστικά και μόνο στην Κυβέρνηση που έχουμε, στην αναποτελεσματικότητά της, που αποδεικνύει ότι τόσο ο Πρωθυπουργός όσο και οι Υπουργοί είναι κατώτεροι των περιστάσεων, στο γεγονός ότι η Κυβέρνηση είναι δέσmia ενός κομματικού στρατού του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που λυμαινεται το δημόσιο τομέα και ο οποίος ανθίσταται σε οποιαδήποτε μεταρρύθμιση που θα μπορούσε να θίξει τα προνόμια του και στην επικράτηση ενός νέου είδους λαϊκισμού εκ μέρους της Κυβέρνησης. Ενός λαϊκισμού που συμπυκνώνεται στην αναντιστοιχία μεταξύ λόγων και έργων και στην υποκατάσταση της κυβερνητικής δράσης από την προπαγάνδα και την παραποίηση της πραγματικότητας.

Για τους παραπάνω αυτούς λόγους η Κυβέρνηση έχει συσσωρεύσει μία σειρά από αποτυχίες. Πρώτη είναι η αποτυχία στον κεντρικό εθνικό μας στόχο των τελευταίων χρόνων. Δεν μπόρεσε δηλαδή να εξασφαλίσει τη συμμετοχή μας στην πρώτη ταχύτητα της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης και για τα επόμενα τρία χρόνια τουλάχιστον η Ελλάδα θα παραμείνει παρατηρητής των ευρωπαϊκών οικονομικών εξελίξεων, θα περιοριστεί στο να ζητάει επιπλέον ενισχύσεις ως ζητιάνος και ειδική μεταχείριση και αυτό θα διακυβεύσει ίσως και την ίδια την τελική μας συμμετοχή στην ΟΝΕ, αλλά ίσως και άλλα ζωτικά εθνικά μας συμφέροντα.

Απέτυχε η Κυβέρνηση στην αντιμετώπιση της ανεργίας, που είναι το υπ' αριθμόν ένα οικονομικό και κοινωνικό μας πρόβλημα. Η ανεργία υπερβαίνει σταθερά το 10% και χειρότερα ακόμα, ένας στους τρεις νέους δεν μπορεί να βρει δουλειά.

Απέτυχε και σ' αυτό που εμφανίζει ως το κύριο διαφοροποιητικό της στοιχείο, το κοινωνικό κράτος. Απέτυχε στην ποιότητα του κοινωνικού κράτους. Οι υπηρεσίες υγείας και παιδείας παραμένουν άθλιες και τα τελευταία δεκαεπτά χρόνια έχουν χειροτερέψει. Τα δημόσια δίκτυα μεταφοράς το ίδιο. Η ΔΕΗ δεν μπορεί να εξασφαλίσει ηλεκτρικό ρεύμα στους καταναλωτές της πρωτεύουσας. Έχουμε συνεχείς διακοπές ρεύματος τα Σαββατοκύριακα.

Η αδράνεια της Κυβέρνησης διακυβεύει και το ίδιο το μέλλον βεβαίως της κοινωνικής ασφάλισης. Απέτυχε η Κυβέρνηση στον περιορισμό των δημοσίων δαπανών. Οι δημόσιες δαπάνες ιδίως οι καταναλωτικές, αυξάνονται πέραν του πληθωρισμού, παρά τις διακηρύξεις εκ των προτέρων ότι κάθε φορά θα ακολουθεί μια σφικτή και λιτή διαχείριση και μία σφικτή εισοδηματική πολιτική, ενώ βρίθουν οι περιπτώσεις κακοδιαχείρισης, όπως οι πρόσφατες ρυθμίσεις χρεών δημοσίων επιχειρήσεων και αγροτικών συνεταιρισμών.

Απέτυχε η Κυβέρνηση και στον περιορισμό της φοροδιαφυγής, διότι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι και οι οργανωμένες επιχειρήσεις εξακολουθούν να φέρουν το κύριο βάρος της φορολογικής επιβάρυνσης, καθώς ούτε το πρόγραμμα της μηχανοργάνωσης του Υπουργείου Οικονομικών έχει προχωρήσει, ούτε η απαραίτητη οργανωτική ανασυγκρότηση. Βεβαίως, όλες αυτές οι μεταρρυθμίσεις που χρειάζονται, έχουν συναντήσει την αντίσταση οργανωμένων κομματικών συμφε-

ρόντων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Έχει αποτύχει η Κυβέρνηση στην εξυγίανση των δημοσίων επιχειρήσεων. Κάτω από την πίεση των κομματικών κομισαρίων ανέστειλε ακόμα και το νόμο για τον εκσυγχρονισμό των ΔΕΚΟ, που είχε φέρει πριν από ενάμιση περίπου χρόνο στη Βουλή και φέτος το καλοκαίρι ανέστειλε την εφαρμογή του για δύο χρόνια.

Έχει αποτύχει επίσης στις αποκρατικοποιήσεις. Αντί για αποκρατικοποίηση είχαμε μια περιορισμένης εμβέλειας μετοχοποίηση, κυρίως για εισπρακτικούς λόγους, αποτυχίες σε προσπάθειες πώλησης κρατικών τραπεζών και μεταφοράς τους στον ιδιωτικό τομέα και αντί για κατάργηση οργανισμών, έχουμε τώρα ευχολόγια για μετατροπή σωρείας Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου σε κρατικοδίαιτες ανώνυμες εταιρείες ή μεταφορά τους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Δηλαδή θα μεταφέρουμε τα προβλήματα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Έχει αποτύχει η Κυβέρνηση στην απορρόφηση των κοινοτικών πόρων. Μόνο το 1/3 των κοινοτικών πόρων έχει απορροφηθεί, ενώ απομένει πλέον λιγότερο από το 1/3 του χρόνου.

Έχει αποτύχει στην ενίσχυση του ανταγωνισμού. Τα δημόσια μονοπώλια εξακολουθούν να κυριαρχούν στους κυριότερους και δυναμικότερους κλάδους της οικονομίας, ενώ πολλές ιδιωτικές επιχειρήσεις υφίστανται αθέμιτο ανταγωνισμό από προβληματικές κρατικές.

Το μόνο που έχει πετύχει η Κυβέρνηση είναι η αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης όλων των τάξεων, μία αύξηση που επιτείνει τις κοινωνικές αδικίες, γιατί το φορολογικό μας σύστημα είναι άδικο, επιβραδύνει την οικονομική ανάπτυξη και εκτρέπει το κομματικό κράτος. Διότι το καύσιμο για την εκτροπή του κομματικού κράτους είναι τα φορολογικά έσοδα.

Υπάρχει άλλη πολιτική; Εκ πρώτης όψεως, η πρόταση του Κ.Κ.Ε. που συζητάμε σήμερα, είναι ελκυστική και ενδιαφέρουσα, διότι επιχειρεί να αναπληρώσει παλαιές απώλειες εισοδήματος μισθωτών και συνταξιούχων από τον πληθωρισμό και δεύτερον, επιχειρεί να κατοχυρώσει ότι εφ' εξής δεν θα υπάρχουν περαιτέρω απώλειες εισοδήματος από τον πληθωρισμό με την εισαγωγή της αυτόματης τιμαριθμικής αναπροσαρμογής. Ποιος δεν θα ήθελε να επιτευχθούν και οι δύο αυτοί στόχοι;

Το ερώτημα είναι πώς γίνεται αυτό. Εδώ είναι μια άλλη ενδιαφέρουσα πτυχή αυτής της πρότασης, διότι με την πρόταση αυτή αποκαλύπτεται ανάγλυφα κάτι που ίσως επιδιώκει και το Κ.Κ.Ε., η διαφορά της κοσμοθεωρίας μεταξύ κομμάτων, όπως η Νέα Δημοκρατία και το Κ.Κ.Ε..

Η πρώτη διαφορά στην κοσμοθεωρία μας είναι η διαφορά στους στόχους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου επιτρέψετε πέντε λεπτά ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Στόχος δεν είναι απλώς η προστασία από τον πληθωρισμό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος, αλλά είναι η αύξηση των πραγματικών εισοδημάτων. Στόχος, επίσης, είναι και η καταπολέμηση της ανεργίας. Το ερώτημα το κρίσιμο είναι πώς επιτυγχάνονται αυτοί οι στόχοι, πώς προστατεύεται και πώς αυξάνεται το εισόδημα.

Τι λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος στην πρότασή του την οποία θα καταψηφίσουμε, διότι διαφωνούμε ακριβώς με το πώς επιδιώκεται η επίτευξη του στόχου με τον οποίο βεβαίως συμφωνούμε. Λέει: Αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή, εισοδηματική πολιτική, το αποφασίζουμε και διατάσσουμε. Τι λέμε εμείς σαν Νέα Δημοκρατία; Λέμε ανάπτυξη, λέμε καταπολέμηση του πληθωρισμού, διότι ο πληθωρισμός είναι που τρώει τα εισοδήματα και λέμε και ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις. Διότι ακριβώς πρέπει η κοινωνία και οι κοινωνικοί φορείς να μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τους διάφορους παράγοντες στον προσδιορισμό των αμοιβών, ανάμεσα στους οποίους είναι και το ύψος της ανεργίας, η αύξηση της παραγωγικότητας και οι δυνατότητες αναδιανομής του εισοδήματος.

Πώς θα πετύχουμε αυτούς τους στόχους; Θα επιχειρήσω

συνοπτικά να σας πω τη δική μας πρόταση, η οποία δεν συνοψίζεται απλώς σε διοικητικά μέτρα εισοδηματικού χαρακτήρα. Διότι εμείς προτείνουμε μία διαφορετική πολιτική και από σας και βεβαίως μία πολύ διαφορετική πολιτική από την Κυβέρνηση, μία πολιτική που στηρίζεται σε τολμηρές διαρθρωτικές αλλαγές, που θα οδηγήσουν στη βελτίωση της καθημερινής ζωής του πολίτη, στη μείωση της ανεργίας και των κοινωνικών αδικιών και στην ισότιμη ένταξη της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Διότι, για μας η ένταξη της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση είναι κύριος στόχος.

Ποιοι είναι οι κύριοι άξονες της πολιτικής μας: Είναι η συγκράτηση των δημοσίων δαπανών, η ποιοτική βελτίωση του κοινωνικού κράτους –δεν είναι μόνο θέμα πόρων το κοινωνικό κράτος, αλλά είναι και θέμα στόχευσης των λειτουργιών του– η ενίσχυση των ιδιωτικών επενδύσεων, η ενίσχυση της οικονομικής υποδομής της χώρας, η βελτίωση της Δημόσιας Διοίκησης.

Θα είμαι συνοπτικός στο κάθε ένα από αυτά.

Θα ξεκινήσω από την αναμόρφωση της Δημόσιας Διοίκησης. Χρειάζεται μία μεταρρύθμιση που να έχει τρία σκέλη. Και εκεί θα δούμε και τα εισοδηματικά θέματα. Εκεί θα πρέπει να δούμε σοβαρά τις εισοδηματικές αυξήσεις που χρειάζονται.

Το πρώτο πράγμα είναι η οργανωτική ανασυγκρότηση με καταμερισμό ευθυνών σε όλα τα επίπεδα της διοίκησης.

Το δεύτερο είναι η ενίσχυση των κινήτρων απόδοσης για τους δημοσίους υπαλλήλους. Και εδώ είναι ο ρόλος του μισθολογίου. Βεβαίως και να δοθούν αυξήσεις, αλλά να δοθούν αυξήσεις στα πλαίσια ενός διαφορετικού μισθολογίου.

Το τρίτο βέβαια στοιχείο είναι ο υλικοτεχνικός και τεχνολογικός εκσυγχρονισμός των υπηρεσιών.

Τα τρία αυτά σκέλη είναι απαραίτητα για τη βελτίωση της διοίκησης. Ευθύνες και κίνητρα θα αλληλοενισχύονται, καθώς η αξιολόγηση υπαλλήλων και διοικητικών μονάδων θα αποκτήσουν ουσιαστικό περιεχόμενο, ενώ με τον υλικοτεχνικό και τεχνολογικό εκσυγχρονισμό οι δημόσιοι υπάλληλοι θα έχουν τα μέσα για να κάνουν τη δουλειά τους. Διότι σήμερα στις περισσότερες δημόσιες υπηρεσίες, τα κτίρια, τα γραφεία, οι καρέκλες, τα μηχανήματα, είναι της περασμένης εικοσαετίας.

Ένας δεύτερος στόχος της πολιτικής μας είναι οι αποκρατικοποιήσεις. Οι αποκρατικοποιήσεις είναι ένας από τους μεγάλους μοχλούς για την ενίσχυση της οικονομικής ανάπτυξης. Διότι όπου υπάρχει ιδιωτικό επενδυτικό ενδιαφέρον, δυνατότητες μεταφοράς τεχνολογίας και ανταγωνισμού από τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα πρέπει να προχωρήσουμε στην αποκρατικοποίηση. Θα πρέπει να ενισχύσουμε και όχι μόνο να πουλήσουμε μετοχές –αυτό που κάνει η Κυβέρνηση– δηλαδή μετοχοποίηση, αυτήν την ανόητη πολιτική να πουλάει απλώς μετοχές δημοσίων μονοπωλίων, προκειμένου να εισπράττει ορισμένα χρήματα από τους αφελείς επενδυτές από το χρηματιστήριο και να καλύπτει ελλείμματα. Η πολιτική της αποκρατικοποίησης είναι διαφορετική πολιτική. Βεβαίως χρειάζεται να ιδιωτικοποιηθούν δημόσιες υπηρεσίες, αλλά χρειάζεται να ενισχύσουμε και την εισοδο νέων επιχειρήσεων και νέων επενδύσεων σε όλους τους κλάδους αιχμής, τους αναπτυσσόμενους κλάδους, όπου υπάρχουν οι δυνατότητες ανάπτυξης της οικονομίας. Και το κράτος να μην είναι παραγωγός, αλλά να περιοριστεί στο ρόλο του ρυθμιστή της οικονομικής δραστηριότητας. Χρειάζομαστε ένα κράτος ρυθμιστή, ένα κράτος που να μπορεί να εξασφαλίζει, ότι οι κανόνες θα ακολουθούνται και να αφήσουμε τον ιδιωτικό τομέα να κάνει τις επενδύσεις και την ανάπτυξη.

Αν γίνει αυτό, θα μπορέσουμε να έχουμε και τους πόρους για ένα νέο κράτος πρόνοιας. Διότι απαιτείται μεταρρύθμιση και του κράτους πρόνοιας. Και στο σύστημα δωρεάν παιδείας απαιτείται μεταρρύθμιση, γιατί στην ουσία δεν έχουμε δωρεάν παιδεία, τουλάχιστον στα πανεπιστήμια. Χρειάζεται μεταρρύθμιση και του ΕΣΥ. Η δωρεάν παιδεία είναι απαραίτητη για όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης γι' αυτούς που έχουν ανάγκη και είναι απαραίτητη για όλους στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Ξέρουμε ότι πάρα πολλές ελληνικές οικογένειες στέλνουν τα παιδιά τους στο εξωτερικό, ξοδεύουν του κόσμου τα χρήματα, διότι ακριβώς το σύστημα της δωρεάν παιδείας όπως λειτουργεί σήμερα, δεν μπορεί να τους εξυπηρετήσει. Θα πρέπει να δούμε πως θα μεταρρυθμίσουμε αυτό το σύστημα. Θα πρέπει να μεταρρυθμίσουμε το ΕΣΥ, θα πρέπει να μεταρρυθμίσουμε το σύστημα κοινωνικής πρόνοιας και ασφάλισης, για να βελτιωθεί η ποιότητα του κράτους πρόνοιας. Χρειάζεται να προσέξουμε αυτούς που έχουν ανάγκη, αντί να δίνουμε γενικευμένες υπηρεσίες σε πλούσιους και φτωχούς. Και στο βαθμό που συνεχίζεται η οικονομική ανάπτυξη, υπάρχουν πόροι για να αυξήσουμε και τις δαπάνες της κοινωνικής πρόνοιας στη χώρα μας, οι οποίες πράγματι βρίσκονται σε χαμηλό επίπεδο σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη.

Χρειάζεται και προστασία των καταναλωτών. Χρειάζεται το κράτος ρυθμιστής να φροντίζει να εφαρμόζονται οι κανόνες. Από το ποδόσφαιρο μέχρι τις τράπεζες οι κανόνες ανταγωνισμού δεν εφαρμόζονται. Επικρατεί μία γενική αίσθηση στη χώρα ότι υπάρχει ασυδοσία, ότι ο καθένας κάνει ό,τι θέλει, ότι κάθε δημόσια υπηρεσία μπορεί να κάνει ό,τι θέλει στον απλό πολίτη, στην απλή οικογένεια, στον καταναλωτή.

Βεβαίως όλα αυτά θα πρέπει να συμβαδίσουν με μία πολιτική περιορισμού των δημοσιονομικών ελλειμμάτων. Και εκεί χρειάζεται διαφορετική πολιτική. Δεν χρειάζονται καινούριοι φόροι. Χρειάζεται μία σοβαρή προσπάθεια περιορισμού των αυξησεων των δημοσίων δαπανών στο ύψος του πληθωρισμού, διότι αυτό θα εξασφαλίσει και τα εισοδήματα των εργαζομένων, που θα αυξάνουν με τον πληθωρισμό. Διότι με το φετινό 2,5% δεν καλύπτονται οι απώλειες από τον πληθωρισμό. Χρειάζεται να γίνουν και σοβαρές μεταβολές στο πώς καταρτίζεται, συζητείται και υλοποιείται ο προϋπολογισμός. Έχουμε κάνει συγκεκριμένες προτάσεις και για τον προϋπολογισμό και για τη διαχείριση του δημοσίου χρέους και καλά θα κάνετε να τις δείτε σοβαρά, κύριε Υπουργέ, και να αλλάξετε την πολιτική σας, διότι με τη σημερινή πολιτική δεν θα είμαστε έξω από την Οικονομική και Νομισματική Ένωση με μεγάλους εθνικούς και κοινωνικούς κινδύνους μόνο το 1999. Θα είμαστε και το 2001 και ίσως να είμαστε και αργότερα.

Δεν υπάρχουν περιθώρια για άλλη καθυστέρηση. Πρέπει να προχωρήσετε επιτέλους με τόλμη στην εφαρμογή μιας διαφορετικής πολιτικής προς όφελος του ελληνικού λαού.

Ευχαριστώ.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Οι Βουλευτές σας είπαν ότι ψηφίζουν την πρόταση. Εσείς δεν μας είπατε, την ψηφίζετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Οι ομιλήσαντες εννοείτε, κύριε Σφυρίου.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ορίστε, κύριε Κολοζώφ, έχετε το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση πρότασης νόμου του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδος γίνεται λίγες μόνο ημέρες πριν από τη συζήτηση στην Ολομέλεια του προϋπολογισμού που ήδη κατέθεσε η Κυβέρνηση. Πρέπει να πούμε πως η συγκυρία αυτή είναι καλή. Είναι καλή γιατί στην ημερήσια διάταξη βρίσκονται όλα τα μεγέθη που αφορούν την οικονομία της χώρας και είναι γνωστή η εισοδηματική πολιτική που θα ακολουθήσει η Κυβέρνηση για το 1998. Με αυτήν την εισοδηματική πολιτική το εισόδημα των εργαζομένων κατά τη δική μας εκτίμηση θα μειωθεί παραπέρα. Με προβλεπόμενο πληθωρισμό 3,7% θα δοθούν αυξήσεις 2,5% που στην πραγματικότητα αν η αύξηση αυτή δεν συμπεριλαμβάνει και όλα τα επιδόματα εάν δηλαδή δεν είναι στο σύνολο των αποδοχών θα έχουμε αύξηση μισθών για το 1988 κάτω και από το 2%.

Η Κυβέρνηση προσπαθεί να διασκεδάσει τη σκληρή εισοδηματική της πολιτική με την επίκληση κάποιων επιδομάτων που δόθηκαν προεκλογικά. Όλοι γνωρίζουν ότι συνολικά οι απώλειες των μισθωτών με τα σταθεροποιητικά προγράμματα λιτότητας από το '84 μέχρι σήμερα είναι πάρα πολύ μεγάλες και κάθε άλλο παρά έχουν αναπληρωθεί όπως ισχυρίζεται ο

κύριος Υπουργός.

Πρέπει να επισημανθεί ακόμα ότι και αυτός ο τιμάρθμος, όπως δίνεται, δεν είναι σωστός, γιατί συμπεριλαμβάνει είδη πολυτελείας και καταλαβαίνουμε πόσο αυτό επιβαρύνει τον πληθωρισμό. Ο εργατικός τιμάρθμος θα έχει μεγαλύτερη αύξηση και συνεπώς οι απώλειες για τους εργαζόμενους θα είναι συγκριτικά μεγαλύτερες.

Τέλος, η εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης καθορίζει λίγο-πολύ και το ύψος των αυξήσεων που θα δοθούν στον ιδιωτικό τομέα. Συνεπώς αφορά τους μισθωτούς και συνταξιούχους στο σύνολό τους.

Είναι πολύ καλό που η συζήτηση αυτή γίνεται μια στιγμή που όλα ανεξαιρέτως τα κοινωνικά στρώματα της χώρας μας λόγω ακριβώς της συζήτησης του προϋπολογισμού κάνουν τους λογαριασμούς τους και αναδειχνουν τις συνεχείς θυσίες που είναι υποχρεωμένα σήμερα να κάνουν κάτω από μία πολιτική λιτότητας που επί χρόνια ασκείται στη χώρα μας από τις κυβερνήσεις τόσο της Νέας Δημοκρατίας όσο και του σημερινού ΠΑΣΟΚ.

Φυσικά εκτός από τους υπαλλήλους του δημόσιου τομέα και τους εργατοϋπάλληλους του ιδιωτικού τομέα η λιτότητα σήμερα πλήττει και τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες, καθώς και τους μικρομεσαίους αγρότες. Αυτός είναι άλλωστε και ο λόγος που σήμερα βρίσκονται σε κινητοποιήσεις οι εργατικές συνδικαλιστικές οργανώσεις. Ακόμα και αυτές οι συνδικαλιστικές ενώσεις που οι ηγεσίες τους, όπως της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, στηρίζουν την κυβερνητική πολιτική, ακόμα και αυτές οι ηγεσίες κάτω από την κατακραυγή των μελών τους αναγκάζονται να οργανώσουν εκδηλώσεις διαμαρτυρίας ενάντια στην πολιτική που ασκεί η σημερινή Κυβέρνηση. Στους δρόμους επίσης βρίσκονται οι μικρομεσαίοι, καθώς και οι αγρότες. Δεν έχει μείνει κατηγορία εργαζομένων που να μην έχει θιχθεί από την αντιλαϊκή πολιτική. Δεν υπάρχει συνδικαλιστική οργάνωση που να μην κινητοποιείται σήμερα διαμαρτυρόμενη για την πολιτική λιτότητας που ασκείται από την Κυβέρνηση.

Επομένως από την αρχή της παρέμβασής μου θα ήθελα να πω και να υπογραμμίσω πως οι ισχυρισμοί της Κυβέρνησης ότι δήθεν βελτιώθηκε το εισόδημα των εργαζομένων αυτό το τελευταίο διάστημα -ιδιαίτερα πρόβαλε από το 1994 και μετά- καταρρίπτονται από την πραγματικότητα των μαζικών αυτών διαμαρτυριών.

Κύριοι Βουλευτές, είναι γνωστό ότι όλες οι κυβερνήσεις -εγώ δεν γνωρίζω καμία που να σκέπτεται διαφορετικά- παρουσιάζουν δείκτες που εμφανίζουν τη χώρα να ευημερεί, σε αντίθεση την ίδια στιγμή με τους δείκτες που παρουσιάζουν οι εργαζόμενοι, οι συνδικαλιστικές τους οργανώσεις. Και αναρωτιέται κανένας γιατί γίνεται αυτό. Εμείς έχουμε δώσει μία απάντηση την οποία δεν δέχασθε, αλλά πρέπει να την επαναλάβουμε.

Οι κυβερνήσεις βλέπουν τα ζητήματα από τη σκοπιά του μεγάλου κεφαλαίου. Αυτό είναι το ζήτημα. Οι κυβερνήσεις δηλαδή είναι σύμμαχοι του μεγάλου κεφαλαίου. Και στην τοποθέτησή τους, στη διαμάχη που γίνεται μεταξύ των εργαζομένων και των εργοδοτών και του μεγάλου κεφαλαίου, στηρίζουν, ουσιαστικά, παίρνουν το μέρος του μεγάλου κεφαλαίου. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο δεν συμφωνούν ούτε οι δείκτες ούτε οι προβλέψεις και ούτε οι υποσχέσεις, που δίνονται, μπορούν τελικά να ανταποκριθούν. Και φυσικά το ίδιο συμβαίνει και με αυτήν τη Κυβέρνηση. Σήμερα αυτή η Κυβέρνηση είναι σύμμαχος των βιομηχάνων, σύμμαχος των πολυεθνικών και στηρίζει τους στόχους αυτών των δυνάμεων.

Κύριοι Βουλευτές, είναι γεγονός αναμφισβήτητο πως τα τελευταία χρόνια από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ εξαπολύθηκε μία άνευ προηγουμένου επίθεση στο εισόδημα των εργαζομένων των συνταξιούχων και των μικρομεσαίων της πόλης και του χωριού. Στο όνομα της ανταγωνιστικότητας -και το ακούσαμε και σήμερα αυτό- στο όνομα της υλοποίησης των δεικτών της Οικονομικής Νομισματικής Ένωσης, των δεικτών του Μάαστριχτ και της

αυστηρής εφαρμογής του προγράμματος σύγκλισης, που εκπορεύεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, εφαρμόστηκαν πολιτικές αυστηρής λιτότητας, περικοπής των κοινωνικών δαπανών και σκληρής φορολογικής επιβάρυνσης.

Στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης περικόπτεται η κρατική επιχορήγηση στο ΙΚΑ, στο ΤΕΒΕ στο ΤΑΕ κλπ. σε ποσοστά από 4% μέχρι 9%, την ώρα που το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης αντιμετωπίζει τους κινδύνους που όλοι γνωρίζουμε. Την ίδια ώρα η Κυβέρνηση προσπαθεί να παραπλανήσει με εξαγγελίες για επέκταση -αυτό που εμείς ονομάζουμε ελεημοσύνη- του ΕΚΑΣ και σε συνταξιούχους, ηλικίας 60 με 65 χρονών. Όμως αυτό αφορά ελάχιστους συνταξιούχους, γι' αυτό εξάλλου προβλέπεται η διάθεση μόνο έξι δισεκατομμυρίων (6.000.000.000) δραχμών επιπλέον. Η Κυβέρνηση προσπαθεί να ξεγελάσει τους συνταξιούχους, γιατί αρνείται το βασικό τους αίτημα για αποκατάσταση της κατώτερης σύνταξης στα είκοσι ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη.

Παραπλάνηση επιχειρείται και με τις επικουρικές συντάξεις. Η Κυβέρνηση δεν καταργεί μόνιμα το όριο του 20% επί της βασικής σύνταξης που η Νέα Δημοκρατία θεσμοθέτησε, αλλά ακόμα συζητάει να ανασταλεί η ρύθμιση αυτή για ένα χρόνο. Συνέπεια αυτής της πολιτικής που ασκείται συνολικότερα είναι και η διόγκωση της ανεργίας, είναι τα δύο εκατομμύρια Ελλήνων που ζουν κάτω από το όριο φτώχειας, είναι η ακρίβεια που όλοι παρατηρούμε σήμερα στα βασικά είδη καταναλώσης. Ιδιαίτερα πλήττονται οι νέοι μας και οι γυναίκες. Την ίδια στιγμή έχουμε προκλητική αύξηση του πλούτου σε λίγους κεφαλαιοκράτες. Η ψαλίδα μεταξύ πλούσιων και φτωχών, όχι μόνο αυξήθηκε, αλλά δημιουργήθηκε μια έντονη πόλωση στην κοινωνία μας, όπου οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και λιγότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι.

Κύριοι Βουλευτές, το Κ.Κ.Ε. πιστεύει ότι πρέπει να ασκηθεί μια δίκαιη οικονομική πολιτική, που βασικός της στόχος θα είναι η ικανοποίηση των βασικών σύγχρονων αναγκών των πλατιών λαϊκών στρωμάτων. Μια πολιτική που να εξασφαλίζει τον πραγματικό προοδευτικό εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη της παραγωγικής βάσης της χώρας. Μια πολιτική, όπου ο εργαζόμενος δεν θα είναι ο εχθρός, το εργατικό εισόδημα δεν θα είναι κόστος προς μείωση. Μια πολιτική, που -αντίθετα απ' ό,τι γίνεται σήμερα- δεν θα αναγορεύει το κέρδος σαν τη μοναδική κινητήρια δύναμη προόδου και εκσυγχρονισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Θα παρακαλέσω να μου δώσετε λίγα λεπτά ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Βεβαίως.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Μ'αυτήν την πρόταση νόμου, κύριοι Βουλευτές, το Κ.Κ.Ε. έρχεται να προτείνει λύσεις που θα ανακουφίσουν κάπως τους εργαζόμενους, ιδιαίτερα τους χαμηλόμισθους και τους συνταξιούχους. Γνωρίζουμε πολύ καλά πως τα μέτρα που προτείνουμε έχουν καθαρά αμυντικό χαρακτήρα και σε καμία περίπτωση δεν βελτιώνουν την κατάσταση των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Άλλωστε δεν είναι αυτή η συνολική μας πρόταση για την ανάπτυξη της χώρας. Μιλάμε αποκλειστικά για την εισοδηματική πολιτική και ο νόμος αυτός ακριβώς αυτό το ζήτημα εξετάζει. Απλώς αυτά τα μέτρα που προτείνουμε, αποκαθιστούν τις απώλειες των τελευταίων χρόνων, που άκουσα ότι είναι όλοι σύμφωνοι για να αναπληρωθούν. Κανένας δεν λέει το αντίθετο και προσπαθούν να προστατεύσουν το εισόδημα, έστω και εν μέρει, από μελλοντικές μειώσεις που φαίνεται πως έρχονται. Όμως η κατάσταση των εργαζομένων είναι τόσο άσχημη σήμερα, που έστω και αυτή η μικρή βοήθεια θα τους ανακουφίσει.

Κύριοι Βουλευτές, γνωρίζετε πολύ καλά πως σήμερα το βασικό μεροκάματο είναι έξι χιλιάδες εκατόν ενενήντα πέντε (6.195) δραχμές το μεικτό, δηλαδή τέσσερις χιλιάδες εννιακόσιες ογδόντα έξι (4.986) δραχμές το καθαρό και ο μισθός είναι εκατόν τριάντα εννέα χιλιάδες (139.000) δραχμές περίπου μεικτός, ενώ καθαρά είναι εκατόν δώδεκα χιλιάδες (112.000) δραχμές περίπου. Γνωρίζετε πολύ καλά πως με αυτές τις αποδοχές δεν μπορεί να ζήσει κανείς σήμερα. Τα

συνδικάτα μας πληροφορούν πως τα κατώτερα όρια αμοιβών, ενώ το 1995 τα έπαιρνε το 22% των εργατούπαλλήλων, το 1996 έφθασε να τα παίρνει το 30%. Και σήμερα ασφαλώς, ύστερα από ένα χρόνο, θα είναι ακόμη υψηλότερα. Άλλωστε η εισαγωγή των ευέλικτων μορφών απασχόλησης ακριβώς εκεί σπρώχνει.

Την ίδια στιγμή τα μικρά κέρδη των επιχειρήσεων ανά απασχολούμενο φθάνουν στα ύψη. Κατανοείτε, λοιπόν, κύριοι Βουλευτές, πως η πρότασή μας αξίζει τον κόπο, αν όχι να στηριχθεί, τουλάχιστον να συζητηθεί. Εμείς πιστεύουμε ότι αξίζει τον κόπο να γίνει νόμος του κράτους. Γνωρίζουμε πως η Κυβέρνηση, αλλά το ακούσαμε και από τη Νέα Δημοκρατία, θα μας πει πως είναι ωραία και ρομαντικά τα όσα προτείνουμε, αλλά δυστυχώς η κατάσταση της οικονομίας μας δεν επιτρέπει τέτοιες ρυθμίσεις.

Και με την ευκαιρία, μου έκανε εντύπωση η υπερσύντομη εισήγηση του εισηγητή της Πλειοψηφίας και το πώς μας εξόφλησε έτσι γρήγορα-γρήγορα με τη βασική εκτίμηση ότι το Κ.Κ.Ε. κάνει αυτήν την πρόταση μόνο και μόνο για λόγους εντυπώσεων και αποδίδοντας την πρόθεση στο κόμμα μας να κάνει αυτήν την πρόταση μόνο και μόνο για να γίνει αρεστό.

Πέρα από το γεγονός, που πιστεύουμε ότι όλη η ιστορία του κόμματός μας δεν επιτρέπει τέτοια εύκολα συμπεράσματα, μου θυμίζει κάποιο συνάδελφο σε μία συζήτηση που είχαμε, που σοβαρά μου έλεγε ότι: "Εσείς δεν ασκείτε πολιτική. Όταν η Κυβέρνηση πει ναι, εσείς θα πείτε όχι". Νομίζω ότι θα έπρεπε να μπούμε μέσα στην ουσία αυτού του νόμου και να συζητήσουμε με αυτά τα επιχειρήματα.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας είπε ότι πάνε στη σωστή κατεύθυνση τα όσα λέμε, αλλά υπάρχει βασική διαφωνία και δεν θα το ψηφίσουν. Ποια είναι η βασική διαφωνία μας; Πρόβαλε την ιδεολογική διαφωνία μας. Βεβαίως εκεί υπάρχει διαφωνία. Υπάρχει διαφωνία όχι σε αυτά που έλεγε ο κ. Αλογοσκούφης, εκεί θα μπορούσε κανένας να βρεθεί και σύμφωνος σε κάποια συγκυρία, αλλά στο ότι η Νέα Δημοκρατία παρακολουθεί την όλη κίνηση της κοινωνίας μας από τη σκοπιά του κεφαλαίου, ενώ εμείς την παρακολουθούμε από τη σκοπιά των εργαζομένων.

Η πραγματικότητα είναι ότι αυτά τα δύο πράγματα, κεφάλαιο και εργασία, δεν μπορούν να συμβιβαστούν. Βρίσκονται σε συνεχή αντιπαλότητα και η κάθε λύση που δίνεται και μέσω των σημερινών ή των μελλοντικών κυβερνήσεων, θα είναι αποτέλεσμα του συσχετισμού που υπάρχει μεταξύ αυτών των δυνάμεων. Αυτή είναι η διαφορά μας με τη Νέα Δημοκρατία και αυτός είναι ο λόγος που δεν ψηφίζει σήμερα αυτήν την πρόταση που κάνουμε, γιατί αυτή ακριβώς η πρόταση πάει προς την κατεύθυνση που θίγει τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου.

Τι είπαν ο εισηγητής της, αλλά και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας; Ότι πρέπει να αποδοθεί το εισόδημα, ότι αυτοί θα ασκήσουν μία πολιτική που θα αποδώσουν τις απώλειες από τον πληθωρισμό και απ' ό,τι άλλο. Δηλαδή η πρόταση, που οι ίδιοι κάνουν, πάει πολύ πέρα απ' αυτό που εμείς προτείνουμε, την Α.Τ.Α., που είναι περιορισμένο μόνο για τον πληθωρισμό. Δεν βάζουμε και τα άλλα μεγέθη μέσα.

Γιατί αρνείσθε το μίνιμουμ; Γιατί δεν θέλετε να το δώσετε. Γιατί ακριβώς θίγει τη βασική θεώρηση, που έχετε, του πώς κινείται η κοινωνία και ποιος πρέπει να έχει το πάνω χέρι σε αυτή.

Ο κύριος Υπουργός, παρ'όλο που μας έκανε κριτική ότι αποδίδουμε τα πάντα στο Μάαστριχτ, τελικά τι μας είπε; Αφού μας καλέσατε να αποδεχτούμε την πολιτική σας -ευχαριστούμε πολύ δεν θα πάρουμε- μας είπατε ότι: "Υπάρχει το πρόγραμμα σύγκλισης, το οποίο το γνωρίζετε, αγαπητοί κύριοι, από τόσα χρόνια υπάρχει, τι έρχεσθε τώρα και μας θέτετε ξανά το ζήτημα;". Ξαναβάζουμε το ζήτημα ακριβώς γιατί δεν αποδεχόμαστε αυτήν την πολιτική που ακολουθείτε. Δεν θεωρούμε ότι αυτό το πρόγραμμα σύγκλισης είναι ο στενός κορσές που πρέπει να φορεθεί στον ελληνικό λαό και παλεύουμε για να το αλλάξουμε αυτό το πράγμα. Αλλά μας

λέτε ότι αυτό είναι, δεν μπορεί να αλλάξει.

Πείτε μου, σας παρακαλώ, από πού προκύπτει το πρόγραμμα σύγκλισης; Από πού προέκυψε η αναγκαιότητα του προγράμματος σύγκλισης; Δεν προκύπτει από τις συμφωνίες του Μάαστριχτ και από τη δική σας αναγκαιότητα να πάτε στην οικονομική νομισματική ένωση; Γιατί λοιπόν τα βάζετε μαζί μας όταν λέμε για το Μάαστριχτ; Είναι μία συμφωνία-πλαίσιο, που φυσικά θα εφαρμοστεί ανάλογα με τις συνθήκες, τους όρους, την πορεία της κάθε οικονομίας της κάθε χώρας.

Εμείς αμφισβητούμε ακριβώς ότι αυτή η συμφωνία του Μάαστριχτ, γενικά για την Ευρώπη και ειδικά για τη χώρα μας δεν κάνει, δεν φέρνει τους στόχους που λένε ότι δήθεν θα φέρι.

Αντίθετα υπονομεύει βασικά πράγματα, ιδιαίτερα για τους εργαζόμενους. Μας λέτε ότι δεν υπάρχουν χρήματα και αυτό μας το λέει κάθε κυβέρνηση. Λένε ότι δεν υπάρχουν χρήματα και κάθε κυβέρνηση θα βρει και έναν ειδικό λόγο. Εσείς τώρα λέτε για το πρόγραμμα σύγκλισης και για την ΟΝΕ, ότι θέλετε να πιάσετε τους δείκτες και τους κυνηγάτε.

Εμείς πιστεύουμε, κύριε Υπουργέ, αντίθετα, ότι υπάρχουν τα χρήματα. Στην Ελλάδα υπάρχουν χρήματα και όταν θέλει και η Κυβέρνησή σας τα βρίσκει αυτά τα χρήματα, όπως βρήκε τα χρήματα για να κάνει την Ολυμπιάδα, όπως βρέθηκαν τα χρήματα για τις στρατιωτικές αποστολές στον Κόλπο, στη Σομαλία, στη Βοσνία, στην Αλβανία, όπως βρέθηκαν για τα τεράστια εξοπλιστικά προγράμματα που γίνονται. Χρήματα υπάρχουν, αλλά εκεί όπου αυτά βρίσκονται, δεν τολμάει η Κυβέρνηση να πάει να τα αναζητήσει.

Δικό σας είναι το σύνθημα, κύριε Υπουργέ, δεν είναι δικό μας, για τους έχοντες και κατέχοντες. Δεν έχετε παρά να το εφαρμόσετε. Και μην ζητάτε από μας να σας δώσουμε τα νούμερα για το ποιοι είναι οι έχοντες και οι κατέχοντες. Τα νούμερα τα έχετε στη διάθεσή σας και μπορείτε, όποτε θέλετε, να κάνετε χρήση και να επεξεργασθεί το Υπουργείο σας τους κατάλληλους νόμους και να πάρει τα κατάλληλα μέτρα για να αποδώσουν.

Κύριοι Βουλευτές, στα 7 άρθρα της πρότασης νόμου που κάνουμε, αν ψηφισθεί τελικά από το Κοινοβούλιο, θα αποκατασταθούν οι απώλειες που υπέστη όλα αυτά τα χρόνια το εισόδημα των εργαζομένων από το 1990 μέχρι και σήμερα, πέρασε και ένας χρόνος από τότε που την καταθέσαμε, θα εφαρμοσθεί η αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή, θα ανέλθουν τα κατώτερα όρια σύνταξης στα είκοσι ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτου, στα δεκαοχτώ για τις συντάξεις θανάτου. Νομίζω ότι είναι το μίνιμουμ που μπορούμε να δώσουμε σήμερα σ' αυτά τα στρώματα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Σφυρίου έχει το λόγο.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα μια πρόταση νόμου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, που σπεύδω ευθύς εξ αρχής να πω ότι δεν έχει επαφή με την πραγματικότητα, τη σημερινή οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα της χώρας μας, καθώς και με την πραγματικότητα στο διεθνές περιβάλλον και ιδιαίτερα στον ευρωπαϊκό χώρο.

Με αυτήν την έννοια, είναι μία πρόταση η οποία θέλει να χαιδεύει τα αυτιά και να απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Δικαιούμαι να τη χαρακτηρίσω ως άκρως δημαγωγική, αλλά καθόλου αποτελεσματική. Όμως δέχομαι ότι αναπτύχθηκε με τα επιχειρήματα που επιστράτευσε το Κομμουνιστικό Κόμμα, ανέπτυξε η Νέα Δημοκρατία τα επιχειρήματά της από τη δική της πλευρά, τα οποία βρίσκονται στον αντίποδα της πολιτικής του Κομμουνιστικού Κόμματος, τα ανέπτυξαν ο εισηγητής και ο Κοινοβουλευτικός της Εκπρόσωπος.

Εκείνο όμως που θα ήθελα να καταγγείλω και να αποκρούσω εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ σ' αυτήν την Αίθουσα σαν απαράδεκτο, που δεν έχει καμία σχέση με πολιτικό αλλά και με κοινοβουλευτικό ήθος, είναι οι χαρακτηρισμοί τους οποίους χρησιμοποίησε ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ., ο κ. Τσοβόλας, διότι κατηγορήσε την Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ γενικότερα για

ανηθικότητα, για ανεντιμότητα και ανέφερε και άλλους χαρακτηρισμούς, τους οποίους δεν θυμούνται.

Κατέφυγε σ' αυτούς τους χαρακτηρισμούς ελλείψει επιχειρημάτων. Όμως είναι απαράδεκτοι, δεν βοήθησαν την ανταλλαγή απόψεων και επιχειρημάτων στην Αίθουσα και είμαι υποχρεωμένος εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ να καταγγείλω αυτήν την τακτική ως απαράδεκτη.

Πριν μπω στα θέματα τα οποία αφορούν την πρόταση νόμου που συζητούμε, θα έρθω σε ορισμένες παρατηρήσεις που έγιναν από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας.

Λέει ότι δεν μπόρεσε η Νέα Δημοκρατία να εξασφαλίσει τη συμμετοχή μας στην πρώτη ταχύτητα της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης και την ίδια στιγμή έρχεται το Κομμουνιστικό Κόμμα, το οποίο λέει στο κείμενό του ότι με αυτήν την πρόταση το ΚΚΕ εκφράζει έμπρακτα την αντίθεσή του με το λεγόμενο πρόγραμμα σύγκλισης.

Οι μεν μας κατηγορούν γιατί δεν πήγαμε τόσο γρήγορα, που θα πήγαιναν εκείνοι αν ήταν κυβέρνηση, οι άλλοι λένε ακριβώς το αντίθετο, ότι είμαστε αντίθετοι και δεν θα έπρεπε σε καμία περίπτωση να οδηγήσουμε τη χώρα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Και απαντώ. Η Νέα Δημοκρατία, ασφαλώς, πρόγραμμα σύγκλισης δεν είχε. Επιχείρησε να καταθέσει ένα, το οποίο επιστράφη πίσω. Πώς θα κατάφερνε, τάχα, να οδηγήσει με την πρώτη ταχύτητα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, δηλαδή, να αποκτήσει και η χώρα μας το ενιαίο ισχυρό νόμισμα, το EURO, το οποίο θα δώσει μία άλλη οικονομική σταθερότητα στην εθνική μας οικονομία, όταν έπρεπε να φτάσει τον πληθωρισμό στο 2,5% έως 3% και το είχε το 1993 στο 12,3% και όταν το έλλειμμα του δημόσιου τομέα έπρεπε να φτάσει στο 3% και το είχε στο 13,8%;

Τώρα που οι δείκτες αυτοί έχουν πλησιάσει σε ποσοστά πολύ ικανοποιητικής προσέγγισης προς τους πραγματικούς στόχους για τη σύγκλιση της οικονομίας, τώρα η Νέα Δημοκρατία μας καταγγέλλει ότι εκείνοι θα πήγαιναν, τάχα, με την πρώτη ταχύτητα και εμείς δεν θα καταφέραμε να πάμε με την πρώτη, θα πάμε με τη δεύτερη, άρα με δύο χρόνια καθυστέρηση.

Η αισιοδοξία που υπάρχει από την πλευρά της Κυβέρνησης –και αυτό εκφράζει την επιθυμία της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού– είναι ότι πριν εισαχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση το ενιαίο νόμισμα, το EURO, η Ελλάδα θα έχει αξιολογηθεί και θα έχει ενταχθεί στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Από την άλλη πλευρά το ΚΚΕ μας λέει –άκουσα πριν από λίγο αυτά που είπε ο κ. Κολοζώφ– το πρόγραμμα σύγκλισης τι είναι; Δεν είναι οι επιταγές του Μάαστριχτ και οι επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Θέλω να ρωτήσω απλά, κύριοι συνάδελφοι, και βέβαια αυτό αφορά όλους τους Έλληνες πολίτες, ανεξάρτητα με το τι ψηφίζουν: Εάν δεν υπήρχε το πρόγραμμα σύγκλισης ως επιταγή, όπως λέτε, δεν θα θέλατε κι εσείς να μειωθούν τα ελλείμματα του δημόσιου τομέα σε επίπεδο χαμηλό, της τάξεως του 3%, ναι ή όχι; Δεν θα θέλατε ο πληθωρισμός να οδηγηθεί στο επίπεδο του 3%, για να μην κατατρώγει τα εισοδήματα, για τα οποία κόπτεσθε ότι πρέπει να τα στηρίξουμε; Μα, κυρίως η αντιπληθωριστική πολιτική, αυτή η οποία μειώνει σημαντικά τον πληθωρισμό, είναι αυτή που προστατεύει τα εισοδήματα.

Θα θέλατε να είναι το κόστος του χρήματος τόσο ψηλά, πάνω από το 30%, όπως ήταν πριν από λίγα χρόνια; Δεν θα θέλατε να πέσει στο επίπεδο του 10% και του 12% το κόστος του χρήματος –δηλαδή, τα επιτόκια– και ακόμα χαμηλότερα;

Επομένως αυτά τα οποία έχουν μπει ως στόχοι στο πρόγραμμα σύγκλισης, είναι κάποια πράγματα τα οποία τα αποκηρύσσει ο ελληνικός λαός μετά βδελυγμίας, ή είναι κάποια πράγματα, τα οποία τα θέλει και τα επιδιώκει ο ελληνικός λαός; Και θα έπρεπε να υπάρχουν οι επιταγές, για να επιδιώκουμε τέτοιους στόχους; Ασφαλώς όχι.

Επομένως ας δώσουμε το πραγματικό νόημα των πολιτικών που εφαρμόζονται και το πραγματικό νόημα των λέξεων και

να μην κρυβόμαστε πίσω από συνθήματα και πίσω από ταμπέλες, διότι δεν βοηθούμε φυσικά τον ελληνικό λαό.

Μας λέτε ότι υπάρχει κινητοποίηση των συνδικάτων κλπ ...

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Από μόδα το κάνουμε;

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Το βλέπουμε. Δεν ξέρω κανέναν προϋπολογισμό από τότε που έχω γεννηθεί, που να μη συνοδεύεται και από κινητοποιήσεις των συνδικάτων.

Αλίμονο, κύριοι συνάδελφοι, εάν δεν κινητοποιούντο τα συνδικάτα να διεκδικήσουν ακόμα περισσότερα για τους εργαζόμενους, απ' ό,τι κάθε φορά μπορεί στα πλαίσια της εθνικής οικονομίας να προτείνονται με τον προϋπολογισμό προς το Εθνικό Κοινοβούλιο. Αλίμονο.

Οι κινητοποιήσεις των συνδικάτων είναι μέσα στο ρόλο τον οποίο ασκούν, προκειμένου να διεκδικήσουν ακόμα περισσότερα. Αλλά όμως η αλήθεια βρίσκεται στην περιγραφή των συγκεκριμένων μεγεθών με επιχειρήματα και όχι με αφορισμούς.

Έρχεσθε και λέτε στην πρότασή σας μερικά πράγματα, τα οποία δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα. Λέτε ότι πρέπει να καλύψουμε με διορθωτική αύξηση της τάξεως του 30% και με αυτό και μερικά άλλα πράγματα βγαίνει ενάμισι τρισεκατομμύριο (1.500.000.000.000) δραχμές και πάνω απ' αυτό η δαπάνη της πρότασης που προτείνετε, σαν να μην υπήρξε κάλυψη σ' αυτά τα χρόνια ενός μέρους της απώλειας των προηγούμενων ετών.

Πράγματι ήταν της τάξης του 12% με 13% οι απώλειες του πραγματικού διαθέσιμου εισοδήματος μέχρι και το 1993. Υπήρξαν, όμως, αυξήσεις πάνω από τον πληθωρισμό μετά το 1994, 1995, 1996, 1997, της τάξεως του 0,9%, 3,4%, 3%, 4,5% και το 1998 θα είναι της τάξης του 2,8%. Άρα έχει καλυφθεί με την ασκηθείσα πολιτική μέρος –εμείς λέμε το σύνολο, εσείς δεν δεχέσθε απολύτως τίποτε– από την απώλεια που υπήρξε τα προηγούμενα χρόνια.

Καταθέτω το σχετικό πίνακα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κοσμάς Σφυρίου καταθέτει στα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

* ΠΙΝΑΚΑΣ 5

Μέση Πραγματική Αμοιβή Μισθωτών
(% μεταβολές)

Πρόγραμμα Πραγμ/σεις

Σύγκλισης

1993-4.0

1994.140.9

1995.53.4

1996.43.0

1997.74.5*

1998.72.8**

* Εκτιμήσεις/ ** Προβλέψεις .).

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Βέβαια αυτό το αγνοείτε και αρχίζετε και προτείνετε να κάνουμε διορθωτική αύξηση 30%. Καταλαβαίνετε ότι αυτό και εσείς οι ίδιοι που το λέτε δεν το πιστεύετε, διότι εσείς οι ίδιοι που το προτείνετε, δεν νομίζω να έχετε την παραμικρή ψευδαίσθηση ότι από τους πόρους της εθνικής μας οικονομίας μπορεί να εξασφαλιστεί το ενάμισι τρισεκατομμύριο (1.500.000.000.000) δραχμές και παραπάνω, για να εφαρμοστεί μια πολιτική, η οποία δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα. Λέτε για 30% σε απώλειες που έχουν εν τω μεταξύ τα προηγούμενα χρόνια, σε ένα μεγάλο βαθμό, καλυφθεί.

Είναι και για άλλα πράγματα ασφαλώς εξωπραγματική η πρόταση, την οποία κάνετε. Έρχεσθε και λέτε στην πρότασή σας ότι είχαμε αυξήσεις 450% στα φάρμακα και μάλιστα συζητείται μια πρόταση, τη στιγμή που υπήρξε ολόκληρη μάχη για την υπόθεση της μείωσης των τιμών των φαρμάκων, τη στιγμή κατά την οποία επιτεύχθηκε η μείωση της τιμής των φαρμάκων σε σύγκρουση με τις φαρμακοβιομηχανίες, τα συμφέροντα των οποίων εσείς έρχεσθε και λέτε ότι υπηρετούμε και βεβαίως, για το 1998 εξοικονομεί ο ελληνικός λαός περίπου πενήντα πέντε με εξήντα δισεκατομμύρια (50.000.000.000– 60.000.000.000) δραχμές, απ' αυτήν τη

μείωση της τιμής των φαρμάκων.

Έρχεσθε και λέτε ότι δεν πρόκειται το 1998 να υπάρξει αύξηση στα πραγματικά εισοδήματα. Αντίθετα θα υπάρξει μείωση. Παρατηρείτε τα στοιχεία και λέτε ότι είναι 2,5% η αύξηση την 1 Ιανουαρίου του 1998 –δεν προσθέτετε φυσικά το διορθωτικό ποσό– 1,25% σε ετήσια βάση το άλλο 2,5% και από κει και πέρα, υπερκαλύπτεται ο μέσος πληθωρισμός του 3,7% ασφαλώς, αλλά αποσιωπάτε την τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας στο επίπεδο του 5,7%, που γίνεται φέτος για πρώτη φορά ύστερα από τόσα χρόνια.

Τα προηγούμενα χρόνια μας λέγατε ότι δεν υπάρχει πραγματική αύξηση. Γιατί δεν βάλετε την τιμαριθμοποίηση; Έχετε παραλείψει να βάλετε την τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας. Τώρα που μπαίνει η τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας την παραλείπετε. Έτσι, με μαγικούς αριθμούς βγάζετε ότι θα υπάρχει απώλεια εισοδήματος κατά το 1998.

Δεν είναι μόνο αυτοί οι λόγοι για τους οποίους κινείσθε σε εξωπραγματικά επίπεδα. Λέτε για παράδειγμα ότι στόχος στα κατώτατα όρια των συντάξεων του ΙΚΑ και των άλλων ασφαλιστικών ταμείων θα έπρεπε να είναι τα είκοσι κατώτατα ημερομίσθια, όταν είναι γνωστό ότι επί Νέας Δημοκρατίας οδηγήθηκαν περίπου στα δεκαεφτά κατώτατα μεροκάματα, αντί για είκοσι, με την αποδέσμευση που έκανε η Νέα Δημοκρατία και για τις συντάξεις κυρίας περίπου στα δεκάπέντε και μισό μεροκάματα. Δεν λέτε, όμως, ότι κατά τη στιγμή κατά την οποία γίνονται οι αυξήσεις στις συντάξεις και τις προσθέτουμε και προσθέτουμε και το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης έχουμε πλησιάσει περίπου το κατώτατο επίπεδο των συντάξεων στα δεκαεννέα μεροκάματα του ανειδίκευτου εργάτη. Για υπολογίστε το, για να δείτε ότι με την ασκήθισα πολιτική πλησιάσαμε περίπου –ίσως και να το έχουμε περάσει–τα δεκαεννέα ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη.

Έρχεσθε μάλιστα σε μερικές περιπτώσεις και υπερφαλαγγίζετε ακόμα και τα αιτήματα των ίδιων των συνδικάτων. Μιλάνε τα συνδικάτα για το 80% του βασικού μισθού ως κατώτατο όριο της συνταξιοδότησης και έρχεσθε εσείς και προτείνετε για ορισμένες περιπτώσεις, όχι το 80% αλλά το 91%. Είστε πιο προωθημένοι και από τις επιδιώξεις των ίδιων των συνδικάτων. Αυτό προκύπτει από το κείμενο της πρότασής σας, όταν λέτε ότι τα κατώτατα όρια πρέπει να υπολογίζονται 1/22 επί είκοσι.

Είναι γεγονός, κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτή μία τέτοια πρόταση νόμου, διότι ασφαλώς δεν έχει καμία σχέση με τη σημερινή πραγματικότητα της εθνικής μας οικονομίας, και όχι μόνο της δικής μας, αλλά της οικονομίας σε όλη την Ευρωπαϊκή Ήπειρο, και επομένως εκ των πραγμάτων είναι ανεφάρμοστη.

Και ρωτώ: Αν υποθέσουμε ότι πηγαίναμε να ψηφίσουμε αυτήν την πρόταση νόμου και την κάνουμε νόμο, μπορείτε να μας πείτε τι εκτιμήσεις κάνετε για την εξέλιξη όλων των δεικτών της ελληνικής οικονομίας; Μπορείτε να μας πείτε πού θα οδηγηθεί η οικονομία της χώρας, αν γινόταν αποδεκτή αυτή η πρότασή σας; Έχετε κάνει τις εκτιμήσεις σας; Διότι ένα κόμμα, όταν έρχεται στο εθνικό Κοινοβούλιο και κάνει μία πρόταση νόμου, ασφαλώς πρέπει να κάνει και μία πρόβλεψη. Λοιπόν για πέστε μας, πώς προβλέπετε να εξελιχθεί η εθνική οικονομία, αν κάνουμε αποδεκτή μια τέτοια πρόταση; Για να την ακούσουμε. Είμαι περιέργος να δω όταν θα δευτερολογήσει τι εκτίμησή θα μας δώσει ο κ. Κωστόπουλος. Πως θα εξελιχθεί η εθνική οικονομία αν εφαρμόσουμε μια τέτοια πρόταση; Ασφαλώς η εξέλιξη στη θεωρητική περίπτωση που επιδιώκετο να εφαρμοσθεί μια τέτοια πρόταση, θα ήταν δραματική σε βαθμό τέτοιο που οι ίδιοι οι εργαζόμενοι θα πάθαιναν πολύ χειρότερες απώλειες και θα είχαν τρομακτικές επιπτώσεις στην ίδια την εισοδηματική τους κατάσταση, καθώς και στο μέλλον που αφορά την απασχόληση και στο μέλλον που αφορά τις οικονομικές και κοινωνικές του συνθήκες.

Μας λέτε ακόμη κάτι άλλο. Λέει, εμείς με την πρότασή μας, ερχόμαστε σε αντίθεση και θέλουμε να υπογραμμίσουμε την αντίθεση στο λεγόμενο πρόγραμμα σύγκλισης. Δηλαδή αυτό

σημαίνει, κατά την άποψή σας, ότι η Ελλάδα δεν πρέπει να αποκτήσει το ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα, το EURO, να το αποκτήσουν οι υπόλοιπες χώρες στην Ευρώπη και εμείς να κρατήσουμε έξω από το νέο οικοδόμημα της οικονομικής και κοινωνικής Ευρώπης που επιδιώκεται να οικοδομηθεί, να κρατήσουμε τη δραχμή και να πορευόμαστε μ' αυτή. Θέλω να ρωτήσω τι προβλέπετε αν αυτό θα συνέβαινε, σε ό,τι αφορά την εξέλιξη της εθνικής μας οικονομίας; Τι προβλέπετε, σε ό,τι αφορά τις απώλειες των ιδίων των εργαζομένων, τα συμφέροντα των οποίων υποτίθεται ότι υπερασπίζεσθε; Ποιος θα ήταν οι επιπτώσεις στην οικονομική και κοινωνική τους θέση, εάν θα είχαμε αυτήν την εξέλιξη;

Επομένως, κύριοι συνάδελφοι, όταν καταθέτετε μία πρόταση η οποία προτείνει συγκεκριμένα πράγματα, νομίζω ότι έχετε την υποχρέωση να απαντήσετε και στα ερωτήματα που προκύπτουν, τι προβλέπετε εάν θα εφαρμόζετο αυτή η πολιτική την οποία εισηγείσθε στο εθνικό Κοινοβούλιο να ψηφίσουμε. Ασφαλώς η συντριπτική πλειοψηφία του Κοινοβουλίου δεν την ψηφίζει αυτήν την πρόταση και νομίζω ότι ο βασικός χαρακτηρισμός, που θα μπορούσε να πει κανείς για να μην την ψηφίσει, είναι ότι δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα, είναι ανέφικτη, μπορεί να χαϊδεύει αυτιά και να φαίνεται ευχάριστη, αλλά όμως είναι άκρως δημαγωγική.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ελπίζω, κύριε συνάδελφε, να σας φθάνουν τα πέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όχι, κύριε Πρόεδρε, δεν θα με φτάσουν. Θα κάνω προσπάθεια να είμαι σύντομος. Ήταν οξυτάτος ο κ. Σφυρίου και, αν κατάλαβα καλά, ζητάει να κάνουμε και αυτοκριτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Θα σας δώσω δέκα λεπτά που δικαιούσθε, αλλά σας παρακαλώ πάρα πολύ να σκέπτεσθε καμιά φορά και το Προεδρείο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, να σκέπτεσθε και εσείς αυτούς που αναλαμβάνουν τέτοια καθήκοντα. Καταλαβαίνετε τι "ζόρι" έχουμε. Ευχαριστώ πολύ είστε πολύ ευγενικός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ίσως κάποτε πρέπει να σκεπτόμαστε και το Προεδρείο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Το σκεπτόμαστε, αλλά έχουμε χειριστεί δεκαπέντε νομοσχέδια και όσο νάναι έχουμε και εμείς μια πίεση. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Είστε όμως πρώτα Αντιπρόεδρος της Βουλής και ύστερα είστε όλα τα άλλα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ναι, είμαι Βουλευτής του ΚΚΕ, κύριε Πρόεδρε. Δεν το καταλάβατε καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ναι, αλλά δεν παύετε να είστε και Αντιπρόεδρος της Βουλής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Είμαι Βουλευτής του ΚΚΕ, εκλεγμένος από εργαζόμενους για να υπηρετήσω συγκεκριμένα συμφέροντα. Παρακαλώ, αν θέλετε, να κλείσετε τη συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Αποποιείσθε την ιδιότητα του Αντιπροέδρου της Βουλής;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δεν αποποιούμαι τίποτα, είμαι Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας και με βάση τον Κανονισμό και Αντιπρόεδρος της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Το άκουσα για τρίτη φορά αυτό, αλλά δεν άκουσα όμως να επαναλαμβάνετε ότι δέχεσθε ότι είστε Αντιπρόεδρος της Βουλής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δεν χρειάζεται να σχολιάζετε το ζήτημα, κύριε Πρόεδρε. Δεν βλέπω το λόγο. Τι σκοπιμότητα έχει αυτή η συζήτηση; Μπορείτε έξω να με βρείτε να κουβεντιάσουμε, αν θέλετε. Εδώ, όμως, δεν χρειάζεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ορίστε, παρακαλώ, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Αυτοκριτική όχι, κύριε Σφυρίου. Μας είπε ο κύριος Υπουργός να δεχθούμε την πολιτική της Κυβέρνησης. Μας είπε ο κ. Σφυρίου ότι είναι άκρως δημαγωγική η πρόταση. Δεν απευθύνεται σε μας, ούτε η παραίτηση του κυρίου Υπουργού ούτε η οξύτατη παρατήρηση του κ. Σφυρίου. Ξέρετε σε ποιους απευθύνεται; Απευθύνεται στην ηγεσία της ΑΔΕΔΥ, που η πλειοψηφία της ελέγχεται από το ΠΑΣΟΚ, στην ηγεσία της ΓΣΕΕ, που η πλειοψηφία ελέγχεται από το ΠΑΣΟΚ, στα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ, που ηγεμονεύουν αυτούς τους χώρους. Δεν απευθύνεται σε μας. Απευθύνεται σ' αυτούς που αποφάσισαν κινητοποιήσεις ενάντια στην εισοδηματική σας πολιτική. Δεν αναλύω αιτήματα των συνδικάτων αυτήν τη στιγμή. Άλλη είναι η δουλειά μου τώρα. Προφανώς δεν λένε ζήτη στην πολιτική σας! Αλλά σ' αυτούς απευθυνθήκατε για το ποιες σκοπιμότητες υπάρχουν μ'αυτές τις κινητοποιήσεις, ούτε σ' αυτό θα παρέμβω, αλλά νομίζουμε ότι είναι άκρως τρομοκρατική η παραίτηση του κυρίου Υπουργού και η μομφή του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ περί δημαγωγικών προτάσεων νόμων.

Αν καταφέρατε να τους τρομοκρατήσετε, έχει καλώς. Εμείς πιστεύουμε ότι είναι τέτοια η δυναμική των εξελίξεων, που μάλλον δεν τολμάτε να πάτε στους χώρους δουλειάς να πείτε αυτά που λέτε εδώ μέσα. Δεν έχετε το κουράγιο. Αλλιώς τα λέτε εκεί και θα πω παρακάτω πώς τα λέτε.

Οι πραγματικοί μισθοί, σύμφωνα με τα δικά σας στοιχεία, με στοιχεία της Τράπεζας Ελλάδος και του Υπουργείου Οικονομικών, είναι εκατό το 1982, εκατόν τρία το 1983, εκατόν τρία το 1996. Παγωμένη η κατάσταση. Και ας αφήσουμε τώρα τους πολλούς αριθμούς, γιατί όσο αυτοί πλουτίζουν, φτωχαίνουν οι άνθρωποι, όπως έλεγε κάποιος.

Η πρόταση του ΚΚΕ έχει κόστος, ενός τρισεκατομμυρίου (1.000.000.000.000) δρχ. είπατε. Σε ποιον τα λέτε αυτά; Σε ποιον απευθύνεσθε όταν λέτε ότι έχει κόστος; Μα, βεβαίως έχει κόστος. Γίνεται πρόταση νόμου για ενίσχυση του εισοδήματος των εργαζομένων χωρίς να έχει κόστος;

Εμείς όμως προτείνουμε από πού θα παρθούν αυτά τα λεφτά και δεν κάνετε καμία κουβέντα γι' αυτούς, γι' αυτούς που λεηλατούν την τσέπη του Έλληνα εργαζόμενου, του Έλληνα συνταξιούχου και τους ξέρετε πολύ καλά. Τους απαρίθμησα κατά την πρωτολογία μου. Αφήστε αυτήν την υπόθεση. Δεν ξέρω βέβαια, το λογιστήριο του κράτους πώς έβγαλε τα ποσά αυτά, μάνι-μάνι τα βγάζει όταν πρόκειται για κόστος. Δεν έχει όμως σημασία. Συμφωνώ ότι είναι 1,400 τρισεκατομμύρια, όπως είπατε. Και λοιπόν; Μας ρωτήσατε αν μελετήσαμε τις επιπτώσεις που μπορεί να έχει. Και βεβαίως τις μελετήσαμε. Απλώς δεν τις μελετήσαμε από τη θέση του Βαρδινογιάννη, του Λαμπράκη, του Μπόμπολα κλπ. την πρότασή μας. Τη μελετήσαμε από τη θέση εκείνου που παίρνει εκατόν μια χιλιάδες (101.000) δρχ. μέχρι εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) δρχ. σύνταξη, εκείνου που παίρνει εκατόν τριάντα οκτώ χιλιάδες (138.000) μεικτό μισθό, εκείνου που παίρνει πέντε χιλιάδικα (5.000) καθαρό μεροκάματο. Και απευθύνομαι προς όλους σας.

Πώς μιλάτε σ' αυτόν τον κόσμο, όταν του αναλύετε την οικονομική πραγματικότητα; Πώς του μιλάτε εσείς, που δεν παίρνετε εκατόν τριάντα οκτώ χιλιάδες (138.000) βασικό μισθό το μήνα; Πώς του συμπεριφέρεσθε στη Ρόδο που πάτε ή στη συνοικία σας, που εκλέγεσθε Βουλευτής; Τι του λέτε; Ζείτε; Όχι, του λέτε, αλλά τι να κάνουμε, έτσι είναι η κατάσταση κλπ. Όχι αυτά που λέτε εδώ περί άκρως δημαγωγικά. Μιλάτε με κόσμο ο οποίος πονά και ξέρει τι γίνεται, ξέρει αυτούς που λυμαίνονται το δημόσιο χρήμα, ξέρει τα τρωκτικά, ξέρει τη λεηλασία που γίνεται. Δεν μπορείτε να τον αποκρούσετε και προσπαθείτε να ελιχθείτε. Έτσι τον κοροιδεύετε.

Μας είπε ο κ. Αλογοσκούφης ότι αυτά είναι διοικητικά μέτρα. Αυτό είναι μια άποψη. Αλλά θα ήθελα να τον ρωτήσω το εξής: Όταν οδηγεί αυτοκίνητο, πώς κινείται στο δρόμο; Με βάση τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας. Δεν κινείται με ορισμένους κανόνες; Δεξιά πρέπει να πηγαίνει -από την άλλη μεριά βέβαια μπορείς να το δεις αριστερά- διότι θα πειθαρχεί σε ορισμένους

κανόνες.

Υπάρχει κοινωνία χωρίς κανόνες λειτουργίας, χωρίς κάποιους περιορισμούς; Και δεν μιλώ για τούτη ή για την άλλη κοινωνία.

Αλλιώς, αν πάμε στη λογική σας -και δεν ξέρω αν αυτά λέτε στα παιδιά στο πανεπιστήμιο- στην ελευθερία των πάντων, ξέρετε πού οδηγούμαστε; Αλλά δεν είναι ελευθερία των πάντων. Γίνονται νόμοι οι οποίοι προστατεύουν τα προνόμια των κεφαλαιούχων της χώρας, γίνονται νόμοι που απαγορεύουν στο εργατικό κίνημα να αναπτύσσει τη δράση του. Ξέρετε πολύ καλά ότι υπάρχουν εκατό δικαστικές αποφάσεις που έβγαλαν εκατό παράνομες απεργίες και ούτε μια δεν έβγαλαν νόμιμη. Τα ξέρετε αυτά. Αυτή την ελευθερία τη θέλετε, την άλλη ελευθερία όμως δεν τη θέλετε.

Να πάμε στη δική σας λογική. Ούτε ΑΤΑ νομοθετικά κατοχυρωμένη ούτε όμως και τα άλλα με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου ή με νόμους. Τίποτα, όλα ελεύθερα. Δεν γίνεται; Δεν γίνεται, κύριοι. Στην κοινωνία πρέπει να υπάρχουν ορισμένοι κανόνες και έναν απ' αυτούς τους κανόνες που λέμε μέσα στα πλαίσια της σημερινής κοινωνίας για την προστασία του εργατικού εισοδήματος είναι και η αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή. Και μη μου πείτε ότι δεν πρέπει να παρεμβαίνει το κράτος, γιατί και σεις γνωρίζετε την πράξη νομοθετικού περιεχομένου του Κωνσταντίνου Καραμανλή ως Πρωθυπουργού της χώρας του 1974, ο οποίος έδωσε σε όλους τους εργαζόμενους αύξηση 10%. Γιατί; Γιατί έπρεπε να αποκαταστήσει κάποια αδικία που είχε συντελεσθεί. Δεν ήταν ορθή αποκατάσταση; Ήταν όμως παρέμβαση. Μα, τι μας λέτε τώρα ότι δεν μπορούμε να κάνουμε παρεμβάσεις; Η κοινωνία μας πρέπει να λειτουργεί ελεύθερα και τον Κεϊνς τον αγνοείτε βέβαια, αλλά στο ερώτημα που έβαλε πάλι ο κ. Σφυρίου ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Τον Κεϊνς...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όχι τον αγνοείτε, αλλά τώρα γέρασε και δεν τον θέλετε, άλλους έχετε στο μυαλό σας.

Είπε ο κ. Σφυρίου: Μετρήσαμε τι θα γίνει με αυτήν την αύξηση;

Κατ' αρχήν δεν ζητήσαμε αύξηση να πάρει ο συνταξιούχος τα λεφτά του κράτους και να πάει στο Παρίσι να αγοράσει μοντελάκια. Είμαστε σαφείς. Είμαστε πολύ λιτοί στην πρότασή μας, λιτότατοι, αν θέλετε. Τι θα σημάνει αυτή η αύξηση; Θα σημάνει μια τόνωση στην αγορά η οποία παθαίνει καθημερινά εμφράγματα. Με τη λογική που λέτε, τη δική σας λογική, περιορίζουμε τη ζήτηση για να κτυπήσουμε τον πληθωρισμό, αυξάνεται η ανεργία με καλπασμούς και έχουμε φαύλους κύκλους καθημερινούς.

Τι προτείνει το ΚΚΕ; Μια αύξηση, μια τόνωση του εισοδήματος των πολλών, των εργαζομένων, ώστε να μπορέσει να ανασάνει η αγορά, να έχουμε μια αναθέρμανση της οικονομίας. Αυτό προτείνουμε, κύριοι, και ξέρουμε τι λέμε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα υπό τις παρούσες συνθήκες. Δεν βάλαμε τον Μαρξισμό και το Κεφάλαιο στη Βουλή να τον κάνετε δεκτό. Μια πρόταση εντελώς ανθρώπινη, λογικότερη για να έλθει και ένας Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, που προς τιμήν του είπε ότι πραγματικά τα σωστά εγώ τα υποστηρίζω. Δεν έπιασε τις φιλοσοφίες και τις ιδεολογίες να τις φέρει σε αντιπαράθεση κλπ. Είπε αυτό είναι απλό πράγμα, διαφωνούμε γενικότερα βέβαια με το ΚΚΕ στα άλλα ζητήματα, αλλά ψηφίζουμε την πρόταση.

Κύριε Πρόεδρε, δεν χωράει καμιά συζήτηση ότι καλόπιστη κριτική πρέπει να είναι αποδεκτή και να την επιδιώκει κανένας. Έχουμε την αίσθηση όμως ότι ο κ. Ρόκος του ΔΗ.Κ.ΚΙ., λόγω άγνοιας των πραγματικών εξελίξεων στο συνδικαλιστικό κίνημα, γλύστρησε σε μια πολεμική ενάντια στο ΚΚΕ και δεν μπορέσαμε να εξηγήσουμε ακριβώς το λόγο που το έκανε. Δεν θέλω να έρθω σε αντιπαράθεση με κανέναν, απλώς καταθέτουμε την άποψή μας όσο μπορούμε πιο πειστικά. Δεν πειθείται η Κυβέρνηση με κανέναν τρόπο απ' ότι κατάλαβα, αλλά τέλος πάντων για τον κόσμο, που μας ακούει, έχει και αυτό τη σημασία του. Θα πρέπει να γνωρίζουν οι εκπρόσωποι

του ΔΗ.Κ.ΚΙ. ότι το 1983 πραγματοποιήθηκε συνέδριο στη ΓΣΕΕ και έβγαλε μια διοίκηση που την αποτελούσαν στελέχη του ΠΑΣΟΚ και του ΚΚΕ. Μέσα σε λίγα χρόνια το 1985 η κυβέρνηση αποφάσισε τη λεγόμενη σταθεροποιητική πολιτική και με πράξη νομοθετικού περιεχομένου, κατέργησε στην ουσία την ΑΤΑ. Αντιστέκεται τότε η πλειοψηφία της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος –τότε ο υποφαινόμενος ήταν γραμματέας– και η Κυβέρνηση κάνει πραξικόπημα και εκπαραθυώνει την πλειοψηφία της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας. Από τότε παλέψαμε με όλες μας τις δυνάμεις να πραγματοποιηθεί ένα γνήσιο συνέδριο στη ΓΣΕΕ. Το καταφέραμε αυτό με τη συμβολή και άλλων δυνάμεων όχι μόνο των δικών μας. Καταργήθηκε η ΑΤΑ το 1985 με Υπουργό δεν ενθυμούμαι καλά αλλά έχω την εντύπωση ότι ήταν ο κ. Δημήτρης Τσοβόλας. Δεν είναι μομφή, είναι μια πραγματικότητα. Αυτή την πραγματικότητα πρέπει να τη γνωρίζει και αυτός, γιατί είπε κάποια στιγμή από το Βήμα ότι τα λέμε αυτά για να τα μαθαίνουν οι άνθρωποι. Ακριβώς εμείς τα θυμίζουμε, να μην τα αγνοούν οι άνθρωποι. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Αλογοσκούφης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συμφωνήσαμε με τους στόχους που προσπαθεί να επιτύχει η πρόταση νόμου του ΚΚΕ. Εκεί που διαφωνήσαμε είναι με τα μέσα. Και είμαστε ήπιοι στη διαφωνία μας. Ξέρουμε ότι οι ιδεολογικές μας διαφορές είναι αγεφύρωτες. Ξέρουμε ότι εμείς πιστεύουμε πως αυτά που θέλετε εσείς να επιδιώξετε, δεν επιδιώκονται με αυτά τα μέσα, αλλά επιδιώκονται με διαφορετικούς τρόπους. Αυτό αναδείξαμε. Δεν είμαστε ούτε λιγότερο ευαίσθητοι από εσάς, ούτε ενδιαφερόμαστε λιγότερο για την ευημερία της ελληνικής οικογένειας, για την ευημερία των απλών ανθρώπων, των εργαζομένων. Αυτά για την αποκατάσταση της πραγματικότητας.

Επίσης διαφωνήσαμε και με την πολιτική της Κυβέρνησης, με το ότι δηλαδή μία πολιτική που εκτρέφει ένα κράτος κομματικό, ένα κράτος σπάταλο, δεν μπορεί να οδηγήσει στη βελτίωση του εισοδήματος των εργαζομένων, στην ευημερία της χώρας.

Η πολιτική που προτείνει το ΚΚΕ εφαρμόστηκε στις αρχές της δεκαετίας του '80 από το σήμερα κυβερνών κόμμα. Δόθηκαν το '82 πολύ μεγάλες αυξήσεις, καθιερώθηκε η ΑΤΑ και το ίδιο το κόμμα, που τις εφάρμοσε, είδε πως η κατάσταση αυτή δεν οδήγησε σε βελτίωση του βιοτικού επιπέδου διότι σε εκείνη τη δεκαετία η οικονομία καταδικάστηκε σε στασιμότητα και έπαψε να βελτιώνεται το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων. Είδε το ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το λάθος και της ΑΤΑ και των αυθαίρετων αυξήσεων των εισοδημάτων. Το ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν επανέφερε την ΑΤΑ όταν ξαναέγινε κυβέρνηση. Γιατί δεν την επανέφερε; Διότι αναγνώρισε τα λάθη του παρελθόντος. Και αυτό είναι θετικό για οποιοδήποτε κόμμα.

Ξέρετε ποια είναι η άποψή μου για την κυβερνητική πολιτική. Είναι θετικό όμως, το ότι σε ορισμένα σημεία κάνουν την αυτοκριτική τους. Και είδαν ότι έγιναν λάθη και δεν τα επαναφέρουν και βρίσκουν άλλους τρόπους. Βεβαίως, δεν έχουν βρει τη σωστή πολιτική και έτσι όπως είναι δεσμευμένοι, φοβάμαι ότι δεν θα τη βρουν.

Για την ιστορία απλώς θέλω να αναφερθώ σε κάτι που είπε ο κ. Σφυρίου, ότι δηλαδή, η Νέα Δημοκρατία υπέβαλε πρόγραμμα σύγκλισης, το οποίο δεν εγκρίθηκε. Εγκρίθηκε, κύριε Σφυρίου, το πρόγραμμα σύγκλισης, μετά όμως από ένα χρόνο εφαρμογής του, που πραγματικά είχε αποκλίσεις –όπως και το δικό σας είχε αποκλίσεις για τρία συνεχή χρόνια– ήρθε η Κυβέρνηση και αποφάσισε ότι δεν μπορούσε να εφαρμόσει το δικό μας πρόγραμμα, το θεώρησε πολύ τολμηρό για τα μέτρα της και προχώρησε σ'αυτό το πρόγραμμα, το οποίο θα μας αφήσει έξω από την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Σφυρίου έχει το λόγο.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, πολύ σύντομα θα ήθελα να πω ότι όταν τοποθετήθηκα στην πρωτολογία μου,

αναφέρθηκα στη συγκεκριμένη πρόταση την οποία κατέθεσε το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Παρερμηνεύεται από τον κ. Κωστόπουλο το ότι στράφηκα κατά των εργαζομένων ή κατά των συνταξιούχων ή κατά άλλων πολιτών. Όχι βέβαια. Εγώ στρέφομαι κατά μιας πρότασης με συγκεκριμένο περιεχόμενο, που είναι ανέφικτη για να εφαρμοστεί, που δεν λαμβάνει υπόψη την οικονομική πραγματικότητα στην Ελλάδα και σε όλη την Ευρώπη –όχι μόνο στο χώρο μας, αλλά και στο διεθνές περιβάλλον– και που εάν τύχαινε να εφαρμοστεί, ασφαλώς θα συμπαρέσυρε σε πολύ μεγαλύτερη ανεργία, από αυτήν την οποία υπάρχει σήμερα και σε πολύ μεγαλύτερες επιπτώσεις στους εργαζομένους, με σημαντικές απώλειες, μεγαλύτερες από αυτές τις οποίες υπαινίχθηκε η πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος, που υπήρξαν στα προηγούμενα χρόνια.

Εμείς είπαμε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εξαντλώντας, με την πολιτική που η κυβέρνησή του εφάρμοσε, τα περιθώρια της οικονομίας, αποκαθιστούσε τμηματικά κάθε χρόνο και ένα τμήμα της απώλειας που υπήρξε στα προηγούμενα χρόνια. Και αυτό ήταν το μέγιστο που μπορούσε να γίνει. Δεν θέλαμε εμείς, κύριοι συνάδελφοι, να είμαστε ακόμα πιο απλόχεροι και να δίνουμε ακόμα περισσότερες αυξήσεις –πολλαπλάσιες αυτών– για να χαϊδεύουμε αυτά και να κάνουμε προς τον ελληνικό λαό ή προς τους εργαζομένους και τους συνταξιούχους μία πολιτική που θα τους ικανοποιούσε μεν σήμερα, αλλά που θα τους οδηγούσε σε τραγικά αδιέξοδα αύριο και σε ό,τι αφορά την οικονομική τους θέση και σε ό,τι αφορά την ανεργία. Αυτή την εύκολη πολιτική είναι εύκολο να την κάνουμε και εμείς. Θα ήταν όμως ανεύθυνη πολιτική και οι επιπτώσεις θα ήταν πολύ χειρότερες για τον ίδιο τον εργαζόμενο.

Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε επομένως μια πραγματικότητα και να χαράζουμε εν λευκώ, σε ένα παρθένο έδαφος, σαν να μην υπάρχουν τα δεδομένα, μία πολιτική έξω από την πραγματικότητα, ανέφικτη και αδιέξοδη.

Σε αυτήν την πολιτική αναφέρθηκα. Και θεώρησα ότι ήταν γνωστό και δεν το επανέλαβα κατά την πρωτολογία μου, ότι υπάρχουν προβλήματα μεταξύ των εργαζομένων.

Και ασφαλώς γίνεται μία προσπάθεια, προκειμένου να στηριχθούν τα χαμηλότερα εισοδήματα, είτε των μισθωτών είτε των συνταξιούχων.

Και ασφαλώς καταβάλλεται μία αγωνιώδης προσπάθεια για τον περιορισμό –και ελπίζω ότι θα έχει θετικές επιπτώσεις και για το 1998 και για τα επόμενα χρόνια η άσκηση αυτής της πολιτικής– των ανέργων.

Αυτά είναι προβλήματα που αφορούν τους εργαζομένους, απόλυτα σεβαστά και κατανοητά. Και είναι οι πρώτες προτεραιότητες στην άσκηση της κυβερνητικής, οικονομικής και κοινωνικής, πολιτικής. Δεν αναφέρθηκα σ' αυτά. Τα υπογραμμίζω τώρα, κατά τη δευτερολογία μου.

Αναφέρθηκα σε μία πρόταση νόμου που λέει ότι πρέπει να δώσουμε 30% διορθωτικά ποσά και δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα και αυτήν χαρακτήρισα ανέφικτη, αναποτελεσματική και επομένως δημαγωγική.

Κύριε Αλογοσκούφη, οι αυξήσεις που εδίδοντο την εποχή που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. καθιέρωσε την αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή, που ήταν ασφαλώς σε πολύ υψηλότερα ποσοστά απ' αυτά που δίδονται σήμερα, αντιστοιχούσαν και στον πληθωρισμό εκείνης της εποχής. Μην ξεχνάτε ότι η παράταξή σας το 1981 είχε παραδώσει την κυβέρνηση με κατώτατο μεροκάματο εξακόσιες εικοσι πέντε (625) δραχμές –δεν θυμάμαι πόσο ήταν ο κατώτατος μισθός τότε– και με πληθωρισμό της τάξης του 25%. Και όταν έχετε έναν τέτοιο πληθωρισμό, όπως ήταν αυτό το επίπεδο του πληθωρισμού, το 25%, που κατατρώγει το εισόδημα με έναν ταχύ ρυθμό, πρέπει να εφαρμόσετε μία πολιτική που να προστατεύσει τον εργαζόμενο και το συνταξιούχο από την απώλεια του εισοδήματός του.

Σήμερα δεν ομιλούμε για πληθωρισμό της τάξης του 25%. Μιλάμε για πληθωρισμό που ήδη έπεσε κάτω από το 5%, με στόχο το επόμενο έτος να φθάσει στο 2,5% περίπου και με ένα μέσο όρο πληθωρισμού της τάξης του 3,7%.

Επομένως δεν υπάρχουν οι ίδιες συνθήκες για να εφαρμόσουμε την ίδια πολιτική. Και αποδείχθηκε από τα πράγματα ότι στα χρόνια 1995, 1996 και 1997, οι αυξήσεις που δόθηκαν με τα διορθωτικά ποσά, με τα επιδόματα στο δημόσιο τομέα, με τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις –και θα συνεχίσουν να είναι ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις με απόλυτο σεβασμό και για το 1998 και για τα επόμενα χρόνια– έφθασαν να είναι υψηλότερες από εκείνες που θα έδινε η τιμαριθμική αναπροσαρμογή. Ομιλούμε για διαφορετικές συνθήκες και διαφορετικά δεδομένα.

Επομένως σήμερα εφαρμόζεται από την Κυβέρνηση διαφορετική πολιτική, που κρίνουμε ότι και για την εθνική οικονομία, αλλά και για τους εργαζόμενους είναι περισσότερο αποτελεσματική.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Πάχτας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα προσπαθήσω να απαντήσω στα θέματα που ακούστηκαν και στους προβληματισμούς που αναπτύχθηκαν από όλες τις πτέρυγες της Βουλής και κυρίως από την Αντιπολίτευση.

Κατ' αρχήν, μία πρώτη παρατήρηση για την παρέμβαση του Προέδρου του ΔΗ.Κ.ΚΙ., κ. Τσοβόλα. Κατηγόρησε την Κυβέρνηση ότι ασκεί μία ανέντιμη πολιτική, προωθεί μία ανέντιμη στάση, ότι προβλέπει δείκτες τιμών κατανάλωσης, για να μπορέσει να δικαιολογήσει τις χαμηλότερες αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις.

Θα ήθελα να καταθέσω ένα στοιχείο και μόνο: Ότι η πρόβλεψη για το 1997 του δείκτη τιμών καταναλωτή ήταν 4,5%. Σήμερα βρισκόμαστε το 4,7%. Και πιστεύουμε ότι θα κλείσουμε στο τέλος του έτους, το Δεκέμβρη, στο 4,9%.

Μιλάμε για μία διαφορά περίπου στο 0,4%. Θα ήθελα να δω πράγματι πού βλέπει αυτήν την ανεντιμότητα και το ανάληγτο της κυβερνητικής πολιτικής ο κύριος Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. Υπάρχει μία διαφορά 0,4%, που βεβαίως θα καλυφθεί με το διορθωτικό ποσό που θα δώσουμε από την 1 Ιανουαρίου 1998.

Θα επανέλθω όμως στο σημείο αυτό και στη συνέχεια γιατί και οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας έριξαν πολλά δάκρυα σήμερα για τους συνταξιούχους και για τους μισθωτούς και θα είμαι πολύ σαφής με αριθμούς στη συνέχεια της ομιλίας μου.

Έγινε μία αναφορά για την έλλειψη εσόδων του ΦΠΑ. Δυστυχώς, ξεφύγαμε από την εισοδηματική πολιτική και αναπτύξαμε προβληματισμούς για τον προϋπολογισμό γενικό-τετρα.

Έγινε μία πολιτική για τους φόρους. Θέλω να θέσω δύο, τρία σημεία πολύ επιγραμματικά και να κλείσω την ενότητα αυτή.

Θέλω να επιβεβαιώσω ότι τα έσοδα του 1997 σε σχέση με το ΦΠΑ, σε σύγκριση με το 1996, θα είναι αυξημένα κατά τριακόσια δισεκατομμύρια (300.000.000.000) δραχμές. Η θετική αυτή πορεία των εσόδων του 1997 επιβεβαιώνει, πράγματι, την προσπάθεια που γίνεται στο Υπουργείο Οικονομικών για την πάταξη της φοροκλοπής και της φοροδιαφυγής, μέσω αυτής της αναδιοργάνωσης των ελεγκτικών μηχανισμών, που τόσο έντονα ο κ. Δρυς προσπαθεί να υλοποιήσει.

Μιλήσατε για τους φόρους. Ήθελα να θυμίσω λίγο την πορεία και των άμεσων και των έμμεσων φόρων στην πατρίδα μας, σε σχέση με το μέσο κοινοτικό επίπεδο.

Να θυμήσουμε ποιο είναι το δίκαιο σύστημα και ποιο είναι το άδικο σύστημα. Το δίκαιο σύστημα είναι η παρέμβαση στην πηγή του εισοδήματος, άρα η αύξηση των άμεσων φόρων και το άδικο σύστημα είναι η γενίκευση της φορολογίας, μέσω της έμμεσης φορολογίας σε φτωχούς, μεσαίους και πλουσίους.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι την τετραετία '90-'93 υπήρχε μία σταθερή μείωση του ποσοστού των άμεσων φόρων και μία συνεχής αύξηση των έμμεσων φόρων, κάτι που άλλαξε ριζικά μετά το 1994-1995, όπου έχουμε για πρώτη φορά αναστροφή της σχέσης αυτής μεταξύ άμεσων και έμμεσων φόρων. Έχουμε

αύξηση των άμεσων φόρων, μείωση των έμμεσων φόρων, που είναι ένα δικαιότερο φορολογικό σύστημα και να μη μείνω περισσότερο στο σημείο αυτό.

Σε αυτό συνέβαλαν όλα αυτά που υλοποιήθηκαν ουσιαστικά από το 1996 και μετά.

Επειδή έγινε αναφορά στο φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας, ήθελα για μία ακόμα φορά να επιβεβαιώσω στο Σώμα ότι μετά τα μέτρα που πήρε το Υπουργείο Οικονομικών το 1996, το 1997 τα έσοδα από το φόρο της μεγάλης ακίνητης περιουσίας από 0,3 δισεκατομμύρια που ήταν το 1996, δηλαδή τριακόσια εκατομμύρια (300.000.000) περίπου, ανέρχονται στα τριάντα εννέα δισεκατομμύρια (39.000.000.000). Δηλαδή, τα 0,3 δισεκατομμύρια έγιναν τριάντα εννέα δισεκατομμύρια (39.000.000.000) δραχμές, απλά για να δείξουμε την κατεύθυνση της φορολογικής μας πολιτικής.

Έρχομαι τώρα σε κάτι άλλο. Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας στην ομιλία του πολλές φορές αναφέρθηκε και στους μισθωτούς και στους συνταξιούχους. Πράγματι μου έκανε εντύπωση και εμένα ότι δεν είχε στοιχείο αυτοκριτικής στην παρέμβασή του.

Πρέπει να γνωρίζουμε επιτέλους όλοι, ότι αυτόν τον τόπο τον κυβερνήσαμε εμείς οι πολιτικοί όλα αυτά τα χρόνια και για μία περίοδο υπήρχε μία συγκεκριμένη πολιτική που εφαρμόστηκε στην πατρίδα μας.

Για την απώλεια των εισοδημάτων των εργαζομένων μίλησα και στην πρωτολογία μου. Απλά επαναλαμβάνω ότι στο διάστημα '90-'93 είχαμε μία συνολική μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων, μία συνολική απώλεια της τάξεως του 13%, όταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση είχαμε μία αύξηση 6,6%. Αλλά δεν είναι μόνο αυτή η μείωση στους μισθούς, στις αμοιβές εργασίας, στα εισοδήματα των εργαζομένων. Να έρθουμε λίγο και στους συνταξιούχους για τους οποίους πάρα πολύ δάκρυ έριξε πάλι σήμερα η Νέα Δημοκρατία σε αυτήν την Αίθουσα.

Να δούμε λίγο τα στοιχεία για τους συνταξιούχους. Το Δεκέμβρη του 1990 το ποσοστό του πληθωρισμού ήταν 22,9% σε σχέση με το Δεκέμβρη του 1989. Το ποσοστό των εισοδηματικών αυξήσεων στους δημοσίους υπαλλήλους ήταν 16,1% και στους συνταξιούχους πάλι ήταν 16,1%. Ξέρετε πόσο διορθωτικό ποσό δώσατε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τον επόμενο χρόνο; Δώσατε μηδέν και στους συνταξιούχους και στους εργαζομένους.

Το ποσοστό του πληθωρισμού από Δεκέμβριο 1990 έως Δεκέμβριο 1991 ήταν 18%. Το ποσοστό αύξησης ήταν 8,2% και για τους δημοσίους υπαλλήλους και για τους συνταξιούχους. Ξέρετε πόσο διορθωτικό ποσόν δώσατε τον επόμενο χρόνο; Πάλι μηδέν. Μηδέν ήταν το 1992, μηδέν ήταν και το 1993, μηδέν ήταν και το 1994.

Ας σταματήσουμε, λοιπόν, με λόγια να ασκούμε πολιτικές υπέρ των συνταξιούχων και στην πράξη να τους βυθίζουμε μέρα με την ημέρα σε μεγαλύτερη φτώχεια.

Αναφέρθηκαν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας στα μακροοικονομικά μεγέθη της χώρας μας και κατηγόρησαν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι δεν προχωράει αρκετά γρήγορα και ότι έπρεπε να διανύσει περισσότερο δρόμο, δηλαδή να συμπιέσει και άλλο την οικονομική του πολιτική, για να φθάσουμε στα επιθυμητά αποτελέσματα.

Μία γενική παρατήρηση: Ήταν επιλογή της Κυβέρνησής μας να προωθήσουμε αυτό το πρόγραμμα σύγκλισης και όχι κάποιο άλλο, ακριβώς για να ενταχθούμε μετά το 2000 στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Ήταν δική μας επιλογή να πάμε με κίνηση και με κραδασμούς που αντέχει η ελληνική κοινωνία και όχι να βιάσουμε την ελληνική κοινωνία.

Το σημείο όμως που θέλω να επισημάνω είναι κάποιο άλλο. Άκουσα πολλά σήμερα σ' αυτήν την Αίθουσα από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας. Λες και δεν κυβερνήσατε τη χώρα την περίοδο 1990-1993. Για να δούμε τι βήματα έχουμε κάνει και από ξεκινήσαμε. Ποια ήταν η αφετηρία, ποιο ήταν το σημείο εκκίνησής μας; Ακαθάριστο εγχώριο προϊόν, αύξηση της παραγωγικής μας πύτας. Αύξηση της συλλογικής προσπάθειας ενός λαού ολόκληρου. Το 1997 για δεύτερη συνεχή χρονιά κάναμε ένα τεράστιο βήμα πάνω από τον κοινοτικό

μέσο όρο. Θα φθάσουμε το 3,7%. Θα αυξήσουμε την παραγωγική πίτα της πατρίδας μας.

Το 1993 είχαμε μείωση κατά 1,6%. Το μείον 1,6% το κάναμε συν 3,7%. Ο δείκτης αποπληθωρισμού της συγκριτικής κατανάλωσης είναι 5,7% κατά μέσο όρο το 1997 και ήταν 14,2%. Και μας κατηγορείτε εσείς. Πήγαμε το 14,2% στο 5,7% και θα επισημάνω στη συνέχεια τι σημαίνει το 5,7%.

Ο δείκτης τιμών καταναλωτή από το 12,1% το Δεκέμβριο του 1993 πήγε στο 4,9% το 1997. Είναι πολύ σημαντικό να γνωρίσει ο ελληνικός λαός τι σημαίνει αυτό.

Οι επενδύσεις παγίου κεφαλαίου είναι σήμερα στο συν 11,7% όταν το 1993 ήταν στο μείον 3,5%. Τι σημαίνει αυτό; Το νέο κεφάλαιο που δημιουργούμε, οι περισσότερες επενδύσεις που δημιουργούμε, οι νέες θέσεις απασχόλησης, οι νέες εγκαταστάσεις, τα έργα υποδομής που δημιουργούνται, όλα αυτά ήταν στο μείον 3,5% το 1993 και είναι στο συν 11,7% σήμερα. Οι καθαρές δανειακές ανάγκες της γενικής κυβέρνησης σαν ποσοστό του ΑΕΠ, το γνωστό ως έλλειμμα, είναι 4,2% σήμερα και θα θέλαμε πάρα πολύ αυτό να ήταν 3%, να πιάναμε το 1997 τους στόχους της σύγκλισης.

Δεν ξεκινήσαμε όμως από το 6 ή από το 7 ή από το 8 ή από το 10. Ξεκινήσαμε το 1993 από πολύ μακριά, από το 13,8% έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης ως ποσοστό του ΑΕΠ και το πήγαμε στο 14,2% για να πάει στο 2,4% το 1998 και πρώτη φορά να έχουμε πετύχει το στόχο σύγκλισης σε ό,τι αφορά το έλλειμμα.

Η βελτίωση όμως του πραγματικού εισοδήματος σήμερα είναι συν 4,5% και ήταν μείον 4% το 1993. Άρα, ξεκινήσαμε από πολύ μακριά και αυτό οφείλεται στο ότι είχαμε να αντιμετωπίσουμε μία πολιτική της τετραετίας 1990-1993 που μας οδήγησε σε εκείνο το σημείο εκκίνησης το 1994.

Για να μιλήσω όμως με αριθμούς, θα ήθελα να επισημάνω τι σημαίνει η μείωση του πληθωρισμού μας κατά μία ποσοστιαία μονάδα και τι προκαλεί.

Προκαλεί ανάλογη μείωση των επιτοκίων με θετικές επιπτώσεις στις επενδύσεις, στο κόστος δανεισμού των επιχειρήσεων, στο εισόδημα αλλά και στην απασχόληση.

Προκαλεί τη μείωση των δαπανών για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους κατά το ισοδύναμο των εκατόν πενήντα δισεκατομμυρίων (150.000.000.000) με διακοσίων δισεκατομμυρίων (200.000.000.000) δραχμών. Ξέρουμε τι σημαίνουν αυτά τα διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές;

Διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (250.000.000.000) δραχμές είναι το σύνολο που υπάρχει εγγεγραμμένο στο Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης για την κατασκευή της Εγνατίας Οδού. Τα διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές είναι σχεδόν το μισό της αξίας του συνολικού προγράμματος για την εξυγίανση, τον εκσυγχρονισμό του σιδηροδρομικού δικτύου της χώρας μας για την περίοδο 1994-1999. Αυτό σημαίνει ότι θα υπάρχουν νέοι φόροι διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές επιπλέον για επενδύσεις, αλλά και για κοινωνική πολιτική, για να στηρίξουμε την πολιτική που εφαρμόζουμε στους χαμηλοσυνταξιούχους.

Προκαλεί και βελτιώνει τις προσδοκίες των νοικοκυριών αλλά και των επιχειρήσεων, με αποτέλεσμα την ενίσχυση της κατανάλωσης, των επενδύσεων και του ρυθμού αύξησης της παραγωγής, του εισοδήματος των εργαζομένων αλλά και της απασχόλησης.

Στο σημείο αυτό θέλω να επισημάνω για μία ακόμη φορά ότι αταλάντευτος είναι ο στόχος της Κυβέρνησης η χώρα να ενταχθεί στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση την 1 Γενάρη του 2001. Το 1998 θα ικανοποιούμε τα δημοσιονομικά κριτήρια και βεβαίως, το 1999 τα κριτήρια του πληθωρισμού και των επιτοκίων το 1999, εμπεδώνοντας την πολιτική. Έτσι να υποβάλουμε την αίτησή μας το 2000, για να ενταχθούμε την 1 Γενάρη του 2001 στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Είναι αξιοσημείωτο, κύριοι συνάδελφοι, ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις προβλέψεις της, που δόθηκαν πρόσφατα στη δημοσιότητα -αλλά δεν το λέμε αυτό- χαρακτήρισε την πρόοδο που έχει σημειωθεί στην ελληνική οικονομία ως τη σημαντικότερη στις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης την

περίοδο αυτή, κάτι που επαναλαμβάνεται συνεχώς από όλους τους διεθνείς οικονομικούς οργανισμούς τα τελευταία δύο χρόνια, κάτι που ο ίδιος ο Πρόεδρος Σαντέρεπανάλαβε στην Ελλάδα κατά την τελευταία επίσκεψή του.

Το αποτέλεσμα αυτό στηρίζεται κυρίως στη συνεπή άσκηση της οικονομικής πολιτικής -την αναγκαιότητα της οποίας αναδείξαμε κατά τη διάρκεια της πρωτομίας μας- στη βελτίωση του οικονομικού κλίματος και στη θεαματική άνοδο των δημοσίων και των ιδιωτικών επενδύσεων. Έχουν διπλασιασθεί οι δημόσιες επενδύσεις μέσα σε μία διετία στην πατρίδα μας και έχουν πενταπλασιασθεί οι ιδιωτικές επενδύσεις μέσα σε μία τριετία στην πατρίδα μας. Αυτές οι επενδύσεις δέχτηκαν την ευμενή επίδραση από το χαμηλότερο χρηματοδοτικό κόστος και από την αξιοποίηση και απορρόφηση των πόρων των κοινοτικών διαρθρωτικών ταμείων.

Θα είναι χρήσιμο να κάνουμε μία κουβέντα. Κάντε επερώτηση, όμως, για τους πόρους των κοινοτικών διαρθρωτικών ταμείων. Έχουμε χρόνο να τα συζητήσουμε, κύριοι συνάδελφοι.

Η βελτίωση της οικονομικής κατάστασης της χώρας αντικατοπτρίζεται στη συνεχή βελτίωση του καταναλωτικού και επιχειρηματικού κλίματος, στην αύξηση των πραγματικών εισοδημάτων και της κερδοφορίας των επιχειρήσεων. Χαρακτηριστικό της προσπάθειας που καταβάλλει η χώρα μας αποτελεί το ακόλουθο γεγονός: Ενώ τα τέσσερα τελευταία χρόνια, οι άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης μείωσαν τον πληθωρισμό κατά 2 εκατοστιαίες μονάδες, η Ελλάδα πέτυχε μία μείωση κατά 7,3 εκατοστιαίες μονάδες.

Όσον αφορά το έλλειμμα του δημοσίου τομέα, ενώ η μείωση στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι 2,6 εκατοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ, στην Ελλάδα η μείωση είναι 9,6 εκατοστιαίες μονάδες. Η σύγκριση αυτή είναι ενδεικτική της προσπάθειας που έχει καταβληθεί και η οποία είναι απαραίτητη να συνεχιστεί και να ολοκληρωθεί, προκειμένου να καταστεί δυνατή η ένταξη της πατρίδας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση την 1 Γενάρη του 2001. Θα θέλαμε πάρα πολύ το σημείο εκκίνησης να ήταν κάποιο άλλο. Αλλά δυστυχώς αυτά παραλάβαμε το 1994.

Να πω δύο λόγια προς τους συναδέλφους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος. Εγώ θεωρώ, κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν μας πάει άλλο η δημαγωγία. Είναι χρήσιμο να διδαχθούμε -και είναι ωφέλιμο να διδαχθούμε- από την εμπειρία της πατρίδας μας και των άλλων χωρών, γειτονικών και μη. Να διδαχθούμε από το διεθνή χώρο, να διδαχθούμε το πώς ήμασταν πριν από λίγα χρόνια και πώς είμαστε σήμερα. Να διδαχθούμε γιατί οι άλλοι δεν προχώρησαν πιο γρήγορα από εμάς ή γιατί εμείς προχωρούμε πιο γρήγορα από κάποιους άλλους.

Θέλω να δώσω ένα μήνυμα, ότι τους εργαζομένους τους υποστηρίζει πραγματικά όποιος διαμορφώνει προϋποθέσεις, όπως δημιουργεί ένα κλίμα ικανοποιητικό και ένα περιβάλλον θετικό για μία μακροχρόνια πολιτική ανάπτυξης και απασχόλησης. Μια μακροχρόνια πολιτική ανάπτυξης και απασχόλησης μέσα στην οποία θα εγγυώνται και θα διασφαλίζονται και οι μισθοί των εργαζομένων αλλά και οι συντάξεις των συνταξιούχων. Θα είναι εγγυημένες, όχι μόνο οι σημερινές αποδοχές αλλά παράλληλα θα εγγυόμαστε την προοπτική των αυξήσεών τους.

Οι εργαζόμενοι έχουν και μνήμη, έχουν και γνώση και δίνουν την απάντησή τους καθημερινά και στα συνδικάτα τους και στις εκλογές τους. Και έχουν γνώση και μνήμη και για την Ελλάδα και για τη διεθνή εμπειρία. Και στηρίζουν αυτήν την προοπτική και στηρίζουν μια προσπάθεια ανάπτυξης και μια προσπάθεια απασχόλησης που βελτιώνουν τις αποδοχές και δημιουργούν ταυτόχρονα μια ισορροπία με την κοινωνική πολιτική που είναι απαραίτητο να υλοποιηθούν.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω δύο λόγια και μόνο: Είναι χρήσιμο όλοι μας και ιδιαίτερα οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας να ταυτιστούν με το θετικό, να ταυτιστούν με το δημιουργικό, να χαίρονται όταν η χώρα προχωράει. Τα επιτεύγματα της Ελλάδος είναι επιτεύγματα ενός λαού ολόκληρου, είναι θυσίες και προσπάθειες ενός λαού

ολόκληρου. Και δεν θα πρέπει να πυροβολούμε αυτές τις θυσίες της πατρίδος μας και του ελληνικού λαού. Πρέπει να αναδεικνύουμε τα επιτεύγματα ενός λαού. Κρατήστε αυτά τα κροκοδείλια δάκρυα, κρατήστε και τη δική σας ιστορία, κρατήστε και τη δική σας αποτυχημένη οικονομική πολιτική, που την έχει ζηήσει ο ελληνικός λαός και επανειλημμένα την έχει απορρίψει. Σήμερα πορευόμαστε προς μια πορεία δημιουργική, σήμερα η πατρίδα μας δεν είναι πλέον το μαύρο πρόβατο καμιάς Ευρώπης. Σήμερα οδεύουμε προς μια πορεία, όχι μόνο ανάπτυξης, όχι μόνο κοινωνικής δικαιοσύνης, αλλά νομίζω ότι διασφαλίζουμε τις προοπτικές των επόμενων γενιών στην πατρίδα μας. Και αυτό είναι το κρίσιμότερο στοιχείο που θέλω να καταθέσω σήμερα κατά τη διάρκεια αυτής της συζήτησης. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Κολοζώφ έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Δεν είχα πρόθεση να δευτερολογήσω, είδατε, κύριε Πρόεδρε, ότι σας έκανα νόημα πως δεν θα δευτερολογούσα. Όμως η επιμονή τόσο της Κυβέρνησης όσο και του ΠΑΣΟΚ κάθε φορά που το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος φέρνει εδώ στη Βουλή αιτήματα εργαζομένων, καυτά ζητήματα, ότι δήθεν δημαγωγεί, νομίζω ότι θα πρέπει να σταματήσει. Αν κάποιος δημαγωγεί σ' αυτήν τη χώρα είναι γνωστό ποιος είναι. Είναι η Κυβέρνηση με όσα λέει και με όσα κάνει. Αν κάποιος δημαγωγεί σ' αυτήν τη χώρα, όχι μόνο δεν είναι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, αλλά είναι όλοι εκείνοι που υποσχέθηκαν στον ελληνικό λαό ότι θα τρώει με χρυσά κουτάλια, που υποσχέθηκαν στον ελληνικό λαό ότι θα διασφαλιστεί η ασφάλειά του και η ακεραιότητά του και που σήμερα συναλλάσσονται με τους ιμπεριαλιστές και βάζουν μια σειρά από ζητήματα εθνικής κυριαρχίας υπό αμφισβήτηση.

Αυτοί δημαγωγούν, κύριε Υπουργέ. Κάπου αλλού πρέπει να απευθύνετε αυτήν τη μομφή, όχι στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Όπως δημαγωγία είναι τα όσα ισχυρίζεται σήμερα η Κυβέρνηση.

Τρελάθηκε ξαφνικά ο κόσμος και βγαίνει στους δρόμους; Τρελάθηκαν οι μικρομεσαίοι, οι αγρότες, οι εκπαιδευτικοί; Αντιστοιχούν τα νούμερα που μας δίνετε με την πραγματικότητα που υπάρχει στη χώρα μας σήμερα; Ποια είναι η πραγματικότητα; Κυνηγάτε τους δείκτες του Μάαστριχτ, που έχουν όμως ένα κοινωνικό κόστος. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και δεν κρύβεται αυτή η πραγματικότητα, όποια δημαγωγία και αν χρησιμοποιήσετε. Γιατί ο κάθε Έλληνας ζει μια πραγματικότητα, αυτή των εκατόν είκοσι χιλιάδων, εκατόν τριάντα χιλιάδων το μήνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Αλογοσκούφης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Άκουσα την παρελθοντολογία του κυρίου Υπουργού, άκουσα την αριθμολαγνεία του και ένα έχω να πω: Στου κουφού την πόρτα, όσο θέλεις βρόντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Σφυρίου έχει το λόγο.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, αν η πρόταση νόμου που συζητούμε έκανε προτάσεις επί μέρους σε ό,τι αφορά την ακολουθητέα εισοδηματική πολιτική, δηλαδή να έλεγε: "εμείς προτείνουμε την τιμαριθμική αναπροσαρμογή, εμείς λέμε το επίπεδο των κατωτάτων ορίων των συντάξεων να είναι αυτό, τα είκοσι ημερομίσθια", θα έλεγε κανείς ότι αποτελεί μια πρόταση η οποία έχει ένα συγκεκριμένο περιεχόμενο. Δεν θα έφθανε στο σημείο να την καταγγείλει και να την κατακρίνει ως δημαγωγική. Όμως έρχεται εδώ και προτείνει πράγματα τα οποία ούτε τα ίδια τα συνδικάτα δεν τα ζητούν. Λέτε: "γίνονται κινητοποιήσεις".

Κανείς από τα συνδικάτα όλων των κλάδων, του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα που κινητοποιείται σήμερα, δεν ζητά να δοθούν 30% διορθωτικές αυξήσεις, ούτε στο δημόσιο ούτε στον ιδιωτικό τομέα. Όταν λοιπόν έρχεται μια πρόταση και προτείνει τέτοια πράγματα, υπερακοντίζοντας και αυτά που τα ίδια τα συνδικάτα με τις κινητοποιήσεις τους βάζουν ως οικονομικούς στόχους, θέλει πολλή σκέψη για να πει κανείς ότι αυτά είναι έξω από την πραγματικότητα και έχουν καθαρά δημαγωγικό χαρακτήρα; Τα πράγματα είναι απλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Υπάρχει κανείς άλλος συνάδελφος που θέλει να μιλήσει; Κανείς.

Εσείς κύριε Υπουργέ;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών "Μέτρα για τη στήριξη και ενίσχυση του εισοδήματος των εργαζομένων και των συνταξιούχων".

Παρακαλώ οι αποδεχόμενοι την αρχή της πρότασης να εγερθούν.

(Ηγέρθησαν οι αποδεχόμενοι την πρόταση νόμου)

Είναι προφανές ότι δεν ηγέρθη ο απαιτούμενος κατά το Σύνταγμα αριθμός του 1/4 των 300 Βουλευτών και επομένως η πρόταση νόμου απορρίπτεται.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της 10ης Νοεμβρίου 1997 και ερωτάται το Σώμα αν επικυρούνται.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Συνεπώς τα Πρακτικά της 10ης Νοεμβρίου 1997 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.05' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Παρασκευή 28 Νοεμβρίου 1997 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση της υπ' αριθμ. 14/19.11.97 επερώτησης των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας προς τον Υπουργό Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ